

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.6.62

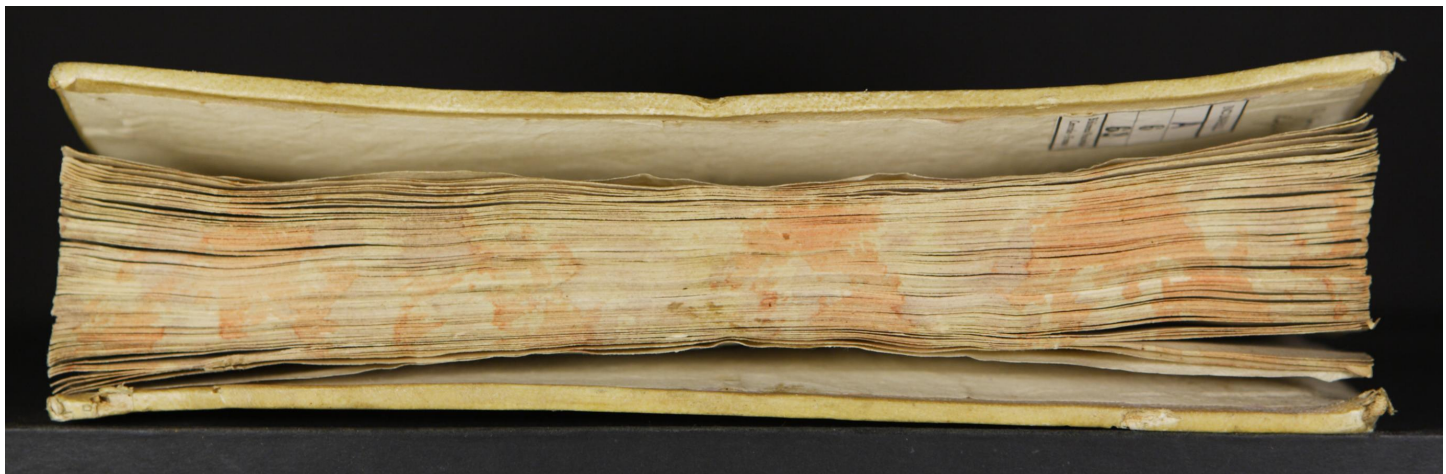

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.6.62

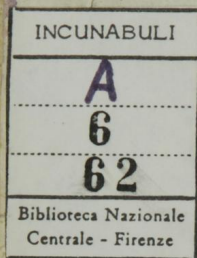

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.6.62

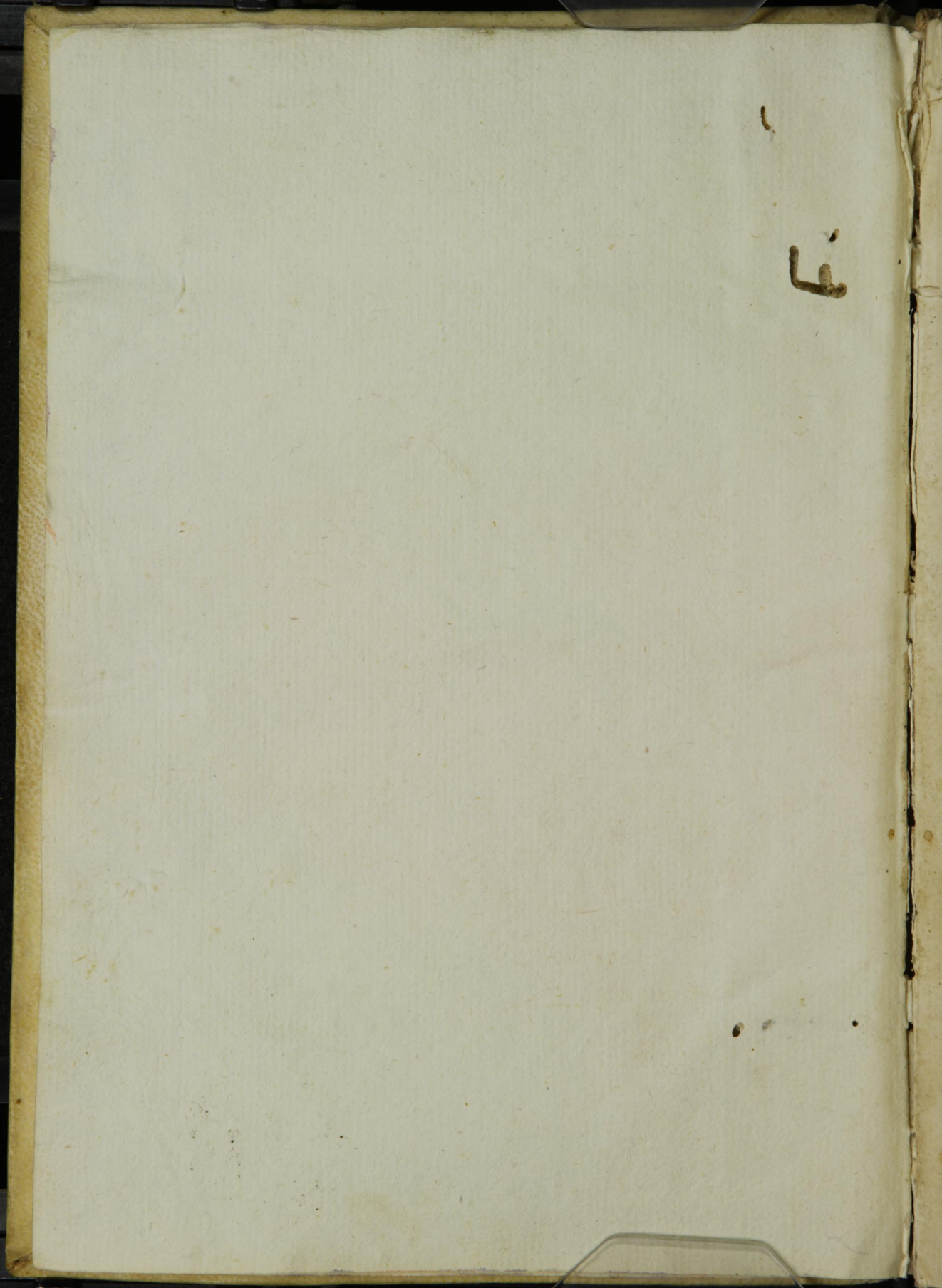

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.6.62

11. July. 1794
Raf. di Cazzione

Mag. 110 my

INCIPIT LIBELLVS. DE. AUDIEN-
TIA. CONFESSIONVM. DOMINI.
ANTONINI. DE. FLORENTIA. OR-
DINIS. PREDICATORVM. REVEREN-
DISSIMI. ARCHIEPISCOPI. CIVI-
TATIS. EIVSDEM.

EFECERVNT. SCRVTAN-
tes scrutio ait psal. Scrutantes alior
peccata sunt confessores. Scrutiniū
autē est inquisitio facta ī cōfessiōe
In quo quia multi cōfessores defi-
tiūt nō bene & suffitiēter se habē-

tes ī audientia cōfessionū cōsequēter defitiūt etiā
ī se agratia dei & multū offendūt. Ne ergo defitiāt
quod eēt ad sui & alior pñitiē diligēter cōsiderēt
& obseruent quod ait aug. ī decret. de pe. di. vi. c. i.
uidelicet Caueat spūalis iudex q̄ sicut nō cōmisit
crimē nequitie ita nō careat munere scientie. Iu-
ditiaria enī potestas hoc expostulat ut que debet
iudicare discernat. Diligens igit̄ īq̄sitor & subtilis
inuestigator sapienter & quasi aliute īterroget a
penitēte quod forsītā ignoret uel uerecūdia uellet
occultā. hec ille. Vbi tria īsinuat prefatus doctor
que requirunt ī cōfessore idoneo Et primum est ut
habeat auctoritatē siue potestatē absoluendi com-
petētem. Secūdū ut habeat scientiā circa huiusmōi
suffitientem. Tertium ut faciat īterregationem de
peccatis diligentem.

DE PRIMO

Quātum igit' ad primū ut. s. habeas auctori-
tatē audiendi cōfessiōes si es ī ordine pre-
dicatoꝝ & idē ī aliis ordinibus mēdicantiū
requit' primo q' habeas licentiā sup hoc a prelati-
t. nō solū quo ad fratres sed etiā quo ad seculares
Secūdo ut habeas licentiā a p̄prio sacerdote eius
qui est audiendus uel spetialem uel generalē. s. per
presentationē factā corā diocesano uel aliud eq-
ualens secūdem formā cle. sepul. dudū. Et ex hac
licētia nō uales absoluere habētes domicilia ī aliis
diocesibus. nec etiā hoīes illius diocesis ī q̄ presen-
tatus es extra ipsā diocesi. secūdem Franc. Zab. &
laude. Nec uales absoluere ab aliq̄ excoīcatōe ma-
iori nō habendo aliā auctoritatem spetialem sup
hoc. Q' si hoc facias. s. absoluendo aliquē ab aliq̄
sententia scienter uel ex ignorātia iuris sententiā
excoīcatōis icurris a qua citra sedem apostolicam
nō uales absolui. Et hoc uerū est de sententia iuris
secus est si absolueres a sententia hoīs quia q̄uis
male faceres & ille non esset absolutus. nō tamen
sententiam excoīcatōis icurreres secūdem Pau.
extra de priuilegiis. rel. ī cle. Item ex tali licencia ha-
bita sic coir nō uales absoluere a peccatis quorum
absolutio diocesano reseruat'. & quia q̄ sint tales
casus. circa hoc sunt uarie opiniōes & aliq̄ plures
ponūt aliq̄ pauiores & ī hoc multū stat' cōsuetu-
dini diocesanoꝝ iō nō firmit' ihereas ei quod dicit'
de ista materia ī summa p̄sana quātum ad illos ca-
sus ibi expressos: sed ut caucius & clarius pcedas a

diocesano ipse querat quos casus uelit sibi reserua-
ri quibus expressis de ipsis non te impedias, sed de
oibus aliis auctoritatē siue licēciā petās. Si ergo
habes premissis casū alicuius peccati solū a quo
nō uales absoluere si alias peitēs ē bene dispositus
absoluas tu ab his a quibus uales absoluere. & de re-
siduo mittas eum absoluendū ad illum qui sup hoc
habet auctoritatē, uel tu uadas pro eo ad captandā
auctoritatē: sed si repis inodatu aliquā sententia
excoīcatis maioris a qua non potes absoluere.
quia sup hoc nō hēs auctoritatē spetialem nō ab-
soluas eū a peccatis, nisi prius obtinueris absolu-
tionē ab excoīcatis ab eo qui potest: quia secundum
Tho. i. iiii. di. viii. absolutio ab excoīcatis debet
precedere absolutioem a peccatis: quia excoīcatus
nō potest absolui a peccatis cū non sit p̄ticeps sa-
cramentorū & idcirco cautius est ante ītorrogatio-
nē de peccatis ītorrogare de his de quibus uel p̄pter
que suspicari posses eum īcidisse in aliquā sn̄iam
ne uidelicet audiens peccata & nō ualendo īp̄dere
absolutionē p̄pter īpedimentū excoīcatis rema-
neat scādalizatus. Ab excoīcatis autem minori
que, s. incurrit p̄ticipādo precipue cum excōmuni-
catis in casu nō cōcesso, nec tamē ī crimine p̄pter
quod ille est excōmunicatus: quia tūc & ipse pari
sententia esset ligatus extra eo, si cōcubine, uales
absoluere & debes ante absolutioem a peccatis.
Personas autem habentes domicilia extra diocesi
nisi habes auctoritatem ad hoc ut possis absoluer.

oportet q tu uel ipse q est audiendus sup hoc ha-
beat licētiā spetialē uel generalē. Sacerdos uero
secularis. s. habens beneficiū uel etiā ecclesiā que
habet curā animarū. eo ipso quod ipsā recipit. hēt
licentiā audiendi cōfessiones prochanorū illius ec-
clesie solū. sine alia licentia spetiali: nō tamen ex
ipsa tali licentia pōt absolvere a casibus episcopis
reseruatīs: nec etiā pōt audire prochanos aliarū
ecclesiarū. nisi habeat licētiā sup hoc ab episcopo
uel ab alio q dare possit: aut ipse peitens habeat
licētiā ut possit cōfiteri: & hoc siue a suo episcopo
siue prochiali sacerdote. ut dicit hosti. i. summa.
In articulo tamē mortis pōt qlibet absolui a quo
libet sacerdote etiā nō habēte sup hoc auctoritatē
ubi q possit nō adesset: & a quacūq; snia excoīca-
tionis etiā apostolice sedi reseruata. quo ad absolu-
tionem. & ab oī casu peccatorū. & de q̄cūq; diocesi
existat: si tamen euadat piculum mortis q̄tū ad
sniam excoīcationis. oportet q se etiā representet
ei q realit̄ ualet absolvere uel etiā reincidit ī easdē
sentēcias: & hoc debes ei declarare. Et quis a snia
excoīcationis ppter īiectionem manū uiolētā
eius absolutō esset apostolice sedi reseruata pos-
set quis absolui auctoritate episcopi sui ī qbusdā
casibus extra articulū mortis ut no. ī trac. de exco-
excoīcatō i. Istud tamen nō est extendēdū ī abso-
lutōe ab aliis excōmunicatōibus apostolice sedi
reseruatīs & sentenciis ab homine: sed solum pmit-
titur in articulo mortis absolutio ab huiusmodi

secundū Inno. Sed multi doctores in hoc dicūt cō-
tra Inno. Vnde de ista materia habes diffuse ī ista
prima pte c. xxy. quod īcipit: eos q: ibi oīo uideas.
Et quia q ligatus ē nō ualet absoluerē aliū. Ideo
si esses aliq snīa irretitus excoīcatōis maioris uel
suspensionis & huiusmōi auctoritate tibi cōcessa
uti non uales. Quod si cōtigerit uel p ignorantia
uel p in aduertetiā uel certā scienciam te aliquē
absoluerē a quo non ualebas. siue sententia siue
peccato. ultra peccatū cōmissū teneris si uales cō-
mode manifestare illi errorem cōmissū: cū apud
ecclesiam militatē non sit absolutus: hoc tamen
uey si excoīcatus eras notorie. Nā secūdum pe. de
palude absolutio ab oculis excoīcato tenet. ut hēs
infra in secūda pte de absolutiōe. Propter abso-
lutiōē tamen a peccatis solū in casu non cōcesso
& si grauiter peccas snīam tamē excoīcatōis uel
aliā nō īcurris. Dicūt etiam Inno. & hosti. & vyl. q
q cōfessus est ei q de iure non habet beneficium.
puta symoīaco ītruso & huiusmōi: qdō hoc scit te
net itey cōfiteri ei q eū posset absoluerē. quia ille
nō potuit. extra de pe. & remis. si episcopus li. vi.
Item nota q nulla consuetudine ītroducti potest
ut preter supioris sui licenciā ualeat quis eligere
sibi cōfessorem q eū possit absoluerē. Sed regularitē
debet secūdum hosti. q cōfiteri pprio sacerdoti
extra de pe. & re. omnis uel alteri de licentia eius.
Est autē proprius sacerdos papa quo ad oēs: lega-
tus quo ad eos q habent domicilium in terris sue

legatiois: episcopus quo ad eos q̄ i sua dioc. ha-
bent domicilium. & non sunt exempti: sacerdos p
rochialis quo ad suos prochianos: & prelatus in ec-
clesiis uel monasteriis uel cōuētibus exemptis quo
ad suos subitos. Itē prelati. s. patriarche archiepiscopi
episcopi & alii prelati exempti possunt sibi
eligere cōfessorē & etiā cardinales absentes cā lega-
tiois extra de pe. & re. ne p̄ dilatiōe li. vi. Q. tamē
confessores electi non possunt absolvere ipsum a
a maiori excoīcatōe etiā i casibus grauioribus ex-
tra de re. & pe. si episcopus li. vi. In ordine tamen
predicatorū p̄ priuilegiū. Mare magnū. possunt pri-
ores & alii prelati absolui a cōfessoribus suis a ma-
iori excoīcatōe nisi esset apostolice sedis reseruata
Quia igit cōfessores instituti in ordine predicatorū
& mīorū postq̄ fuerunt presētati p̄ superiores suos
diocesani & acceptati ab eis uel sine cā iusta dare
absolute licentiā recusarent diocesani. ex clemen-
tina. dudū de sepul. possunt audire cōfessiones: nō
tamē ex hoc absolvere possūt a casibus reseruatis
ipsis diocesani: nec tenēt pēitentes q̄ uolunt eis
cōfiteri de illa diocesi petere licēciam a prochiali
uel alio: qn̄ imo possunt eis iuitis & contradicēti-
bus. Et glo. ber. que dicebat cōtrarium fuit tāquā
falsa cōdemnata p̄ Clemētē. x. i. quodā priuilegio
ordini predicatorū & minorū idulto. Et hoc ipsum
tenet lo. a. extra de pe. & re. si episcopus li. vi. Nec
tenet sic confessus etiā p̄prio sacerdoti confiteri:
ut habet i extrauagāt. lo. xxii. que incipit uas de

diōis. Possūt etiā diocēsai sine predicta solēnitate
s. presentatiōis dare licenciā. s. predictis religiosis
audiēdi confessiones. & cōmittere iurisdictionem
suā eis ut placet: & hec licentia data siue p presen/
tatiōē siue p alium modum. durat post mortem
prelatorū. quousq; ecclesiis fuerit pūsum. & hoc
ex privilegio clemētis. Item secundū Tho. i q̄rto
di. xv. Si subditus scit ppriū sacerdotē eē hereticū
sollicitantē ad malum. aut fragilē & ad peccatum
quod qs ei cōfiteat est p̄nus: uel si p̄babiliter esti/
mat reuelator confessionis: uel si peccatū de quo
qs habet confiteri: sit cōmissum contra eū: i his
& similibus qbus timet penitens p̄babiliter ex cō/
fessione sibi uel sacerdoti piculum imminere: debet
recurrere ad supiorē uel petere licentiam alteri cō/
fiteri: quā si habere non possit. idem iudicium
esset sicut & de eo q non habet copiam cōfessoris.
Idem pe. alb. & Inno. Et addunt coir q & si neces/
sitas imineret & alium nō posset habere cōfiteat
peccatū in genere sine eo de quo possit malū pue/
nire: Item secundū hosti uagabundi & q querūt
domiciliū. quo se conferant. possunt ubiq; con/
fiteri ab his tamē q ualent audire confessiones: &
secundum eundē quādo qs intraturus est iustum
bellū uel mare. & deest pprius sacerdos pōt alteri
cōfiteri sine licentia. Itē secundū vyl. peregrini ro/
mipete negociatores ac uiatores si acceperūt perā
& baculū a ppriis sacerdotibus uel aliter de licēcia
eorū it' arripent presumēdū ē eis datā licēcia cōfite

di. Sed si sine licēcia iter assūerēt nō possūt cōfite
ri alteri. s. ut absoluāt nisi ī necessitate. Idē īno. &
hoī Cui autē debeāt ordinarie cardiales & curiales
& reges & principes & prelati nō exempti & cano
nici & plebani & clerici & q̄ habent domiciliū in
diuersis diocesibus cōfiteri. Vide ī summa pīana
cōfessio. ii & ī sequentibus.

**DE CASIBVS RESERVATIS. IN. IV
RE. CANONICO. EPISCOPIS.**

1 Isti sunt casus diocesanis reservati. Et pri
mo ī summa pīana. c. confessor dicitur q̄
benedictus: xi. declarauit quatuor casus eē
de iure & .v. de cōī cōsuetudie: uidelicet peccatū
clerici p̄ quod icurrit irregularitē: secūds de īcen
diariis: de peccato ubi esset indicenda solemnis pe
nitēcia: quartus de excōmunicatōe maiori: quītus
de homicidio uolūtario: sextus de uiolatione ec
clesiastice libertatis: vii de uiolatiōe ecclesiastice ī
munitatis: viii. de falsariis: viii. de sortilegiis. Quia
uero illa extrauagans benedicti uacat p̄ clemētina
dudū de sepul. Ideo non pōt īduci p̄ iure cōī. Sed
potest credi q̄ ut sapiens bene declarauerit ipse be
nedictus: dicit tamen postea q̄ possunt episcopi ī
suis episcopatibus casus p̄ ut eis uidebit̄ expedir̄
reseruare: & multo magis cōciliū synodale & pui
ciale. Io. ā. extra de pe. & re. si episcopus li. vi. glo
iii. dicit esse casus reservados blasfemiā dei & san
ctoꝝ & matrimoniū clādestine cōtractum uel cōtra
īterdictum ecclesie. Dicit etiam q̄ solet episcopo

reſeruari penitencia omniũ publicoꝝ enormium
criminũ: oppreſſiões filioꝝ ex ppoſito uel ex cau
faſſi testimoni: p iuri: i ceſſus: corruptiões moia
lium: coitus cū brutis: cuiuſlibet homicidii: de for
tilegiis & his ſimilibus. Hoſti. i ſumma que dicit
copioſa poſit omnes predictos caſus & addit. Itē de
uitio cōtra naturā & maxie cum brutis. Itē ſi ipſe
epiſcopus audiuit confeſſionē de aliquo peccato:
& ſic concludit q etiam de aliis enormibus. que
cōſuetudo generalis & ſpetialis epiſcopis reſeruat
Idē iudicium eſt i qbus etiā epiſcopi aliquoties
mittunt peccatores ad ſedē apoſtolicā ppter enor
mitatē criminũ: & aliquoties ad terrorem. Guiel.
ſpeculator in ſuo reptoꝝ ultra predictos caſus
addit eos: de uerberatibus patrem & matrem: de
de floratibus uirgines ui oppreſſas uel ſeductas: de
baptizatibus ppios filios ſine neceſſitate: de te
nentibus ad baptiſmū ſiue ad cōfirmatioēm ſine
neceſſitate ppios filios: de contrahēte poſt uotū
caſtitatis: de ſymoniacis i quocūq; genere: de for
uicatione cum iudea & ſaracena: de cōcipiente filiū
per adulterium quem uir credidit ppiū filiū:
de pcurate aboꝝ ſum uel ſterilitatē i ſe uel in alio:
de contrahēte matrimoniū poſt ſponſalia iuramē
to ſumata: de coeūte cū baptizata ab eo uel cuius
confeſſionem audiuit: de uſurariis: de celebrāte in
altari non conſecrato uel ſine ornamento uel ſine
i dumentis: de celebrāte nō ieiuno. In fine autem
ſic dicit. tot caſus pōer nihil aliud ē quā ſacerdotū

potestatem restringere. unde breuiter dico sacerdotes
omnia posse in occultis quo ad foris priuilegium que specialiter
non sunt in iure episcopis reseruata. & que non
sunt ipsi sacerdotibus directe uel per aliquam con-
sequentiam interdita. Argu. extra de iudi. at si. & de
sen. exco. nup. Hoc tamen fateor quod ubicumque graue
delictum fuerit uel enorme. superioris est iudicium
inquirendum. uel propter casus nouitatem uel ambi-
guitatem. Idem etiam fateor de omnibus casibus in quibus
sic est in qualibet ecclesia fieri consuetum. Io. de lig-
nano in declaratione quam facit supra decretali omnis
utriusque sexus dicit quod fratres predicatorum & minores
postquam fuerint diocesanis presentati possunt ab
omnibus peccatis absolvere. exceptis tantum casibus
episcopis reseruatis in iure communi probat hoc sic boifa-
cius octauus in constitutione supra cathedram de sepul-
Inter cetera de confessoribus quantum ad fratres predi-
cadores & minores sic dicit Satuimus & ordinamus
auctoritate predicta ut magister predicatorum &
minister generalis minorum uel alii ad hoc ibidem per
constitutionem predictam deputati ad presentiam prela-
torum per se uel per alios se conferant & humiliter petant ut
fratres qui electi fuerint ad confessiones audiendas sub
ditoz suorum audire debeant de licentia & gratia &
beneplacito eorundem prelatorum & sequitur ibidem in ista Si
uero prelati huiusmodi licentias exhibere recusauerint
dicit papa nos illam ex nunc concedimus fratribus sic
electis de apostolice potestatis plenitudine ex quo
satis datur intelligi quod conditor conuentionis magis intelligit

q̄ magistri & ceteri predicti i prelatiſ eccleſie debi-
tam reuerenciã in hoc caſu exhibeãt q̄ ab eis dictam
licentiã obtineãt q̄a ea ab ipſiſ nō obtēta firmius
p̄ ipſum canonem obtiet:conceſſa igit̄ huiuſmōi
licencia & obtenta oſtēdit papa quāta ſit aucto-
ritas que i foro penitēciali cōcedit̄ fratribus ipſiſ
cū dicit p̄ huiuſmōi autē cōfeſſionē nō itendimus
fratribus ipſiſ poteſtatē ad hoc ipendere āplio rem
q̄ in eo curatiſ ſeu prochialibus ſacerdotibus eſt a
iure cōceſſa. Sed ſecundū guil. & durān. i reſtorio
in rubrica ſuper q̄bus ſit penitens ad epiſcopum
remittēdus ſacerdotibus prochialibus eſt a iure cō-
ceſſū q̄ i occultis quātū ad for̄ penitenciale poſſūt
imponere penitēciã de oī crimīe exceptiſ caſibus
epiſcopiſ reſeruatiſ in iure arg. extra de iudi. at ſi
clerici de ſen. exco. nup & hec auctoritas cōcedit̄
p̄ predictā cōſtitutiōem fratribus predictiſ. De
caſibus autem p̄ cōſuetudinē uel p̄ epiſcopoſ re-
ſeruatoſ quos hoſti. & plureſ doctoreſ ponūt cō-
ſequēter. Idē guil. Iul. dicit tot caſuſ ponere nihil
aliud ē q̄ ſacerdotū poteſtatē reſtrigere que tamē
eſt eiſ plenarie attributa. unde breuiter dico ſacer-
dotem oīa poſſe in occultis quātū ad for̄ penitenciale
q̄ nō ſpecialiter i iure epiſcopiſ reſeruata uel que
nō ſūt ipſiſ ſacerdotibꝯ directe uel per aliquam
cōſequentiã interdicta habent enim ſacerdoteſ p̄-
rochialeſ a iure poteſtatē iuriſdictioniſ ordinariã
ſup̄ populū cōmiſſū ſibi. extra de pe. & re. omniſ.
& licet ipſi poſſint ſibi reſeruare certos caſuſ ut

Ray. xii. di. innotescit q̄ tamē cōpetūt inferioribus
de iure ut dictū est tamen hanc potestātē nō hēnt
generaliter seu simpliciter episcopi sup̄ eos secū
dum vñ. & durā. nisi ī duobus casibus uno directē
ut cum aliq̄ fuerit legitime in crimine deprehēsi
q̄ merito sint tali potestate priuati. alio mō per
aliquā cōscienciā ut cum casus talis euenerit ī quo
ad utilitatē cōem expediat q̄ talem casum sibi re
tineat & aliter non. pbat̄ hoc xxv. q. i. c. de ecclesi
asticis priuilegiis ubi dicit greg. Si nostra defēdi
mus ita & singulis quibusq̄ ecclesiasticis sua iura
seruamus nec cui libet q̄libet gratia fauēre ultra q̄
mereat̄ imp̄tior nec ulh hoc q̄ sui iuris ē ambitu
stimulātē denegabo. xi. q. i. puenit dicit̄. Et sic ex
predictis patet qd̄ tenendū sit de casibus quasi in
finitis reſeruatis p̄ quedā concilia prouincialia &
synodalia post p̄mulgationem istius cōstitutiois
que fere euacuāt totā potestatem ipsoꝝ fratrum &
prochialium. cum sint tamē utrisq̄ plenarie attri
buti a iure: nec expediunt utilitati subditoꝝ īmo
ponut eis laq̄ū ī uia salutis. Sed qd̄ si aliq̄ uellēt
defendere q̄ huiusmōi casus rōnabiliter reſeruati
saltem q̄tum ad ipsos sacerdotes prochiales cum
de foro prelatōꝝ sint & eoꝝ ordiatioibus sint sub
iecti nūq̄d fratres predicti sunt obligati ad huius
modi casus reſeruatos. dicendum q̄ non. Nam ex
empti sūt nec sūt ordiatioibus prelatōꝝ subditi
ut extra. de excels. prel. nimis praua. & ista questio
remouet & cassat oēs cōsuetudines & statuta facta

& ordinata cōtra premissa ī constitutione ipsa uel
aliq̄ premissorū īfra e. nos & enī. Cum igit̄ cōcedat̄
hic quātum ad for̄ penitenciale fratribus ipsis illa
auctoritas q̄ habēt sacerdotes prochiales a iure q̄
est de oī crimine exceptis tantū casibus episcopis
reseruatis ī iure ut dictum est. Manifestū est q̄ fra
tres predicti nō tenēt ad huiusmōi casus p̄ statu
ta p̄uincialia & synodalia reseruatos. cū non sint
eorū ordinacioibus subditi ut dictum est imo ne
gādo ne ipsi fratres absoluāt ī casibus reseruatis
episcopis ī iure de oībus aliis concessisse uidetur.
Quia unum negādo alterū tacendo cōcessit. xxy.
disqualis. Nec possunt. prelati hanc cōcessionem
reuocare nec etiā defalcare nō directe negādo eam
dum ab eis petit̄. quia negādo ipsam firmitus per
istū canonē obtinet̄ ut patet ī eadem. Si uero nec
etiā īdirecte phibēdo q̄ aliquā sniam uel precep
tum ne prochiales eorū confiteant̄ cū eis. ut extra
de priuilegiis. quāto. nec etiā p̄ retentionem multorū
casuū sicut dictū est; quia hec fierent in fraudem
istius legis q̄ fieri nō debet. ut extra de cōces. pre
ben. consti. Sileat ergo hic Io. mo. q̄ dicit. q̄ si epis
copus pōt artare potestātē ordinariā curatorū pōt
multo magis artare extraordinariā ipsoꝝ fratrum:
qa quod p̄ supiorē cōcedit̄ p̄ ī feriorē artari siue
reuocari non potest. ut patet xxi. di. ī ferior & ī cle.
de elec. ne romani. Ad cōstitutionē autē clemē
de priuilegiis. ubi dicit̄ q̄ religiosi ī casibus sedi
apostolice aut locoꝝ ordinariis reseruatis quemq̄

absoluere nō presumant. respondendū est q̄ hoc
intelligit de reseruatis ī iure sicut intendit illa cō
stitutio nō autē de reseruatis p cōsuetudines uel
statuta aliorū prelatorū: q̄ illa remouet papa ī cō
stitutione prefata & p consequens ut uidet̄ quicqd
dicit̄ p ātīquos uel modernos doctores de talibus
casibus per episcopos reseruatis totū reuocat̄ per
constitutionē istā specialiter q̄tū ad fratres dictos
Si enī cōstitutō posterior licet nō faciat mētioē
de priori ipsā reuocare noscat̄ de consti. licet lvi.
multo magis reuocare debet dicta doctōr si ī con
trariū pmulgent̄ hec Io. de lig. Nota tamē q̄ pre
supposita ista declaratiōe iohānis tamq̄ uera non
tamē per hoc possent fratres predicti absoluere a
casibus reseruatis p synodales ubi eēt ānexa snia
excoīcatōis q̄ de iure cōi absoluē ab excoīcatōe
ptinet ad episcopum. Itē remanet adhuc res satis
dubia q̄ uidelicet sint illi casus q̄ in iure reseruent̄
episcopis directe uel per aliquā cōsequētiā a q̄bus
ipsi fratres nō possunt absoluere secundū eundē
Io. & quod unus dicet nō reseruātū alter iudicabit
reseruatum. & ideo tutior uia est si fieri potest
ut seruet̄ quod dictum est ī prin. c. s. Itē ex tali licē
cia. Dispensatio autē uel cōmutatio uotoꝝ uel iu
ramētoꝝ secūdū oēs ptinet ad diocesanos. Quedā
tamen ex his pape reseruāt̄. dispensatio uero ī cer
toꝝ q̄uo uel quādo ad ipsum ptinet uide īfra in
secunda pte ī. c. de restitutione. Nota q̄ dicit Io.
an. extra de offi. uicariatus. super. c. licet in glo. q̄

si episcopus dedit uicariū generalē & i mandato
expressit aliqd de istis quod requirit speciale man-
datum secuta clausula generali. & oīa alia que p
nos possumus. & etiā si mādatum exigat speciale
secūdm hosti. satis uidet q specialia possit ad
instar pcuratoris. ut infra de pcur. qd agendum
Secus si aliqd de specialibus nō fuisset expressum
hec ibi. quod uidet itelligendum quātum est de
uirtute uerborū & i foro cōtentioso nā si constaret
de itentione conferētis auctoritatē etiā si aliquid
speciale nō exprimeret i generali cōcessiōe. uidet
specialia concessisse xxii. q. v. humane. & idem pōt
itelligi de licencia seu de auctoritate data ab epis-
copo uel a prelato confessoribus.

SECUNDA PARS.

uantū ad secundū debet confessor habere
q sciēciam que sufficiat ad hoc opus debite
exequēdū ut sciat discernere iter leprā &
leprā quod multipliciter potest itelligi. & primo
scias discernere iter peccatū seu actū cui est ānexa
aliquā snia excoīcatōis uel interdicti quo ad oēs
uel etiā suspensiōis uel irregularitatis quo ad per-
sonas ecclesiasticas. & peccatum cui nō est ānexū
aliquod tale. & i primo casu si excoīcatio ē a iure
siue coi siue p particulari synodaliū remittas eum
ad suum diocesanū nisi esset casus apostolice sedi
reseruatus. Si autē excoīcatō sit lata ab homīe tūc
nō ualet diocesanus eius nisi ipse eam tulisset ab-
soluere sed mittas ad eum q tulit sentēciā: de his

tamen uidē plenius infra ī tractatu de exco. Scias
secundo discernere inter leprā peccati mortalis &
leprā peccati uenialis saltem quo ad coīa: nā ueni-
alia qā nō sunt de necessitate cōfessioīs nō est ne-
cessarium ita in sistere ī q̄sitioni de numero & de
circūstantiis eorū. sicut de aliis. & dico de illis ueni-
alibus de q̄bus est clarū ipsa esse uenialia. nā ubi
dubium esset ipsum esse ueniale uel mortale siue
ex ipso actu ī se siue qā ipse cōfiteus nescit ita de-
clarare q̄ possit ī de cōclusio eligi tūc diligētius ē ī
terrogādus. De lepra uero peccati mortalis scias
Tertio discernere īter leprā. i. inter unā speciem &
alterā: nō enī sufficit confiteri peccatū mortale in
genere sed oportet q̄ confiteat ī ultima specie se-
cundū oēs doctores. Sed qā circūstancie peccati
aliquādo uariant speciem ideo oportet etiā te scire
& īterrogare de circūstantiis peccatorū & maxie
de illis que contrahūt peccatum ī aliā speciem qā
ille sunt de necessitate cōfiteēde. Circūstancie aut
continent ī hoc uersu. Quis quid ubi p̄ quos cur
quoties quomō quādo. Quilibet obseruet anime
medicamīa dādo. Io. in summa confessorū sic expo-
nit istum uersum. Quis utrum. s. masculis aut feīa
iuuenis aut senex. nobilis aut ignobilis liber uel
seruus indignitate uel officio cōstitutus sane mē-
tis uel īsanis. sciēs uel ignarus. clericus uel laicus
uel claustralis cōsāguineus uel extraneus uel simi-
lia. Quid utrū hāc speciem uel illā. s. fornicationem
uel adulterium utrū etiā illud sit mediocre enorme

uel puū. utꝛ manifestū uel occultum. utꝛ fetens
s. ex consuetudine uel recens. Vbi utrū. s. in loco
sacro uel nō sacro. ī domo domioꝛ uel alibi. Per
quos. s. p mediatores uel nuntios qā oēs tales sūt
pticipes in crimine & ipse est obligatus peccatis
eoꝛ. Per quos etiā. i. cū qbus & contra quos pecca
uit talis. Cur. i. quali ītentione hoc fecit & quali
temptatiōe inductus. & utꝛ preuenerit ipse temp
tationē uel fuerit preuentus ab ea. utꝛ sponte uel
coacte & quali coactione. utrū animo ludendi uel
nocendi. Quomō de mō agēdi uel patiēdi dicat
ipse peccator. Quādo utꝛ diebus festiuis ieiunioꝛ
uel alias: utꝛ ante penitentiā. acceptā uel post frā
gendo eā qā maior ī grātudo. Sed & circūstācias
notabiliter peccatum aggrauātes & si non mutant
speciē tutius est dicere: precipue autē īterrogādus
est de circūstancia. Cur. i. quo motū uel quo fine
fecit qā illud aliquādo uariat speciē cū mortalia
trahāt speciē a fine: unde & q mechat cū muliere
ut auferat ei sua. magis dicendus est fur q̄ mehus
quāuis & mechia ibi sit. Sed etiā quādo non mu
tatur species multū habet aggrauare aut alleuiare
peccatum talis circūstācia preceteris. s. cur. Nā se
cundum Tho. ī iiii. di. xviii. quāuis circūstancie q̄
nō mutāt speciē peccati nō sint de necessitate cō
fitende. tamē tutius ē cōfiteri eas ut dictum ē. ut
uerbi gratia. si furtum faciēdo multum uel parum
abstulit. Si rixando leuiter uel atrociter pcusserit
& huiusmodi sicut dicit petrus in iiii. di. xii. Nota

tamen q̄ non est necesse ad quodlibet peccatum
etiā mortale de omnibus dictis circūstanciis iterro
gare. sed plus & minus secundū peccata & ipsas
circumstauncias. Alienātes etiā circumstācias alim
ut dicit petrus i iiii. bonum est dicere quādo pie
cipue posset oriri scādalum i mente auditoris &
taciturnitate eius. dicit tamen Tho. in epistola
quedā quod circumstācie que trahant peccatū ad
illud genus de necessitate cōfitende dicunt. ille q̄
habent specialē repugnātiā ad aliquod preceptoꝝ
diuine legis. sicuti furtū si p̄licit̄ repugnat huic pre
cepto nō furtū facies. Si uō fiat furtū i loco sacro
circūstācia illa loci habet repugnantiam ad aliud
preceptū. quod. s. est de .ueneratiōe sacroꝝ: & sic
addit̄ noua spēs peccati. & sic de aliis. & i sic dicit
quod illud q̄ dixit circumstācias nō trahētes pecca
tum i aliquod genus peccati nō esse de necessitate
cōfitendas. non ē referendum ad numerū quē quis
confiteri tenet si potest. q̄a nō est unū sed multa.

Scias etiā quarto discernere iter leprā & lepram
.i. iter unum peccatum & aliud quo ad numerum
ne facias de cētum uel mille peccatis unā lepram
uidelicet nō iterrogādo de numero seu quot uiti
bus cōmisit aliquod mortale de quo confitet̄ & si
dicit p̄pter multitudīes iteratiōis se non recordari
nō est subito dimittēdus sed i sistendū quāto tpe
sterit in tali uicio q̄ frequēter iterabat ifra illud
tempus ut puta quotiēs i mense uel ebdomada ut
sic possit haberi numerus ipsius peccati. & si non

pōtaliter saltē secundū aliquā cōpationē & tamē
declarādū est ne dicat plus q̄ habet ī conscientia
sua sub occasione ut īde sit magis securus dicendo
plus q̄ minus ut multi faciūt. Scias ultīo discer
nere īter leprā peccati cui annexa est aliqua obli
gatō satisfactionis uel restitutionis. & inter lepram
ubi nō est aliquid tale: nā in primo casu ultra pec
catum de quo debet dolere. oportet īsistere & int
rogare si est paratus satisfacere: nā ubi non habet
animū prepatum ad satisfaciēdū si posset nō esset
cōtritus nec p cōsequēs debet absolui. De ista ta
mē materia. s. satisfaciendi & restituēdi que ualde
difficilis & intricata est ī finē secunde ptis poterit
aliquid dici. Quod si cōfessor circa hmōi & alia
difficilia nō esset ita pītus q̄ p se sciat nodos dis
soluere saltem sciat dubitare de huiusmodi & sic
cōsiliū querere a pītioribus nulla facta expressiōe
p̄sone cuius cōfessionē habet premaiibus: nec quo
cūq; signo uel uerbo ipsum pdat nisi penitens ex
pressā sup hoc sibi daret licēciam: nā quomōcūq;
directe uel īdirecte sciēter uel ī aduertentī mani
festaret tale peccatū nō habita licēcia eius grauit
deliqueret: nō tamē pñia que taxat. ut extra de pe
& re. oīs puniretur nisi in iudicio conuinceret. sed
arbitraria esset de huiusmōi pñia iniungenda. Et
nota q̄ circa scientiā necessariā cōfessori sic dicūt
doctores Tho. ī iiii. di. xii. in expositiōe littere hec
scīa & si nō sit maior tamē tāta debet esse ut sciat
discernere īter peccatum & non peccatum. & īter

peccatū mortale & ueniale. & si in aliquo esset du-
bitatō posset recurrere ad discretiores. Alber. i iiii.
di. xxi. dicit q̄ sacerdos non tenet scire discernē
nisi i coi que sint capitalia & que uenialia ex ge-
neris. sed hic nescies sicut idē dicit puto q̄ peccat
mortaliter audiendo: & eum istituens plus peccat
q̄ ipse & eū pmittens institutū mīstrare si sua iterē
phibere talem. Idem dicit q̄ in pplexis q̄stionibus
sacerdos prochialis debet esse ita discretus ut talia
difficilia ee sciat. nec pcedendū i eis sine superioris
cōsilio uel auctoritate. Heynricus de ordine pre-
dicatoꝝ i quodā quolibeto querēs utq̄ confessor
teneat scire de omnibus que dicūt sibi in confes-
siōe siue mortalia siue ueīalia. sic dicit distiguēdo
peccata sunt in duplici genere. q̄dā sūt peccata q̄a
phibita q̄a si nō essent phibita non eēnt peccata
ut sunt omnia que sunt mere de iure positiuo. ut
audire missam in die dominico. confiteri semel in
anno & cōmunionē recipere & huiusmodi: & talia
tenet q̄libet confessor scire nisi habet cām ratio-
nabilem que eū excuset: ut si forte tempore phibi-
tionis erat in carcere uel in terra longinqua. Alia
sunt peccata non q̄a phibita. s. q̄a de nā sua sunt
mala etiā si nō phiberēt: & eoꝝ peccatoꝝ q̄dam
sunt capitalia. & tenet ea q̄libet confessor scire ad-
minus in generali. s. q̄ sūt septē peccata capitalia
s. supbia luxuria & cetera: hec enim sūt quasi ele-
menta in penitēcia q̄ de necessitate scire oportet.
Quedā autem peccata sunt species capitalium. ut

illa que recipiunt horꝝ predicacionē. fornicatio &
ebrietas & huiꝝ. fornicatio enī quedā luxuria est
ebrietas quedam gula: & horum peccatorꝝ que sūt
species. quedā sūt ī que īportant multā deformi-
tatem de substantia sui actus. eo qꝫ statim notata
habēt anexum malum ut fornicatio: & de talibus
etiam cōfessor scire tenetꝝ utrum sint mortalia uel
nō. Quedam aut de substantia sui actus nō habēt
deformitatē sed ex libidine faciētis. sicut cognoscere
uxorem pꝑriam quod nō est peccatū. tamē potest
eam cognoscere cū tanta libidine qꝫ esset mortale
ut si eam cognosceret etiā si nō esset: & de talibus
nō oportet qꝫ cōfessor sciat utrū sint mortalia uel
uel non. quia nec confitēs frequenter scire potest
Alia sūt peccata que sūt filie peccatorꝝ. s. capitaliū
ut illa peccata quorꝝ fines terminātur & reducuntꝝ
ad fines capitalium. sicut dolus & adquisicio rerum
īiusta. & de talibus peccatis frequēter sunt opinio-
nes cōtrarie inter doctores: de talibus nō tenetur
simplex curatus nō ordinarius scire si sint morta-
lia uel nō: Curatus aut ordinarius sicut episcopus
& archiepiscopus & ceteri alii supiores prelati ordi-
narii tenetꝝ scire uia ipsi sūt purgatores & tenētur
aīas purgare pꝑficere & illumināre: & iō tenetꝝ nouū
& uetus testamētū scire hec ille. Durā. ordinis mi-
norꝝ ī sua sūma cōfessorꝝ l. i. pte. i. di. i. dicit. si
deficit sacerdoti scia qꝫ. s. nescit discernere īt mor-
tale & ueniale. uel qꝫ cōfitens ītricatos casus hēt &
cōfessor simplex est iterāda est cōfessio: nisi forte

cōfitens iurp̄itus sit & confessorē sup hoc istruat. Idem dicit q̄ quotiens confessor se ingerit ad cōfessiones audiendas. toties se offert ad respōdēdū de quolibet. & iterdum de casibus iopinatis & de aliis mādatis & de questioibz ualde pplexis. & .i. idem debet confessor discernere iter peccatum & differētiās peccatoꝝ: unde scire debet utꝝ ea que penitens sibi exprimit sint peccata uel non: ut de bellis principū & de talis & de exactioibz eorum & cōtractibz mercatoꝝ utꝝ sint liciti uel illiciti: & p hoc sciat utꝝ p̄hibere debeat cōfitemem uel suspendere a cōione an licenciare: utꝝ teneant ad restitutionem uel nō. nā cum preceptū sit semel ī anno cōfiteri & cōicare. si confessor p̄hibeat illum a cōione q̄ nō habet mortale. q̄a forte iudicat illicitū q̄ est licitum uel licenciāt nō licenciandū: q̄a forte iudicat licitum quod est illicitū. tā cōfessor q̄ confitens ī foueā cadūt nisi forte p̄babiliter ignōrātia eū excuset puta si hēt aliquē doctore iur̄ autenticū & famosum cuius op̄ioni innititur: ūde si confessor nō est exptns in casibus ita q̄ nec p se scit iudicare nec dubitare nouit cū piculo aīe sue audit confessiones. sed & illi q̄ sciunt īpitiam eius peunt nisi iterato confiteant homini sciēti de peccatis. .i. qui penitet.

DE TERTIO PRINCIPALI
uātum ad tertium debes secundū augustinum interrogare diligenter de peccatis.
Querit Ray. ī summa sua an iterrogatiōes

sint faciēde a cōfessore: & et q̄ sic dum mō discrete
fiāt de pe. di. viii. q̄ uult. & extra de pe. & re. omnis
Et ut diligentius possis circa hmōi pcedere. debes
primo cōsiderare tria que pōit beatus Tho. i. q̄rto
Primum ē ut iūterrogent ipsi penitentes non oēs
de omnibus peccatis. hoc enī & iūtile esset & ali
quādo dampnosū. sed precipue debēt iūterrogari
de illis peccatis que cōsueuerunt repiri in hoibus
illius cōditiois status etatis patrie & hmōi: que ut
melius ualeas facere. ideo a p̄icipio dēs iūterrogā
& de cōditioe & de p̄ia & de exercitio & hmōi. ā
sit cōiugatus uel non: de aliis autē peccatis plus &
minus potes iūterrogā secundū qualitatem uite q̄
audis ex ipso penitente. Secundū est ut iūterrogēt
ipse penitens a remotis de ipsis peccatis. & nō subi
to specificet mōus peccati. ne si nesciebat addiscat
& sic iūducāt in tēptationē. sed in genere iūterrogēt
& si de hoc fateat iūterrogēt de sp̄e uerbi gratia si
fateret iūterrogatus se cōmisisse uiciū luxurie iūter
roget ulterius cum q̄bus. & sic de inde pcedendo.
Tertiū est q̄ precipue circa uicia carnalia non descē
dat nimis ad p̄ticulares circūstāntias que non sūt
de necessitate cōfessionis: q̄a hoc esset sibi occasi
onē temptationis dare. & ipsum penitētē q̄ aliq̄do
talīa ignorat ad iūventionē peccatoꝝ docere. ac etiā
cum talia postmodū referant sociis & in plateis &
uicis inde seq̄t derisio sacramenti & confessoris
& scādalum & mala suspicio. Sicut uerbi gratia si
fateat uir cognoscere uxorem uel aliam mulierē

uel mulier cognita esse a uiro extra uas debitū. cū
ex hoc hēat species peccati sufficientē qā ē uiciū so
domiticū nec ī q̄cumq; pte corpis exerceat ex hoc
mutetur talis species: ideo uidet hoc sufficere nec
oportet ulterius ad alia p̄ticularia descendere ui
delicet īterrogādo ī qua pte corpis uel quomodo
Similiter si dicat per se ipsum commississe uiciū
luxurie quantum ad actum exteriorem, non uidet
ulterius īterrogandus de mō. cum non uariet spēs
p hoc & hmōi: de aliis uō peccatis, s. nō carnalibus
nō est ita piculosum ad particulares circūstantias
se deriuare. Secundo cōsideret confessor q̄ cōfitēs
sibi de his q̄ alias sibi cōfessus ē & absolutus & fe
cit p̄niam ī iūctā non tenet iterū confiteri: & ideo
super hoc nō ē grauādus plus q̄ sua sponte uolun
tas uelit. In q̄tuor autem casibus tenet q̄ alias cō
fessus est iterare confessionē secundum Tho. ī q̄rto
& oēs alios: primi duo sunt ex pte ipsius confiten
tis. Et est primus quādo non est oīa peccata mor
talia in q̄bus uel dubitabate ē mortalia dubitatōe
p̄babili cōfessus uni sacerdoti, sed aliud dimisit
uel ex uerecundia uel ex alia iūsta cā: secus autem
si aliquod dimisisset ex obliuione qā tunc sufficit
illud tātum confiteri q̄ dimisit etiā si alteri con
fiteat q̄ priori. nec oportet ex hoc confessionem
iterare. Secundus ē quādo p̄niam iniūctā contem
psit facere & est oblitus eius: nā si adhuc recorda
retur & uellet perficere nō tenetur iterari nisi forte
confessor statuisset sibi tempus determinatū ī fra

quod deberet ipsam pñiam facere. intēdens ipsum
obligare ad ipsum determinatū tempus: quod ta-
men si non constat secūdo confessorū credo quod
p̄e possit interpretari secundus cōfessor. q̄ inten-
debat prior confessor dare sibi licentiā remittēdi
ieiunia uel orationē uel alia ī aliis diebus si ī his
non fecit ī q̄bus in iunxit. q̄a sic cōsueuerūt face-
piti confessores. Alii duo casus sunt ex pte cōfesso-
ris. primus est si nō habuit auctoritatē absoluēdi
nec ī hoc oporteret te esse curiosum. sed sufficit q̄
constet tibi cōtrariū. s. q̄ prior confessor non habe-
bat auctoritatē. Secundus est quādo ipse cōfessor
non habuit sufficientē scīam: & iste est satis & dif-
ficilis & ītricatus. s. ad congoscendū & iudicandū
de quātitate ignorātie q̄ reddat sacerdotem in ha-
bilem ad absoluendū: & si tibi non est nota p̄sona
ipsius confessoris noli ex uno defectu confessiois
quē deprehenderes ex priori cōfessione pacta. con-
dempnare uel irritare ipsā: q̄a quādoq; etiā p̄tis /
simi confessores ex obliuione uel alia causa aliqd
dimittūt. & ipsi penitentes etiā aliq̄do non plene
recordāt de gestis circa eos. sed ī p̄cessu cōfessiois
repto defectu ītetrogationis exaiationis declarati-
onis eorū q̄ sunt maioris ponderis & de necessitate
salutis poteris hoc iudicare. s. ignorātia cōfessiois
impeditiua eius absolutionis. & sic consulere p̄ei /
tēti immo sibi declarare necessariā fore iteratioem
talis confessionis: ut uerbi gratia si talis confessor
non fecisset sibi consuetiā de simplici fornicatōe

uel de cōfessione & cōfione ānuali & aliis hmoi ad
que tenet generaliter fideles. Est etiā alius casus. s.
quātus in quo oportet iterare cōfessionem secūdū
doctores plures ut bonaueturā ī pag. iiii. di. xvi. &
duran. ordinis minorū in sua summa. Ray. hostien.
robertū ochot. & uincetium hostericum. sed non
secundum tho. & ricar. ordinis minorū ī q̄rto sniāz
di. xiiii. & pe. & quoddā aliud scriptum sup q̄rto
di. xvi. & gratianū de pe. di. i. iohānē & alios quos
dā uidelicet quādo qs cōfiteatur ītegre sua peccata
sed ab oībus uel saltem ab aliquo mortaliū dispo
nit non abstinere. & sic in contritus existens & hoc
ipse penitens declarat. Cū igit talis confessio non
ualeat tunc ad salutē tutius ē facere eā iterare. ille
tamen si nollet iterare non uidet cogēdus. cum so
lemnes doctores sint hmoi opiniois nisi forte fir
miter adhereret opinioni cōtrarie que tucior est.
Videt esse & lertus casus. s. quādo qs ē absolutus
a peccatis bene cōfessus alias & contritus existens
ligatus excoicatione maiori q̄ ignorabat ipse & cō
fessor uel non ppendit & p cōsequēs ab ea non ab
solutus: nā secūdū pe. de pal. i. iiii. talis tenet iterā
pōit autē opinione quorū dā iuristarū esse q̄ ualeat
talis absolutio & si sic est non tenet quādo alias
facta est confessio cum debitis circūstātiis. prima
tamen opinio tutior est & ipsā teneas sed in aliis
quatuor supradictis oportet q̄ oīo iteret secūdū
oēs quasi. Et nota q̄ ī tali casu quādo. s. dicit pei
tens se uel nō posse uel nolle de oībus mortalibus

cōmissis cauere ī futurum & dolere nō est tamen
abiciendus sed recipienda est eius cōfessio ut dicit
decretalis extra de pe. & re. q. quedam non tamen
ullo mō est absoluendus secundū Tho. ī quolibeto
sed est ei nihilominus aliqd in iungendū boī opis
ut sic ex hmōi bonis opibus & aliis bonis illustre
tur ad pñiam. declarādo tamen sibi plene q. non
est absolutus corā deo. nec illa pñia ad meritū fru
ctuosā est. sed faciat illud q. sibi dicit & alia bona
quātum pōt plus ut dicit de pe. di. xvi. falsas. Ter
tio notet cōfessor q. cū cogitatō cū deliberatione
rōis ī actū peccati mortalis. s. desiderādi illū actū
ager etiā absq. opere sit peccatū mortale. nō ad si
gulas spēs peccatorum post peccata opis interro
ga etiā de peccatis cogitatiois illius tātum speciei
Sed differūt secundū magis & minus uel pfectum
& īpfectū q. s. maius ē peccatum in ope q. ī sola
cogitatioe. Ideo etiā & de circūstāciis huiusmodi
cogitationū quere: uerbi gratia si dicit se afflisse
deliberate cogitatioibus luxuriosis. q. hoc potest
esse mortale & in diuersis speciebus. ideo quere ab
eo de q̄litate ipsaz cogitationū. ut si deliberasset
tale peccatum cōmittere cum soluta. q. tunc est
fornicatō si ipse solutus est: aut cum cōiugata q.
tūc adulteriū ē: aut cum cōsāguinea q. tunc incestus
est. & sic de aliis spēsbus luxurie uel aliorū uicioz
Pro aliquali declaratiōe predictoz nota q. dicit
beatus Tho. prima secuūde. q. lxxii. q. peccatum di
uiditur p̄ hec tria. s. peccatum cordis peccatū oris

& peccatum opis. nō sicut p diuersas species com-
pletas sicut differunt specie bos leo & capra: sed
sicut p diuersos gradus peccati. sicut domus i fun-
damētum diuidit parietē & tectum sicut in spēs
in cōpletas: cōsumatio igit peccati est i opere. un-
de peccatum operis habet completā speciem. sed
prima inchoatio eius est in corde quasi in funda-
mēto. Secundus gradus eius est in ore secundum q
homo prumpit facile ad manifestandum cōceptū
cordis. Tertius gradus ē i consumatioe opis patet
tamen q hec tam ptinent ad unam pfectā spēm
cum ab eodem motiuo pcedāt. Iracundus enī ex
hoc q appetit uindictā. primo turbat in corde. se-
cundo i uerba contumeliosa prumpit. Tertio pro-
cedit ad facta i iuriosa ut pcussione & hmōi: & sic
de luxuria & quolibet alio secundum tho. Nec ta-
mē sic itelligēdum ē peccatum uel peccata cordis
esse species i completas que nō sint mortalia imo
quando in eis est deliberatus consensus ad actus
tales cogitationes sunt mortales que de se sunt
mortalia & si non ita graua ut peccata operis ut
dictum est semper tamen sunt mortalia & quan-
do sunt simul cogitatio cum deliberatione locu-
tione & ope est unum peccatū ut de luxuria & aliis
peccatis. Quādo uero quodam tempore delibera-
uit fornicari & alio tempore & diuerso & distanti
fornicat sunt duo mortalia. De delectatione uero
morosa aliqd inferius dicet. Quarto nota q cum
penitens fatet aliquod peccatum uel a se uel ad

eius interrogationē q̄ manifeste uides esse mortale
hoc ei declara in singulis ipsorum uicioꝝ hoc enī
uidet̄ satis necessarium: tum ut magis hēat causā
dolendi. tum ipsum cognoscens habeat materiam
ab illo in futurū cauendi & hoc dico nisi ipse peni-
tens uerisimiliter crederet talia scire. s. cōmissa ēē
mortalia uel uenialia q̄a tunc non expedit. Item si
fecit aliquē actum q̄ de se uenialis erat uel nullū
peccatū. ipse tamē credebatur firmiter mortale pec-
catum uel dubitabat de hoc. i. non magis inclinās
ad unā ptē q̄ ad aliā quod. s. esset mortale uel nō
esset. hoc enī esset pprie dubitare tā in primo q̄ i
secundo casu declarandum est ei quod peccauit
mortaliter: sicut uerbi gratia si tempore ieiuniorū
uel festiuitatum cognouit uxore putans hoc esse
contra preceptum ecclesie unde in h̄mōi rectificā-
da est cōsciencia eius cum sit erronea. Sed si fatet̄
aliquod peccatum quod clare nō uideas esse mor-
tale uel de quo sint opiniones inter doctores uarie
utq̄ mortale uel ueiale: noli tu precipitare sn̄iam
.i. mortale. exprimere nec ei ppter hoc absolutio-
nē denegare si ab eo abstinere nō uellet: sed bene
ei efficaciter suadeas ut tutiorē eligat uia. s. ab eo
abstinendo q̄a tutior uia est. Quāto uero diligēter
cōsidera cōditionē statum etatē & p̄itiā uel ip̄itiā
p̄sonarū. & secundū qualitātē earū sic diuersimode
te habeas ad ipsas in mō loquendi: nā nobilibus &
p̄itis aut ciuibz cōter urbanus loq̄ oportet etiā
quādo uiciū reprehensiōe eget. ne durius increpati

idignent uel scādalizent. Rusticis uero & psonis
ydeotis & uilis conditionis acius coiter expedit
loqui ad ostensionem malicie eoy. ne pro nihilo
eorū peccata ipurent. Itē nimis cōtristatos ex lap
su uel quasi desperatos ex multitudine uel magni
tudine commissorum oportet dulciter exhortari
ostendendo ī mensitatē diuine clemētie. pponēdo
eis exempla diuīe misericodie ī mense. ut latroīs
magdalene. pauli. manasse. dauid. petri. marie egi
ptiace & hmōi. Presūptuosos & induratos & pccā
quasi p nihilo habētes decet deterrere declarādo
eis seueritatem diuine iusticie. futurum iudicium
acerbissimas penas iferni. & huiusmōi pponendo
exempla ad ppositū. ut de puīcione primog parē
tū. de diluuiō de sodoma. & aliis diuinis iudiciis
ppter peccata. Sexto nota q si psona nō ē multū
pita cautā reddas ut faciat diligenter cōfessionem
uidelicet de preteritis oībus dolendo q̄tum potest
proponendo firmiter abstinere ab mortali ī futu
hoc enī est necessariū ad cōtritionem sine qua nō
remittit peccatum. & q nullum cōmissum taceat
lcienter ī confessione uel ex uerecundia uel alia de
cā: nec etiā q est mortale reputet ueniale. quia &
aliquādo in hmōi fallit. & est mortale q putatur
ueniale: nec propterea excusat eū ignorātia. Et pre
cipue de hoc eum ad moneas īterrogando de uiciis
carnalibus. q̄a frequenter in talibus psonis multa
retinent turpia etiā necessaria cōfiteri propter ue
recundiam: & magis adhuc in hmōi taciturnitate

mulieres offendunt: unde cū diuersis cautelis ex-
trahendum est uicium ab ore talium. Declarandum
est tamen eis quod si aliquod peccatū quod sciūt
esse in se non cōfiterent̃ etiā īterrogati super hoc
a confessore. nō pdest eis confessio. Vnde si confes-
sor prius īterrogauerat in generali de tali materia
& tunc ipse penitens noluit exprimere cum tamen
bene recordaret̃ uicii sui. sed cū postea īterrogat̃
ī pticulari exprimit. q̃a minus sibi uidet̃ erubesci-
bile q̃ si p se expressisset: ostēdendū ē ei quomodo
fictē cōfiteat̃. & q̃a non ualet sibi talis confessio
secundum vber. nisi mutet propositum. s. q̃ si ad-
huc haberet de illo confiteri p se exprimeret ī pti-
culari. quātū ad illud q̃ est necessariū. & doleat de
illa fictione cōmissa cum qua uenit ad cōfessiōem
Septimo penitētem admoneas ut non ex quadam
cōsuetudinē q̃a sicaliq̃ faciunt uel etiā ex timore. i.
p̃cipalit̃ p̃pt uitādas penas eternas. uel p̃pt eua-
sionē ī firmitatis si esset ī firmus. uel alicuius al-
terius tribulationis tēporalis facit confessionē: q̃a
sic modicū sibi prodest. sed p̃cipaliter eā faciat
ad placandū deum & sibi recōciliādū & satisfaciē-
dum diuine offēse: deo & ecclesie obediēdum que
hoc remediū ordinauit ad consequēdā remissioēm
Item in p̃cessu confessionis si aliqua diceret ad sui
excusationē uel alleuiationē peccati inptinentia
ut puta q̃a dyabolus fecit sibi facere tale malum
uel planete uel uicini uel consanguinei & hmōi re-
prehendas ostendēdo ei falsitatē suā: q̃a. s. nullus

trahit ad peccatū nisi ppria malicia sua uel uolū-
tate. & ideo nō se excuset sed accuset xxy. q. i. nō ē.
Item si recitat peccata aliorū sine necessitate. cum
.s. sine hoc sufficiēter posset exprimere suum. eū
reprehendas & ad moneas. ut nihil dicat de factis
aliorū unde posset peccatū alterius detegi nisi hoc
faceret ex aliq̄ cā nō solū necessaria sed etiā alia ual-
de racionabili. Itē si dicit lōgas fabulas admoneas
ut dimittat supflua & solum q̄tum est necessariū
ad declarationē peccati dicat. ne imisceat narraci-
onem suarū tribulationū cum peccatis ut faciunt
mulieres. Itē ad moneas q̄ nō utat uerbis palliatis
seu sophisticis ad dandum itelligere unum p̄ alio
nec etiā utat uerbis nimis turpibus. ubi possit per
uerba honesta peccatum declarare. De his autem
i isto ultimo dictis plus & minus admoneas peni-
tentes ne uides eos idigere i prosecutiōe sue con-
fessionis. Octauo istud obserues q̄ postq̄ ex in-
terrogationibus factis si ppenderis debere audiri.
dicas ei ut prius ipse dicat peccata sua que com-
misit post ultimā confessionem uite factā que hēt
i memoria. & sic dimittas eum dicere quicq̄ uult
retinendo bene i mente ea que dicit: ut ubi suffi-
cienter expressit peccata sua nō eum molestes uel
graues de illo iterrigādo: ubi autem nō sufficiēt
expressit iterriga de residuo usq̄ ad sufficientiā
& postea eū iterriga de aliis de q̄bus ipse nil dixit
secūdū q̄ potes suspicari i eo ēē: hoc sp̄ seruato ne
de eodē pccō de quo iā iterrigasti iterū iterriges ne

sic eū attēdies nisi ex aliq̄ cā rōnabili hoc faceres :
puta credēdo q̄ dicat secūda uice q̄ prima nō dixit
uel ex uercūdia uel ex ignorātia & hmōi. Et si mu-
lier ē facias eā extrāuerso stare ne eā ī faciē uideas
q̄a facies earū uentus urens ait scriptura. si uir pōt
genuflexus & discapuciatus stare bene qdē. sin autē
ut pōt: nec tamen eū multum frequenter uel fixe ī
faciem aspicias & precipue iuuenem uel pitū uel
nobilem. ne nimis eum erubescere facias & sic eum
graues de quo nō oportet. Obseruādum etiā con-
fessoribus ē ut dicit magister vbertus ī libro de of-
ficiis ordīs predicatorū. q̄ sp̄ libentius & prius au-
diant cōfessiones eorū q̄ magis indigere putantur
uel q̄ raro uenire solent. uel sunt extranei uel qui
sunt ī maiori statu. uel de quorū cōfessiōe maior
utilitas secutura sperat. Item audiendo mulieres
caueāt ne nisi in publico audiant. & nisi ab aliquo
uel aliquibus uideāt nec multum īmorent nisi q̄tū
necessitas cōfessiōis requirit. & eis que nimis frequēt
uolunt cōfiteri. assignēt certū tempus extra quod
ipsas nō audiāt. nec ī aliis colloquiis se eis exponāt
& semp̄ duris & rigidis uerbis potius utant̄ circa
illas quam mollibus. Nono scias ab episcopo si
habet aliquas cōstitutioēs synodales uel puincia-
les ubi sint excoīcationis snīe & hmōi. & de illis
non te impēdias plus q̄ uelit. Et nota q̄ si aliquem
absoluis ī nodatū aliq̄ snīa excoīcationis quē esse
ligatum uel nō aduertis uel nescis. & iō absoluis
a peccatis non autem a sentētia uel sentēciis quīs

pecces absoluendo eum quem non debes. quia absolutio
ab excoicatione debet precedere absolutionem a pec-
catis: tamen sententiam excoicationis non incurris. secun-
dum Zamb. & Fran. de Zamb. & Guilhel. Debes
autem postea quando ppendis de errore illum auisari
quod procuret absolutionem ab excoicatione. Et quia ut
dicit Ray. in summa sua interrogationes de peccatis
capitalibus faciende sunt. scilicet superbia principaliter quia
est radix & mater omnium malorum secundum Greg. in
moralibus, a qua procedunt septem capitalia. scilicet. inanis
gloria inuidia. ira. accidia. auaricia. gula. luxuria.
& ista habent diuersas species de quibus etiam neces-
sarie sunt interrogationes faciende cum circumstantiis
necessariis. Habet etiam quodlibet horum multas filias
de quibus etiam dicit Ray. & hosti. in summa esse inter-
rogandum secundum tamen qualitatem personarum. Ideo
de his ponentur interrogationes. Postremo de quibusdam
uiciis lingue & extra ordinariis & sortilegiis & in-
fidelitatibus & hominibus: & quia ut dictum est absolutio
ab excoicatione debet precedere absolutionem a
peccatis. unde prius de ea interrogandum est. Ideo
post breuem tractatum de x. preceptis de hic ponentur
interrogationes pertinentes ad quosdam status hominum
particularis postmodum de institutione ponentur aliqui bre-
uis tractatus. Et quia ut dictum est supra absolutio
ab excoicatione debet precedere absolutionem a pecca-
tis unde & prius de eis interrogandum est ideo etiam
de eis aliquem breuem tractatum premittemus.
EXPLICIT. PROLOGVS. SVBSEQUETIS OPIS.

INCIPIT. TRACTATVS. DE. EXCO^o,
M^o VNICATIONIBVS. ET. PRIMO de
EXCOMMVNICAONE. MINORI.

ota q^d due sunt excoicatioēs. s. maior & mi-
nor. Excoicatio maior semp est peccatum
mortale. Et talis ē sepatus primo a deo &
nō potest coicare p aliqua utilitate aīe sue. Secū-
do est sepatus ab ecclesia. i. a coīone & picipatōe
fidelīū & precipue in his quinq^z q̄ in hoc uersu cō-
tinet^r. Si p delictis anathema q^s efficiat. Os orare
uale coīo mensa negat. Os. i. locutio orare. i. oratō
uale. i. salutacio coīo. i. cōmunicatō sacramentor^z
mensa. i. cibus & potus. Excoicatio minor aliq^ddo
est mortale aliquādo ueniale. Sed anteq^m dicatur
quādo sit mortale uel ueniale. Nota prius q^d nouē
modis homo incurrere pōt excoicationem mīorē

Primo quādo q^s picipat cū excoicato excōmu-
nicatione maiori aliquo illo^z quinq^z mō^z sup^us
dictor^z. Secūdo q^ddo q^s cōmittit sacrilegiū sicut q^d
furat^r in ecclesia uel in ea aliquod illicitū opatur.

Tertō qū q^s ē publicus cōcubiarius uel fornicator

Quarto q^ddo q^s acceptat aliquā ecclesiā a layco &
illā sic tenet xviii. q. vii. si q^s. Quīto quādo aliq^s
symoniacus qui esset excoicatus excōmunicatione
maiori. Sexto secundū quosdā quādo q^s i bello
i iusto aut etiā contra xpīānos exerceret artē bali-
staz^z aut sagittaz^z. Septimo oppressores i portū
pauper^z publici predones publici usurarii. mere-
trices q^d omnes possunt largo mō dici excōmuīcati

pro quanto talium oblationes non debet ad altare
secundum . Vil. admitti. Octat o illos qbus de
negat ecclesiastica sepultura sicut sunt illi q mori
unt i torneamentis q dato q penitentes moriantur
tame non ponunt in cimiterio. Similiter etia dicit
de illis q non coicant semel in ano sine necessitate
uel ca legitima extra de pe. & re. omnis. Nono
oes publici peccatores. Omnes autem supradictos
casus ponit Ray. Hosti. & Inno. & i quolibet illo
casu potest absol. eie simplex sacerdos & epis
copus preter q forte in symonia & in excoicatioe
maiori. In primo igit casu. s. in picipatioe cum
excoicato maiori excomunicatioe pot ho peccare
& mortaliter & uenialiter. Mortaliter tripliciter.
Primo quando picipat in eode crimine ppter q ip
se est excoicatus dando consiliu auxilium t auorem
roe cuius peccatu comittit. Secundo quando picipi
pat cu excoicato uel aliquo alio crimine mortali ab
illo ppter quod ipse est excommunicatus. Sed in pri
mo modo non q picipas cu excomunicato in eode
crimine ut dictum e incurrit etiam i excomunicati
onem maiorem i sed in secundo modo cadit tantu
in minori excommunicatione etia si mortaliter pec
cat. Tercio qui comunicaret cum excomunicato
excoicatione maiori in sacramentis puta accipere
corpus xpi cum eo uel sacros ordines incurrit mio
rem excommunicatione & peccat mortaliter. In aliis
aut casibus supradictis non peccat qf mortaliter
inparticipando cum excomunicato nisi p quanto

aliquis in cōtemptu precepti & p̄hibitionis facte
audacter cū excoīcato ad libitū cōuersaretur aut in
orando aut ī cōmedendo. Item nota q̄ sacordos
īcipiēs aliquē excoīcatū excoīcatiōe maiori ā te ad
officiū ecclesie aut ad sacramenta aut ad ecclesiasti
cam sepulturam non solum mortaliter peccat sed
subito est suspensus ab administratiōe sacramen
torū & sibi est īterdictus in t̄ritus ecclesie quousq̄
sit absolutus & efficitur quasi irregularis & si talit̄
interdictus moriat̄ nō debet poni ī cimiterio. Nec
debet p̄pter timorē sacerdos desistere quando ta
lem excoīcatū expellat de ecclesia q̄ nō excusat̄
rōne timoris nisi talis esset timor q̄ posset eadem
ī constantē uiḡ tūc enim secūdū quosdā excusaret̄
ab īterdicto hosti. aut dicit q̄ beatus esset talis sa
cerdos si se prepararet ad matrimoniū.

CONSTITVTIO. FACTA. IN. CON SILIO. CONSAMTIENSI.

de uitādum scādula & multa pericula que
a conscientis timoratis occidī solēt christi
fidelibus tenore presentiū misericorditer ī
dulgemus q̄ nemo deinceps a cōiōne alicuius sa
cramētōrū administratiōe uel receptione. Aut aliis
q̄buscumq̄ diuīs intus uel extra pretextu cuiusq̄
sentencie. Aut cēsūre ecclesiastice a iure uel ab ho
mīe gūaliter pmulgate teneat abstinere uel aliquē
uitare. Aut īterdictum ecclesiasticū obseruare nisi
snia uel censura huius fuerit inuel. cōtra personā
collegiū uniuersitatem ecclesiā cōmunitatem aut

locū certū uel citatē a iudice publicata uel denū-
ciata specialiter uel expresse cōstitutionibus apo-
stolicis & aliis ī cōtrariū facientibus nō obstātibus
q̄buscūq; saluo si quem sacrilega manuum ītec-
tione in clericum sententiā latam a canone adeo
notorie cōsiterit incidisse quod factū non possit
aliqua tergiuersatione celari nec aliquo suffragio
excusari: nam a cōione illius licet denunciatus non
fuerit uolumus abstinere iuxta canonicas sancti
ones.

Martinus quintus in concilio constantiensi.
**ISTE. S. VNT. EXCOMMUNICATI-
ONES. A. Q. VIBVS. SOLVS. PAPA: AB
SOLVIT. Q. VARVM.**

prima est de iniicientibus manus. uolentas
p uel temerarias ī clericū uel religiosum &
est papalis si iniuria est enormis: huiusmodi
tamen declātionē uide xii. q. iiii. si quis suadente
dyabolo: Secūda de incendiariis ecclesiay religio-
soy uel cimiterioy uel locoy. & postq̄ fuerit denū-
ciati ē cāus papalis. atē uō episcopalis: declāratōne
huius uide extra de sen. exco. cōquesti. Tertia ē de
effractoribus predictoy locorū sacroy qui etiam
postq̄ fuerit denunciati est casus papalis. alias enī
si non fuerint denunciati est episcopalis extra de i-
cendiariis sen. exco. Quarta ē de incendiariis alioy
locorū cū consulentibus & fautoribus. q̄ cum non
sint excoīcati iure cōi sed excoīcadi. si tamē fue-
rit excoīcati ex aliquo iur̄ pticulari puta synodali

constitutione uel etiā ab homine: & si fuerāt de,
nuntiati est casus papalis de sen. exco. ex tua.

Quinta de falsantibus litteras papales uel talibus
sciēter utentibus & est casus papalis. extra de fal:
dura. Sexta de apponētibus manū ad corrigen/
dum etiā unā litteram uel unū punctū in litteris
papalibus exceptis his qbus hoc est cōmissū. secū
dum hosti. & per sententiā latam in curia. Sep/
tima de hereticis fingentibus nouā heresim uel iā
dampnatā sequētibus. q. i. c. i. & ii. extra eo. ad ab
olendum: & hodie iste ē casus papalis. uide de hoc
processū ānualem curie ī prima pte. c. de hereticis

Octaua de scismaticis & precipue sequentibus
damnatū scisma petri de luna & successorum eius
& fautoribus ipsius. & est casus papalis p pcessū
curie. Nona de credētibus receptatoribus uel de
fensoribus uel fautoribus hereticorum: & est casus
papalis: uide plenius ī prima pte ī c. extra clerico/
rum. Decima de committentibus symoniam siū
p ordibus siue p beneficiis & officiis & prelaturis
ecclesiasticis. Vndecima de facientibus pactum
uel pmissionē uel recipientibus ex pacto uel pro/
missione occulta uel manifesta. aliqd etiā puū qd
pro aliqua iusticia uel gracia p se uel p alio ī cāis
iudiciariis seu aliis p litteris ab apostolica sede ob
tinendis. & est casus papalis per extrauagantem
boīfacii octauī. xii. de utentibus sciēter talibus
gratiis uel litteris obtentis sicut istud & precedēs
hēt ut supra c. e. xiii. de piratis. i. nauigātibus p

mare & depredatibus: & est casus papalis p processum curie. Xiiii. de impedientibus uel inuadentibus uictualia seu alia ad usum Romane curie necessaria adducetes. uel ne ad curiam ipsam adducant uel deferant impedientibus: & est casus papalis: idem de defendentibus talia facientes p processum curie. Xv. de capiendis & detinentibus uel depredatibus romipetas & peregrinos ad urbem causa deuotionis & peregrinationis accedentes. & similiter in ea morantes & recedentes ab ea & est casus papalis p ipsum processum annualis curie. Xvi. de datibus auxiliu uel fauorem in his: & est casus papalis uide infra & habet ista cum tribus precedentibus in mediate in processu qui annualiter fit in curia. Xvii. de portantibus ferru arma equos & alia arma ad impugnandum christianos necessaria: uel transmittentibus galeas. aut naues uendentibus. & in piraticis saracenorum nauibus gubernationem exercetibus. uel impendentibus auxiliu uel consiliu in dispendiu terre sancte extra de iudeis ad liberandam: & est casus papalis. p extrauagante clementi. & processu curie. Xviii. etiam de conducetibus uictualia & alia quecumque mercimonia in alexandriam uel alia loca saracenorum terre egipti uel mittentibus ipsa uel de suis portibus ut eis deferant extrahentibus uel extrahi permittentibus aut eis dantibus consiliu uel fauorem: & est casus papalis p processu curie annualis. Xix. de portantibus predicta uel aliquod predictorum modorum ad hoc operantibus ad omnes terras soldano subiectas & est casus papalis per extrauagante clemente.

Xx. de eūtibz ad terrā sanctam etiā cā deuoti
onis seu uoti sine licētia sedis apostolice: & ē cāus
papalis ut repperi ī libro pñarie sūmi peītēciarii
q & ipse hoc potest. Xxi. de īsecutoribus cardina
liū hostiliter. & est casus papalis extra de pe. & re.
felicis li. vi. Xxii. de bānientibus episcopos uel
capientibus & īsecutoribus uel hoc fieri mādan
tibus. aut facta ab aliis rata habentibus uel in his
consilium & fauorem dantibus: uel scienter tales
defensantibus: & est casus papalis. extra de pe. si
qs sua & cetera. Xxiii. de in frustra cōcidētibus
seu de coquētibus uel incidere aut ossa de carnibus
euellere presumētibz cuiuscūq; defuncti ut ossa
eius ad ptes alias deferant: & est casus papalis per
extrauagātem bonifacii. Xxiiii. de occupantibus
uel detinentibus uel hostiliter discurrentibus p se
uel aliū directē uel ī directē sub quocūq; titulo uel
colore terras ciuitates loca uel iura ad ecclesiam ro
manam p̄tinentia & adherentibus fautoribus &
defensoribus eorū: & est casus papalis per p̄cessum
curie ānualis & ibi noīantur multe terre ecclesie.

Xxv. de his qui occasione snie excōmūicationis
suspensionis & īterdicti late dant licentiā grauādi
eos q tulerunt eam uel suos in personis uel rebus
& bonis siue illos quorū occasione plate sunt uel
eos qui eas seruāt aut eos qui talē excōmūicatōnē
cōmutare nolunt nisi sniam ipsam reītegre reuo
cēt. Similiter & q sine dicta licētia suo motu hoc
fecerit etiā ī currūt excoīcationē in q si p̄māserit

per duos menses tūc est casus papalis uide. c. de do-
minis. Xxvi. de hiis qui cogūt celebrari in loco
interdicto uel ad audiendū euocant excoīcatos uel
interdictos uel phibent eis ne moniti exeant & est
casus papalis. extra de sen. exco. grauis in cle.

Xxvii. de his q̄ ī terris suis īponunt noua pedagīa
& ē casus papalis per p̄cessum curie. Xxviii. de
laycis recipientibus in curia romana litteras domī
pape de manu alicuius nisi ipsius pape uel bulla-
torū uel nunciū recipientis de manibus predictorū
& est casus papalis.

INFRASCRIPTICASVS. CONCFR,
NVNT. CLERICOS. ET. RELIGIO,
SOS. VT. PLVRIMVM. SCILICET.

Xxix. de clericis & religiosīs inducētibus ad uo-
uendū iurandū uel p̄mittendū de eligendo apud
eos sepulturā uel ut iam electā ulterius nō ī mutēt
& est casus papalis. extra de pe. cupientes in cle.

Xxx. de religiosīs q̄ absq̄ speciali licencia p̄prii
sacerdotis solēpnizarēt matrimoīa aut mīstrarēt
sacramentū eucharistie uel extreme unctionis &
est casus papalis. extra de priu. in cle. religiosi.

Xxxi. de religiosīs q̄ excoīcatos a canōe absoluerēt
in casibus nō cōcessis. aut absoluerent a sentētiis
p̄ statuta synodalia uel p̄uincialia p̄mulgatis. aut
absoluerent a culpa & pena. extra de priu. religi.
in cle. & est casus papalis. Xxxii. de īq̄sitoribus
hereticoꝝ qui odio gratia amore uel lucro cōtra iu-
sticiam & conscientiā obmiserint cōtra quenpiam

procedere uel ipsā heresim alicui īponerent quia ī
pediant officiū suū extra de hereticis multorum ī
cle. Xxxiii. de medicantibus p̄fessis q̄ transeunt
ad aliquē ordinem monachalem excepto cartusia
& recipientibus tales scienter: & est excōmunicatio
papalis p̄ institutionē martini quīti factā cōstātie

Xxxiiii. de clericis scienter spon̄te cōmunicāti /
bus excōmunicatis a papa in diuinis & ē papalis
secundū hosti. Ista tamen habet dubiū. Xxxv de
p̄cipatibus in crimine p̄pter quod aliquis est ex /
cōmunicatus aliqua p̄dictarū excōmunicatōnum
extra de sen. exco. si concubine. Xxxvi. de his qui
absoluūt ab aliq̄ p̄dictarū excōmunicatōnū citra
sedem apostolicā p̄ter articulū mortis qui si non
se representēt q̄ cicius possūt ei a quo possunt de
iure absolui uel non mittūt p̄ absolutōe reīcidūt
in eādē sententiā. extra de sen. exco. eos li. vi.

ISTE SVNT EXCOMMVNICATIO,
NES. A. QVIBVS. POTEST. ABSOLVE,
RE. ORDINARI VS. I. DYOCESANUS

Rima de uerberatibus clericos uel religio /
p̄ sos & moniales seu manus īficiētibus uio /
lentas seu temerarias sed leui iniuria. uide
de hac extra de sen. exco. puenit. Secūda de his
q̄ īnitūt ordīatio ībus uel alienatio ībus scisma /
ticis factis extra de scisma. c. i. Tertia de hiis qui
usurpant de nouo uacantiū ecclesiā & monasteriorū
& aliorū priorū locorū custodiam seu guardiā titulū
aduocationis uel defensionis que p̄pria sūt nomīa

patronatus: uel ipsorū locorū uacantium bona occu-
pāt uel regalia. i. collecta que fit ratione regis uel
impatoris seu tributū regi debitum. Quarta de
clericis uel monachis ipsorū locorū uacantiū q̄ hoc
fieri pcurant & hec cū priori habet extra de elec.
generali li. vi. Quinta de hiis q̄ ab ecclesiis uel psoīs
ecclesiasticis per se uel p̄ aliū suo noīe uel alieno
pro psonis uel prebus quas nō cā negotiationis
deferunt uel deferri faciūt seu trasmittūt aliquod
pedagium uel guidagiū solui faciūt extra de cēsu.
eccle. c. q̄q̄ li. vi. Sexta de hiis qui fecerūt statuta
cōtra libertatē ecclesie & q̄ scripserunt ea & q̄ sūt
ptātes cōsules & rectores & consiliani locorū ubi
dicta statuta seu etiā consuetudines edite sunt uel
seruate. & qui ea seruari fecerint. & q̄ in publicam
formā redegerint iudicata: uide extra de sen. exco.
nouit. Septima de rectoribus ciuitatū faciētibus
exactiones indebitas in clericos uel in ecclesias si
postquā fuerint moniti nō desistāt. extra de īmuī.
ecc. minus. Octaua de hiis q̄ absolutionē ab abli-
qua excoīcatione uel reuocatione eius aut suspē-
sionis uel etiā interdicti extorquēt per uim uel per
metum. nec ualet talis absolutio. sed icurrit noua
excoīcatio: extra de hiis que in absolu. li. vi. No-
na de hiis q̄ per assassinos. i. quosdā infideles q̄ ex
falsis suis opinionibus de facili mittebant ad occi-
dendū christianos. interfici fecerint uel mādauerūt
xpianū aliquem etiā si mors non fuerit subsecuta
& de rēptatoribus & defēsoribus & occultatoribus

eorū extra de homici. p. humani li. vi. Decima de
potestatibus capitaneis rectoribus consulibus iu/
dicibus & cōsiliariis & aliis officialibus q̄ statuta
faciūt scribunt uel dictāt per que quis cōpellatur
soluere usuras uel solutas nō repetere extra de usu.
ex graui in cle. Undecima de hiis q̄ iudicāt se/
cundū statuta predicta. & q̄ habēt sup̄ hoc potesta
tē nisi ipsa statuta deleuerint aut si ea presūperit
obseruare extra de usuris ex graui. in cle. Xii. de
hiis qui occasione sn̄e late excoicationis suspen/
sionis uel iterdicti dant licentiā grauandi eos qui
tulerūt eā uel suos in psonis uel rebus hic tamen
casus est episcopalis usq; ad duos menses ab iur/
sione sn̄e exinde papalis extra de sen. exco. q̄cūq;
li. vi. Xiii. de hiis qui concedūt represalias cōtra
psonas ecclesiasticas spāliter uel generaliter extra
de iniuriis & damp. dato: et si pignorationes li. vi.
Xiiii. de rectoribus secularibus uel q̄buscūq; offici
alibus eorū qui cognoscūt de crimīe heresis. & aut
captos liberarēt uel diocesanoꝝ uel īq̄sitoꝝ officiū
īpedirent extra de hereticis. c. ut inquisitionis.
Xv. de hiis q̄ scienter cōtrahūt matrimoniū ī gra/
dibus affinitatis uel cōsanguinitatis phibitis uel cū
monialibus cōtrahentes p̄fessis. extra de cōsang.
& affi. in cle. Xvi. de dominis temporalibus qui
subditis īterdicūt ne prelati uel psonis ecclesia/
sticis q̄buscūq; uēdant uel emāt ab eis uel ipsis
bladū nō molant nō coquant panē uel alia hmōi
obsequia exhibere presumāt extra de sen. exco. c.

eos qui li. vi. XVII. de hiis qui impediūt qñ corā
iudicibus ecclesiasticis delegatis uel ordinaris ī cāis
que ad eos ptinēt illi qui cōquerūt. possint iusti-
ciā obtinere extra de imu. eccle. li. vi. XVIII. de
hiis q cōpellūt īpetratores litterarū uel alios recur-
rentes ad forū ecclesiasticū in causis que de iure uel
antiqua cōsuetudine ad ipsum ptinēt ad desistē-
dum uel litigandū de eis in foro seculari grauādo
iudices ecclesiasticos uel impetrantes uel litigātes
seu litigare uolentes corā eis uel grauando ppin-
quos ipsorū uel capiendo res uel ecclesias talium uel
quocūq; alio mō ibidē. XIX. de dantibus auxiliū
uel fauorem in predicta cōtenta in duobus pagra-
phis precedentibus. XX. de hiis qui prelatos seu
capitula seu alias personas ecclesiasticas cōpellunt
ad submittēdū laycis uel alienādū bona īmobilia
seu iura ecclesiarū. & similiter layci qui usurpant
sibi illicite huiusmodi & hoc si nō destiterūt postq̃
fuerint admoniti extra de re. eccle. non alie. hoc cō-
sultissimo li. vi. XXI. de hiis q fingūt fraudulēt
aliquē casum p quem aliquis iudex mittat ad aliq̃
mulierem p testimonio extra de iudi. mulieres li.
vi. XXII. de hiis qui uocāt ad dirigendas moni-
ales in electionibus abbatisse nisi abtineāt ab hiis
per que posset ī eis discordia oriri uel nutriri extra
de elec. indig. li. vi. statuimus. XXIII. de hiis qui
procurāt q conseruatores dati se intromittūt de
hiis que non licent. i. de aliis q̃ de manifestis iniuriis
& uolentis. extra de offi. deleg. statuimus li. vi.

Xxiiii. de hiis qui grauāt clericos uel personas
alias ecclesiasticas ad quas spectat electio p eo q
rogati seu alias i ducti eū pro quo rogabant seu i
ducebāt eligere noluerūt. uel cōsanguineos eorum
aut ipsas ecclesias seu loca beneficiis uel aliis spo
liando seu iniuste psequendo. extra de elec. sciant
cuncti. Xxv. de hiis q loqunt secrete uel mittūt
scripturā uel nunciū alicui cardinali quando sunt
reclusi occasione electionis pape. extra de cle. ubi
piculum li. vi. Xxvi. de dominis rectoribus & of
ficialibus q imminente dicta electione non seruarēt
ipsam cōsuetudinē ubi piculū. Xxvii. de electo
ribus regiminis urbis romane & de electiōe. & de
fautoribus q fecerunt cōtra cōstitutionē sup hoc
factā de elec. fundamēta. Xxviii. de magistris &
scolaribus tractatibus cū aliquo ciue bonon. de cō
ductione hospicii in requisitis inq̄linis nisi tempus
cōductionis fuerit elapsū. extra de loca. c. ex re
scriptis. Xxix. de doctoribus siue magistris qui
scienter illos religiosos q dimiserūt habitū docēt
leges uel phiscā. extra de cle. uel mo. ut piculosa
li. vi. Xxx. de dominis tēporalibus uel rectoribus
q nō fecerint obseruari ea que statuūt cōtra i secu
tores cardinaliū seu alicuius de faīlia eorū uel pape
extra de peīs felicis li. vi. Xxxi. de hiis q i pediūt
uisitatores monialiū uel canonicorū si moniti non
desistant. extra de sta. mo. attentes in cle. Xxxii.
de i pugnātibus litteras pape ante in coronationē
eius i extrauagati xi. Xxxiii. de qbusdā muliēibus

que beghine vulgariter dicunt & de religiosis fouē-
tibus eas in illo statu. & erant iste certum habitum
assumētes nulli obedientiā pmittētes nec renūci-
antes p priis. nec regulā habentes. licet ī qbusdam
religiosis specialiter adherent. extra de hereti. ad
nostriū. nec intelligant sub hoc noīe ille que etiam
beghine uel uestite dicunt de penitēcia beati dnici
ut patet ī declaratione lo. xxii. & idē dicit de tertio
ordine beati francisci. Immo ex illa clemētina ui-
dentur dicte beghine ibi excoīcate que habēt illos
errores ibi positos q cum sapiāt heresim eet. hodie
papalis cōtra tales. Xxxiii. de hiis q absoluti ab
excoīcātiōe ppter periculū mortis uel aliquod
impedimētum nō representāt se q cicius comode
possunt ei a quo debeant absolui qā reīcidūt in
eādē snīam. extra de sē. exco. eos. Xxxv. de hiis
q absoluūt a sede apostolica uel legatis & ī iūgitur
eis q se representēt ordinariis uel aliis suscepturi
ab eis penitentiā. uel passis iuriā. seu eis quibus
obligati sūt satisfaciāt: si hoc nō faciūt cū primo
comode poterint. reīcidunt ī eādē snīam. ut ī dcō
c. eos. Xxxvi. de picipātibus cū excoīcato ī cri-
mie ppter quod est excoīcatus dādo ei auxilium
cōsiliū uel fauorē. extra de sen. exco. si concubine:
Xxxvii. de hiis q cōtumaciter assererent Ro. ec-
clesiā nō ēē caput oīm ecclesiā nec ei tanq capiti
obediendū di. xix. nulli fas.

INFRA. SCRIPTE. EXCOMMVNICA-
TIONES. CONCERNUNT. CLERICOS

ET. RELIGIOSOS. PRIMA. TAME N
ET. SECVNDA. ETIAM. LAYCOS.

Xxxviii. de illis q̄ i cimiteriis sepeliūt corpora i
terdictoy i casibus nō cōcessis a iure extra de sepul
eos i cle. xxxix. de illis q̄ excōmūicatos publice
uel nominatim interdictos usurarios manifestos
sciēter sepeliūt. ut in dicto. c. eos de sepul. Xi. de
clericis q̄ manifestis usurariis ad exercendū fenus
domos locāt uel alio titulo cōcedunt extra de usu.
i cle. Xli. de eo q̄ nō electus a duabus p̄tibus car/
dinaliū se gerit p̄ papa. extra de elec. licet. Xlii.
de monachis & canonicis regularibus archidyaco/
nibus decaīs prepositis plebanis cātoribus & aliis
clericis p̄sonatus habentibus aut etiā q̄buscumq̄
presbiteris q̄ audiunt leges uel phisicā. extra ne
cle. uel mo. magnopere. Xliii. de clericis in sacris
cōstitutis q̄ cōtrahūt matrimoniū de facto. extra
de cōsag. & affi. eos i cle. **ISTE. QVE. SEQUē**
cōcernūt solos religiosos. Xliiii. de religiosis p̄/
fessis q̄ temere ubiq̄ habitū religionis dimittunt.
extra ne cle. uel mo. ut piculosū li. vi. Xlv. de re/
ligiosis q̄ accedūt ad studiā nisi a suis prelatiis cum
cōsilio maior̄ p̄tis cōuentus sibi licētia sit cōcessa
uide in predicto. c. Xlvi. de religiosis q̄ decimas
ecclesis debitas sibi apropiāt uel usurpāt siue q̄a
nō pmittūt solui ecclesiis decimas de animalibus
familiarū & suor̄ pastor̄ uel alior̄ imiscētiū ipsa
animalia gregibus eor̄. Et tales si nō habent admi/
nistratiōes & beneficia sunt excoīcati: si habēt sūt

suspensi. nisi requisiti desisterint infra mensem
extra de deci. religiosi. i. cle. Xlvii. de monachis
& canonicis regularibus q nō habēt admīstratōnē
& ad curias principū sine licēcia suorū prelatorū
se cōferūt. ut dāpnū aliquod īferāt suis prelatīs
aut monasteriis extra de statu mo. ne in agro i. cle.

Xlviii. de monachis q īfra septa mōsteriū sine li
cencia arma tenēt. ut in dicto. c. ne in agro. Xlix.
de religiosīs & monialibus p̄fessīs q uel que con
trahūt matrimoniū de facto extra de cōsā. & affi.
eos in cle. L. de īq̄sitoribus hereticorū q pretextu
officiū req̄sitionis quibusuis mōis illicitis pecu
cuniā extorquēt uel sciēter bona ecclesiā obdeli
cū clericorū fisco ecclesie applicāt. nec possunt
absolui nisi qbus extorserint plene satisfecerint de
pecunia. de hereti. uolētes in cle. Li. de religiosīs
qui nō seruāt interdictū quod seruat mater ecclia

Lii. de hiis q cōfitebū sibi non faciūt cōsciam
sciēter de decimis soluēdis tales ab officio predica
tiois sūt suspensi donec si comode possūt faciant
eis cōsciam: & iterim si predicāt sūt excoīcati uide
infra de exco. reli. Liii. de religiosīs qui dicunt
aliq̄ uerba ut retrahāt audiētes a solutiōe deciarū
extra de pe. cupiētes in cle. Liuii. de religiosīs mē
dicātibz qui domos ad habitandum uel loca de
nouo recipiūt aut recepta mutarēt aut alienarent
uide infra de exco. reli. Lv. de fratribz mīoribus
q īterdicti tempore recipiēt ad diuīa fratres uel
sorores de tertio ordīe. extra de sē. ex. cū excoīcatōi

¶ Lvi. de hiis q̄ ingrediūt monasteria monialium
ordinis predicatorū extra casus necessarios q̄ decla-
ratur ī cōstitutionibus suis puta ad dandū lacramē
mētū infirmis ad medēdū eis ad repandū edificia
& hmōi non habita licencia a papa uel magistro
ordinis tales enī sunt excoīcati & absolutō huius
reseruat pape uel magistro ordinis uel alicui cui
ab aliquo predictōrū fuerit cōmissū ut patet ī bul-
la ipsius ordinis cuius trāsumptū uidi. Lxii. de
hiis qui ingrediūt monasteria ordinis minorū. s. mo-
nialiū extra casus cōcessos in suis cōstitutōibus
sine licēcia pape uel ministri generalis q̄a excoīca-
tionē incurrūt & absolutō ab hmōi dio cesanis re-
seruat ut a q̄busdā audiui fidedignis. Itē nota q̄
in excoīcationibus que fiunt ab hoīe siue a iure
regulariter nō potest quis absolui nisi a suo excō-
municatore uel habente plenariā iurisdictionem
sup eum a sup̄iori suo nisi in articulo mortis. Itē
nota q̄ fratres predicatorū & etiā qui uellēt recipi
in fratres possūt absolui a prelatīs ipsius ordinis a
sentēciis & interdictis latis ab hoīe & etiā a iure
saltē ab illis quorū absolutio episcopo siue dioce-
sano reseruat. Que sit forma absolutionis ab ex-
cōmunicatiōe minori. nota. s. forma absolutiōis ab
excōmunicatione minori hec est. Ego absoluo te
a uinculo excommunicationis quā incurristi ptici-
pando cū excōmunicatis in casu non concessio in
loquela uel cibo uel huiusmōi & restituo te s̄ctis
sacramētis ecclesie dei in nomine patris & filii &

& spiritus sancti amen. QUESIT. FORMA
ABSOLVTIONIS. AB. EXCOMMUNI-
CATIONE. MAIORI. & q̄s debeat modus
obseruari nota uidelicet. Absoluēdo ab excoīcacio-
ne maiori debet primo ab eo exigi iuramentū ut
s. iuret stare mādatīs ecclesie que. s. sibi fiant ab
absoluēte p̄ tali materia & cetera. Quo factio debet
secundo sibi imponi siue fieri mandata rōnabilia
ut. s. satisficiat ei quē lesit uel dāpnificauit si pōt
quādo huiōi esset excoīcatus & precipue est sibi
iniungēdū ne ueniat amplius contra illū canonē
puta si fuerit excoīcatus p̄pter uerberationē cle-
rici non āplius uerberet. Tertio exutus ī humeris
debet uerberari absoluēdus uirgis uel baculo dicē-
do plalmos. Miserere mei deus & cetera: uel. aliū
penitencialem ad quemlibet uersum dando unū
iciū postea subiungit. Pater noster cum uer-
sibus. Saluum fac & cetera dominus uobiscum &
cetera. Oremus deus cui p̄priū & mutando de illa
oratione q̄a ubi dicit delictorū cathena dicat excoī-
cationis sentēcia constringit miseratio & cetera p̄
christū & cetera. Demū quarto absoluat qui hēt
sup hoc potestātē dicendo sic auctoritate oīpotē-
tis dei & beatorū apostolorū petri & pauli & talis a-
quo. s. habet auctoritatē mihi commissā ego absol-
uo te a uīculo excoīcationis quā incurristi p̄pter
talē casum exponendo & si pluribus sentenciis eēt
ligatus singulas exprimat addendo & restituo te
sanctis sacramētis ecclesie & cōmunitati & unitati

fideliū in noīe. Postea absoluat a sentenciis syno-
dalibus si quas incurrisset si habet sup hoc licēciā
& auctoritatem a diocesano uel mittat eū ad epis-
copū suū & absoluat sicuti supra notatum est.

Quāuis ista forma superius posita ī absoluendo
ab excōmunicatiōe maiori sine magna causa non
debeat pretermitti tamē si secus fieret p eum qui
habet potestātē absoluēdi puta si simplicit' diceret
ego absoluo ab excōmunicatiōe intendere pre hoc
absoluere est absolutus quo ad excōmunicatiōem
etiā si hoc fieret p clericū non sacerdotem dum nō
habeat iurisdictionē super illū & ille non sit casus
reseruatus alteri & hoc secundū cōmunē opinioēm

Forma absolutionis peccatorū & qd sit de neces-
sitate ipsius & qd ad bene esse & modus ipsius ab-
solutionis uide in fine. Forma etiā absolutionis
excōmunicatiōis minoris quādo fit ad cautelam
ibidem.

INCIPIUNT INTERROGATIONES

peccatorū & nota qd ubicūq; papalis ponit ibi ex-
cōmunicatiōis snīa cuius absolutio pape reseruāt
ubi uero pot' episcopi absolutio illius diocesano
reseruāt. Si occulte abtulit rē alienā suā alterius
siue a parentibus uel a marito uel a magistro uel a
socio uel extraneo. Si iuenta aliena sibi retinuit

Si deposito sibi facto usus est cōtra uoluntatē de-
ponentis. Si pignore usus est ad sui lucrū. Si cō-
modato usus est ad aliud q̄ quod sibi fuerat cōmo-
datū. Si cū posset suū habere siue re habere p

uia iudicii clam p se abstulit ab alio detentum.
DE RAPINA. Si rapuit rem alienā p uolē /
tiā manifestam. Si fuit pirata uel uiolentarius
in nauibus talū exercens gubernationis officium.
Si predatus est romipetas eūtes ad urbē uel redeū
tes. Si predatus est portantes necessaria ad usū
curie siue ad curiā. Si predatus est iniusto bello
ecclesias uel quos non potuit de quo infra i secū
da pte. c. de dominis. Si fuit princeps alicuius ra
pine uel dāpnificatiois iusso cōsilio adulatione
receptatione consensu coopatione taciturnitate
nō manifestando non obstando infra in pte prima
in. c. de rapina. Si cōmedit uel emit uel accepit
per donū aliquid de rapina. Si inuasit uel occu
pauit terras ecclesie i. c. de dominis. Si predarus
est iusto bello amicos uel inimicos. Si fecit effra
ctionē loci sacri & si fuit denūciatus uel nō. Si
fecit incendium loci sacri uel religiosi & si fuit de
nūciatus uel nō loci etiā nō sacri ppter quod fuit
excoīcatus uide infra. Si fecit statuta cōtra liber
tatē ecclesie. Si legata facta ecclesiis non dedit
& alia bona uel iura ipsorū retinuit. Si abstulit rē
sacrā de loco sacro. Si usurpauit de nouo custo
diā uel guardiā que sunt noīa patronatus uacatiū
monasteriorū uel ecclesiarū uel aliorū priorū locorum.
Si usurpauit bona uacātia locorū predictorū. Si
fuit falsarius litterarū papalium. Si ibi correxit
aliquid q̄ si uiciose scriptū. Si fuit falsarius litterarū
aliorū prelatorū & in multis locis est excōmunicatio

synodalis: si fuit falsarius instrumentorum & testamento
rum & huiusmodi & tenet ad satisfactionem omnium dampnorum
si fuit falsarius sigillo domini siue prelatorum
DE: FRAVDULENTIA. Si uendidit rem
plus iusto precio scienter & quantum si ignoranter
sed prepedens postea non suppleuit si emit minus
iusto precio scienter & quantum si commisit fraudem
in substantia rei puta uendendo aquatum uinum pro
puro caprina carne pro castrato & huiusmodi si commisit
fraudem in quantitate non dando iustam mensuram sed
diminutam aduertens: si in qualitate uendendo rem
defectuosam pro sana non minuendo de precio infra. c.
de fraudulentia: si usus est falsis monetis & scienter:
si tenuit falsas mensuras scienter & quantum
si fecit pactum cum aliis ut uendat omnes uno
precio: si seruientibus sibi retinuit uel distulit soluere:
si locando domos uel agros plus iusto recepit
si conducendo animalia male tractauit ex malicia uel
negligentia uel non soluendo iustum & tempore debito
si locauit animalia uel aliam rem noxiam scienter &
maliciose. DE: VSVRA. si commisit usuram mente
quauis nihil acceperit: si mutuauit pecuniam uel
uiualia principaliter ut inde reciperet aliquam
utilitatem infra. c. de usura: si pertinaciter asseruit
usuram non esse peccatum: si deposuit pecunias
apud mercatores uel aliquid cum intentione recipiendi
aliquid fructus principaliter: si uendidit plus iusto
precio quia ratione dilationis: si emit minus iusto
precio quia ante soluit quam rem receperit: si emit

fructus ante collectionē minus iusto precio cum
tamē nō esset uerisimile q̄ posset inde p̄dere. Si
emit aīalia que credebat uēditore nō habere & lo
cauit ea sibi p̄ certo precio ānuatim. si emit pos
sessiones ad uitā uel fructus aut redditus ānuales
ad certū tempus minus iusto precio cōputato etiā
dubio. Si iura credita alicuius emit minus iusto
precio. i. data quātitate solū ex hoc emit q̄ ante
dat. Si mutuauit accipiēdo p̄ pignore qd mobi
le uel imobile cuius usū fructus recipit p̄ mortuo
Si accepit q̄s dotem uxoris ab eo quē sciebat uel
dubitabat oīa sua ēē de usuris & rapinis. Si talis
uxor mortuo uiro retinet sibi tales dotes: si uxor
uel de familia eius q̄ nō de rapinis & usuris uiuit
cum sit icorrigibilis i fra. d. c. de usura. Si uidua
quousq̄ recipiat dotes suas ab heredibus aliquid
recipit p̄ emolumentis ipsius dotis: si dedit pe
cuniam mercatoribus uel artificibus saluo tamen
capitali & si lucrēt aliqd dent secūdu discretionē
suā. Si intendebat etiā p̄cipere siue p̄ticipare de
dampno sed hoc non expressit. sed uoluit iūtrūmē
tum de mutuo. Si faciens cū aliquo societatem
socio minus iusto dedit uel fecit contractus usura
rios. Si dedit animalia i socidā ad capitale saluū
si insocidam habuit minus piculi & plus lucu dās
q̄ accipiēs uel ecōuerso. cū animalia que sint paria
Si quia mutuauit laboratori exegit plus de fru
ctu terre etiā seruitiū eius & animaliu. Si emit
iura que quis habebat in coītatibus ex prestantis

solutis ut sit florentie. Si fuit consultor uel me/
diator uel socius in usura. Si fecit uel fieri fecit
nomine alieno ut tutor & huiōi. si prestitit con/
silium ac auctoritatem uel preceptū alicui cōitati
ut fenus exerceret. si mutuauit usurario non ha
benti nisi de usuris p cā turpi. Si accepit mutuo
dando usuras sine causa necessaria uel rōnabili uel
ab eo qui alias nō erat fenerarius. Si seruauit utu
rariis in illo tempore. si fecit uel scripsit uel di
ctauit statuta per que quis cōpellat soluere usuras
aut solutas non repetere. si iudicauit secundum
ea uel deleri non fecit si potuit. Si publicū usur
rarium in loco sacro sepeliuit uel ad sepulturam
associauit. DE. TVRPI. LV. CRO. Si misit uel
portauit ferrū uel ī pugamenta uel etiā uici ualia
uel mercimonia ad terras soldani subiectas. Si sup
hoc dedit consiliū uel fauorē. si fecit īstrumētū
scienter in cōtractus usurarios. si fecit uel uendi
dit artificialia quorū usus ē ut plurimū ad mortale
ut taxillos & cartas & huiōi. si ornāmēta multū
uana & supflua mulierū fecit. Si acquisit p forni
cationē sodomīā & huiōi & a qbus. si pīcipalit
p tali lucro assēsit ad turpia īmūdia & huiōi. Si
mercator ī negociādo cōstituit finē uel īmoderatū
querit lucrū. si ī loco sacro uel in diebus festiuis
uēdidit. si tpe messiū uel uīdemiāx emit ut uen
deret carius alio tpe mere ex auaricia. si accepit
pecuniā ob eligēdū aliquē ad dignitatē tpalem seu
officiū seculare. DE. LVDO. Si ex auaricta lusit

ad aliquē ludū. Hiis quatuor infra scriptis casibus
tenet ad restitutioem. Si decepit ad restitutioem
tenet si uicit ab eo q alia nō potuit aliēare puta si
lio failias .. Si uicit ad ludū alee ei quē traxit ad
ludū alias nō lusus. si uincit ubi nō uiuitur le-
gibus ipialibus uel statuta phibētibus ludū non
arrogatis p cōtrariā consuetudinē. si uicit i aliis
locis uel i ecclesiis. si i ludis blaphemauit & de
his q sequūt ludū. **DE SYMONIA.** Si dedit ali-
qd uel pmisit cū effectu ut obtineret aliq gratiā
& iusticiā bullā in curia romana. ultra taxaciones
ibi factas. si usus ē scienter talibus sic obtentis.
si i aliis etiā locis dedit aliqd quod precio possit
extimari p ordie dādo suo cōsanguineo uel aīco.
Si dedit p beneficio obtinendo uel prelatura uel
officio ecclesiastico p se uel pro aliquo alio. Si
accepit aliqd ut ēet i hoc mediator uel preces por-
rigeret uel presentaret: si porrexit preces carnales
p aliquo ordinādo uel beneficiādo uel prescificādo
Si fecit obsequiū tpale pīcipalit ad hoc cōsequē-
dū: si prōnus existēs p pecunia presentauit isti-
tuēdū: si misit in monasteriū filiā suā uel alias
pactiōe pacta de dote dāda monasterio. si uēdidit
cappellā quā hūit i alia ecclesia. Si emit talia uel
usus prōnatus p se. si emit uel uēdidit sepulturā
.i. locū sacz sepulture deputatū uel officiū sepul-
ture: si dedit aliquod tpale p aliquo sacramēto
habēdo aut preciū eius ut baptismo cōfirmatiōe
& huiōi: Si emit uasa sacra puta calices & huiōi

nō cōflata. DE. INHUMANITATE. Si non
subueit paupibus in extrema necessitate cōstitutis
cū hrēt supfluū. Si indigētis uariis psona sibi no-
tis nō subueit & si nō i extrēa necessitate cū hrēt
supfluū: si puellis ex indigētia pstitutis a pntibus
uel a se nō subuenit ut potuit secūdū suū posse.
Si filios illegittimos nō aluit sed ad hospitalē mi-
sit uel alias dereliquit. Si filiis uel familie sue in ne-
cessariis secūdū statū suū nō puidit extenacitate.
Si parētes egētes nō aluit aut p posse nō subueit
uel alias eos i tpalibus male tractauit: si aliis ppin-
qs indigētibus pposse nō subuenit. si paupibus
dāda sibi retinuit uel pntibus suis nō indigētibus
distribuit: si de arte sua indigētes nō iuuat ut medi-
cus i medēdo paupibus. Si aduocatus p causis pau-
perum non aduocauit gratis: si iurisperitus pau-
peribus gratis non consuluit. Si aromatarius
medicinas pauperibus non ualentibus soluere cū
posset nō dedit. si indiscrete dādo elemosinas non i-
digētibus dedit: si eis abutētibus elemosinas fecit
Si miseris hoīm nō est cōpassus & non potuit ad-
iuuare. DE. PRODITIONE: si perdidit citatem
uel castx inferēdo de dominis suis. Si prodidit
aliquē dādo i maibus inimicorū suorū: si pdidit se-
cretū domini sui iimico. Si uasallus existēt non
seruauit domio suo fidelitatē i his sex. s. in colu-
mētutū honestū utile facile possibile & ecōuerso
dominus tenet uasallo. Si aliqd sibi dictū secreto

uel quod plus est sub sigillo cōfessiois nō reuelā
dum maifestauit. DE. INQUIETVDINE. si
nimis sollicitus fuit erga temporalia acquirenda
uel cōseruāda ibi finē suū cōstituendo. Si nimiū
studium posuit. ita q̄ spiritualia neglexerit & pre
cipue cum per hoc necessaria ad salutē dimisit: si
ex pua cōfidentia de deo nimis anxius fuit & solli
citus erga tēporalia. DE. INIVSTICIA. si fuit
acceptor personarū dādo officiū uel beneficiū nō
dignioribus sed magis ratōe consanguinitatis uel
alterius respectus non p̄tinentis ad rē: si positus
ad distribuēdum aliquid ut elemosinas uel ex te
stamento uel alio modo secundum iusticiam non
distribuit. Si non iuste iposuit collectas. sed gratia
uel odio alicui nimis uel plus imposuit. DE.
AVARITIA. Si desiderauit secundū rationem
rem alienā & per quem modū puta furtū usuram
rapinā & huiōi: si nimis dilexit etiā iuste acq̄sita
preponēs amorem ipsoꝝ amorī diuino: si nimis
dilexit tēporalia & si supra deū. DE. PRODIGALITATE. Si expendit substāciam suā iutilit̄
uane & dissolute. si in uestibus superfluis equis
edificiis & huiōi si desiderauit substāciā habere
& si nō malo modo. malo tamē fine. s. ad exercēdū
pompas libidines & huiusmōi. si infucis & aliis
uanitatibus mulierū. DE. INUIDIA. Si cōtri
stus est de bono alterius ī quantū illud bonum
desideratū ut diminutiūū pprie glorie. Si do
ctor cōtristat de fama & maiori reputatōe alterius

Si scolaris de accutiori ingenio: sicurialis de
maiori acceptatiōe coram domino. Si mercator
uel artifex de maiori cōcursu & huiōi: si nobilis
de maiori nobilitate. Si mulier de maiori pulchri-
tudīe uel ornatu. si uicinus de maiori honore uel
diuitiis. si spiritualis de maiori deuotione uel re-
putatiōe & huiōi. si fuit susurro q̄rēs. s. discordiā
ponere inter amicos & tollere amiciciā inter eos.

Si gauisus ē de malo pximi tēporali uel spūali
solū inquātum malum eius. Si doluit ex eo q̄ ī
imicus eius nō sustinuit aduersa ut optauit sed p̄f-
pera uidit. **DE. ODIO.** Si deum odiuit inq̄tū
eū flagellauit uel desideria eius mala non adīple-
uit. si odiū ad pximum hūit & ad quot p̄sonas
& quantū durauit & que mala ex hoc ei optauit: si
detraxit alicui criminalia & occulta scienter falsa ī
ponēdo uel dicendo ut auferat bonā famam eius.
Si ad crimen alterius auditū aliqd falso addidit.
si cātilenas uel puerbia uel cedulas cōtra aliquē fe-
cit ad īfamādū eū. si malū occultū alterius & crīa-
le maifestauit: si accusauit uel maifestauit aliquē
ī iudicō nō zelo iusticie sed odio. si dixit aliquē
aliqd fecisse mala ītētiōe: si audiuit libēter detra-
ctores siue detractiones aliorū hoīm. si nō īpediuit
ut potuit. Si uicia manifesta aliorū quāuis uera
sine cā recitauit. **DE. IRA.** Si iratus est contra
deū uel seipsum uel pximū: si iratus cōtra pxi-
mū uoluit puniri notabiliter intendens solū malū
eius & si a iudice. Si iratus cum iniuria noluit ī

iuriantem puniri extra ordinē iuris. Si iratus de-
siderauit per se uel p aliū iuriati nocere: si iratus
contra pximū ita excidit a caritate eius q non est
paratus subuenire ei ī magna necessitate. si iratus
desiderauit notabile malū pximo sed non animo
deliberato: si ex rixa desiderauit puū nocumētū
alteri ut pueri solent facere. Si correxit familiam
uel discipulos cum ira & quanta. **DE FILIA,**
BVS. IRE. INDIGNATIO. Si īdignatus cōtra
aliquē est ita q male eum uidere potuit uel audiū
de eo reputans indignū quod sibi displicuit. si ex
hoc retinuit sibi loquelam uel p alia signa ostēdit
indignationē. si petenti ueniā de iuria & parato
satisfacere nō est ei reconciliatus. **TVMOR:** si
excogitauit diuersas uias & modos se uindicandi
multū in huiōi mentē suā occupans. **CLAMOR**
Si ex ira exclamauit cōtra aliquem inordinate
& cōfuse. **CONTVMELIA.** Si alteri dixit uer-
ba cōtumeliosa aīo iniuriandi & non resistenti sibi
subito. **CONVITIUM:** si dixit uerba cōui-
ciosa. s. īportantia defectus naturales uel tēpales
& qualia uerba. si dixit uerba cōtumeliosa familie
sue ultra debitum rationis & sine cā correctionis.
BLASPHEMIA. si blasphemauit seu maledixit
uerbis aduertenter deū uel sanctos & qbus uerbis.
Si maledixit aliquē imprecans ei aīo deliberato
malū tēporale uel spirituale notabile. si maledixit
diem uel horam sue natiuitatis. Si maledixit
animas defunctorū. si maledixit pntes & si aīo

deliberato uel nō uel si in faciē maledixit p modū
iniurie. Si maledixit dyabolū uel nominauit ex
ira. si ex ira maledixit creaturas irrationabiles.
RIXA. Si rixatus fuit cū aliquo ex ira pcutiēs &
utq̄ īcipiēs rixā uel se defendens. Si rixādo mu-
tilauit uel uulnerauit: si ex ira aliquē i carcera
uit uel in aliquo loco clausit. si ex ira se ipsum p
cussit & quātum. Si corrigens familiā uerberibus
excessit debitū modū & quātū: si pcussit religiosū
uel religiosā siue monialē i iuriā enormi. si pcussit
aliquē predictorū uel iiecit temerarias uel uolētas
manus etiā leuissimā i iuria etiam si haberet tātum
primā tōsurā. Si recepit uel clausit uel expulit
ex iniuria aliquē predictorū. si mandauit uel con-
suluit uel cooperatus ē noīe aliēo uel pprio factū
uel gratū habuit talia fieri cōtra aliquē predictorū

Si rixatus est in loco sacro & si ex ira sanguinē
ibidē fudit: si extraxit aliquem per uolentiā de
loco sacro uel cepit ibidē uel extrahi uel capi fecit.
SEDICIO. Si sedicionē fecit i populo picipiās
eam: si securās facientē seditionem iniuste. si fuit
pcialis uel alicuius secte in aliqua coitate i tēdens
per fas & nefas ptē cōtrariā ledere. si dedit opam
ad expellendū aliquem de ciuitate ratione ptis uel
alias iuste. Si īpediuit iuste ut nō possit reuerti
ad ciuitatē. Si īsecutus aliquē cardinalē hostilit̄
Si bandiuit aliquem pontificē uel banniri fecit.
si super hoc dedit auxilium uel fauorem. **DE.**
HOMICIDIO. Si desiderauit aliquem occidere

animo deliberato & si nō sit secutus effectus & q̄
intenciōe: si desiderauit de libertate mortē pentū
uel alterius p̄ cōsequendo aliquo desiderio suo.
Si uoluit se occidere & qua ex causa. Si icidit uel
icidi fecit corpus alicuius defuncti p̄ ossibus trās-
ferēdis: si interfici fecit aliquem per assēssiuos uel
hoc mādauit & mors secuta non fuit. si iterfecit
maritū alicuius mulier ut sic eam haberet ī uxore
& ecōuerso de muliere. si aīatum puerperium in
uentre uel extra interfecit: si studiose pcurauit ab-
orsum & si erat aīatum uel inaiatū. Si medicus
dedit ad hoc medicinā uel aliter instruxit: Si aro-
matarius uel alius ad hoc eo operatus est. si uir
uerberādo uxorem immoderate eam abortū fecit
Si mulier ex multo labore habito aborta est & si
negligentia & studiose fecit: si mater uel nutrix
tenendo filiū ī lecto oppressit. si habens officiū
sed usurpare dñiacionis cōdempnauit aliquem ad
mortē uel ad mutilatōem. si hēns ptatē sup̄ huiōi
cōdempnauit inocentem scienter & maliciose.
si sciens inocentiā rei cōuicti nō iuuuit ut potuit.
si malefactorē cōdēpnauit nō seruato ordīe iudici-
ario si extra iudiciū uoluntarie iterfecit. Si ad hoc
aliquem iuuuit uel coopertus est. si cōmisit hoī.
cidiū casuale & quomō: si aggrediētē se itfecit uel
occidit & q̄ ex causa: si aliqd aliud ubi sit piculū
mortis cōtingibile satis & frequēter. DE. GVLA.
si fregit ieiuniū ab ecclesia cōstitutū & qua ex cā
& quod. si nimis cōmedit & quantū excessit. Si

ex crapula incurrit infirmitatē. Si comedit uel
bibit que sibi cognouit nocere. **LAVTE.** Si
comedit cibos nimis delicatos ultra suā condi-
tionem uel necessitatē: si cōedit uel bibit multū
nutritiua uel calida puocātia ad luxuriā & si hac
ex causa. **ARDENTER.** si cōedit uel bibit
nimia auiditate gule: si comedit uel bibit nimia
uelocitate uel capacitate ppter gulam. Si ex dele-
ctatiōe cōedit cibos uetitos uel noxios. si auidi-
tate gule dimisit officiū ecclesie uel spirituale.
STUDIOSE: si preparauit sibi uel prepari fecit
cibos cum nimia diligentia & uarietate. Si frequē-
tauit tabernas sine necessitate: si multū cogitauit
& studiū adhibuit ad delectādum gulam. si iduxit
alios precipue iuuenes & huiōi loca gulosa. **PRO-**
PERE. Si cōedit uel bibit ante uel extra horā
consuetā sine cā rationabili. Si diebus ieiuniorū
nimis notabiliter comedit ante nonā sine causa
urgente. Si diebus festiuis cōedit anteq̃ uadat
ad ecclesiam sine idigentia: si diebus ieiuniorum
in sero sumpsit nimis electuariis uel confectioibus
& huiōi. Si tempore quadragesime carnes uel la-
cticinia sine necessitate comedit. si i sextis feriis
uel sabbato ubi nō consueuit uel ieiuniis ecclesie
carnes cōedit. si lacticinia in ieiuniis ecclesie
ubi non consueuit cōedit extra quadragesimam
EBRIETAS: si bibit usq; ebrietatem sciēter uel
non. si alteri dedit uinū uel aliud ad inebriādū
studiose. Si causa medicine uel ad inducendum

sompnū bibit uel alteri dedit ad inebriandum.
DE. FILIABVS. GVLE. EBETVDO. si ex inor-
dinata commestione & potus fuit nimis grossus &
& ineptus ad considerandū spiritualia ad conside-
randū & orandū & huiōi. INEPTA. LETICIA
Si nimis letus & dissolutus fuit ī nībus & aliis
leuitatibus corporis. MVLTILOQVIVM. Si
fuit multū loquax quod solet fieri post cōmesti-
onem cōuiuioꝝ & huiōi. SCVRILITAS. si
fecit actus uel gestus īmergeratos & puocatiuos
ad luxuriā. IMMVNDICIA. si fuit imūds
ī comedendo immunde uel euomēdo studiose
ut plus comedere posset. POLLVTIO. si fuit
pollutus in somnis & qua ex causa. & fuit cōtētus
in huiusmodi & ppter quid. DE. ACCIDIA. si
habuit tristitiam & tediū operandi bonū siue bōa
ad que tenebatur secūdū rationē uel sensualitatē
si cum tedio & tristitia stetit ad orandum audiēdū
officiū predicationes & huiōi: si ex morte sibi
cari uel dampnis & tribulationibꝯ sumpsit nimīā
tristitiam: si ex huiōi tristitia dimisit aliqua ne-
cessaria sibi ad salutem ut audire missam & huiōi.
si ex huiusmodi tristitia penituit eū bene fecisse:
si ex huiōi pponit amplius non bene facere: si ex
lapsu in peccatū ita tristatur q̄ incurrit tediū bene
operandi & quasi diffidentia. si in officiis suis
cōmittēs defectus sumit nimīā tristitiā respectu
cōfusiōis hūane: si ex boīs tꝑalibus uel spūalibus
etiam pꝑximo cōsideratis uilipendit dona sibi data

a deo. Si in peccatis suis doluit magis respectu humane uerecūdie quā diuine offense. si incidit in tantam tristitiam q̄ uellet non esse uel īterfici & huiōi. DE. FILIABVS. ACCIDIE rācor. si hūit displicētiā contra inducentes eū ad bonū & tediū propter hoc desiderans eis malum. NALICIA. si cōtempnit bona diuina uel spiritualia. DE. SPERATIO. Si ita absorptus fuit q̄ credit se nō posse saluari uel peccata remitti uel ad deū reuerti PVSILANIMITAS. Si subtraxit se ad faciēdū ea ad que erat aptus extimore deficiēdi ī ipsis boīs operibus. EVAGATIO. MENTIS. si mentē occupauit circa uana & illicita ad uitandū tristitiā mentis. CVRIOSITAS. si ppter huiōi q̄siuit audire noua. VANILOQ VIVM. Si ppter huiōi uana & inutilia locutus est. INSTABILITAS. si ex tedio mutauit sepe loca uel psonā. OCIO- TAS. si stetit ociosus nil boni agens & quātū tēpus amisit. PIGRICIA. si fuit piger tarde faciēdo ea que habuit facere ut ire ad ecclesiā predicationes & huiōi TEPIDITAS. si tepidus & remissus fuit ī operibus bonis. PRESVMPTIO. QU.E.EST. BLASPHEMIA. in spiritum sanctum. si nimis presumpsit de dei misericordia credēs ipsū saluār pleuerantē in malo. Diffidentia: si nimis diffidit de dei misericordia putās nō dimissurū peccata si peniteret. INVIDENTIA supne gratie. si hūit tristitiā de dilatione gratie nel glorie dei crescētis ī mūdo. impugnatio ueritatis agnite. si ipugnauit

ueritatem agnitā pricipue circa ea que sunt fidei
OBSTINATIO. si firmavit se in pposito pec
candi & huiōi. IMPENITENCIA.FINALIS.
si disposuit se nunq̄ reuersus ad penitēciā & huiōi
DE.NEGLIGENTIA.QVERE. si fuit negligēs
ad obseruationē preceptoz: si fuit negligens ad
orandū p se & suis uiuis & defunctis: si fuit ne
gligens ad supportandū defectum familie sue uel
suorū uel subditoz. Si fuit negligens ad docēdū
uel cōsulendū. si fuit negligens ad corrigendum
defectus cū esset paterfamilias uel dominus uel
rector si fuit negligens ad correctionē nō corrigens
in criminibus occultis pximū quem sperabat ex
correctione emendandū. si non seruauit ordinē
debitum ī corrigendo fraternaliter sed sine causa
rōnabili manifestauit peccatū: si fuit negligens
ad adiscendum necessaria ad salutē: si non iuit
ad predicationēs quādo potuit siue negligēter ibi
stetit dormiēdo uel cogitādo uel cūriose querēdo
audire de predatore murmurādo. Si ex sua ne
gligentia aliqua proles sine baptismo mortua ē
& quomō. si fuit negligens ad recipiendū p se uel
ad pcurandū familie sue sacramentū cōfirmatiois
si non confirmatus aliquē tenuit uel aliquam. si
pluries se uel suos fecit baptizare uel confirma
ri. si celebrauit festa instituta ab ecclesia abstinēdo
a manualibus exercitiis & uacādo diuīs: si diebus
festiuis precipue dn̄icis non audiuit missam. si
diebus festiuis emit uel uendit sine necessitate

& quare & quantum. NOTA q̄ in istis quatuor
casibus immediate sequentibus oportet cōfessionē
iterare secundū omnes doctores. si i cōfessione
p̄ eum facta aduertenter aliquod mortale dimisit.
si penitentiā iunctam sibi nō adimpleuit & si ē eius
oblitus. si confessorem simplicem & grossum &
insufficientem agnoscens cū tamen casus difficiles
haberet: si ei cōfessus est q̄ non habebat auctorita
tem absoluedi uel q̄a erat excoīcatus uel suspēsus
Similiter hoc casu sequenti immediate est cōfessio
iteranda secundū pet̄ de palude in iiii. & q̄ non ē
absolutus & tucius est iterare cōfessionem: si ex
istens excoīcatus excoīcatione quā nec ipse nec cō
fessor agnouit absolutus ē. similiter i casu immediate
sequenti oportet cōfessionem iterare. si fictē con
fessus est dicens se de oībus penieere mortalibus cū
proponeret i aliquo remanere. In hoc etiam casu
sequenti tucius est cōfessionem iterare. Si icōtritus
confessus est dicens tamē peccata sua oīa & ipsam
etiam dispositioēm suam. Si non fuit cōfessus ad
minus semel in anno. Si familiā suam nō i duxit
ad hoc quantum potuit sed neglexit admonere ad
huiōi. Si recolens aliq̄ mortale cōmissum nō hūit
itencionem & p̄positum confitendi tempore suo
sed fuit cōtentus commisisse: si nō coīcavit semel
in anno: si non coīcavit ieiunus existens: si cō
mūicavit cū cōsciētia alicuius mortalis. si coīcavit
cum aliquo mortali de quo erat contritus sed non
cōfessus etiā si habuit copiam confessor: Si cum

mortalī accessit ad cōiōnem tamen non cognouit
ex discussione consciētie sue. Si indeuote cōicauit
mente distracta. si irreuerenter se habuit circa sa-
cramentū uel in suscipiēdo uel post subito expu-
endo uel nō oracioni uacādo. Si excoīcatus maiorī
uel minori excoīcatione accessit ad sacramentum
si p̄ticipauit in diuinis cum excoīcatis nominatim
ab homine uel excōmunicatis a iure & denūciatis
p̄ prelatū uel excoīcatis p̄ iniectionem manuū ui-
olentā in p̄sonam ecclesiasticā siue religiosam. Si
p̄ticipauit cū predictis in loquēdo comedēdo &
huiōi in casibus non cōcessis & qua ex causa. De
luxuria quere. **FORNICATIO.** si cognouit
aliquam mulierem carnaliter solutā ip̄se solutus
existens ut meretricē uiduā & huiōi. Si tenuit cō-
cubinam & quanto tempore. **STVPRVM:** Si
uirginem deflorauit extra matrimoniū: si talem
seduxit p̄mittendo eam ducere in uxorē. **AD-**
VLTERIVM. si cognouit uxorem alicuius.
RAPTVS. simplex. si uirgini uel nupte uel alteri
uiolentiā itulit cōtra uoluntatē parentū. **Incestus.**
Si cōglāguineā cognouit & ī quo gradu uel affinē
si cōglāguineā uel affinem ī matrimoniū duxit
scienter: si cum moniali p̄fessa scienter cōtraxit
si cōmatrē uel religiosam p̄fessam scienter carna-
liter cognouit. Si filiā sp̄ritualē quā ad baptismū
uel ad cōfirmationem tenuit carnaliter cognouit.
si cōiugatus existens aliquod predictorum fecit. si
mulier cognosci se fecit uel promisit a clerico uel

religioso uel consanguineo uel affini. CONTRA
naturam. Si cognouit mulierē extra uas debitum.
SODOMIA. si opus sodomiticū cū masculis egit
Si femina cū feminis tale quid egerit. BESTI-
ALITAS. Si cū aliqua bestia turpe quid egerit: si
uxorem uel aliā mulierē cognouerit & si nō extra
uas tamē modo īdebito & quare: si uxorem uel
aliā cognouit tēpore menstruorum: si tetigit uel
osculatus est extra matrimoniū aliquā uel hoc per-
misit circa se fieri ex libidine: si fuit mediator itē
aliquos ad luxuriam: si docuit aliquos turpia agere
si induxit alios uel associauit ad meretrices uel ad
alia turpia agenda: si p̄misit ī domo sua talia fieri
uel uidens huiōi non impediuit ut potuit: si alqd
turpe in loco sacro p̄egit & in quo: si tempore fe-
stiuo predicta egit. Si aspexit mulierem uel uirum
fixe & libidinosē: si in aliquā specialiter puocatus
est & quanto tempore si ecclesiis: si dixit uerba
turpia ad inducēdū libidinē. si fecit uel dixit aliqd
turpe publice inductiuū ad luxuriā: si habuit co-
gitationes deliberatas ad cōmittendum aliquod
opus carnale & in qua specie. s. fornicationis adul-
teri. si habuit delectationē morosā ī cogitationi-
bus turpibus: si cōiunx cōiugi negauit debitū &
quare: si principaliter causa delectationis utitur
actu cōiugali & si extra limites matrimoniū fertur
eius intencio. si in actu cōiugali cum alio uel aliā
appetit talia agere. si zelotipus fuit alterius alt
si sōp salia fregit sine causa legitima: si post uotū

simpliciter cōtraxit & consumauit matrimonium.
si talis uouens usus est actu coniugali non exactus
expresse uel interpretatiue. si cōgnouit sponsā ante
benedictionē nuptiarū ubi consueuit talis benedi-
ctio non pretermitti: si tpe interdicti ab ecclesia
nuptias celebrauit: si alter cōiugū certitudinalit̃
sciens adulterium cōiugis & i ipso uicio durare nō
se ab eo abstinuit. s. non cognoscendo uel non p-
mittendo cōgnosci. DE. Filiab VS. luxurie. CECI-
tas mentis. si fuit ita mēte deditus circa mūdāna
& precipue carnalia q̃ nesciuit de deo cogitatur &
rebus spūalibus. PRECIPITATIO. Si nō hūit
debitā examinationē & cōsiliū mentis in agendo
sed fuit subitus. INCONSIDERATIO. si int̃
diuersa que occurrebāt fiēda nō bene iudicauit sed
incautus fuit ad loquendū uel opandū. INCon-
stantia. si i eo q̃ deliberauit agere nō stetit firmus
in bono pposito sed mutatus est ex parte. AMOR
SVI. si nimis dilexit se ipsum querendo delecta-
tionē corporis idormiendo & huiōi. ODIVM.
DEI. si habuit idisplicentiā deū uel legem suā
q̃a p̃hibet cōcupiscētias & huiōi. AMOR. PRE-
SENTIS. VITE. si nimis amauit uitā istā p̃p̃t
uoluptates carnis quibus est deditus. si habuit
horrorē ad uitā futurā. DE. VANA. GLORIA.
I fecit aliquod bonū opus ut laudaret̃ ab
hoībus ut bonus reputaret̃. si pura iten-
tione faciēdo bona opa audiens uel putās
se inde laudari. inde sumpsit aliquā cōplacentiam

de laude sua. Si uoluit laudari de aliquo quod eet
cōtra honorē dei uel quod esset mortale: si ī gratia
tpali posuit finē suū magis ipsā querēs quā salutē
suam. si quesuit uel habuit uanā gloriā de po
tētia de dñio de scientia de diuitiis si de eloquētia
si de artibus mechanicis: si de fortitudine corpis.
de ornatu uestium. si de cantu & huiōi. si precipue
mulier usa est ornatu uestiū ad puocandū libidinē
extra matrimonium: si portauit ornamenta exces
sua sui status: si habuit nimiam diligentiam &
studium ad ornandum se. si cum tāto affectu hoc
fecit q̄a ex hoc dimisit uel fuit parata dimittere
dei precepta uel ecclesie: si fecit excessum ī por
tatura uestium uel supra suū statum portando uel
non secundū morem patrie abusiū. ut ī caudis
planulis & huiōi. si usus est ad carnē uestibus nīs
delicatis. si usa est fucis & uariis coloribus & qua
intētionē. si trepidauit uel choreas duxit & qua
intētionē & cum q̄bus & in quo loco & quo tpe &
quotiens. si cantauit cantilenas & precipue apte
turpes & qua intētionē & coram quibus. **DE FI
LIACVS. INANIS. GLORIE. IACTANTIA.**
Si se iactauit uel laudauit de actu uicioso & utrū
illud mortale uel ueniale. si se iactauit cōtra glo
riā dei uel ī detrimētū patrie ut iuituperādo alios.
si se laudauit de aliquo bono uirtuali naturali uel
tpali & qua intētionē. **DISCORDIA.** si habuit
discordiā cum aliis in hiis que erāt ad honorē dei
uel utilitatem pximi & quare. **CONTENTIO.**

Si contendit cōtra ueritatem scienter: si cōtendit
pro ueritate sed inordinate. YPOCRISIS. si
in operibus exterioribus simulauit sanctitatem se
habere quā habuit & quo fine. PERTINACIA.
si in hijs que fuerūt agenda uel tractanda nimis
se firmavit ī sua opinione & qua ītencione & qua
materia. PRESVMPTIO. nouitatū. si fecit sin-
gularitates uel nouas īuentiōes extra cōm modū
uiuendi laudabilē: DE. INOBEDIENTIA. si
ex cōtemptu transgressus est aliquod preceptū dei
uel ecclesie si fuit inobediens penitentibus. si trans-
gressus est ordinationes superiorū ecclesiasticorū &
seculariū & quare. si obediuit superioribus ī illicitis.
si bona que habuit naturalia uel spiritualia uel tē-
poralia adeo nō recognouit sed sibi attribuit. Si
bona que habet extimat se habere seu recepisse
principaliter meritis suis etiā si adeo: si reputauit
se habere ea bona que nō habuit in multo maiori
copia. si despectis ceteris singulariter uoluit uideri.
DE. Fliabus superbie presumptio. si posuit se ad
aliquid faciendū quod esset supra uires suas uel in
spiritualibus uel tēporalibus. INGRATitudo.
si fuit ingratus beneficioꝝ dei uel hoīm uel non
recognoscendo uel nō regratiando uel nō recōpēsādo
si fuit ingratus uel cōtempnēdo mente ipsa benefi-
cia uel murmurādo de benefactore uel beneficio
iniuriādo benefactori. AMBitio. si fuit ābitiosus
desiderādo honorem sibi non cōuenientem ut ad
debitum finem si excusauit uel defendit peccatum

cōmissum tanquā benefactū. **CURIOSITAS.** Si fuit curiosus iuestigando uel addiscendo mala & uana & incantationes cantilenas & huiōi. si propter studiū mius utiliū dimisit necessaria sibi si didicit a demoīacis uel diuinatoribus. si didicit solum ppter scire ibi ponens finē suū. si iuestiga- uit que erāt supra suā capacitatē. si fuit curiosus ī sēlibus exterioribus. s. uel aspiciēdo uel audiēdo uel odorādo uel gustādo uel tāgēdo aliqua ppter delectationē sensualem sine aliqua deformitate. si iudicauit temerarie de aliquo ī corde suo mul- tum cogitādo sine sufficientibus signis malicie & utx dē materia mōrtali uel ueniali. Si iudicauit male precipue de prelatīs. **MENDACIUM.** si mentitus est & si uerum dixerit de qua materia. si mendaciū dixit in his que sunt fidei & bonorum morx q sunt necessariū ad salutē. si mendaciū dixit īnocumentū pximi notabile. si mendaciū dixit ī iudicio īterrogatus iuridice. si mendacium dixit unde secutum sit scādalum & si contra ītencionē & quale scandalū inde secutū est. si mētitus est ex ioco uel ad utilitatem alterius spirituales uel tem- poralem etiā sine damno cuiuscūq. si scripto uel nuto mentitus est & in qua materia. si promissa alicui fecit & si impleuit uel non. si iuste promissa sine causa non īpleuit. si uane iurauit per aliquem modū opprobriū per deū uel p sanctos. Si uane iurauit sine aliqua necessitate q̄uis cū ueritate. si iuramento assertorio mendacium iurauit scienter

aduertens de utroq; .s. se iurare & mendaciū diceſi
ſi piurauit ī iudicio etiā ſi alias haberet iuſtā cām
ſi iurauit p uero & certo quod erat ſibi dubiū pba
biliter. Si iduxit aliquē ad piurādū quē putauit p
iuraturū. ſi iuramento pmiſſorio iurauit aliquid fa
cere iuſtū & quale. ſi iurādo pmiſit aliquid facere q
nō itendebat tamē implere & qd fuit illud uel qd
ſit. Si licito iuramēto pmittendo ſine cā rōnabili
non īpleuit. ſi ex dolo iurauit & in qua materia. ſi
ſtatuta ciuitatis que iurauit ſeruare tranſgreſſus ē
& in qua materia & qua cauſa. ſi adiurauit demonē
p hoc uolēs addiſcere aliquid ab eo uel auxiliū
poſtulare. ſi adiurauit hoīes & utrum ſuperiores
ſuos uel nō. ſi adiurauit creaturas irrōnabiles &
quare. **DE SORTILEGIIS.** ſi aliquid fecit ad
expreſſā demonū iuocatōnē: ſi ſōnia obſeruauit
& cū qbus ceremoniis: ſi ex cōſtellationibus iudica
uit de actibus hoīum. ſi ex diuerſis motibus ani
malium naturalibus pronotiſtatus eſt de futuris
cōtingentibus: ſi uſus eſt ſortibus diuinatoriis &
quomō: ſi pqueſiuit furta p aſpectiōnē aſtrolabii
uel aliis modis: ſi uſus eſt arte notoria ad adīſcen
dum aliqua. ſi fecit uel fieri fecit p ſe uel p alio in
cantationes ad ſanitatē recupandā & quomō
& qua ītenciōe: ſi fecit uel fieri fecit maleſicia ad
nocendū hoībus: ſi obſeruauit ſomnia magis unū
diē quam alium īfaciendo & nō faciendo aliquid
ex ſupſtitione ut dies egiptiacos kalendas & huiōi.
Si uſus eſt breuib; ſuperſticioſis & facias tibi

ostendere si habet: si habuit uel usus est p se uel p
aliis aliquo libro sortiū uel nigromantie uel malefi
ciorum & huiōi. DE. Scandalo. si aliquid dixit
uel fecit ea intencione ut iduceret aliquē ad malū
& ad quod malum: si ppter scādalum alterius
remouēdū dixit uel fecit aliquod uiciosum & q̄le
si ex dicto uel facto suo iordinato aliq̄s cecidit in
aliquod peccatum & si preter itencionē eius. si p
scandalum uitandū commisit iusticiā aliquā in
iudicio. si ex dicto uel boīs operibus eius ppter hoc
quia non caute fecit est aliquis scādalizatus. si nō
curauit quātumcunq; aliquis scandalizaret ex ope
eius cum tamen posset scādalo obuiare sed cōtem
sit. si p̄ximis scandalizatis ex auditu uel uisu ali
cuius de quacūq; cā nō curauit satisfacere remoue
re ifamiam. si laudauit aliquē de malo opere &
quali: si laudauit aliquem intencione decipiendi
eū & ledendi notabiliter uel spiritualibus uel tem
poralibus: si laudando aliquē actibus suis nimis
quesiuit placere ultra debitum modum ueritatis.
DE. derisione. si fecit aliquam derisionē circa ea
que sunt dei uerbis uel factis uel circa sacramēta
Si misit parentes in ludum ponendo dicta uel fa
cta ipsorū. si irrisit prelatos ecclesie uel personas
religiosas uerbis uel factis. si irrisit p̄ntes a malo
uolentes abstinere & conuerti ad deum uel seculū
reliquere: si studiose derisit simplices ut eos scan
dalizari fecit fortiter uel corpore uel sēsu defectu
osos. DE. Irronea. Si de se dixit aliqua uilia uel

defectuosa ea in se nō recognoscens sub specie hu-
militatis ut. s. uilis reputet. si aliquid tale fecit ut
humilis estimet. DE VOTO. si fecit aliquid
uotū ut posset cōsoqui aliquid iustum & prauū
quod implere nō tenet. si fecit uotū aliquid de aliq̃
re illicita uel īpeditia maioris pfectus quod seruare
non debet. si uotū factum cum posset implere
transgressus est. si nimis distulit implere uotū factū
si uotū de quo dubitabat ut p̃posset implere p̃pria
auctoritate cōtrauenit. si uotum fecit castitatis &
contra fecit & quomō ut p̃per fornicationem uel
matrimoniu cōtractum: si talis contrahens exigit
debitum a socio. Si uotum factū de religione non
impleuit & si nimis distulit implere uel dimisit p̃po-
situm implendi uel cōtraxit & consumauit mat̃rio-
niū. Si exigit uel exigi fecit gabellas uel pedagias
a clericis uel p̃sonis ecclesiasticis: si coegit cele-
brare in loco īterdicto uel si excoīcati uel īterdicti
īgerunt se in officiis diuinis & moniti nō existent.
Si īposuit pedagia in terris suis: si usurpauit de
nouo custodia uacantium ecclesiarū monasteriorum
& aliorū piorū locorū uel occupauit bona ipsorum
locorū uacantiū. Si fecit statuta scripsit uel dictauit
per quis cōpellitur soluere usuras uel solutas non
repetere. si iudicauit secundū ipsa statuta uel ob-
seruauit. si p̃cipauit cum aliquo ī crimine p̃pter
quodē excoīcatus. Si grauauit clericos uel p̃sonas
ecclesiasticas ad quas spectat electio p̃ eo q̃ rogati
uel īducti noluerunt eligere cum p̃ quo rogabant

uel etiam si grauāt cōsanguīneos eorū uel ipsas ec-
clesiasticas in psonis uel rebus. Si intrauit mona-
steriū ordinis minorū uel predicatorū extra casus
quibus licet ītrare necessarios ut medicū p ī firmis
architectum p reparatione edificii & huiōi & hoc
sine licencia eorū qui possunt dare. **FORMA. AB-**
SOLVTIONIS. Substantia forme absolutiois
a peccatis hec est. Absoluo te a peccatis oīa alia
sūt ad bene esse. precipue tamē uile ē quicqd boni
feceris. Quare nota q in fine absolutiois absoluē-
dus ē etiā ab excoīcatione minori ad cautelā si īcur-
risset hoc. s. mō. Qualiter debet quis ad cautelam
absolui ab excoīcatione minori uidelicet si teneris
aliquo uinculo excoīcationis a quo ego possum te
absoluere. ego absoluo te & restituo te sanctis sacra-
mentis ecclesie & coītati & unitari fideliū in noīe
patris & filii & spiritus sancti amen. Post absoluti-
onē ab excoīcatione minori si in ea incidisset uel
ad cautelā factam dicendū ē misereatur tui. & cet.
POST. misereatur dicēdum est. Filius dei p suā
misericordiā te absoluat & eadē auctoritate ego ab-
soluo te a peccatis tuis de qbus mihi mō cōfessus
es & ab omnibus aliis quorū memoriam non habes
& sis absolutus ante tribunal domini nostri ihesu
christi. in noīe patris & filii & spiritus sancti amen
Quicqd boni feceris & intendis facere sit in remis-
sionē peccatorū tuorū ī augmentū gratie & ī pre-
mium uite eterne. Inīūgenda est postea penitēcia
satisfactoria preterito & preseruatiua futurorum

hoc tamen attento. s. qualitate penitentis condi-
tiōe & iuribus eius Nota q̄ infirmis est penitencia
inotescenda & quādo non possent satisfacere cū ī
ieiuniis abstinētis satisfacciant quātum possūt cū
elemosinis. Absolutio plenaria generalis ī articulo
mortis tātum habētibus licenciā & plenariam in-
dulgenciā a papa. & primo dicat infirmus cōfiteor
si potest & postea sacerdos dicat misereatur tui de
īde Auctoritate domini nostri ihesu christi & appo-
stolorū eius petri & pauli & domini nostri pape. n. .
in hac pte tibi specialiter concessa concedo & do
tibi plenariā remissionem oīum peccatorū tuorū
de quibus ore confessus & corde cōtritus es que non
cōmisisti sub pretextu istius indulgentie inquātū
claves ecclesie se extendunt & beneplacitum est in
oculis diuine maiestatis. in nomine patris & filii &
spiritus sancti amen. eadem auctoritate cōcedo &
do tibi plenariā remissionem oīm penarū de quibus
propter peccata tua es obnoxius & obligatus q̄tū
claves ecclesie se extendunt que quidem plenaria
indulgentia fit tibi in augmentū uirtutis & gratie
& in acquisitione uite eterne in noīe patris & filii &
spiritus sancti amen. Ad sciendū quādo peccatum
aliquod sit mortale uel ueniale nota quinq; regulas
PRIMA. REGULA. Prima est hec q̄ q̄do amor
uel effectio ad aliquā creaturā. s. se uel aliam tātū
crescit uel est tam magnus q̄ ī eo cōstituitur finis
ultimus. i. q̄ aliquis nec actu nec habitu ordināt
illam creaturā aut eius dilectionem aut etiā se ipsū

in deū & uellet cū tali creatura contentari & non
curaret deū offendere aut eius precepta transgredi
propter illam creaturam ita q̄ ibi est equalis con
temptus dei si non formalis tamen interpretatiuus
& est fruitio creature q̄a prepoit̄ cretura deo uel
cū aliquis uellet cum creatura semp̄ hec manere
non curando de eterna beatitudine licet sup̄ hoc
non sint rudes tentandi tamen semper talis amor
creature est peccatum mortale. Quādo autē aliquis
diligat creaturā plus quam debet tamē ppter hoc
nollet deū offendere nec eius amicitia p̄dere nec
eius mandatū transgredi nec deserere aut eo care
tunc non oportet q̄ sit mortale peccatū. Secūda
regula concordat satis cum precedenti q̄ cū nota
biliter contra dilectionē pximi aliquid cōmittitur
tūc est mortale. quando uero non tunc est ueniale.
Quando autē aliquid fit cōtra dilectionē dei pōt
attendi penes hoc q̄ repugnat caritati uel amicitie
q̄ ad deū debemus habere super oīa. quādo uero a
liqd fit cōtra dilectionē pximi pōt attēdi penes
ipsa precepta legis nature. s. quod tibi nō uis fieri
alii nō feceris & quod tibi rationabiliter & ex de
bito uis fieri alteri facias & potest etiam attendi
penes scandalū actiuū quo ego infero pximo meo
mala exempla. Si inquantū oportet aliquid facere
contra dilectionē uel quantū sit illud scandalū ad
hoc q̄ sit mortale non precise determinatum ē q̄a
in modico facere cōtra pximū nō est mortale aut
in p̄uo scandalizare unde attēdat quilibet se ipsū

quod sibi uellet fieri & per quod factum uel non
factū solueret inter se & proximū amiciciā uel non

Tertia regula est quod quādo admittit aliquid
uel omittit contra preceptum dei uel ecclesie uel
legis nature uel superior que precepta sunt de ne-
cessitate salutis uel contra uotū publicū aut pri-
uatum uel contra iuramētū licitum tūc ē mortale
peccatum quādo citra nō oportet q̄ sit mortale.
Quarta regula est q̄ cum aliquid fit uel cōmittit
contra cōscientiā uere uel false dictantē aliquod
peccatum mortale uel cōtra cōscientiā formidan-
tem p̄babiliter & dubitatiue an aliquod peccatum
sit mortale tunc semp̄ est mortale si cōscientia nō
sit sufficienter instructa. Quinta regula est de acti-
bus intus manentibus q̄ quicūq̄ solā cogitatōem
habet de aliquo quātumcūq̄ turpem uel malam
absq̄ complacentia seu dilectione uel cōsensu tūc
nūq̄ est peccatum mortale sed ueniale uel nullum
Quādo uero est consensus in actū qui esset pecca-
tum mortale tunc semper est peccatū mortale q̄
deus acceptat uolūtate p̄ facto cum autē cum co-
gitatione aut complacentia est delectatio morosa
in aliquo turpi specialiter in libidinosis tunc est
mortale secundum dictum Augustini esto q̄ non
sit cōsensus in actū secūdū hoc aug. iudiciū de pec-
catis interioribus ad quod etiā facit distinctiō supra
habita de sensualitate & ratione & de peccatis pre-
ueniētibus & sequētibus deliberationē. Applicādo
igitur septem uicia capitalia que non sunt semper

mortalia sed sunt male radices in hoīe ex quibus
oriunt peccata uenialia De G V L A. Dicendū
primo de gula quia ipsa est peccatum mortale &
hoc ppter primā regulā cū uoracitati & ebrietati ī
sistit ut finis & tota spes & delectatio in hac ponat
preterea gula est peccatū mortale p tertiā regulā
quando ppter culpā talē necessaria ad salutem ut
ieiunia ecclesie uel missa ī diebus dominicis & festis
precipuis negliguntur. Item quādo ex crapula &
ebrietate natura nimis grauat sic q iudiciū rōnis
subuertitur & homo nescit qd agat tunc ē mortale
per secūdā regulā qā dilectio sui ipsius cadit sub
precepto & dilectione pximi & ita grauari se ipsū
& reddere quasi bestia est contra dilectionē carita
tiam nō ignorantia fortitudinis uini excusat &
similiter si quis studiose aliū sic iebriaret cū cibo
uel potu notabiliter aliū scandalizaret tūc est pec
catum mortale. Item posset esse mortale p quartā
regulā quādo cōscientia pbabiliter dictaret q ppter
comedere uel bibere ultra talem mensuram potest
sequi destructio nature uel soluere ieiunium tali
die & comedere tales cibos esset cōtra preceptum
ecclesie uel in scandalū notabile pximi. Quando
autē circa hec que dicta sunt nō sit excessus ī gula
tūc non est nisi peccatum ueniale puta comedēdo
ex delectatione ultra necessitatē uel nīs preciosos
cibos. & est peccatū eo grauius si sequūt blasphe
mie & alia dicta & facta inordinata. DE. Supbia
ē peccatū mortale penes primā regulā dum quis

se nititur obedientie & subiectioni subducere sic
q̄ totā uitā suā & alios actus suos ad laudē hūanā
& gloriā mundanā ordiat & i hiis finem ultimum
cōstituit similiter est mortale penes secūdā regu-
lam cū quis p̄ximos suos p̄ sua supbia p̄ficienda
grauat sicut faciūt nobiles fastu suo paupes exco-
riātes & uiri p̄ ornatu mulierū p̄ximos dānifican-
tes Itē per secūdā regulam ē mortale dū quis per
supbiā nō curat scandalizare sicut mulieres se or-
nantes & occasionē peccādi dantes & lapsui Item
mortale per tertiā regulā dū per supbiā q̄s trans-
gredit̄ precepta dei uel nature. i. q̄ ratō rōe dicat
puta q̄ uilior p̄sona sit mīus ornata q̄ dignior. Est
etiā mortale per tertiā regulam dū per superbiam
nō curat & nō formidat transgredi precepta eccle-
sie sicut milites torneamēta que sunt p̄ ecclesiam
prohibita. Quādo uero aliq̄s laudē hūanam & glo-
riam appetit non moīs prescriptis tūc est ueniale
peccatū. DE AVARICIA. Auaricia est mortale
peccatū penes secūdā regulam de dilectione p̄x-
imi q̄do aliq̄s appetit habere tantū tēporalia q̄ nō
curat an iuste uel iniuste uel cū mēdaciis aut fraudi-
bus i uēdēdo uel emēdo uel i bello iniusto cōgrēdo
uel cū ludis quando illi fiunt ex auaricia & non ex
solacio i aliq̄ notabili quātitate uel alias cū iniusto
damno alterius bona acqrentis uel etiam si habita
retineant̄ siue sint merces laboratoꝝ & decime ec-
clesie uel bona iuēta rapta uel furta per se uel per
alios. Ista enim taliter acq̄rēdo uel retinēdo dum

possunt restitui peccant mortaliter. Est etiam mortale
per primam regulam quando tam auide appetuntur
temporalia ita quod tota spes & finis in eis ponitur. est etiam
mortale per tertiam regulam quando per eis acquiritur
illa negligunt que sunt necessaria ad salutem uel
precepta. Similiter quando usura committitur aut illi-
citus contractus aut symonia per quartam regulam dum
dubitatur de contractu & tamen fit. Quando autem
aliquis appetit diuitias plusquam deberet & sollicitatur per
eis ac laborat sed tamen non nolle iniuste haberi nec deum per
hoc offendere nec finem nec felicitatem in hiis ponere
tunc est ueniale. DE IRA Ira quando procedit usque
ad odium proximi & quod aliquis uellet notabiliter damnum
fieri proximo per se uel per alium in rebus corpore uel
honore tunc semper est mortale peccatum per secundam
regulam & etiam per tertiam. Quando autem est provocatus
ita quod ineliberate optat alicui malum sed tamen
deliberate nolle sibi malum uel si sit aliquis di-
splicentia in parte sensitiva uel mala affectio quam non
possunt finaliter dimittere nec tamen consenserit per
liberam uoluntatem tunc est peccatum ueniale. unde patet
quod percutere hominem ex ira & ex intentione deliberate
sibi malum optare uel in sua uerecundia aliquid nota-
bile dicere uel uituperare uel infamare uel damni-
ficare hoc semper est mortale per secundam regulam. Sed
leui modo & modico intellectu uel uerbo uel facto
non oportet quod sit mortale sicut non est furtum quod ali-
quis recipiat alteri unde granum uel duo de aceruo
tritici. Cum autem aliquis irascitur contra uicia uel contra

maliciā alicuius & nō cōtra psonā tūc nō ē peccatū
Immo beneficiū ex hoc patet q̄ nobiles & alii dis-
fidētes nisi habeāt auctoritatē mouēdi iustū bellū
nō aggrūt ciues alios iuadēdi. DE. Inuidia. In-
uidia. i. tristitia de bono p̄ximi q̄ p̄cedit ex odio
psonali & tūc ē peccatū mortale p̄ secūdā regulam
si sit cū cōplacentia & deliberatione & sit ī ratione
Similit̄ si sit ex eadē cā & ecōuerso gaudet de malo
proximi. si aut̄ cōtristor de bono eius īquātū est
mihi nociuū uel gaudeo de malo īquātū est mihi p̄-
ficiū. s. q̄ nō potest mihi nocere ut āte tunc non
oportet q̄ sit mortale & ex hoc seq̄t̄ q̄ detrahens
alicuius uel denigrans famā suā uel cōfigēdo falsa
uel publicādo occulta uel dicendo dubia p̄ certis
ex uīdiciā uel odio uel alias peccat mortaliter nisi
q̄ ī certis casibus ad precauēdū grāde malū publi-
cāret malū alterius dum alter nollet desistere. &
similiter īducens aliū ad talē detractiōē quia hic
cōtrariātur dilectiōi p̄ximi. s. q̄ tibi nolles fieri
alteri non facias. DE. LVXVRIA. Luxuria est
ois coitus ex thorum matrimoīalē siue ambo siue
alter sint soluti siue cōiugati. & similiter cōcupis-
cētia deliberata cū dilectatiōe morosa uel cōsensu
ī talē actū & oēs turpes actus & oscula & ad huiōi
cōcupiscentiā ordiata & talia que qlibet uerecun-
daret corā p̄bis hoībus facere. Similiter aspectus
colloquia āplexus & contactus & oīa que sunt ad
prouocādū libidinē & fornicationē sunt mortalia
īquātū ad hoc ordinant̄. Item amicitia int̄ uirū &

mulierē extra matrimoniū dum unus uult alteri
cōplacere ī actibus prescriptis mortalibus & sibi ī
huiōi dedit potestatem uel habet aīum paratum
hec exercendi dū alter uellet hoc pposito stāte tūc
non est ī statu salutis & q̄ hoc sit uerū quia hec. s.
sit mortalia patet p regulā a christo dictā mattheo

Qui uidit mulierē ad concupiscēdū eam iā me-
chatus est in corde suo. unde patet q̄ christus dedit
& precepit nō mechaaberis cōtra oīa que dicta sunt
Nā si uidere cū cōcupiscentia est mechia ex renūti-
a cōe. c. ueritatis multo magis ipsam fornicatōem
agere uel uelle fornicari & tangere uel osculari &
similia facere ē peccatū mortale multo magis alie
spēs luxurie puta stuprū cū corrūpit filia sub po-
testate patris. & q̄ illud p secundā regulā ē mortale
cū sit cōtra dilectionē pximi. s. patris & adulteriū
similiter ac sacrilegiū cū ad sacra uel ad religiosā
q̄a est contra dilectionē dei. etiā incestus. i. cū con-
sanguineis. s. cognitione carnali uel spūali q̄a hoc
est mortale p secundā regulā. Itē nimis abusus p̄prie
uxoris pōt esse peccatum mortale penes primam
regulā cū finis ī tali uoluptate constituit & licet
sit mīus uel mīum q̄ quoddā precedētū sed super
oīa deterius est mortalissimū penes t̄tiā regulam. s.
cōtra legem nature uel cū sexu īdebito uel cū alia
specie preter hec sunt motus aliq̄ īteriores ad pec-
catū luxurie ptinentes sed ī pfecte & ista sepe sunt
uenialia horū tamē limitatio nō est facilliter ī scrip-
tis redigenda. **DE ACCIDIA.** Accidia ē tristitia

& tediū uel fastidiū de deo & de bono dīno & de
rebus spūalibus uel tarditas & pigritia ad audiendū
de deo & faciendū ea que ad deū spectāt & si ista
inistitia fuerit de dei iusticia potentia & sapientia
q̄a deus scit oīa uidet & iudicat hoc est peccatum
mortale. similiter si tarditas fuerit tanta ad bona
opera q̄ homo negligenter ea que ex precepto te
netur facere uel ex tedio spiritualiter totalite
desisteret a bēefaciēdo & desparet se q̄cūq̄ bōi face
tūc peccatū mortale est accidia. Si aut̄ est citra hec
tūc est ueniale. similiter distractio cogitationū ad
exteriores occupationes ītra dīnū officium etiam
accidia que posset esse tanta. s. cum totali cura &
studiosa applicatione & alia non ptinētia q̄ esset
mortalis.

De Restitutionibus.

uot modis aliq̄ sunt fautores raptorū ita
q̄ teneāt ad restitutionē. &. secūdū Tho .
secūda secūde iiii. q̄. lxi. illi sunt q̄ in hīs
uersibus cōtinēt. Iussio cōsilio cōsensus palpo re/
cursus. Participans mutus nō obstās nō māifestās
Eosdē uersus poīt guil. quorū expositio secundum
eūdē tho. alias & guil. & alios talis est Iussio. i. ille
qui iussit q̄ principaliter tenet ad restitutionem
totius & ītelligē quando ex sua iussione secuta est
ablatio rei uel noīe suo facta rata alias nō. Cōsiliū
hoc itē intelligēdum quādo ex hoc uel p̄babilit̄
creditur dānum secutū tūc enī tenetur īsolidum
alias nō. Cōsensus. i. coopationis. Si enim tantum
cooparet q̄ sine eo nō posset dānum fieri tenet

insolidū. Si autē sine eo fuisset factū restituat quātū
nocuit p se uel p suos aut quātū de rebus illis hūit
uel expēdit. Palpa, i. adulator laudās raptorā q̄si
strēnuū & q̄ si ex hoc secutū est dānum insolidū
teneat. Recursus, i. receptor nā q̄ recepat latrones
& tuer eos uel rem raptā dolose celat. Ita q̄ ipedi
tur istitutō insolidū teneat. Participans, s. i. crimīe
furti uel rapine sociādo eos sicut i primo pag. di
ctū est. Sed picipans i re accepta illud solū tenet
restituere q̄ scienter emit uel recepit si autē ignorāt
dic ut infra restitutio. q. p totum. Mutus, i. q̄ uidet
furtū fieri & dolose tacet cū posset ipedire hec nō
tenet restituere nisi ex officio ad hoc teneat. Non
obstās, i. q̄ posset obstare etiā nō facit de hoc eodē
mō dicēdū sicut de muto. Non mai se stans, i. q̄ scit
ubi res rapta uel furata est & nō indicat etiā cum
de hoc i terrogat hec similiter nō tenet restituere
nisi ex officio teneat. Si tamē uidet teneri extra de
fur. q̄ cū fine. Querit utrum fur q̄ uendidit rē fu
ratam si postea uult eā recipere & tradere uero do
mino possit cū bona cōscia. &. secūdū dominum
anto. de butrio sup. c. ubicūq; extra de furtis. Si
res subtracta aliquo casu puenerit ad furem postq̄
illā uēdidit nō pōt restituere domio sed oportet
restituere emptori. Si uero sciēti uēdidit tunc eam
restituere tenet domio etiā dato q̄ in restitutione
scādaliū esset quia ppter id nō dēt omittere bonū
cōsciētie cū peccatū alias icurrat ar. extra de renū.
rei cum predictū, s. p graui. Si uero res est penes

ēptorē nec uenit ad furē tūc si pōt auferre & sub /
trahere sine scandalo licitū eā subtraherē est ēptorē
de domīo tradere q̄a utiliter gessit negociū emp /
torū q̄ ex quo scienter emit tenet ad restitutionem
rei sine recuperatiōe precii. l. v. c. e. ti. Si aut nō pōt
sine scādalo subtrahere uel ignoranter emit istis
casibus nō ē licitū subtrahere uero domīo hec ille
Hoc reperi ī expositiōe q̄ facit sanctus ambrosius
de testamētis priarcharū filiorū Iacob ī primo testa /
mēto quod est Rubē ait enim ruben filiis suis de
peccato quod cōmisit cū cōcubina prīs sui audite
filii & fratres mei auribus p̄cipite prēm uestrum
Rubē quecūq; mādō uobis & ecce testificor uobis
deum celi hodie ut non ambuletis in ignorantia
& fornicatiōe ī qua effusus ego & inq̄naui lectum
patris mei Iacob dico .n. uobis quoniā pcussit me
domius plaga magna ī ylis meis p̄ mēses septem
& nisi iacob pater noster orasset p̄ me ad domium
quoniā uoluit occidere me. erā enī ānorū xxx. quā
do feci hoc malū & septē mēsis ibi sum
usq; ad mortē & ī electiōe aīe mee septē ānis peni /
tui corā domīo uinū & cicerāui nō bibi & caro non
ītrauit ī os meū & omnē panē desiderii nō gustāui
lugens pro peccato meo.

Ostq̄ ille q̄ uult cōfiteri dixit ex se ea que
p uoluit de peccatis suis si nō dixit sufficiēt
q̄ q̄i semper accidit īterroga de hīs que
plene nō dixit prout uidebit expedire. Si autem
modicū uel mīus dixit potest īterrogār secundum

ordīem hic īfra poītū. s. de preceptis postea de ui
ciis capitalibus nō oēs de oībus sed de illis q solēt
reperiri & nō solū de istis peccatis ītrogādū ē sed
& de circūstāciis peccatoꝝ que cōtinēt ī hoc uersu
Quis qd ubi p quos quoties cur quō quādo. Non
tamē est necesse de quolibet peccato etiam mortali
oēs predictas circūstācias cōfiteri sed solū illas que
trahūt peccatū ī aliā spēm que. s. spālem habent
deformitatē oppoītā alicui preceptoꝝ de nūo aut
peccatoꝝ nō omittas. s. quotiens aliquod peccatū
quod est mortale cōmisit. Nota q secūdū magistꝝ
snīarū iii. q. di. xxxviii. uotū est testificatio quedā
promissiois spōtaneae que de deo & de hiis que dei
sūt fieri debent uel breuius secūdū tho. uotum est
promissio facta deo de aliquo quod fit deo acceptū
ad quod requirūt tria. s. deliberatio ppositū uolūta
tis & pmissio & ultimū orit ex secūdo & secūdū
ex primo. Vnū cole deū circa hoc de hiis potes
īterrogare primo de uotis. Si trāsgressus est seu a
misit īplere aliquod uotū & si aduertent cū posset
tūc sp mortale & tociens quotiens frangit secus
si ex obliuione uel qā nō poterat ut īfirmus ieiū
nare & huiōi. Si nīs tardauit implere ppter quod a
mēoria excidit oīo uel uenit ad statū non ualendi
īplere cū bene prius potuisset mortale uidet. Idē
quādo dimisit ppositū īplendi cū tamen posset
alias mora implendi uotū quādo sibi non prefixit
tempus non uidet mortale nisi forte ualde nimia
nisi cū ex hoc īmineret piculū nō ualendi implere

ut de uoto ingrediendi religionem cū tamē nō hrēt
cām cogentē dilatiois. Si fecit uotū de re licita
ut elemosina ieiunia & huiōi sed ob malū finē pu
ta ut posset facere uīdictā adulteriū & huiōi mor
tale est nec tenet īplere. Si uotū abstinentie & huiōi
& dubitat utrū possit īplere uel nō & sine dispēsati
one supioris cū possit habere recursum defacili ad
eū uel cōfessoris p cōsilio frangit mortale uidetur
Nota tamē q uiri possunt irritare uota abstinentie
pgrinationis uel elemosine uxoz absq; alia dispē
satione & si fiāt nō tenēt. Si habēs uotū castitatis
uel religionis cōtraxit mīrionū mortale est & cō
sumare nō potest sine mortali qā adhuc pōt īplē
& debet ante consumationē mīrionū. Sed post con
sumationē reddere tenet debitum etiā ītpretatiue
petēti sed exigendo sp peccat mortaliter unde cō
sulēdā ei ēet petere dispensationē sup hoc a papa
Qui guil. posset etiā episcopus nisi sit cōtinens &
obseruās ipsum. Et nota qā trāsgressione uotorū
potest de iure cōi confessor absoluere quia non est
de reseruatis casibus sed de dispēsatione uel cōmu
tatione uotoz non potest se ītromittere sine spāli
cōmissione diocesani uel alterius qui posset dare
episcopi autē in oibus possunt commutare uel di
spēsare nisi ī uoto castitatis uel religionis & tribus
uotis pgrinationis. s. Ierosolomitani ad sanctum
Iacobū & limīa apostolorū uel romā ī qbus papa
uel summus peitencarius soli dispensant uel con
mittāt de uotis habes supra ī secudā pte ibi uide cū

dubitas. DE. Supstitionibus. Et primo uide
si fecit ipse uel fieri fecit aliquod maleficium seu
malias in quibus fiunt inuocationes occulte uel malefe-
ste demonum quod semper est mortale & dignum morte
corporali: Si fecit uel fieri fecit uel procurauit aliquam
incontumaciam cum sacris uel sacramentalibus ecclesie
ut aqua baptismali uel oleo sancto & huiusmodi ob san-
tatem uel aliam causam mortale est & grauissimum. Si
adorauit aliquam creaturam faciendo orationem ad eam
ut ad lunam uel solem uel stellam cum primo apparet &
huiusmodi mortale est. Si fieri fecit aliquam diuinationem
ad inueniendum furta uel sciendum aliquod occultum
uel futurum quod debet sibi contingere mortale est. Si
addiscit autem noticiam uel usus est ea ad sciendum
aliqua uel si usus est arte nigromantica mortale est.
& si habet librum inducendus est ut conburat alias non
est absoluedus. Si ex constellationibus uel planetis sub
quibus natus est aliquis iudicauit de morte de conuer-
satione eius. Idem si ex physiognomia credens eum hominem
ex facto uel constellatione uel complexione cogit ad malum
uel bonum hereticum est. Si usus est sortibus diuinatoriis
& quomodo quod est mortale ex leuitate uero ueniale.
Si dedit aliquid ad comedendum uiro uxoris uel alteri
ut amaret eam uel fecit uel dixit aliquid huiusmodi morta-
le est & interrogandum quod fuit illud. Si fecit aliquam
incontumaciam uel fieri fecit ob sanitatem consequendam
& quando hoc facit sciens illud esse prohibendum est
contra mortale. quando ex simplicitate putando esse
bonas orationes uidetur esse ueniale. sed si non uellet

in futurum abstinere neganda est absolutio quia
ex obstinatioe & malicia est mortale & i interrogadu
de uerbis qbus utut & obserantiis quas addut. Si
fecit uel fieri fecit uel usus est breuibz que coit
sunt supsticosa ex uerbis uel carta i qua fiunt uel
mo imponendi uel portandi uel tpe scribendi &
inuenta supsticione eoz iponendu est q coburant
& si non uellet no sunt absoluendi qa tuc e morta
le si putabat licita taq orones ueniale uidet. si ob
seruauit una die magis q alia i no icipiedo aliqd
taqua malum ut dies egipciacos uel diem in quo
occurrit de capitacio lo. baptiste uel die ascensiois i
in colligendis herbis & huioi quod ueniale uidet
quando ex simplicitate hoc credit nisi aio obstina
to hoc crederet quia tunc mortale esiet credere uel
facere. Si obseruauit somnia facies aliquas orones
uel obseruationes & postea ex his que somniat
uolendo de futuris uel occultis dinare & pnunciare
quod mortale est. alias aut etia sine obseruatioe ad
iuncta nimis fide adhibere somniis q peccatum est
& si ex se non mortale tamen piculosum quia sic
multos dyabolus decipit. si ex effusione olei de lu
cerna uel de crocitate aliqua aium uel magni
tudine uel cōtinuitate uentoz & huioi extimauit
aliqd mali uetuz quod fatuū est & uanū. Si existi
mauit mulieres couerti itactas uel alia animalia
ut ire de nocte & suggere sanguinem pueroz &
huioi quod ipossibile est & ideo falsū credere. DE
blasphemia ideū & sanctos. Si blasphemauit deū

uidelicet dicēdo nō ēē iustū & oīa iuste disponerē
sed acceptorē psonarū uel nō uidere que fiunt uel
nō curare de actibus hoīm uel pditorem uel sine
merito punire uel flagellare eū uel nō posse istud
uel illud facere & huiōi quodlibet est mortale cum
aduertit & itelligit. Si blasphemauit deū uel ali
quē sanctū quod pprie dicit maledictio ut sit ma
ledictus ut sit ex ira sp ē mortale si aduertit uerba
ip̄la. **NEC. IVRES.** uana p̄p̄lun. **DE. p̄iurio**
Primo si iurauit ī aliq̄ curia corā iudice mēdaciōse
mortale est & quātūcūq; alius habet iustā causam
& q̄ iuducit ad hoc aduertēt & aduocatus p̄ciator
& huiōi mortaliter peccat: si iurauit etiā extra iudi
ciū ī cōi sermone quacūq; ex cā uel utilitatis uel
leuitatis uel iocositatis & qualicūq; mō non solū
p̄ sancta dei euāgelia uel p̄ corpus christi, sed etiā
p̄ fidem per deū si deus me iuuat per crucē per uir
ginem mariā p̄ aiām suā semp est mortale quādo
aduertit se iurare & falsum dicere & toties quoties
iurat. Si iurauit aliqd̄ p̄petrare quod est mortale
ut facere uīdictā non dimittere cōcubinā seruare ī
iusta statuta tenere secretā iniustā coniurationem
mortaliter peccat nec dēt seruare. Si iurauit tenere
secretū aliqd̄ quod tractatū est ī consilio uel aliud
quod nulli est nociuū si aduertenter māifestat pec
cat mortaliter ipse & q̄ stimulat eū ad māifestādū
sciens secretū eē. si iurauit seruare statuta alicuius
ciuitatis aliquod scienter trāsgrediendo ex iustis
statutis mortaliter peccat si tamē aliquod statutū

est abrogatū p cōtrariā cōsuetudīem q̄a cottidie
per oēs sit cōtrariū & adeo nō uidet̄ p̄iurū q̄ non
seruat illud quod nō hēt uidelicet statuti. Si iura-
uit p̄ aliquē modū obprobriosū per dei mēbra uel
scōr̄ ut faciunt ribaldi mortaliter peccat q̄a blas-
phemia reputat̄. DE p̄missione. Si p̄misit se
aliquid faciūz̄ licitū ī honorē dei uel alior̄ scōrum
oblegū si non itendebat seruare mortaliter peccat
si aut̄ itendebat sed ueīente t̄m̄io quo debet īple-
re nō seruat p̄missum cū tamen posset licet cum ī
cōmoditate sua peccauit mortaliter nisi ille cui p̄-
misit ante t̄minū relaxauerit iuramentū. si aut̄ nō
potest īplere excusat̄ a peccato p̄ tūc q̄ non pōt.
Si iurauit sine cā rationabili p̄ q̄buscūq̄ minimis
dicendo tamen ueritatē ueīale est. nisi faceret ī cō-
temptū & iducendi sunt ut abstineāt p̄p̄t̄ piculū
penurii. Si q̄s iduxit aliquem adiurādū quem oīo
credebat falsū iuratur̄ mortaliter peccat nisi ēet
iudex hoc faciens ex officio secundū ordinem iuris
DE adiuratione que est iducere aliquem ad aliquid
faciendū obcōem īuocationem alicuius rei sacre &
si est per modū coactionis itendens eum obligare
per modum iuramenti ad aliquid faciendū ut ad su-
p̄iores & ī illis & ī q̄bus hēt p̄tatem est mortale. ad
sibi subditos est licita eo cāu quo liceret ei illis preci-
pere alias nō & tūc adiuratus tenet̄ id facere uel
dicere alit̄ esset mortale sicut transgressio precepti
Si adiurauit prelatos uel socios uel ī seniores per
modū precationis intendens iducere ad iuramentū

faciendum non est malum uel ueniale si leuiter
& sine causa & adiuratus non faciens non peccat

Si adiurauit demones per modum precis ad
aliquid sciendum ab eis uel ad aliquid obtinen-
dum auxilii est mortale nisi quis faceret ex fa-
miliari consilio spiritus sancti uel nisi ex quadā
simplicitate querens ab obsessis a dyabolo sed per
modum coactionis licet ipsum adiurare ne nobis
noceat. Si adiurauit creaturas irrationabiles ne
dyabolus eis utatur in nostri nocumentum licet si
autem fiant ut dyabolus operetur ī eis est mortale
ut in cantationes serpentum. **DE CANTILE,**
NIS ET FABVLIS. Si ī cātilenis & fabu-
lis immiscuit deum & sanctos & in narrationibus
turpibus & amatoris est mortale alias ueniale nisi
faceret in contemptum dei. **SABBATA.**
SANCTIFICES.

E obseruatione festorum quia quantū ad
d determinationem dieꝝ istud est de iure po-
sitiuo ideo hec annectere potest de ieiuniis
ecclesie de auditione misse. Primo ergo si fecit ali-
quod opus manuale diebus domīcis & festis aliis
preceptis ab ecclesia extra casum necessitatis quia
mortaliter peccat si p nōbile spaciū laborauerit le-
cus si fueret aliq pūcia si aut ex necessitate ut qd
expectantur hostes uel ueniunt inundantie aquarū
& huiusmodi tunc liceret mouere blada suppelles
tilia & huiusmodi & de uespere ad uesperā dēnt
custodiri. i. de sero hic requirit magna prudentia ī

consulendo. si emit uel uendit diebus festiuis
nisi commestibilia de die in diem ut panem uinū
fructus carnes & huiōi mortaliter peccauit nisi in
casu alicuius magne necessitatis. In nūdinis tamē
ex quo prelati ecclesie tollerant si non dimittant
missas secundum petrum de palude uidēt p̄sone
excusari de mercatione diebus festiuis. si fieri fe
cit aliquod predictōꝝ filiis suis seruis uel labora
toribus sine necessitate peccat mortaliter uterq; &
mandator & exequens. Si tamē mandans siue ma
gister siue patronus nō haberet necessitatem ipse
sed discipulus uel seruus uel rusticus h̄rēt necessita
tē ita q̄ aliter nō potest uiuere uel q̄ si discipulus
nō obediuit magistro i hiis diebus aliquādo uen
dendo uel faciendo aliud exercitiū artis eius pro
aliquo tempore nec ille nec alius de dicta arte uult
adducere illum secū & aliud exercitiū nescit facere
uidetur ille excusari nam si i obsequium ecclesię
pauperularū licet laborare aliqd in diebus festiuis
& domīcis quare nō magis ratioe sue sustētacionis
i necessitate tucius tamen esset si posset aliam artē
eligere. Similiter de scriptoribus pro precus confi
tientibus instrumenta temporalium iudicantibus
facientibus lōgas dictas causa cupiditatis barbitō
foribus & huiusmodi medicinalia autē semp licet
facere & medicare. Si per totam diem festiuam
uacauit ludis uenatioib; aucupis choreis & aliis
uanitatibus mūdi si cāquiter ibi occurrūt mortalia
& si illa de se non sint mortalia quodlibet enim

mortale in diebus festiuis commissū est multo gra-
uius & ideo confitendum de huiusmodi. DE.
AUDITIONE. MISSE. Diebus dominicis & fe-
stiuis si non audiuit missam totam in illis diebus
sed omisit uel ex cōtemptu uel ex cupiditate lucrā-
di uel ex causa eūdi ad solatia uel conuiuia uel ex
negligētia uel ex ignorātia crassa peccauit mortalit̃
& totiens quotiens omisit. Idem si audiuit sed nō
totam dimittendo notabilem partem secus si mo-
dicam. Quod autem quis audiat in prochia sua uel
alibi missam propriā de die uel alia audiendo uel
non itelligendo uerba uel nō audiēdo q̃a submis-
sē dicitur uel a concubinario symoniacō & huiōi uel
non symoniacō & cōcubinario ex quo prelati sup
huiusmodi non pudent non uidentur simplices
solicitiādi sed dimittendi conscientis eorū ubi
talīa habundāt. Omittens auditionem misse ex in-
firmitate uel tali occupatione quam non possunt
dimittere ut seruire īfirmis uel alia iusta de causa
ut manentes ī carcere excusantur puelle que dimit-
tūtur a parentibus huiusmodi uidētur excusari nō
aut eūtes ad choreas uel uidue que manēt clausē ī
domo per menses secus per quindenā uel mēse
& huiusmodi. DE. OBSERVANTIA. IEIUNI-
ORVM. ECCLESIE. Si quis dimittit ieiunia ec-
clesie uel quadragesime quatuor tēpos & uigilias
festoz christi & sanctorum post xxi. annum peccat
mortaliter nisi habeat causam legitime excusantē
eum uel saltem existimet se habere & habeat cām

extimandi puta cum est satis debilis uel sibi uidetur
esse uel propter quod non credit posse ieiunare sine
notabili corporis detrimento. licet secundum ueri-
tate possit talis non uidetur de facili condemnandus
de mortali ex quo erat paratus obedire precepto si
credidisset potius. alias est mortale & totiens quo-
uiens dimittat aliquem diem ieiunii peccat mortaliter
quia quolibet dies est sub uno precepto sed & ante
xxi. annum inducendi sunt iuuenes ad ieiunandum
interrogandum de numero dierum quos dimisit & causa
Si notabiliter anticipauit horam comedendi puta
hora tertia sine causa legitima quia non est ieiunium
unde est mortale hora autem congrua est circa
nonam tardare autem post nonam non est uicium
nisi fieret ex superstitione. Si cum ieiunauit ex sta-
tuto ecclesie uel ex uoto uel ex iunctione confessorum
de sero comedit frustum panis uel de pluribus
fructibus uel de uno genere in quantitate ieiunium
fregit. Si autem aliquam confectionem in parua
quantitate sumit non frangit nisi fieret in fraudem. scilicet ad
nutriendum sed sumendo aliquid fructuum per
modum medicine. id est ne uinum dilauet stomachum uidetur
non malum bibere autem pluries in die non frangit ieiunium
nisi fiat in fraude sicut dictum est de debilibus
multum laborantibus itinerantibus peregrinantibus pre-
gnantibus nutriendis pauperibus & huiusmodi quomodo
uel quando excusantur uide in summa. ET. VENE-
RARE. PARENTES.

E honore parentum & gubernatōe familie
d nota Si dixit uerba contumeliosa uel in
iuriosa parētibus peccat mortaliter & mul
to magis uerberauit etiam leuiter Idem si irrisit si
maledixit. uel blasphemauit ipsis defunctis Idem
uidet si uiuis. Si non obediuit in licitis ex con
temptu mortale cōmisit etiam ī p̄uis rebus. secus
si ex negligentia & in rebus non multi ponderis.
Si nō p̄uidit necessitatibus eorū magnis cū posset
mortale est. DE. LEGATIS. Si non īpleuit
legata facta ab eis ad pias causas sed multū distulit
propter īcommoditatē cum tamē posset mortale
est. si nō reuerenter se habuit sed contempsit uel
dure locutus est uel puocauit ad iram uel nō sup
portauit eos & diligenter p̄uidit ueniale est. DE
Gubernatione familie. si non p̄uidit magnis ne
cessitatibus cibi & potus & uestitus filiorū uxoris
uel seruorū cum posset ex auaricia uel credulitate
mortale est. Idem si p̄pter hoc illegittimos filios
misit ad hospitalem. Si non adhibuit diligentia
ad hoc ut boni essent & mādata dei & ecclesie ob
seruent ut de confessione cōione audiciōe misse de
honestate uite & huiusmodi & si notabilem ī hoc
commisit negligētiam non curādo uel negligēdo
mortale uel ueniale. DE. VXORIBVS. si uxori
dixit uerba contumeliosa uocando scortū & huiōi
uel uerberādo aspere sine causa rationabili mortale
est. secus alias si nimis dure ei loquit. Si uxor cō
tendit cum uiro in licitis nolens obedire & ex hoc

prouocans eum ad blasphemandum deū sanctos
uel aliud magnum iconueniens mortale cōmittit
Si uir permittit uxorem uanitates plurimas faciē
ornatus trepidatus cantus & alia huiōi multum
prouacantia ad lasciuia mortale uidetur alias si
non fit multus excessus uidetur ueniale. Mater q̄
mittit filias ad choreas & alias uanitates & non
mittit uel ducit eam ad missam cōfessionem & cō
munionem non uidetur excusari a mortali. DE
SERVIS. ET. ANCILLIS. si dominus uel do
mina nō puidet necessitatibus seruorū uel ācillaz
& infirmos mittit ad hospitale uel non curat de ho
nestate uite illorū uel non dat eis habilitatem ad
confitendum cōicandum uel audiendum missam cū
possit uel facit i festis laborare in quolibet horum
peccat mortaliter. si nimis dure uel nimis remisse
alias se habuit in gubernatione familie i quo oēs
delinquunt etiam perfecti communiter ueniale.

NON. SIS. OCCISOR.

Ira preceptum. s. non sis occisor etiam est
c unū de homicidio quod cōmittit corde
ore & opere. & si occidit extra regulam iur
aliquid uoluntarie uel preter intentionem a casu
dando operam rei illicite & in ludo noxio sicut
ad laxa uel etiam rei licite sed nō adhibēdo debitā
diligentiam ut picendo tegulas de tecto mortale
ē. & casus reseruatus episcopis Idē si ex necessitate
euitabili uel etiam ineuitabili ad q̄ deuenit ex cul
pa. puta q̄a adulter cōprehēsus est a uiro adultrie

ut euaderet mortem occidit interrogandum de cā
homicidii. DE.IVDICIBVS. Si iudex occidit
aliquem inocentem secundum iura sed preter or-
dinem iuris uel secundum pcessum ordinarium
sed non habens legitimū dominium uel habens
potestatem sed non ex iusticia sed ex uindicta uel
auaricia uel crudelitate peccauit mortaliter & ca-
sus episcopalis nisi in ultimo puncto. DE.M V/
LIEKE.GRAVIDA. Si mulier grauida q̄siuit
aborsum per medicinas uel labores uel alium mo-
dum & si nō sequitur effectus nihilominus ē mor-
tale & quicunq; in hoc consulit & cooperat peccat
mortalit non tamen est episcopalis si non sequit̄
effectus sed si sequitur effectus & puerperium erat
formatum homicidium est in ea & i cooperante &
in consulente unde casus episcopalis. Si mater oc-
cidit filium sponte ad occultandum crimen suum
grauissimum & est multo magis si non baptizatus
si pater filiam uel frater sororem fornicantem. Si
uir uxorem ppter adulterium si uxor uirum ppter
odium uel amorem adulteri. si filius patre uel
matrem ppter auariciā uel iram uel frater fratre
grauissima sūt & digna magnā penitentia. Si quis
corpus alicuius defuncti excuterare uel in frustra
concidere uel coquere uel ossa de carnibus eueller
presumit ut ossa eius ad pres alias deferat etiā si
ibi eligeret sepulturā est peccatum mortale & est
excoicatus & absolutio pape reseruāt ut habetur
in extrauaganti. Si mater uel nutrix suffocat quē

tenet iusta se in lecto iaduertenter opprimens cū
mortale est ppter negligentiam & est episcopalis .
Si grauida mulier preter itencionem abhortitur.
Si comisisset in hoc notabilem negligētiam ut qa
nimis saltauit uel nimis inordinate laborauit uel
propter i ordinatas lasciuias nō esset absq; mortali
idem si uiro uel alio pcuciente eam. Vnde hoc se
quitur. secus si non est in causa. Si quis & si non
occidat tamen mutilat mēbrum uel reddit iuuile
alteri extra ordinem iuris uel uulnerat uel alias p
cutit aliquē ex iniuria mortaliter peccat. Idem si
iuste incarcerat uel tenet per uiolentiam ne liber
possit abire nisi ad punctum faceret ad ipediendū
malum eius si clericum etiam habentem primam
tonsurā est excoīcatus. & si pcussus uel icarceratus
esset clericus uel religiosus i quolibet predictorū
casuū pcutēs uel icludens esset excoīcatus nisi ēet
pcelatus eius qui hoc faceret ad correctionē & nisi
in predictis. s. mandato cōsilio coopatioē uel facto
si esset enormis iūria facta clerico uel religioso nō
posset absolui citra sedem apostolicam uel legatū
eius uel summum pniarium secus si nō esset enor
mis de huiusmodi habes in. iiii. p. sum. ti. c. i. Si
quis interfici fecerit uel mandauerit aliquē christi
anum per assassinos etiam si non sequat̃ effectus
est excoīcatus & depositus omni gradu oī ordine
& dignitate seculari & similiter receptator & defen
sor huiōi assassinoꝝ extra de homici. ne p hūani
li. vi. Dicunt̃ autem assassini quidam heretici qui

tunc uide in iiii. p. summe ti. i. Si quis uerbo uel
mandando persuadendo ratificando cooperat ad
aliquod predictorū uel mortem uel corporalem
lesionē mortaliter peccat etiam si non sequat effe
ctus. si sequatur effectus est grauius. Si quis de
siderat mortem alterius deliberante rōne in malū
eius siue ex odio uel ex inuidia uel auaricia uel ha
beat bona eius uel ex luxuria ut habeat uxore eius
& accipiat uel ex superbia ut i prelatrōe succedat
uel ex accidia ne habeat laborem gubernandi cum
uel ut magis sit liber & ne habeat corripientem in
quolibet horum est mortale secus autē si hoc desi
derat ne ille uel ipsemet deū āplius offenderet uel
ne peior efficeretur aut ne bonis suis uel ecclesie
dei noceret sicut tyranni. Si quis ex īpatientia uel
ira percutit se ipsum iuriose peccat mortaliter &
si est clericus est excoīcatus si ex zelo deuotioīs ad
reprimendū temptationes non tamen licet ex hoc
abscidere membrū aliquod alias peccaret mortalit
& esset irregularis & si clericus excoīcatus. Si occi
disset uel mutilasset in loco sacro esset sacrilegium
& ecclesia uiolata si p uiolentiam etiam officialis
malefactorē uel debitorem eduxit de loco sacro uel
fecit capere peccat mortaliter. Si fecit torneamētū
uel fieri fecit uel aliud spectaculum ubi sit piculū
uite non est mortale. NON. MECHABERIS.

Ota de luxuria actuali que committitur
n extra matrimoniū q̄ semper est mortale
omnibus speciebus iuis que oēs hic ponūt

quia distincte oportet confiteri uel interrogare si
ex se nō dicit nullo modo tamē de omnibus hiis
interrogandi sunt ne quis discat peccatum q̄ nescit
sed put conuenit psonis que confitent & tamen
habetur ultima species nō ē ultra descēdēdum ad
alias circumstātiās pticulares nō necessarias & cau
to modo & honesto interrogādum. si cognouit so
lutus solutā que dicitur fornicatio & si ē meretrix
uel serua sua uel uidua & si iduxit q̄a mortale est
si tenuisset concubinam & quanto tempore quia
ultra fornicationē est ibi scādālū pximorum quia
publicum licet si fornicator. **STVPRVM.** Si
uirginem deflorauit extra matrimoniū q̄ dicit stu
prū & si seduxit eam pmittendo ducere i uxore
cogendus est in foro conscientie uel ducere uel do
tare si potest & iniuriatus est parētibus si nescierūt
ADULTERIVM. si cognouit uxore alterius uel
ipse uxoratus cognouit solutam q̄ adulteriū dicit
& duplex adulterium si uterq̄ est coniugatus.
RAPTUS. si itulit uolentiā alicui q̄ dicit raptus
& si contra uoluntatem etiā parentum grauius si
nupte uel uirgini uel moniali grauissimū. **INCE
STVS.** Si cognouit consanguineā suam uel cō
sanguineam sue uxoris usq̄ ad quartum gradum
cōsanguinitatis uel affinitatis & dicitur incestus &
ē mortale. Idē de muliere que pmittit se cognosci
a cōsanguineo uiri sui. **SACRILEGIVM.** Si cū
moniali scelus operatus est uel habente p̄fessionē
castitatis & dicitur sacrilegiū. Idem si mulier cum

clerico religioso prelato ordinato & huiusmodi.
INCESTVS.SPIRITVALIS. si cognouit comatrem uel quā tenuit in baptisimū filiam spūalem & dicit incestus uel sacrilegiū. Idem de muliere cū cōpatre. **MOLLICIES.** si per semetipsum uigilans & uolūtarius se polluit & dicit mollicies uel manibus p̄priis uel aliis modis de modo nō est necesse īterrogare. **SODOMITICVN.** si cum masculis turpitudinem opatus ē uel femina cum femina uel uir cū muliere extra uas debitū & dicit sodomiticum. **BESTIALITAS.** Si cū brutis operatus ē nephas & cum quibus dicit bestialitas si diebus festiuis aliquod horū operatus est q̄a magis graue & secundum aliquos huiōi circumstātia est necessaria cōfiteri quia mutat speciem. si in ecclesia uel loco sacro aliquod predictorū cōmisit quod dicit sacrilegiū & per hoc uiolat ecclesia & si illud est manifestum oportet ecclesiā recōciliari. De peccatis que cōmittunt ī coniugio & actibus in honestis & tactibus osculis uerbis & huiusmodi dicetur in .c. de luxuria. **NON.DESIDERABIS.VXOREM.PROXIMI.TVI.**

Ecogitationibus circa luxuriam. Nota q̄
d cogitationes cōmittendi aliquod peccatū luxurie quando sunt cum cōsensu rōnis semp sunt mortales & contra istud preceptum & sunt diuersarū specierū sicut & opera carnalia licet nō ita graue mortale cōsensus sicut opus exterius. & cum dicit penitens habuisse cogitationes q̄bus

consensit rōne interroget confessor cum quibus p
sonis seu erga quas psonas habuit quia si est erga
cōiugatam adulteriū dicit si erga solutam ipse so
lutus fornicatio si erga consanguineā incestus. si
erga masculum sodomia cū uirgine extra matrio
nium stupr. si cū religiosa sacrilegiū. si p uolētiā
raptus. interrogandū etiam quotiens habuit huiōi
cogitationes ad aliquā quia totiens peccauit mor
taliter. si p īterualla tpoz hoc fecit puta desiderat
rōne committere fornicationē cum aliqua postea
occupat se in aliquo alio negotio cogitat de guber
natione domus & huiōi exinde iterum deliberat
fornicari iter peccauit mortaliter & sic deinceps si
continue uersatur in tali cogitatione p horas unū
est sed tanto grauius quāto diucius. Item mutat
cogitationes de una ad aliam psonā uel ad diuersā
speciem cum eadem persona deliberans de per se
de q̄libet semper de nouo peccat mortaliter. Vnde
si centum mulieres uidit unā post aliā & ad q̄libet
specialiter determinat animū centū mortalia cō
mittit. secus si una cogitatiōe hoc appetit q̄a unū
est habens deformitatē tot peccatoz. Item īterro
gādus est an diebus festiuis discurrerit p ecclesias
procādo mulieres & si philocaptus ē de aliqua. se
cutus est eam & quanto tempore. Quod dicitur de
uiro idē dicēdū de muliere erga uir. De delectatiōe
morosa ī cogitatione infra habes in capitulo de
luxuria. Si mulier cōtentat habere amatores & cū
ppendit aliquam pcarī seu amare carnaliter ponit

se ad fenestram uel uadit ad aliquē lo cū uideat
ab eo uel ponit se in ecclesia uel alio publico loco
ubi discunt iuuenes ad p̄candū mortale est etiā
si non intendit peccare cum talibus q̄a occasione
ruine prestat. **NON. FVRTVM. FACIES.**

E usurpatiōe rei que hic p̄hibet̄ precepto

Nota q̄ in oībus infra scriptis speciebus
est peccatum mortale & tenet̄ ad restituti
onē si potest ei a quo accepta est q̄ si ille ignorat̄
uel non inuenit pauperibus eroget̄. & non solum
qui accipit sed etiam heres eius si tamen de bonis
illius puenit. Primo de usura quare si mutuauit
pecuniam numeratā uel ad eorū que usu consumūt
ut frumentum uinum oleum & huiōi intētiōe
recipiendi aliquid ultra suum capitale & illud q̄
recepit plus tenetur restituere. si mutuauit super
pignus rei mobilis ut uestis equi & huiusmōi uel
imobilis ut domus agri & huiōi. usura est excipit̄
casus cum. s. gener accepit possessionem ī pignus a
socio suo quousq̄ det sibi dotem si ipse gener su
stinet onera matrimonii. s. nutriendi uxorem si de
posuit pecuniam penes mercatorem uel artificem
cum intētiōe p̄cipiendi aliquid utilitatis licet nō
faciant pactum de hoc sed ponit ī discretionē eius
uolens in omni casu capitale saluum usura est
sed si uult p̄cipare de damno sicut de lucro tunc
licet etiam cum peccato. & in hoc solent offendere
etiam mulieres de dotibus suis & dicunt̄ deposita
uulgariter. sed est usura. si in sec̄is aīaliū. s. pecorū

bonū & huiusmodi ita pascitur ut sit saluū caput
uel capitale est usura sed si nō est saluum sed nis
grauatur una pars non est usura sed iniusticia. Si
emptione fructuū terre uel aliarū res ex eo q̄ atē
per aliquos menses latequam reciperet fructus uel
alias res soluit precium ppter hoc emit minus
iusto precio ut si ualebat decem emit nouem usura
est secus si hoc faceret quia uerisimiliter potest
etiam minus ualere q̄ illud quod soluit puta octo
Si uendit pannos lineos laneos uel sericos uel
alia quecūq̄ maiori precio q̄ contantos quia si ue
didit sic plus iusto precio ratione dilationis usura
est. si autem nō uendit plus iusto precio sed nō
uult illi facere ita bonum forū sicut ei qui dat sibi
pecuniam numeratam non est usura. si fecit cam
bia & si minuta ut de uno floreno aureo ad mone
tam uel ecōuerso accipiēdo aliquid secundū cōm
cursum non est illicitum. si fecit cambiam per
litteram realia de loco ad locum non ficta non est
illicitum moderatum lucrum. sed cambia que uul
gariter dicuntur cambia sita aut p uenetis aut alie
de grossi usura est quia ibi realiter est mutuum &
sub spe lucri hec habundant in florentia. Si tutor
curator pupilloꝝ uel pcurator uel factor cuiuscū
q̄ pecunia pupillorum uel patronum dedit. dedit
ad usuram iutilitatem illorum ultra peccatū mor
tale cōmissum in casu q̄ illi non possint uel non
uelint restituere quia illi qui habuerūt utilitatem
principaliter tenent sed non facientibus illis tenet

tutor pcurator & huiusmodi. si quis emit domū
uel agrum multo precio q̄ ualebat itendens q̄ uen
ditor reemat ab eo & ppter hoc faciēs pactum &
ipse interim fructum p̄cipiat usura paliata est. si
quis ppter pecuniā mutuata aliq̄ ipedit uel sepat
aliquando principaliter ab eo aliquid obsequium
uel utilitatem que precio possint extimari ut opa
bonum uel p̄sone ad colendam terrā uel aliud uel
mutuatio sui iumenti uel aliquod censuū uel p
curat sibi beneficium aut officium seculare uel ec
clesiasticū uel q̄ det sibi ppter hoc plus de fructi
bus terre eius quā colit usura est. & quando ppter
hoc nō cui mutuauit sed ab alio ut a domino uel a
comunitate recepit utilitatē exinde dēt paup̄ibus
dare. si quis accipit sub mutuo ad usuram non
prouidendi sue necessitati sed ut faciant usurā uel
ludat uel alias male utitur peccat mortaliter. Idē si
inducat eum qui non esset ueneratus. Si fieret sta
tutum in aliqua ciuitate q̄ usure soluantur uel
solute non possint repeti aut petite non debeant
restitui excoīcati sunt qui faciunt huiōi statuta. &
qui iudicant secundum ipsa. Vnde illi qui faciunt
capitula cum iudeis & domini coītates cōtinētia
q̄ possint fenerari & q̄ non possint repeti i iudicio
usure extorte ab eis & huiōi uidentur incidere in
hanc excoīcationem domini qui faciunt & ciues q̄
hoc consulant extrade usuris c. ex graui in cle. de
emptione denarioꝝ monetis uel imprestatoreꝝ uene
riarum uel locorū lanuensium q̄ aliquādo ponūt

usurarium contractum licet alii contrariū teneant
ideo nemini consulas q̄ faciat: factum aut si potes
inducere q̄ post mortē suam & unius alterius finiat
coītatē uel ptem & pauperibus bonū erit si non
uult adherens opinioni contrarie non facile con-
demnes in huiōi secūdum doctores nō precipitāda
sentencia de hiis & multis aliis habes supra in se-
cunda pte secundi. de usura. DE FRAVDulētiā
que fit in substantia rei uendēdo unam rem p̄ alia
& uinum lymphatū p̄ puro carnes pecudinas pro
castratinis ceram & aromata cum aliis mixturis &
huiusmodi uel in qualitate ut prauam p̄ bona ut
panum ferrum corium aromata aīalia defectuosa
siuctus & huiōi. uel in quantitate dando mēsuras
diminutas & pōdera. ut xi. uncias p̄ libra & huiōi
& in his si notabiliter damnificat p̄ximū peccat
mortaliter & tenet ad restitutōem si pax nec plus
intendens uenialiter & pauperibus eroget. Si uen-
didit rem aliquam multo maiori precio q̄ ualebat
secundum cōmunem extimationem illius tēporis
aduertenter peccat mortaliter & tenet ad restituti-
onem si p̄ximus notabiliter leditur secus si parū
Idem si emat minori precio q̄ ualeat ex ignorantia
uenditoris. Si fraudauit iustas gabellas & pedgia
tenetur coītati restituere & multum uel etiā parū
sed intendēs etiā multū mortale ē. Domī q̄ grauāt
subditos in collectis iniustis tenet ad restitutōem
Qui distribuunt prestantias scienter grauantes
aliquem contra debitum tenentur pro damnis.

DE.FALSARIIS. Si quis falsificat aliquod instru-
mentū uel falsis sciēter utit̃ mortale ē. & tenet̃ ad
omne damnum quod inde sequitur. si qs falsifi-
cat litteras papales uel falsificatis sciēter utitur
est excoīcatus cuius excoīcationis absolutio pape
reseruat̃. sed & qui ex falsa causa suggesta qua ex-
pressa non obtinuisset illud beneficium aliquod
recepit licet non sit excoīcatus tamen tenetur ad
restitutionem quod sic recepit. si quis falsificat
monetas ultra peccatū mortale tenet̃ ad restitutionē
Idē si falsis utit̃ etiam si ipse in hoc fuit deceptus.
si quis falsat mensuras uel pondera ciuitatis uel
sciēter falsificatis utit̃ ultra mortale tenetur ad
restitutionem damnoꝝ inde sequentiū. si quis
falsificat litteras uel sigilla prelatorū uel alioꝝ ultra
peccatum mortale tenet̃ ad restitutionem omniū
damnoꝝ inde sequentiū Idem falsificāte quēcūq;
librum uel scripturam in damnum aliorum. si qs
i bullis papalibus apponit uel remouet unā litterā
uel punctum secundū hosti. est excoīcatōe papali
que ut in curia nam in iure cōmuni non habetur
& hoc est si bulle habent uigorem nā si expirasset
earum ualor ut quia erat gratia ad tempus & ex-
spirat tempus si totum raderet̃ non incurreret qs
excoīcationē Ricardus. DE.INIVSTICIA. in
iudiciis. Si officialis q̃cūq; dat iniustam sniam
sciēter uel ex crassa ignorantia & supina tenetur
ad satisfacionē p̃ti lesionis damni nisi satisfaciat
ille p̃ quo data est sentēcia & similiter assessor uel

alius qui ad hoc coopatur & q̄ mortaliter peccent
non est dubium aduocatus uel pcurator q̄ sciēter
defendit iustam causam si obtineat. similiter te
netur i solidum pti lese si non satisfaciat cliētulus
Idem si perdit iustam causam ex crassa ignorantia
uel negligentia accusator & testis sciēter pcedens
contra aliquem tenet de omni dāno ipsi accusato
satisfacere. **DE FURTO.** Si abstulit rē alienam
occulte iuito domino non solum ab extraneo sed
etiam filius a parentibus uxor a uiro seruus a do
mino discipulus a magistro socius a socio cōsang
uineus a consanguineo furtum est si quid deest no
tabile dānū unde ē mortale & tenet ad restitutōem
secus si quid minimū ut aliquos fructus q̄trenum
& huiusmodi. si rem sibi mutuata retinuit nisi
ille tantūdem de suo haberet certitudinaliter quod
uult restituere. si iuenta que non habentur pro
derelicto non restituit sed recepit ad sibi retinēdū
& si post iquisitionem non reperitur cuius sit det
paupibus alias esset mortale nisi ipsi idigēt daret
DE Thesauris iuētis multum stat cōsuetudini
uide supra i secūda pte. si usus est pignore ad sui
utilitatem contra uoluntatem domini rei: si usus
est re acōmodata ad alium usum q̄ fuerit acōmo
data uel re deposita sine licencia deponentis nisi
presumat dominū rei esse contentum tenet huiōi
de illa utilitate. **DE Religiosis.** Si religiosus dedit
de bonis monasterii sine licencia sui superioris bīta
uel presumpta Idem si aliquid occulte recipit uel

retinet q̄ est mortale & p̄prietatis. Si prelati ex
p̄dit i turpes usus bona ecclesie deputata repatiōi
uel pauperibus uel bōa monasterii. si recepit aliqd
a religiosis sine cā rationabili sed ut p̄ turpitudine
uel ludi acquisitione uel cā amicicie uel parētele sine
aliqua idigentia. DE Rapina qua res aufertur
maifeste uel p̄ uolentia: si rapuit rem alterius uo
lenter ultra peccatū & restitutionem q̄ tenet debet
etiā petere ueniam si cōmode potest. De iniuria &
uolentia. si quis est pirrata. i. predictis per mare
quoscūq; idifferenter ultra peccatū & restitutionē
est excoīcatus excoīcatione papali. secus de illis q̄
hoc faciunt precise cōtra illos cum q̄bus habent
bellum. si quis depredatur romipetas uel eūtes uel
redeūtes ad urbē uel apportātes necessaria ad usū
curie est excoīcatus excoīcatione papali. si in bello
iusto ab amicis abstulit sicut faciūt stipendarii ab
ecclesiis inimicorū tenet ad restitutionē: si iuasit ho
stilitate uel discurrit p̄ terras ecclesie ultra peccatū
& restitutionē ad quā tenet excoīcatus est excoīca
tione papali. Nota q̄ omnes dantes consilium ad
aggrediendū seu sumendū bellū iniustū sine quorū
colilio non fuisset factū uel non poterat fieri tenet
ad restitutionem i solidū de omnibus damnis ide
secutis. si p̄cipauit i crimine rapine uel furti uel
alterius iniuste damnificationis in aliquo infra scrip
torū modorū q̄ cōtinent in his uersibus. Iussio con
siliū cōsensus palpo recursus. Participans mutus
non obfians non manifestans. tenentur i solidum

idest an totum de omni dāno secuto quousq; illi
qui passus est sit satisfactū itellige tamen de tali
iussione uel cōsilio uel consensu coopationis uel
palpo. i. adulationis. uel recurso .i. receptatione la
tronū uel reꝝ ablatꝝ tali q; sine huiōi nō fuisset
facta rapina uel damnū alias non teneret nisi q̄tū
puenisset ad eū de re rapta uel de damno quātū
fecisset cū suis uel quantū plus fuisset factū aliqd
predictorꝝ ab ipso factorꝝ. Quātū ad secūdū usum
nota q; nō obstands & non maifestās & mutus tenet
quando est officialis & pōt īpedire damnū & non
facit alias non tenet ad restitutionē licet peccet si
potest īpedire damnū & non facit. Quātū ad pꝛici
pationē istud pōt fieri iūtiliter uno mō coopādo
cum aliis ad rapiendū & tunc tenet ad illud quod
recepit uel dānificauit si non fuit in cā pꝛincipali
uel quasi. Tertio modo recipiēdo p uia doni de ra
pina etiā ad illud tenet. Quarto modo p cōsumpti
onem rapine in uictu uel uestitu & huiōi sicut fa
mulus raptoris & usurarii q; omnia habēt de rapia
uel usura & tenet ad illud quod consumit qd aut
debet talis facere uide in summa iiii. p dotacionē
ut maritus q; sciebat socerꝝ non habere nisi bōa rap
ta uel usuraria nō potest recipere dotem si recipit
tenet ad restitutionē filia autem cū rmanet uidua
tenet restituere dotē q̄a de alieno est si nesciebat
esse talem tunc est diuersa opinio doctorꝝ. utꝝ pos
set tenere maritus sed filia uidua tenet. Quito p
emptionem rei rapte uel furate & si scienter hoc

faciat ob sui utilitatē ultra mortale tenet restitū
ere si iuenit dominū rei si non repit pauperibus
debet erogare uel precium etiā si iam consumpsit
Si ignoranter si ignorantia iuris sui facti a peccato
potest excusari sed quādo scit tenetur restituere si
nondū distraxit etiā sine precio petito a domino
rei sed repetat a uenditore si pōt Idē de omnibus
q̄ successiue emerēt huiōi rē nisi prius distraxerūt
illā q̄a sic bona fide existentes distraxerūt uendēdo
nō tenent sed emens de hīs tamen uide plenius i
summa & supra i secūda p̄te ti. Qui ipedit alios i
iuste a consecutione alicuius officii uel beneficii
ecclesiastici uel secularis ubi iā sibi erat acquisitum
ius tenet ut satisfactōnē talis damni. Si aut nōdū
erat ius sibi acquisitū sed erat i uia ut acq̄ret tenet
ad arbitriū boni uiri quantū potest illud damnum
in ipso dubio extimari similiter qui iuste deicit
ab optento uel p̄curet aliquem eici secus cū iuste
procedit. Qui infert damnū q̄ i specie restitui nō
potest uel simili ut mutilatio membri cum quo ille
lucrabit ut manū i scribendo uirginitatem alterius
auferendo maxie p̄ uiolētiā uel seductōnē mortē i
ferendo alicui q̄ labore suo familiā nutrebat tenet
satisfacere ad arbitriū boni uiri. Qui scienter dat
ad uenturā uel uendit equū claudicātem uel aliud
nocumentū habentem non illi indicando unde em
ptori uel cōductori segt dānum tenet satisfacere
de huiōi ad arbitrium boni uiri. DE. Sacrilegio
q̄ est circa res sacras. Qui iposuit uel dedit super

hoc cōsiliū ut īponerēt collecte clericis & p̄soīs
ecclesiasticis non h̄ita licēcia a romano pontifice
si secutus effectus ultra mortale est obligatus ad
restitutionē & nisi desistat post admoitōnem est
excoīcatus. Si fecit uel fieri consuluit statuta cōtra
ecclesiā libertatem ultra mortale tenet de damnis
& est excoīcatus ipse & scriptores & iudicantes sed
ea uide plenius supra in prima pte. Si usurpauit
patronatum de nouo alicuius uacantis ecclesie uel
monasterii uel locorū pioꝝ uel bona ipsoꝝ locorū
uacātiū uide supra ī prima pte ti. Si abstulit rē
sacrā ut calices paramenta de loco sacro. i. ecclesie
aut rem sacrā de loco nō sacro. aut rem non sacrā
de loco sacro & furās ī ecclesia res sacras. si fregit
locū sacramentū ut portas ecclesie uel religiosorū
ut portas cōuentus ultra mortale & obligatione &
satisfactiōe de iniuria de damno est excoīcatus &
ante denūciatiōem pōt absolui a diocesano post
denūciatiōē a papa solū uel summo pēitenciaro
si fecit incendiū studiose in loco sacro uel religioso
Idem iudiciū est sicut de fractione incendiarii alioꝝ
locorū de iure cōi non sunt excoīcati in aliquibus
uero locis p̄ synodalem sunt excōmunicati. Si lega
ta facta ecclesiis uel aliis pijs locis ut paupibus nō
soluit integre & si nimis differat peccat mortalit̄
nisi īpossibilitas excusat & alicubi est excōmuniō
synodalis. si clericus recepit beneficiū symonia ce
ultra uicium symoniē omnes fructus illius beneficii
furtiue acquirit & tenet ad restitutionem: si prelatus

ecclesie ex dolo uel lata culpa amittat bona ecclesie
tenet ad restitutionem. Si non dedit laycus decimas
ubi consuetum est dare tenetur ad restitutionem.
NON. REM. CVPIES. ALIENAM.

Est cogitatio seu desiderio habendi res ali-
enas. Nota quod ultra peccatum operis iniuste
usurpationis diuersarum specierum de quibus di-
ctum est interrogandum est etiam & desiderio habito circa
res alienas habendas seu acquirendas iniusto modo quia
tale desiderium siue cogitatio si est cum consensu rationis
& alicuius rei notabilis species est mortale & eiusdem
speciei cuius est opus illius iniuste acquisitionis sicut
uerbi gratia si desiderat habere per usuram est species usur
si per rapinam est rapina si per viam occultam est furtum si
rem sacram est sacrilegium & sic de aliis. & ideo interroga-
dum est quomodo desiderauit habere rem alienam ut sciat
speciem peccati. que necessaria est confiteri in his
tamen peccatis cordis ad restitutionem non tenetur

Nota etiam cum quis opere in minimo damnificat
proximum per quemcumque modum si propositum habet
in multo etiam damnificandi si posset peccat morta-
liter unde uendentes & ementes quodcumque pati sunt
decipere proximum in multo si possent commode licet
actu in modico decipiant. **NON FALSVM. DI-
CES. Testimonium contra proximum.**

Est mendacio hic agendum est & detractione
que est contra illud peccatum. si dixit mens
& daciū perniciosum. id est quod sit contra honorem
dei ut his que sunt fidei uel damnum notabile proximi

spūale uel tpale mortale est uerbi gratia. Si dixit fornicationē nō esse peccatū uel usuram si negat q̄ ipse uel alius debet dare pximo quod ipse nō uit & huiōi. Si dicit mendacium ī iudicio īterrogatus a iudice mortale ē: si dicat mēdaciū ī cōfessioē de necessario confitendis mortale est. Si dicat mendaciū studiosē in predicatione mortale est nisi ex surreptione seu subitatioē locutiois īpremeditate si dixit mendaciū iocosum. i. cā solaciū uel offici / osum. i. ad utilitatem aliquam inde assequendam spūalem uel tpalem sine nocumento peccatum est semp sed ueniale. s. persona que dicit mendacium etiam officiosū est psona auctoritatis ut in genere reputatiois seu perfectiois posset p accidens tale mendaciū esse mortale. s. uidelicet sequerēt inde graue scādulū in mentibus hoīm. Si dixit falsum testimonium cōtra aliquem in iudicio uel accusauit iuste ultra mortale peccatū tenet de oī damno leso sed ad restitutionē fame ut. s. dicat se falsum dixisse postq̄ uero ille est punitus nō tenet ppter piculū quod ei īmineret. De detractioē p q̄ aufert fama alterius multipliciter nota. si quis īpoit aliqd alteri falso quod sit peccatum mortale mortaliter peccat & tenet ad restitutionē fame nisi ex hoc imminet magnū periculum. si ad peccatum alterius quod narrat addit aliquid notabile ultra peccatū tenet ad restitutionē fame. si illud īportat īfamā si peccatū alterius mortale cum esset occultū manifestauit aliis ad diffamandū peccauit mortaliter &

tenet ad restitutionem fame inquantum potest nisi
illud crimen postea per aliam viam esset publicatum.
Si peccatum occultum alterius manifestauit non intentione
diffamandi uel alias nocendi sed ex quadam
loquacitate non uidetur mortale nisi per accidens. scilicet si
ex hoc sequeretur diffamatio illius quia audientes pu-
blicant. Si fecit libellos famosos. id est cedulae siue
scripturas in detractum alterius ponendo in loco
ut legantur aut etiam cantationes & huiusmodi mortaliter
peccauit & tenet ad restitutionem. Si accusauit in
iudicio uel denuntiavit prelato crimen alterius non
zelo iusticie sed ex malivolentia peccauit mortaliter
sed ad restitutionem fame non tenet. seruato ordine
iuris. si peccatum alterius etiam manifestum narrat ex
odio & intentione nocendi peccat mortaliter sed ad
restitutionem fame non tenet si autem ex loquacitate
peccat uenialiter. si defectus aliorum que sunt uenialia
contra recitauit ex loquacitate uel aliquam indignationem
non est mortale nisi intendere etiam sic famare. si
significauit peccatum alterius mortale & occultum
prelatis uel penitentibus uel confessoribus uel aliis que
sunt persone mature ut peccati possint melius pro-
uideri quod precipue habet locum cum timetur de reci-
diuo non est peccatum sed caritas & nota cum quis tenet
ad restitutionem fame si falsum dixit debet dicere
hiis quibus dixit se falsum dixisse nec excusatur quod
sit ei uerecundia magna. si autem uerum dixit non debet
dicere illis se falsum dixisse quia esset mendacium
sed iniuste & male dixisse. si quis narrat crimen alterius

pro ut audiuit. i. dicēs se audiuisse sic ab alio licet occultū ex loquacitate uel leuitate non uidet mortale nec tenet ad restitutionem fame sed dubium si q̄s bōa facta ab alio dixit mala intentione facta uidelicet ppter ypocrisim & supbiā & huiōi nites eū ifamare peccat mortaliter. Idem si negat bona facta ab alio. si etiā taceat bona que scit cum est necessariū ad liberādum pximū. Si audiuit ifamationes uel diffamationes aliorū nam si hoc facit q̄a delectat de ifamia aliorū peccat mortaliter. Si autē facit q̄a de loquacitate sed displicet diffamatio aliorū nō uidet mortale i prelatiis q̄ possūt phibere cū aduertūt & nō faciunt mortale est. DE Auaricia. Primo que tripliciter ppetrat. s. iuste acqrendo. tenaciter retinēdo. & iordiate amādo. Hēt autē multas species & filias. Primus modus uidelicet iniusta acq̄sitiō de q̄bus ē dictū circa illud preceptū nō furtū facies restant autē aliquę de quibus nunc dicendū postea de retinendo. tertio de inordinato amore. DE Symonia que est circa spūalia & sp̄ ē mortale & i oī casu pecuniā que recipitur symoniace nō debet restitui ei q̄ dedit. sed paupibus tenet erogari de necessitate uel illi ecclesie i cuius iniuria est data. Si dedit pecuniā uel aliud quod precio pōt extīari p habendo aliquo sacramento ut baptisma eucharistia benedictione nuptiarū penitential ordine crismate & extrema unctione quasi precīū ipsius sacramēti cuius signū quod dat precīū est quando fit pactio cum dote. Idem presumit quādo negatur

sacramētum si nō detur pecunia symonia est nec
excusat cōsuetudo. secus si dat ut elemosinam &
gratis nō coactus sed sponte & ad seruandā con-
suetudinē non exactus. Si clericus existens accipit
aliquid tēpale p aliquo sacramento dato uel dādo ut
preciū eius uidelicet qā alias nō dedisset uel dabit
symoniā cōmisit. si dedit aliquid q̄ precio pōt extia-
ri p aliquo beneficio ecclesiastico simplici uel cu-
rato obtinendo symoniā cōmisit sed soluēdo taxas
curie ad bullas non reputat symonia. si p aliquo
officio ecclesiastico uel dignitate aliquid dedit tēpale
symoniā cōmisit & idem de conferētibus beneficia
& officia huiōi p tēpalibus. si emit uel uēdidit
aliquā cappellam ecclesie symonia est. si emit uel
uendit sepulturā ecclesiasticā siue sepulcrū ubi
ponit cadauer siue officium quod dicit symonia
commisit. Si emit uel uendit ius patronatus ec-
clesie uel capelle alicuius symonia est. si prōnatus
existes p pecunia elegit uel presentauit istituēdū
ī ecclesia sua symoniā cōmisit. si porrexit preces
caruales. i. p idigno aliquo ordinādo uel benefici-
ando symoniam commisit si intendit ut prelatus
ratione precū principaliter conferat. Si fuit media-
tor ad procurandum alteri aliquod spirituale ut
beneficium ordinem & huiusmodi p aliquo tēpali
symoniam commisit. si cōduxit aliquem ad predi-
candū cum pactione pecunie uel intentione huiōi
symoniam commisit & similiter predicator q̄ hoc
modo accepit. Si filiam uel cōsanguineā misit

in monasteriū pactione facta de certa pecuīa uel
quantitate p ingressu monasterii simoniā cōmisit
& moniales de quibusdā aliis simoniis clericorum
uide infra in tertia p.c. de cleri. De ista materia hēs
plene ī secūda p.ti.1.p totū. De pditione q̄ fit fre-
quēt ex avaricia. Si pdidit ciuitatē aliq̄ uel castrū
iūmicis ultra mortale tenet de omni damno. Idem
si pdit res alterius iūste auferntibus. Idem si pdit
secreta iūste ultra mortale tenet de damnis inde
secutis. secus si secreta iūqua ut cōiurationes & tra-
ctatus contra citates uel nocumenta psonay iūsta
maīfestat quia tunc benefacit & facere tenet. Si
recepit aliqd sub sigillo confessionis sed non ī con-
fessione si reuelat peccat mortaliter nisi istud esset
quid īquū cui posset obuiare maīfestando. & si de
hoc ppēdit quādo pmissit peccauit mortaliter sed
non debet tenere secretū qa tunc etiam peccaret. si
legit litteras alterius clausas uidet mortale nisi po-
neret spem ī ratihabitione mittentis uel eius cui
mittit. De acceptatione psonay si accepit psonam
in iudicio. ut. s. magis audiat unā ptem q̄ aliā uel
credat unī magis q̄ alteri non seruato ordine iuris
uel magis declinet ad unā ptem quā aliam rōne
amicicie & huiusmodi mortale potest esse. Si indi-
tribuendis beneficiis uel officiis ecclesiasticis uel
secularibus admittit idignos & malos peccat mor-
taliter & tenetur de damnis inde secutis si ī faciēdis
cedulis que uulgariter dicuntur scrutinia sciēter ad-
mittit indignum uel phibet admitti uel excludit

dignum peccat mortaliter. Si idistribuendis hono-
ribus uel iponēdis collectis ciuitatis scient' grauat
aliquem ultra debitū uel alienat peccat mortalit'
& si solum ex eius determinatiōe fieret talis distri-
butio tenet de damno ad satisfacionem secus aut
cū plures alii iponunt cum eo. Si cum haberet di-
stribuer' eleōsinas alicuius societatis uel testamēti
& huiusmodi non fideliter distribuit & si dedisset
nō indigētibus ultra mortale tenet ad restitutōnē
DE. TVRPI. LVCRO. Si iudex accepit pecuniam
ut iudicaret aut ut bene iudicaret aut ut nō iudica-
ret. aut ut iniuste iudicaret peccat mortaliter &
tenet illam restituere danti nisi dedisset ut male
iudicaret quia tunc tenet dare paupibus Idem de
teste p testimonio fiendo quia peccat & tenet. Si
facit instrumentum in fraudem usurag' ut notari
quia peccauit mortaliter & mercedē quā accepit
debet pauperibus erogare. si seruiuit usurario in
arte usuraria quia peccauit mortalit' & si oīa bōa
usurarii essent obligata restitutis non posset re-
cipere salarium sed restituer' creditoribus usurarii
alias autem posset sed illud debet paupibus dari
de honestate tamen nō de necessitate nisi ēet paup
si recepit pecuniā p turpitudine ut meretrix &
alia mala mulier debet illud paupibus dare non
tamen de necessitate sed consilium est. si quis fecit
aliq' artem uel artificiū cuius usus est ut ī pluribus
est ad mortale ut facere taxillos & huiusmōi pec-
cant mortaliter nec debet absolui nisi disponat se

illud dimittere: de lucro autem factio dēt paupibus
dare ex consilio nō precepto. Si mercator portauit
uel portare fecit lignū ferrum uel quecūq; mercio-
nia ad terram infideliū non habens licēciam a sede
apostolica est excoīcatione papali excoīcatus & in-
currit alias penas ut habes i iiii. p te. Idē de dātibus
auxilium & consiliū. Si negociator exercet negoci-
atōnē nō ad aliquē finē honestū puta gubernatiōis
familie utilitatis patrie & huiusmōi sed pīcipalit̃
propter imensam cupiditatē cōmittit turpe lucrū
nō tamen de necessitate tenet lucrū dare paupibus
sed de consilio ptem. Si diebus festiuis emit uel uē-
didit negociando nisi forte in nundinis uel fecit
contractus nō necessarios tūc uel scripsit uel aliud
manuale fecit p lucro q̃a ultra peccatū debet illud
lucrū paupibus dare secundū aliquos quod tamen
uidet de honestate non de necessitate. Si temporē
messiū uel uindemiā emit bladum uel uinū uel
fructus. ut alio tpe uendat carius non existēs talis
rei negociando ppter aliquem honestū finem nisi
propter cupiditatem turpe lucrū est nō tamē tenet
in aliquo: si accepit ob eligendū ad dignitatē aliq̃
tpalem uel officiū seculare uel uendidit huiusmōi
officia secularia turpe lucrū est non tamen uidetur
teneri ad restitutionem. DE LVDO. si lusit ad
taxillos uel cartas uel aliū ludū fortune si uincit p
fraudes uel p falsos taxillos uel mendaciose tenet
illud quod sic acquisiuit restituere amittenti ultra
mortale cōmissum nisi quid puū. si uincit ab eo q

alienare nō potuit uel seruo religioso uxore filio
familias & huiōi tenet restituere hiis qui habent
curā illoꝝ & est mortale si est quid notabile & ex
cupiditate acqrendi ludit. Si p multā īportunitatē
traxit alios q hoc non ītendebāt uel retinuit uolē
tem recedere ultra mortale tenet restituere illi si est
quid notabile, si acqsiuit uel uicit p ludū in locis
ubi phibet ludus & mandat fieri restitutio siue
legibus imperialibus seu muīcipalibus seruāt q̄tū
ad utraq; debet tūc fieri restitutio illi qui amisit
secus si leges ille sunt abrogare p contrariā consue
tudinē. Si uicit per ludū ī aliis casibus exceptis
predictis nō tenet illi restituere qui amisit quāvis
possit elemosinaliter si sit pauper sed debet pau
peribus erogare secundum aliquos ex honestate
& consilio secundū alios ex necessitate q̄ est tutius
non tamen ita oportet tales stringere ad citā resti
tutionem sicut ī furtis usura & huiōi & de aliis
que contingūt in ludis ut blasphemia amissio tē
poris & huiōi iste sunt persone qbus indistincte
restituendū est quicqd ab eis lucrātū ē per simile
ludum, s. ales & huiōi secundum Ray. s. furiosi p
digi mīores xxy. an. & maxime pupilli. Item mēte
capti & surdi muti & ceci & etiā q morbo laborant
ppetuo serui religiosi filii faīlias & uxor q nō hēt
parafernalias & administrator rerū ecclesiasticarū
que pauperes sunt & similes. Nota q talis pecunia
sic lucrata non est restituenda illi qui amisit nisi
ēet correctus & crederet ipios usus expensurus sed

sed tutori creatori domino mōstrando patri māse
sto ecclesie hec in summa confes. De ingetudine
circa t̄palia acquirenda & cōseruāda & si adhibuit
nimiā sollicitudinem circa huiōi & ppter hoc di-
misisset aliquod necessariū ad salutem ad missam
& huiōi esset mortale si non dimisit necessaria sed
remissus est quo ad spiritualia ueniale. Sed habuit
nimiā sollicitudinem circa huiōi ex puitate confi-
dentie auxili dei in se nō est mortale sed uidetur
ueniale multū tamen īpedimentū deuotionis &
aliorū bonorū. De auaricia ī retinēdo tenaciter uide
licet de īhūanitate & nō faciēdo eleōsinas corpales
īdigentibus quādo potest que cōtinet ī hoc uersu
Visito cibo poto redimo tego colligo tendo. Si
habens sup̄flua quo ad naturā & quo ad decentiā
status p se & familia sua non subuenit necessitati
bus aliorū etiam non extremis sed magnis quas no-
uit mortale est. Si habens de sup̄fluo quo ad nām
& si non quo ad decentiā non subueit paciētibus
extremam necessitatem quos sciuit mortale cōiter
iudicat si oportet multa considerare & bene ītelli-
gendū uide ī secunda p. ti. i. Si non subuenit indi-
gētibus de īdustria & arte sua cū posset ut medicus
in medendo seu uisitando īfirmos pauperes sine
salario aduocatus ī aduocādo pcurator ī pcurādo
& huiōi unde mortale. Si alias non subueit paupi-
bus non petentibus necessitates extremas cū tamē
posset uel tardauit dare uel exspauit pauperes uei-
ale est. Si parauit paupibus nimis sumptuosa uel

nimia uel questuantibus sup cā urgente uel male
utentibus elemosinis peccatū uidet potius quam
meritū. Si laborātibus p eo quocūq; mīsterio nīs
distulit dare mercedem ultra factā conuentionem
cum tamen posset soluere esset mortale si incur-
rent graue damnum uel scandalū. Idem si aliquē
defraudauit. De auaricia amando iōrdinate. Nota
q si qs res etiam iuste acq̄sitas ita iōrdinate amat
ut inhereat eas & fini eius signū est quando ppter
eas nō amittendas esset patus facere cōtra aliquod
preceptoꝝ peccat mortaliter qā diligit plus crea-
turā quam deū si autē nullo mō non uellet facere
cōtra salutem suā ppter hec t̄palia q̄uis iōrdinate
afficiat seu amet est ueniale. De pdigalitate que ē
contraria auaricie. si supflue expendit suam sub-
stantiā uel ī edificiis sumptuosis uel eq̄taturis uel
in cōuiuiis nimis deliciosis uel ī frequentibus uel ī
palestris uel ludis uel inornamētis & precipue mu-
lieꝝ uel in turpitudinibus uel in ensennis uel in hy-
storibus & huiōi peccatū est & quādo est notabilis
excessus secundū pporcionē sui status est mortale
alias in modico est ueniale. Descendere autem in
pticularia in dērmīnando quando est mortale uel
ueniale non de facili potest dare iudicium certum
unde unctioni dimitto. De inuidia. Inuidia q̄
est secundū capitulū que est tristitia de aliēo bono
inquantū considerat ut diminutiū p̄prie excel-
lentie & si est cū cōsensu rationis est mortale nisi
ēet de aliq̄ re parua sicut puer iuidet alteri puero

q̄ habeat plures fructus & huiōi. sed si sit secūdu
motum sensualitatis & cū displicentia rationis est
ueniale uel nullū etiā de re notabili interrogandū
secundū status & huiōi iuidia. Si prelati alteri i
uideret de maiori prelatione uel dignitate. si offi
cialis de digniori uel maiori officio. Si doctor de
maiori scia uel concursu. si scolari de maiori in
geio alterius scolari. Si mercator alteri de maiori
credito. si ciuis alteri de maiori honore & reputati
one: si spūalis alteri de maiori fama si mulier alteri
de marito filiis ornamentis pulchritudine & huiōi.
si artifex de artificio artis sue & lucro & sic de aliis
si q̄s tamen dolet de bono pximi non ex eo q̄ ille
beat sed ex defectu suo q̄ ipse eo caret cōtentus
tamen q̄ pximus habeat nō p̄tinet ad inuidiam &
similiter si dolet de bono iimici ex hoc solū q̄ t̄t
nocumentū inde non pprie p̄tinet ad iuidiā quere
etiā De odio & de aliis filiis iuidie. S̄ habuit odiū
ad deū q̄a flagellauit eū uel ipediuit mala deside
ria eius uel alia cā mortale est. si habuit odium ad
proximū desiderans. s̄. malū eius ut malum & si ē
notabile malū quod illi appetit rōe deliberata est
mortale siue malum sit in p̄sona uel ifama uel in
substantia uel in alio modo. secus autē nō cōsentit
ratione uel sit quid nō damnosum multum. si autē
desiderauit malū alteri puta ifirmitatem in bonū
eius ut. s̄. bonus efficiat̄ uel ne aliis noceat non est
odium. Interrogandū etiā & iuestigandū est hic
caute nā layci omnem displicentiā solēt appellare

odium que tamen non est nisi modo predicto. Item
odium contra unum reputant tantum unum peccatum
sed nota quod sicut in aliis sic in isto quotiens reuocā
do iniuriam menti de nouo odium habuit ad illū
cū cōfessu rōis totiens peccauit mortaliter. & ideo
interrogandū de tēpore quātum in eo pseuerauit &
quomō frequēter odiuit. Item quod dimittat oē odiū
sed non oportet imo non debet illi petere ueniā
quem odiuit si peccatum est occultum non eum
offendisset uerbis uel aliis modis. De susurratione
que est ponere dissensionē inter amicos ppter malam
intentionem. Si quesitum ponere discordiā inter aī
cos & consanguineos dicens malum uni de altero.
& econuerso uel referēs studiosē que possent creare
huiusmodi quia est mortale & nurus erga socium
& focrus erga nur & solent uacare his. si dixit aliq
uerba unde orta est dissensio inter amicos uel con
sanguineos non hoc intendens sed incaute de se nō
est mortale sed potest esse rōe scandali. Si q̄s tamē
intendit dissoluere malā amiciciam uel cōuersati
onem alicuius cum aliquo ne decipiatur congruis
modis non est malum. De exultatiōe in aduersis
si uidēs mala & damna his quibus uidet uel odiū
habet letatur deliberato animo de malo illius est
mortale. secus si non deliberato animo letari autē
de malo īmici nō inquantū malū eius sed īq̄tū
non poterit ei nocere uel alias iniuste pōt esse sine
peccato. De tristitia in p̄speris que ī hoc differt
ab iuidia q̄a iuidia tristet de bono p̄ximi & ppter

hoc cogitat quomodo mala habeat & desiderat sed
contingit sepe quod non patitur illa damna que ei appetit
sed magis prosperatur & de hoc tristatur etiam est mor-
tale ubi est assensus rationis. De detractioe filia iudicie
habes supra in viii. precepto. De ira que est appeti-
tus iudicis in tertium uicium capitale & frequenter
miscetur cum odio. si propter aliquem defectum in se uel
alteri commissum desiderauit uindictam uel puitionem
illius quocumque uel pro se uel a deo uel ab alio solum
intendens satisfacere animo suo irato & est mortale quan-
do solum intendit puitionem preter ordinem rationis si
notabile malum & cum assensu rationis alias ueniale ut
cotidiana in gubernantibus familiam. Si iratus in se
ipsum propter aliquem defectum turbetur contra se contra
ueniale est. si iratus contra deum propter aliquod flagel-
lum murmurat corde uel ore impacienter ferens potest
esse mortale & ueniale secundum modum impacientie.

De indignatione & aliis filiabus ire: si indignatus
est contra aliquem non uolens eum uidere uel audire
reputans indignum quod sibi displicuit cum debuit seruire
potius ueniale contra est si propter hoc retinet sibi
loquelam uel alia signa ostendit displicentie. quia au-
ferendo sunt ad tollendum scandalum proximorum & opinio-
nem odii mentis & posset esse mortale. Si excogitauit
diuersas uias & modos ad uindicandum se de iniuria
& hoc si implicauit mentem cogitationibus altricati-
uis secundum processum potest esse mortale & ueniale

De clamore. si ex ira clamauit contra aliquem in-
ordinate & confuse & furiose loquendo ueniale contra

est. De cōtumelia. Si dixit alteri uerba iniuriosa
importantia uicia uel opprobria aīo iniuriādi & uo-
cādo aliquē p̄dītore ī hō nēstā p̄sonā dicēdo mala
de p̄entibus & huiōi. & est mortale. Si dixit uerba
opprobriosa familie sue uel discipulis uel sibi sub-
ditis cā correctionis si fit debito mō & honesto &
sine peccato alias cōt̄ ueniale est nisi īfamatoria
diceret unde sequerēt magnū scandalū. De blasphe-
mia. Si blasphemauit aliquē deliberato animo ut
p̄cuteret tali maledictiōe in malū eius ēet mortale
nisi hoc affectaret ad emendationē eius si aut̄ hoc
non desiderauit secundū rōnem sed secundū subi-
tum motū ire cuius signū est q̄ si hoc contingeret
ualde doleret ē ueniale sicut cotidie fit a p̄entibus
si maledixit creaturas irrationales q̄ si fecit in dete-
ctationem creatoris uel in dānum domini eius est
mortale alias ueniale & ociosum. si blasphemauit
aīas defunctorū suorū p̄entū uel aliorū hōīm uidet̄
mortale q̄ uidet̄ intendere notabile malū. Idem
cū se ipsū maledixit ex impac̄a. si blasphemauit
diabolū malum est q̄ ociosum saltem. De male-
dictiōe dei & sanctorum dictū est supra in primo
precepto de rixa q̄. s. ex ira se hōies p̄cutiūt istud
cum sit animo nocendi uel iniuriādi ut in adultis
est mortale ī incipiente. Idem in p̄sequente animo
uindicandi se secus si animo defendēdi se tantum
uel etiā ad exercitium ut pueri. De sediciōe que est
quādo una p̄s ciuitatis inlurgit cōtra aliam ex p̄te
eius q̄ iniuste mouet ē mortale & in oībus seq̄cibus

eius & de oibus damnis ide secutis tenet alteri pti
ex pte aut eos que resistit iuste seditione mote co
tra se uel bonu ciuitatis no est secundum se pecca
tu nisi misceant odiu & uindicationes put comuit
accidit quando etiam & resistentia alteri pti seque
rent iusta picula & mala cedendu esset alias non
euaderet multa peccata que i conflictu partiū seq
rent. si qs etiā est ita pcialis guelfus & ghibellinus
ita obstinato aīo uel parcialis quod appetit alterius
partis exiliū & dānum pphas & nephas paratus
etiā i malis seq partē suam nō est sine mortali & i
malo statu. De bello. si qs mouet bellū iniustum
mortaliter peccat & oīs q dat consiliū auxilium &
fauore de dānis autē que fiunt ibi & restitutionibus
qd sit iustu bellum uel iniustu uide in secunda p.
ti. de homici. supra dictū est in quito c. De ac
cidia. Que est quartū uicium capitale & ipoitat
tedium bene operandi. Si ita cōtristatus & attedia
tus est q hūit in horrorem & in abhoīnationem
spiritualia & opera bona que tenet & precepta dei
& ecclesie & hoc quādo adē cōsensus rōnis ē morta
le. Si tantū hēt tales motus secundum sensualitatē
cum displicentia rōnis est ueniale. si ita cōtristatus
est de morte consanguinei uel alio casu q eū bene
fecisse uel pponit āplius non bene facere est mor
tale. si ita contristat q uellet nunq fuisse creatus
a deo seu non esse natus in mundo uel esse sicut
brutū alias uel mori quomodocūq; siue male dis
positus dūmodo hinc exiret talis tristitia secūdu

assensum rationis est mortale. Si etiā ita contristatur
de aliquo casu aduerso quod incurrit aliquā infirmi-
tatem grauē ppter nimiam tristitiam p̄dens somnum
dimittens cibū & huiōi uidet mortale quando se
pōt iuuare contra huiōi. Si contristat ex conside-
ratione bonorū que habent alii q̄bus ipse priuatur
uili p̄dēs dona sibi data a deo & idē sumēs tediū
bene opandi secundū illa accidia ē cōit ueniale &
ī p̄sonis spiritualibus repit. si contristatur ex hoc
q̄ bōa p̄posita q̄ facit sepe frangit ex hoc incurres
tediū opandi bene quasi sibi uideat non posse p̄-
ficere accidia est & in spūalibus incipientibus deo
seruire repitur. si ex frequētia tētacionū attēdiat
ad laborandū resistendo ueiale est si tamē resistat
hoc incipientibus contingit si attēdiat in opibus
bonis in orando legendo audiendo lectionem aut
predicationem uel dicendo officiū & huiōi non
tamen dimittit de necessitate fienda cōiter est ue-
niale & repitur etiam in spiritualibus satis. si con-
tristat de aliquo defectu magis ex eo q̄a apparet de-
fectuosus corā hominibus quā corā deo accidia est
frequenter ueniale p̄cedens aliquādo ex superfluo
De filiabus accidie ī q̄bus est difficile cognoscere
quando ibi sit mortale si commisceat cum aliquo
peccato ut cū omittit aliquod preceptum nisi de
penitentia. De desperationē. Si desperauit de mīa
dei estimans deū nō posse uel non uelle ei parcere
etiā reuertēti ad p̄niam uel non posse abstinere a
peccatis cū adiutorio dei ē mortale cū deliberatōe

cōsensus secus si secundū aliquem īpulsū tem /
tationis. Si despauit se non posse euadere aliquas
misericordias mundi uel pericula ppter hoc quod
decernit se occidere est mortale & si aliquis ad hoc
deuenit multo magis. De tristitia si contēsit dīna
& spiritualia bona ex tristitia aggrauāte mentē est
mortale mixta cū accidia. si aut cōtemneret & re /
fugeret ea p que possit uitare peccatū quia tunc
p̄tinent ad blasphemīā ī spiritū sanctum ut infra
dicet. De ranchore. Si hūit ī displicentiā & tediū
corrigenes se ppter correctiones est ueniale nisi illos
odiret & tūc est odiū mixtū. De pusillanimitate. si
subtraxit se ab his boīs ad que erat aptus tiorē nō
deficiendi ut a ieiuniis ab īgressu religionis q̄ p̄tela
rione iniūcta ab officio predicationis & audientia
cōfessionem īiunctis & huiōi cōter est ueiale nisi
esset preceptū id quod dimittit. De ociositate q̄
procedit ex tedio si stetit ociosus nil boni operans
corpale uel spūale. unde tempus amittit irrecupa /
bile ueniale est ut uidet nisi ex ocio addat aliud
uiciū quod frequent accidit & quāto tēpore stetit
ociosus. De corpore seu pigricia. Si fuit tardus
ad bene operandū licet illud fecerit tardius ad eccle
siam ad orandū ad elemosinas dandū & huiōi cōtē
ueiale est nisi ex tarditate pretermitteret preceptū
ut q̄a nō cito subueit patienti extremā necessitatē
cū teneret aut īfirmo. unde seq̄ mors & huiōi tūc
est mortale. Euagatō mentis. si hūit distictiōem
mentis in oratione & fuit in cā uel cū uoluntarie

euagat uel in audiendo diuinā predicationem uel
etiam extra diuina mente cogitat uana & inutilia
coiter est ueniale nisi addat aliquod speciale pec-
catū uel p totū ad quod obligat ex precepto si lo-
quitur iutilia ex tedio uel audit noua uel mutat
loca hinc inde uel distrahit sensus & membra diuer-
simode coiter ueniale est. De negligentia que est
remissio uoluntatis circa ea que debet facere que
pōt etiā dici tepeditas i hac cottidie oēs offendūt
sed ueiale est nisi obmittat aliquod necessarium.
Si fuit negligens circa opa mīe spūalia q cōtinēt
in hoc uersū. Cōsule castiga dimitte solare fer cra
Nota q sub cōsilio cōprehendit doctrina. i. doceri
ignorātē precipue utilia ad salutē. si fuit negligēs
ad adiscēdū necessaria ad salutem ut precepta dei
& ecclesie generalia quia in huiōi ignorantia non
excusat uel ad eundū ad predicationē & utile est
ydeotis inūgere audire aliquas predicationēs si fuit
negligens ad pcurādū sacramēta sibi uel sue failie
Si i firmus mortuus est sine cōfessione & coione uel
extrema unctione cū ex negligentia crassa pcedit
uidet mortale uel graue ueniale secundum q plus
ille idigebat. & si ex negligentia & dilatoē mortua
est ples sine baptismo est mortale si negligens ad
procurādū sacramentū confirmatiois peccatū est
si iterato fecisset dare baptismū crisma uel ordinē
sciēt est mortale & ipsam omittendo oīo ueniale i
tardādo uel de hīs que non sunt mortalia non cor-
rigendo. Si non seruauit ordinem debitū i fraterna

correctione uel nimis aspere uel i tpe uel in loco i debito peccatū est. De negligentia cōfessionis. Si omisit ad minus semel i āno confiteri uel ex ignorantia uel negligentia secus si ex iportantia qa nō hūit copā confessor sed si postea dū hūit copiam confessor non suppleuit defectū est mortale. Si fecit confessionē fictā scienter dimittens aliquod mortale uel quod dubitabat & credebatur ēē mortale & si nō esset mortale peccauit mortaliter & tenet iterare cōfessionem. Si dixit se esse contritū ab oībus peccatis & dispositus ad abstinendū & satisfaciendū cū hoc nō itenderet mortaliter peccauit & tenet iterare confessionem si pñiam sibi iniunctā pro mortalibus & negligentia omittit peccat mortalit & tenet iterare cōfessionē si est ipsius oblitus si scienter confessus ei quem nouit excoīcatū uel suspensum uel nō habentem auctoritatem puta qa symoniace recepit beneficiū uel qa intrusus est p laycā prātem peccauit mortaliter & tenet iterare confessionē. si cōfessus est i excoīcatiōe maiori q̄ nesciuit ipse nec confessor eius absolutus fuit a peccatis dēt itez confiteri qa non fuit capax absolutōis tūc. si cōfessus ei quē nouit ignorāte peccat & si fuit adeo ignorās q̄ nesciuit discernere peccata eius precipue coīa tenetur iterare. De negligentia coīonis. si omisit coīcare semel i anno uidelicet in pascale resurrectionis post ānos discretionis peccauit mortalit nisi fuisset legitime impeditus ut qa alteratus stomacho uel excoīcatus querens tamen

absolutionē uel de licencia pprii cōfessoris p ali
quos dies differret & i huiōi casibus dēt supplet q
do pōt. Si cōicauit nō ieiunus ita. s. q post mediā
noctem aliqd sumpserit p modum cibi uel potus
peccauit mortalit̄ nisi esset grauit̄ infirmus qā tūc
licet. si cōionē sumpserit cū itaret in pposito alicu
ius peccati mortalis uel cum esset excoīcatus hoc
sciēs uel laborās ignorātia crassa peccauit mortalit̄
Si non cōfessus de aliquo mortali commissio uel ad
uertent̄ ex uerecūdia uel inaduertenter ex idiscus
sione conscie uel ignorātia crassa uel supia sumpserit
cōionē peccauit mortaliter. & nota q si qs dimittit
cōfessionem uel cōionem tpe statuto conari debet
confessor ut inducat illū ad supplere defectū nisi
sit oīo i dispositus. Itē cū reperit aliquē deditūtur
pibus uiciis usq ad finem xl. cautū uidet̄ ut nō
tubito admittat ad cōmunionem sed plonget sibi
tēpus p aliq̄s ebdomadas de aliis defectibus q com
mittūt circa cōionem & missa uide infra in tertia
p. de cleri. si existens excōmūcatus excōmūcātiōe
maiori scient̄ picipauit in diuinis audiēdis in ec
clesia aut sac. amēis picipādis peccauit mortalit̄
si picipauit in crimie cū aliquo ppter quod crimen
excōmūcatus erat ille cū quo picipauit puta ex
communicatus qā uerberauit clericū aliq̄s autem
clericus subicit se alicui layco uerberādū ad placā
dū ipse de iniuria illata clericus ille efficitur exco
mūcatus extra de sen. exco. si cōcubie & ē mortale
si existēs excoīcatus maiori scient̄ picipauit cum

aliis fidelibus & etiā extra dīna precipue in hiis q̄
cōtinent ī hoc uersu. Os orare uale cōiō mensa ne/
gatur. Quia si fecit ex contemptu uel cōtra p̄hibi
tione supioris peccauit mortalit̄ uel uenialiter &
fuit excoīcatus minori a q̄ tamen potest absoluer
oīs q̄ pōt eum audire excipiūt tamen v. casus in
q̄bus licet p̄ticipare excoīcatis ūde uersus. Vtile lex
huīle res ignorata necesse. uide declarationē in iiii
parte sūme. De inani gloria que est uiciū capitale
& iportat appetitū laudis hūane seu inordinatā
cōplacentiam eius cū offerit & cum sit adeo opus
principaliter p̄pt̄ laudem p̄pria amittit meritū
eius & iurritur peccatū. & i terrogādū est secundū
status hoīum de diuersis materiis in q̄bus homi
nes querūt sibi laudē ut a doctore de scientia & do
ctrina & a scolari de īgenio & disputatiōe a rector
de regimine ī muliere de ornatu & huiōi. si q̄ fuerit
laudē gloriā de opere peccati mortalis mortaliter
peccauit. sed secundū deliberationē rōis hoc fecit
secus si secundū motū sensualitatis uel etiam si de
aliquo ueniali gloria ē. Si opa sua de gener bonorū
ut ieiunia elemosinas & huiōi q̄i omnia ad laudem
hūanā fecit mortale uidet cū ibi cōstituāt finem
secus si aliquod eorū aliquādo facit illo fine. si ita ī
ordinate appetit laudē & gloriā de aliquo opere q̄
p̄pter eā cōsequēdā p̄atus erat facere cōtra aliquod
preceptorū q̄a peccauit mortaliter in aliis aut̄ casi
bus uidet ueniale. De modestia ornatus q̄ p̄cedit
frequēter ex inani gloria uel cū uana gloria licet ex

alios cāis possit pcedere & precipue mulieres iuue
nes & huiusmōi sūt i terrogāde de ornatu fucorum
capillature gēma & uestiū preciosarū & foderatū &
caudis earū de planellis nimis altis & coroīs capitū
& huiōi in qbus aliquando est mortale aliquando
ueniale. Si usus est fucis uel aliis ornatibus ad ostē
tationē & inanā gloriā siue de huiōi supbiuit uel
gloriata est mortale est si tantā inordinatā delecta
tionē hūit ad laudē & gloriā illā quod nō curauit
trāsgredi mādata dei uel ecclesie. Si ita inordinate
delectat in huiōi q etā si sciret hoies ex suo orna
tu scādalizari. i. trahi ad suā cōcupiscētiā nō curās
de ruina pximi mortale est. si ad complacēdū uiro
suo uel ad inueniēdum uirū si est innupta uel ne
despiciat ab aliis ex aliq leuitate usa est fucis uel
aliis ornamētis supfluis de se non est mortale sed
potest esse ueniale nisi sit notabilis excessus in
huiusmōi ut possit iudicari de occasiōe data ruine
alioꝝ & non tantū accepta quod est difficile iudi
care. Si adhibuit nimā diligentā studiū & tēpus
ad ornandum se uel si fecit excessum in portatura
uestiū supra suum statū uel conditionem uel non
secundū morem patrie uel uestibus nimis delicatis
peccatū est. De filiabus inanis glorie & primo de
ypocrisi. Si simulauit sanctitatē habere p ieiuniū
oratiōes & huiōi si hoc legit ad consequedā laudē
hūanam constituens ibi finem mortale est alias ue
niale nisi adiūgat. si simulauit sanctitatem haberi
existens malus ut dent ei elemosine sicut sancto

uero uel procuratoribus ecclesiarum ut erratari & si
milibus mortaliter peccauit. Si simulauit scitatem
maiores quam habuit uel occultauit aliquem suum defectum
ad edificationem proximorum non est peccatum uel leue
ueniale aut si hoc faciat ob aliquam uanitatem uel in
anem gloriam ueniale est. Si simulauit sanctitatem per
ypocrisim intendens aliquid quod sit contra honorem
dei uel utilitatem proximi ut disseminare hereses ad
discipulos indignos ecclesiasticam dignitatem decipere
proximum spiritualiter uel temporaliter mortale est. Iac
tancia. Si laudauit se ipsum de aliquo opere peccati
mortalis peccauit mortaliter si autem opere peccati
uenialis ueniale est quantum de se. Si iactauit se de ali
qua uirtute uel scia uel diciis uel potestis & huiusmodi
ex superbia & inani gloria mortale est uel ueniale
secundum radicem ipsius superbie uel inanis glorie
unde procedit. Irroria si uilificauit se factis uel uerbis
plusquam seruat in se ipso dicens aliquam mala de se quam in se non
recognoscit contra ueniale est & dicitur ironia. Con
tentio. Si quis contendit aduersus alterum contra uerita
tem scienter in rebus alicuius importantie mortale est
secus in rebus prauis uel inaduertenter. Si contendit
per ueritatem sed nimis inordinate est ueniale posset
tamen tanta esse inordinatio quod ratione scandalum consequeretur
esset mortale. Si habens tractare aliqua cum aliis
in his que ordinantur ad dei honorem uel proximorum utili
tatem ex eo quod male afficit ad eos uel ut ostendit se
non minus scire quam alii mortale secus autem si non con
cordat quia uidetur sibi magis esse secundum deum & rati
onem quam ipse intendit quia tunc uel non est peccatum
uel leue nisi sit pertinax nimis, sequitur pertinacia.

PERTINATIA. Si fuit nimis pertinax in
sententiis suis discrepans ac in iudicio ceterorum. contra
ueniale est periculosum tamen & inductiuum erroris

SINGULARITAS. Si fecit singularitates
in conuersatione uite uel uestibus uel in ceremoniis
uel alijs ad iuentionibus: peccatum est: & si inuenit
aliquam malam consuetudinem omnia ei imputant. Si non obe-
diuit superioribus suis temporalibus & spiritualibus le-
gibus canonicis civilibus rationabilibus. & si quidem
transgreditur. superiorum ordinationes habentes uel pre-
cepti: ut quando mandatur seruari uerbo uel scripto uirtu-
te obediencie uel sub pena excommunicationis uel alijs penis
grauibus. & homini equipollentibus peccauit mortaliter
in alijs autem ordinationibus simpliciter factis trans-
grediendo est ueniale. nisi fiat exceptum. quia tunc
mortale est etiam quantumque leuibus. **DE GULA**

De gula quod est uirtutum unum capitale & importat
inordinatum appetitum seu delectationem circa cibum
& potum nota quicunque species siue modos qui continentur
in hoc uersu. Prepare laute nimis ardenter studiose
Si comedit uel bibit extra horam debitam sine causa
rationabili urgente. Si usus est cibis uel potibus non
lautis ultra conditionem sui status aliter. non. sanum
cuiusque rusticum & homini Si comedit uel bibit in ni-
mia quantitate secundum indigentiam sue complexionis
quod enim pauper est uni nimis est alteri plus comedere
in die ieiunii quam alia per una comestione non est
de se malum. Si comedit uel bibit nimio ardore gula
seu cum nimia complacentia contentus magis satisfacere

delectatiōi gule quā necessitati puidere. Si adhibuit uel adhiberi fecit nimiū studiū & diligentia circa cibaria delicata preparāda ut uariis saporibus & diuersis mōis & i oībus spēbus gule tūc est ibi mortale quādo delectatio gule querit ut finis paratus facere contra precepta ut satisfaciat delectationi gule. uel cum cōedit usq; ad crapulam & uomitū aduertenter. sic fit aplerisq; in carnis priuio uel cū utit aliquo cibo ex quo uerisimiliter credit incurrere magnā lesionem persone. in his casibus coīter est mortale i aliis uero casibus coīter ueīale

Si cōedit carnes i quadragesima uel aliis ieiuniis ecclesie ut in sextis feriis uel sabbato. hoc itelligi ubi est cōsuetudo ut in ytaliam per totū annū nisi urgente cā. s. infirmitates peccauit mortaliter. Si usus ē lacticiis tēpe quadragesimali line cā infirmitatis de cōsilio medicine peccauit mortaliter. In aliis ieiuniis ecclesie seruari pōt mos patrie quātum ad usū lacticiōrum q si nō appareat tucius est abstinere. **EBRIETAS.** Si bibit usq; ad ebrietatem aduertēs nimietatē & potētiam uini sufficientem ad inebriādū uel de hoc dubitās p̄babiliter peccauit mortaliter secus si ignorauit potētī i uini ut noe. Si fuit cā i ebriatiois alterius aduertenter inducendo ad nimiū potū uel ponēdo sal in uino & hmoi peccauit mortaliter. Idem si faciat cā medicine Si induxit aliquem ad frāgendū ieiunia ecclesie sine cā legitima suis p̄suasiōibus peccauit mortaliter Idem si iducit pueros

& iuuenes ad lambacitates tabernas & hmoi ut
puertat ad turpia sine cā rōnabili. uel cōuiuia dis
soluta peccatum est si frequentauit tabernas.

ABSTINENTIA NIMIS. Si abstinuit
nimis apotu uel cibo & aliis necessariis uite prop
ter quod in currit ifirmitatem. cōter ueniale ē nisi
fiat notabilis excessus & addit obstinatio contra
admonitores i hmoi defectu. qā tunc uidet mor
tali rōne piculi inde sequentis. **EBETVDO**

Si ex fumositatibus i ordinate comestiois & po
tus i currit obscuritatē & ebetufitatē uel grossitatē
intellectus & ex hoc iēptitudinē ad orādū legēdū
& hmoi. cōter ueniale ē. **LOQ VACITAS**

Si nimis locutus est uel dixit uerba ociosa. i. sine
necessitate uel rōnabili utilitate ueniale est cōter
SCVRRLITAS. Si fecit actus uel gestus i
morigeratos & si sint puocantes ad libidinē extra
matrimoniū. est mortale sed ad dissolutionem &
leuitatē ut uentositates & huiusmodi est ueniale.

INEPTALETICIA. Si hūit letitiā uanam
i ludis & iocis cōter est ueniale nisi addatur aliud
uitiū. **DE CHOREIS.** De choreis que fiūt
cū iordinata letitia & frequenter ē mortale: & pri
mo cū fiūt ex libidine. secundo cū fiunt i ecclesiis
qā sacrilegiū est. tertio cū fiūt aclericis & religiosis
cū mulieribus rōne scādali. quarto cū fiunt ex iani
gloria uel uana letitia tā iordinata q̄ ibi constituit
finis. quinto quādo tales chorifātes non curant de
scandalo etiā mortale: in aliis autē casibus ueniale

est posset tamē quādoq; esse mortale nec de facili
pōt dari iuditiū de hmoi. **DE IN MVNDITIA**

De in munditia potest itelligi cū q; inmundie
comedit & esset ueniale precipue si ex hoc turbat
alios uel q; vomitū facit. & si hoc facit q; nimis
comedit uel ut auidius comedat peccatū ē. secus si
cā medicine: uel pōt itelligi de inmunditia polluti-
onis. que cū accidit ī sompnis nō imputat ad pec-
catū: sed peccatū pōt esse in cā eius cū. s. pcessit
ex crapula uel turpi cogitatione precedente uel ex
negligentia. uel etiā cū post uigiliā recolens de in-
munditia ipsa & sōpnio turpi delectat. & si est ibi
consensus rōnis de hmoi cogitatione turpi ē mor-
tale. aliās ueniale uel nullū si exalleuiatiōe nature.
De imunditia seu pollutione pcurata nota si quis
aliquid agat agit hac intentione principaliter. &
pollutione hēat siue uigilādo siue dormiēdo mor-
taliter peccat etiā si faciat cā sanitatis: si autē illa
pollutio contingat etiā in uigilia preter uolūta-
tem & sine puratione nō ē mortale. **DE LVX-**
VRIA. Que est uitium capitale unum supra de
preceptis dictū ē satis de spēbus eius ī ope ac etiā
in cogitatione iō illis obmissis ad q̄ recurrēdum est
in ista materia uidendū est de quibusdā aliis pri-
nentibus ad ipsā luxuriam & delectationē morosā
TACTVS. Si tetigit aliquem uel aliquā uel
uel oscularus est ex libidine & extra cōiugiū mor-
taliter peccauit etiā si non sequat actus turpis nā
talitā exercitia in opere illo sūt tanto grauiora q̄to

plura hmoi cōcurrūt: si autē fiat diuersis tēpori-
bus, sūt diuersa peccata. Si scripsit literas uel misit
uel portauit uel recepit cōtinētes amatoria & puo-
cātia ad lasciuiā mortaliter peccauit hoc aduertēs
Si fecit cantationes uel cantauit uel legit lasciuiā
uerba uel turpia delectabiliter ad puocandū se uel
alios ad lasciuiam est mortale. Si associauit aliquē
quem nouit ire ad p̄candū uel turpiter ad agēdū
uel ad faciēdū serenatas uel matutinas peccauit
mortaliter. Si fuit mediator īter aliquos ad hmoi
turpia uel posuit alios mediatores inter se & alios
in hmoi peccauit mortaliter. Idem si recepit en-
senium uel do nū quodcūq; ex amore libidinoso.

De delectatione morosa quod uitium reperit ī
tepidis & multiū negligētibus nā feruidi de subito
expellunt cogitationes noxias & frigidi desiderio
opis acquiescunt. Si hūit cogitatiōes in mūdas &
carnales in quibus contraxit morā postquam rōne
ppēdit propter delectationē ipsā hmoi cogitan-
do mortaliter peccauit: non solum enim quando
quis cogitationibus luxuriosis consentit rōne de-
liberans malū facere si ad esset comoditas: sed etiā
nolendo opus p̄petrare. sed nō curādo ipsas cogi-
tationes libidinosas expellere postquā ppēdit sed
in eis uoluntarie inmorādo peccauit mortaliter.

DE FILIABVS LVXVRIE. De filiabus
luxurie de quibus tamen non oportet multum in-
terrogare q̄a difficile est itelligere nisi cū mixtura
aliorū uitiorū: & prima est cecitas mentis. Si fuit ita

mēte occupatus circa mūdāna & carnalia q̄ ne-
sciuit de deo cogitare uel rebus spūalibus. Si fuit
p̄receptis & subitus ī opibus suis sine cōsilio & exa-
minatione mentis debita agēs Si fuit incautus ī
factis suis & nō bene iudicauit circa occurrētia. Si
in eo q̄ deliberauit bene agere mutabilis & icōstās
fuit ex passione. Si nimis se ipsū dilexit querēdo
delectatiōes corporis cōmoditates & huiōi. Si hūit
ī displicētia deū & legem suā q̄a p̄hibet cōcupias
& huiōi. Si nimis amauit uitam istā presentem
propter uoluptates carnis q̄bus est deditus De
horrore seculi futuri Si horrore hūit ad uitā futu-
rā de aliis que pertinent ad uitium luxurie & circa
coniugium uide īfra de cōiugat. **DE SUPERBIA**

De supbia que est secundū greg. regina omniū
capitalium uitiorū. & est uitium multū subtile &
difficile ad cognoscendū. & cōsistit in appetitu in-
ordinato proprie excellētie. Et habet quatuor spēs
siue modos de quibus potes īterrogare put uidet̄
si tamen penitens ītelligit si bona temporalia uel
spūalia uel oaturalia q̄ hūit sibi attribuit: & non a
deo recognoscit. Si bona ipsa adeo recognoscens
meritis suis p̄cipaliter recepisse extimauit ut p̄p-
ter sua ieiunia oratiōes & huiōi. Si ea bona que nō
hūit sibi attribuit uel plusq̄ hūit & cū existimat
se habere multū humilitatis caritatis patientie &
huiōi & non habet. Si reputauit se meliorē ceteris
alios contēpnēs in qualibet harū speciez pōt esse
mortale uel ueniale secundum q̄ rōne cōsētīt uel

nō. DEDIRISIONE Q VEPROCEDIT
ALIQ VANDO EX SVPERBIA. Si
irrisit sacramenta uel alia diuina uilipēdes ea autē
sanctos uiros aut prelatos aut uolētes deo seruire
& sic retraheret: mortaliter peccauit. Si irrisit ali
quē itendēs ex hoc iniuriā eius & uilificationem
uel notabilem pturbationē eius: mortaliter pecca
uit: secus si ex leuitate uel causa iocī. De ambi
tione q̄ pcedit ex superbia & importat iordinatū
appetitū honoris & multū repit i prelatīs & dñis
Si desiderauit dignitatē aliq̄ uel beneficiū cura
tū rōne deliberata principaliter ppter honorē &
utilitatē temporalem mortaliter peccauit. Si desi
derauit dignitatem uel offitiū ecclesiasticum uel
seculare ad quod est indignus & ineptus: ut quia
ignorans uel criminosus & huiōi peccauit morta
liter. Si desiderauit uel quesuit ad huiōi pueire
etiam faciendo contra precepta mortale est. Si
quesuit honorem de quacūq; re ita iordinate q̄
ibi constitueret finem mortale est: in aliis autem
casibus ueniale est. DE PRESVMPTIONE.
De presūptione que procedit ex supbia & cōsistit
i hoc q̄ homo ponit se ad ea q̄ nō ptinent ad cō
ditionem suā. ut secularis ad iudicādū clericū. uel
eos qui non sunt sibi subiecti uel de hiis in quibus
non habet potestatem. peccauit mortaliter. Si
posuit se ad illa exercitia ad q̄ nō erat aptus. unde
potest sequi piculum spūale uel temporale alteri:
ut medicus ignarus medicine: aduocatus ignorans

ad aduocandū: iudex ad iudicandum: confessor ad
audiendū confessiones: & huiōi mortaliter peccat
secus autem si cōpetenter ī illa arte pitus erat. Si
presumens de uirtute sua exposuit se periculis
peccatorū: ut uadens ad loca inhonesta uel frequē
rans conuersationem mulierū leuium & alia huiōi
ubi de facili potest labi in mortali. uidet mortale

Si nimis de se presumens non prouidet necessi
tatibus uel periculis occurrentibus spiritualibus ac
temporalibus: expectās effectū miraculosū a deo
ut sanet eū īfirmum sine medicinis. uel ministret
ei cibum sine labore. mortale est: & dicit tēptare
deum. De temeraria iudicatione: Si facta alter
ius que dubia sunt quo animo fiant in malam
prem īterpretatus ē seu iudicauit: & si sine signis
sufficiētibus iudicātibus malitiam alterius deliber
ate iudicauit aliquē de peccato mortali mortaliter

Si iudicauit de ueniali uenialiter peccauit: idē
si iudicauit de mortali sed non deliberato animo.
CVRIOSITAS. Si fuit curiosus circa cogi
tationē ītellectiuam. ut querēdo scire q̄ sunt supra
capacitatē suā: ut de trinitate: de predestinatione:
ut querendo scire a quibus nō debet: & acdmoniis
uel p̄ sortes: ut querendo scire paz utilia. & dimit
tēdo scire magis necessaria: uel querendo scire solū
ad sciendū non ad deū cognoscendum uel aliquā
utilitatē. quando est mortale. quādo ueniale. Si
fuit curiosus circa usus sēsuū. s. oculis aspiciendo
auribus audiendo. naribus ad odorandum. gustū

ad gustandū. tactu ad tāgendū sine necessitate ue
utilitate. sed sola delectatione : uel sensus sentire
est coīter ueniale. licet quādoq; posset esse mor
tale. Si repit se inspectaculis ad uidendū. ut torne
amenta palestras. currere brauium. & huiōi: nam si
in huiōi est periculū mortis spūalis uel corporalis
ut quando sunt spectacula representancia turpi
tudines. uel cū potest lesionem recipe notabilem
corporis. est mortale: & multo magis in exercēte &
prebente occasionem huius spectaculi. alias ē uei
ale nisi propter huiōi aliquis ita delectaret q̄ mēs
eius auerteretur adeo. ita uidelicet q̄ paratus esset
transgredi precepta dei & ecclesie ut illa aspiceret
& faceret: & hoc idem intellige de quocūq; peccato
q̄ ex se est ueniale q̄a per hunc modū potest effici
mortale. **DE IN GRATITVDINE.** De
ingratitude .reperitur hoc in quolibet peccato
mortali. s. ut circūstantia aggrauans ipsum : quia
ubi homo debuit seruire semp deo eum offendit.
Est etiā unum spūale peccatū inquantū. s. recipiēs
beneficia a deo uel ab homine ea non recogit
tat regraciatur & reconpensat : uel q̄ peius est in
mente uilipendit beneficia recepta uel murmurat
de eis uel iuriat benefactori : coīter autem repit
mixtum cum alio genere peccati quādoq; mortali
quādoq; ueniali. **SCANDVLVM.** De
scandalo hoc quādoq; non est peccatum spūale
sed circūstantia aggrauans peccatū iquantū uideli
ex dicto uel facto alterius non recto datur alteri

occafio ruine fpūalis. & hoc eft scandalū & fi hoc non intendit eft circūftantia aggrauās peccatū & mutans fpēm: unde & neceffario cōfiteri habet. q̄do eſſet tale quod uerifimiliter trahens ad ruinā peccati mortalis. & precipue cū hoc fequit̄. fi autē hoc itendat. ſ. inducere ex dicto uel factio ſuo aliquem ī ruinā eſt fpūale peccatum & mortale. ſi intendit inducere ad mortale uel ueiale. **ADVLATIO**

De adulatione que cōiter eſt ſcandalifantia. & conſiſtit in hoc q̄ quis uerbis uel factis inordinate querit placere aliis ad beniuolentiā captandā: & ſi in malo adulatus eſt criminali puta laudās aliquē de uīdicta facta uel turpitudine & huiōi ē mortale ſi adulat̄ uel laudat aliquē intendens eum decipe notabiliter in fpūalibus & temporalibus ē mortale ſecus ſi aliqd iuſtū itendit ab eo habere uel qd par accipe in modū domi ut yſtriones. Si nimis laudauit aliquem ex quo ipſe ſumpſit occaſionē ſupbie uel inanis glorie. quod cōiter eſt ueniale. & poteſt aliquando eſſe mortale. Si autē laudat aliquem ad excitandum ipſū magis ad uirtutes uel ad confortandū eum inter tribulationes & tēptationes obſeruatis debitis circumſtantiis eſt uirtuoſum alias ueiale. **DE BLASFEMIA IN SPIRITVM SANCTVM.** De blaſſemia in ſpiritū ſactū que procedit ex malitia uidelicet inquantum quis contēpnit uel refugit ea cogitare menti occurrētia uidelicet p que poſſit retrahi a peccato. Et habet ſex ſpecies. que ſūt preſumptio. deſpacio. iuidētia

fraterne gratie : īpugnatio ueritatis agnite obsti-
natio. & impenitentia. De his īterroga prout
uidet: coiter non repit nisi in multū īceleratis.

Presūptio hic dicitur cum quis nimīū presumit
de dei misericordia extimans q̄ parcat sibi ad be-
neplacitū suū uel q̄ saluet cū p̄seueratē ī peccato
Despatio autem cū credit deū non posse uel uelle
sibi parcere etiā penitenti uel saluare. Inpugnatio
ueritatis agnite dicitur cum contradicit ueritati
fidei quam nouit. Inuidencia fraterne gratie cū
dolet de gratia dei & gloria crescente in hominibus
Obstinatio quando confirmat uoluntatem suam
in peccatis cōmissis. Impenitentia autē dicitur cū
p̄ponit firmiter etiā in futurū non penitere. **DE**
SCISMATE. Hoc peccatū de scismate comit-
tit cū quis recedit ab obedientia romane ecclesie
sumens sibi aliud caput uel sequens aliquē papā
non canonice electum & semper est mortale. & ex
comunicatio contra tales nisi forte cū essent duo
quorū quilibet haberet p̄ sūmo pontifice a suis se-
quacibus & nescitur clare quis sit canoice electus
In hoc enī uidet̄ populi excusari si nō sūt p̄tinaces
sed parati. illi ad herere quem scirent uerū. Si q̄s
īnitur ordinationibus uel alienationibus factis
a scismaticis ē excoīcatus extra de. scis. c. i. De in-
fidelitate paganorū uel iudeorū uel hereticorū quorū
quodlibet est grauissimū peccatū ducens ad dāp-
nationē non oportet hoc dicere : inter hos solum
heretici sunt excoīcati. sed cū aliis precipue iudeis

nō debet habere nīs domestica cōuersatio precipue
ydiote. Hereticus q̄libet ē excoīcatus & non pōt
absolui citra sedem apostolicā ut patet in ꝑcessu
ānuali qui fit ānuatim in curia in quinta feria in
cena dñi. Itē credēs preco receptator & fautor he-
reticoꝝ sunt excoīcati extra de here. ait Potes tamē
interrogare ꝑut uidet si hūit aliquod dubium in
his q̄ sunt fidei .ut de sacramento altaris & huiōi
& si de hoc habet displicentiā non est curandum
Si autem uoluntarie & sponte dubitat est mortale
INCIPIT TEERTIA PARS DE Q VI
BVSDAM STATIBVS HOMINVM ET
PRIMO DE CONIVGATIS. Nūc for-
mande sunt īterrogationes ꝑtinentes nō ad omēs
sed solū ad quosdā status hoīnū. & primo ad cōiu-
gatos interrogandi sunt non omēs de oibus sed de
quibus uidet. Si i caū aliquo ꝑhibito cōtraxerūt
q̄a mortale est nisi ignorantia facti probabilis ex-
cusaret. sed sciendū quod quedā impedimēta sūt
que īpediunt cōtrahendum matrimoniū & diri-
munt cōtractū q̄a nullū est q̄ ītelligendum ē q̄do
predicta impedimenta prius inter eos reperiuntur
quam sit contractum matrimoniū & continēt ista
in his uersibus. Error .conditio .uotum .cognitio
crimen .cultus .disparitas .ius .ordo .ligamē hone-
stas. Si sis affinis . si forte cohibere nequis Hec so-
cianda uetant connubia facta retractant. De in-
pedimentis matrimoni & primo de errore ꝑro-
horū aliquali declaratione breuissima nam de his

bene habes iſūmis. nota q error itelligit de pſona
non de fortuna uel bonitate cum ſi. contrahit qſ
cum berta credit eſſe iohānam cū qua intēdebat cō-
trahere. Conditio itelligit de conditione ſeruili.
ſi. ſi contrahit cū ſerua credens eā eſſe liberā & ſi
ſcienter contrahit cū ſerua tenet matrimonium &
ſimiliter ſeruus contrahit cum libera credens eſſe
ſeruā idem uidetur ſeruus cū ſerua licet crederet
liberam. Votū. ſi. ſolēpne p pfeſſionē tacitā uel
expreſſā alicui de religiōibus approbatis talis etiā
eſſet excoīcatus. Cognatio que ē triplex. ſi. natura
lis ſpūalis. & legalis. & naturalis dicit cōſanguini-
tas & habet tres lineas. ſi. a ſcēdentiū ut pater auus
& huiōi. deſcendentium ut filius nepos & huiōi
Collateralīū ut fratres & ſorores & huiōi. & habet
quelibet linea quatuor gradus icluſiue precipue
collaterales nā inter aſcendentes uidet eſſe ppetua
phibitio hic etiā eſt excoīcatus. Cognatio ſpūalis
habet tres gradus & contrahitur in baptiſmo & cō-
firmatione. primus eſt inter tenētem ad baptiſmū
& confirmationē & eā que tenet & dicitur pater-
nitas & filiatio. ſecūdus eſt inter patrē aut matrē
carnalem eius qui tenetur cū uxore eius & dicitur
cū paternitas. tertius eſt inter filios naturales eius
qui tenet & illi que tenetur & dicitur fraternitas.
Cognatio tertia. ſi. legalis q fit p adoptionē habet
tres gradus. primus inter ipſū adoptantē & filiam
quā adoptat ac etiā filiā ipſius adoptati. ſecūdus
eſt inter nepotem adoptātis & ipſū adoptatū ac

etiā uxorem adoptatū & adoptatē: tertius ē iter
filios naturales & legitimos adoptantis & ipsum
adoptatū & hoc tantū cum ipsi filii sūt i potesta-
te patris. Crimē istud quod habet īpedire & iterū
mere cōtractū intelligit tantū de duobus criminibus
primus est cum mulier machinatur cū affectu in
mortem uxoris alterius ut habeat illū i uirum uel
econuerso uir in mortē alterius & cetera. secundus
dat quis fidē alicui cōiugate ducere eam i cōiugem
post mortē uiri sui cum ista pmissione sequitur
adulteriū. Cultus disparitas puta si fidelis con-
trahat cum iudea uel pagāna permanente cum in-
fidelitate secus si contraheret cū heretico nā tunc
tenet sed cōbitare non deberet si esset ei piculum
incurrēdi heresim & peccauit grauitē cum tali
contrahens. Vis uiolentia absoluta īpedit & si-
militer uiolentia per metum qui potest cadere in
constantē uirū & continet i isto uersu. Stupri. atq;
status. uerberis. atq;. necis. nisi postea de iuito effi-
tiatur uoluntarius. Ordo intelligit de ordine sacro
s. subdiaconatu & supra talis etiā est excoīcatus
Greci i sacris uti possūt cōtracto sed nō cōtrahere
Ligamen .i. si sit alteri ligatus per coniugium etiā
p uerba de presenti nōdum consumatū nam talis
nullo caū pōt alteri matrimonialiter copulari nisi
ille cum quo contraxerat p fiteat in aliqua religiōe
& si recederet unus coniugū ita q p multos ānos
nihil alter de eo audiret non licet alteri contrahere
nisi sciat de morte eius. Honestas idest publice

honestatis iustitiā que oritur ex sponsalibus con-
tractis cū aliqua cū qua postea nō seqt̃ matrimo-
nium uel propter mortem uel aliā causam nam
cum ulla consanguinea nullus contrahere potest
usq; ad quartū gradum. Affinitas ē proximitas
que contrahitur inter eum qui duxit uxorem &
omēs consanguineos uxoris usq; ad quartū gradū
& ipsā uxorem & omēs cōsanguineos uiri eius usq;
ad quartū gradum. Et nota etiam q̃ affinitas con-
trahitur etiam per fornicariū coytū it q̃ ille quia
fornicatur cū aliqua non potest cōtrahere matri-
moniū cum aliqua cōsanguinea eius usq; ad quartū
gradū. nec ista mulier pōt cōtrahere nec tenet nec
in hoc potest dispensari nisi per papā. Vnde ante
dispensationē sēp peccat mortaliter exigens & red-
dēs debi tū sciens dictū impedimētū. aliter autem
coniugum nesciens excusatura peccato nec ex ig-
noratiā facta p̃babili & de his & de aliis q̃do caus
occurrerit uide plenius infūmis. Item querendum
est si contraxit matrimoniū clādestine q̃a mortale
est propter p̃bitionē ecclesie. Item si habēs uotū
simplex cōtinentie cōtraxit cū aliquo cōsanguineo
eius fornicantis cū ipsa usq; ad quartum gradum
IMPOTENTIA. ipotentia exercendi actum
coniugalem que potest prouenire uel ex naturali
frigidityte uel ex malefitio uel dispositione mēbri
genitalis uiri uel mulieris. de his impedimētis hēs
plene infūmis. Sed nota q̃ non oportet nec ex-
pedit interrogare omnes coniugatos sigillatim de

hiis impedimentis sed tantū de quibus posset pre
sumptuo haberi & precipue impedimentis affini/
tatis uel cognationis uel publice honestatis sed
multo magis affinitatis si quis tamen cognosceret
consanguineā eius cum qua iam contraxit puerba
de presenti & multo magis iam consumauit ma/
trimonium: matrimonium quidē tale non diuidit
sed amittit potestātē seu ius petendi debitū. ita
q̄ petere nō potest absq̄ mortali. tenet tū reddere
exactus. Itē in muliere que p̄mittit se cognosci
a consanguineo mariti si antequā cōtraxit puerba
de presenti cognouit consanguineam ita q̄ semen
emiserit intra claustra pudoris. non potest illā ha
bere & si iam consumauit cū illa matrimonium non
tenet nec in hoc pōt dispensari nisi p̄ papā. Vnde
ante dispensationē sēp peccat mortaliter exigens
& reddens debitum sciens dictum impedimentum
alter autē coniugū nesciens excusatur a peccato ex
ignorantia facti p̄babili de his & aliis q̄do caus
occurrerit uide plenius in sūmis. Item querendū
est si contraxit matrimonium clādestine q̄a mor/
tale est propter p̄hibitionē ecclesie. Item si habens
uotum simplex continentie cōtraxit matrimonium
mortaliter peccauit nisi prius sit dispēsātū a papa
& tenet ad impletionē uoti usq̄ ad consumationē
matrimonii: nam ipso cōsumato efficitur impotēs
ad īplendum uotum. q̄a reddere tenet exactus ex
presse uel interpretatiē. sed tamen exigere nō pōt
sine dispensatione aliter peccat mortaliter. Item

si contraxit cum aliqua uel mulier cum aliquo p
uerba de futuro & postmodum cum alia cōtraxit
uel de futuro uel de presenti mortaliter peccauit
ppter fidem fractā nisi de comuni assensu mutuo
se absoluerint q̄ fieri debet per iudiciū ecclesie
uel nisi aliquis alius septem casuū superuenient
quibus solui possunt sponsalia quos habes in sū
mis .Item si post matrimoniū contractū p uerba
de presenti contraxit cum alia .qa mortaliter pec
cauit neq; tenet matrimoniū .Secundū etiā si ēet
consumatū & filios genuisset sed oportet redire
ad primū .nisi ille cum quo prius contractum est
intraisset religionem ibi p̄fessus: uel nisi papa di
spensasset in secundo in quo tamen secundum the
ologos dispensare non pōt .Sed quia difficile est
disputare de potestate pape si sine sup̄petitione
obrenta est forsitan transiri potest .Itē si cōtraxit
matrimoniū āte etatem legitimā quia prohibitū
est .etas autem legitima est secundū iura duode
cimus ānus in femīa .& quatuordecimus autem ī
masculo .s. ad cōtrahendum per uerba de presenti
uel ad consumendū .Item si consumauit matrimo
nium ante benedictionē nuptiarū mortale est quia
contra prohibitionē ecclesie .& hoc aduertendum q̄
in multis locis quāuis sponsi non cōsumēt matri
moniū cū sponsalibus ante nuptias .multas tamen
turpitudines & corruptelas faciunt cum ipsis eas
uilitando .unde interrogandi de huiū ubi ista repi
unt . Itē si celebrauit nuptias tempore ab ecclesia

prohibitio q̄a mortale est. tempa autem prohibita
sunt ista. sc̄. ab aduentu usq; ad epiphaniā. nō autē
octaua eius. & a septuagesima usq; ad octauas pē-
recostes. **DE ACTV CONIUGALI.** De
actu coniugali. Nota q̄ aliqua fiunt ubi ē mā-
festū mortale aliq̄ ubi ē dubiū. utrū sit mortale uel
ueniale aliqua in quibus nullū ē peccatū. **PEC-**
CATVM. Quidem mortale est si exerceatur
talis actus extra uas debitū. uel etiā & si intra uas
debitū tamē non suscipit semē ad euitandū gener-
ationē. Item cum ex contractibus impudicis extra
actum matrimoni sequit̄ pollutio in altero ipsoꝝ
Item si actū conjugalem exequens appetitum
deliberatū habet ad aliam. Item si ita in ordinato
affectu fertur ad actū conjugale q̄ etiā si non esset
uxor opus carnale ageret cū illa uel alia. difficile ē
tamen hoc discernit̄. Item cum alter alteri omnio
denegat debitū exigenti sine cā legitima propter
quod exigens in continentiam incurrit uel graue
scandalū. esset autem causa legitima si p̄babiliter
timet notabile nocumētum persone uel coniugis
uel prolis in utero. uel q̄a ex adulterio amisit ius
petendi uel etiā si i loco sacro peteret. q̄a sic locus
uiolaret̄. uel etiā i publico q̄a contra debitā ho-
onestatem. non autem est legitima cā denegādi
omnino petenti die ieiunioꝝ uel solēpnitatū uel
ira ad iuicem. Dubiū de mortali quando quidem
seruat̄ uas debitū sed modus idebitus puta si later-
aliter uel ex parte posteriori accedat ad uas debitū

uel mulier super grediatur uirum in quibus moīs
& precipue in ultimo aliqui dicunt esse mortale de
se. Alii uero nt tho. & Alber. quod non ē mortale
de se sed pōt esse signum mortale concupiscentie
nec per hoc impedit genere & si non apte pcurēt
Vnde ī huiōi noli precipitare sniam nec denegare
absolutionem in huiōi perseveranti sed detesteris
& phibeas quantum potes. Quando autem fieret
primo uel secundo modo propter piculū abortū
forte esset sine peccato. Dubiū etiā est de mor/
tali tempore mēstruorum & precipue in exigente
sciente talem defectū. quod quidam esse mortale
ponunt. precipue quando non est quasi cōtinuus
sed consuetus ut mensatim. Alii contrarium ut
petrus de palude & hec opīo cōior. unde propter
hoc nō deneges absolutionem sed prohibeas q̄tū
potes de exactione. & exactos admoneas ut nō al/
sentiat exigenti nisi ex hoc timeat de icōtinentia
eius. Dubiū est de exigente debitum a coniuge
permanente ī adulterio siue occulto siue maifesto
quod ipse nouit. hoc quidam dicunt esse mortale
in ipso exigente q̄a facit contra constitutionem
ecclesie ut notauit hug. xxxii. q. i. si quis uxore. &
hoc firmatur in sūma pylana. Sed ī lūma cōfessorū
& aridyaconus ī rosario mitigāt hūc rigore excipi/
entes uidelicet casū cum hoc faceret exigēs ad pui/
dendum continentie sue. Sed petrus de palude
multo magis mitigat dictū rigorem uidelicet q̄a
cum non sperat ex hoc emendatio permanētis in

adulterio sed potius deterioratio nō peccat exigēs
saltē mortaliter. Veniale est cum exercet actus con
iugalīs & si seruato debito uase & modo. tamē pri
cipaliter intentione delectationis consequēde. ita
tamen q̄ listat intencio inter limites matrimoni.
Itē si exercent actus coniugalīs ppter sanitatē cor
poris peccatū est q̄a non ad hunc finē ordinatus est
ueniale tamen ut puto. Item in solemnitatibus &
ieiuniis exigere debitum aliqua infirmitate. s. con
cupiscentie ductus sine contēptu tamē sacri t̄pis
uel ecclesiastice exortatiois ueniale est secūdu tho
& Ray. sed reddens non peccat cum timet de icon
tinentia uel scādalo cōiugis peccaret autē si negaret
oīo. Item tempore pregnationis ueniale ē exigere
si tamen non est periculum abortus reddere autem
nullū. Itē ante purificationem post ptum exigere
seruatis aliis debitis circūstanciis nō uidet mortale
sed ueniale reddere non uero uoluntarie nullum.
Exigere etiam uel reddere debitū ante ingressum
ecclesie post ptum de se non uidet peccatū & pos
sunt mulieres intrare ecclesiam ante xl. diē absq̄
peccato. in quo tamen seruanda est cōsuetudo prie
Item actus ipudicie qui ibi exercent nō p̄tinētes
ad opus sed ex delectatione exercitū ut ī tactibus
osculis & huiōi. iordinatis coit sūt uenialia quīs
tanta posset esse inordinatio quod esset mortale
Sine peccato autem exercet actus cōiugalīs cū sit
causa prolis suscipiende. uel etiā causa reddendi de
bitum seruatis tamen aliis debitis circūstantiis.

Debet autē exāctus reddere & precipue uir uxori
non solum expresse sed etiā per signa petenti nec
debet uir uxorem aduertere ne petat ppter piculū
Tertio autem secundū aliquos est sine peccato cū
fit causa euitande fornicationis in se uel coniuge
sua .Circa predicta sic possunt formari īterrogati
ones. Si usus est matrimonio extra uas debitū. Si
aliquid fecit ad uitādum generationē: si usus est mō
indebito licet uase debito & quo mō. si utēdo ma
trimonio ad aliam intentionem habuit: si tempore
mēstruorū exegit uel reddidit: si tempore festorum
uel ieiuniorū: si tempore pregnatiois precipue ppe
ptum uel ante purificationē post partū: si exegit
uel reddidit a pmanente in adulterio: si principa
liter cā delectationis uel alia & qua. Et circa huiōi
iudicandū est de peccato mortali uel ueniali secū
dum predicta de qbus plenius ī summis. Si omnīo
poscenti denegauit debitū. Itē si extra actus cōiu
gii per tactus secuta ē pollutio: si cōtrahit matri
moniū existēs excoīcatus maiori peccauit morta
liter: & precipue sciens se excommunicatū & quia
picipat in diuinis sacramētis. Idē uidet de mīori
si eam nouit quia separat a susceptiōe sacramētorū
& matrimoniū est sacramētū. Si existēs ī mortali
cōtrahit matrimoniū uidet mortale qā sacramētū
suscipit in mortali scienter. precipue aut uidetur
contrahere p uerba de presenti. qā ibi est essentia
sacramenti. Si contrahit cū aliqua de futuro uel p
uerba de presenti nō intendens illū uel illā habere

in coniugem sed tantū carnalem copulā extorq̄ri
mortaliter peccauit. Et quāuis realiter non sit sibi
matrimoniu. cogendus est in foro cōscientie illam
ducere. uel aliter illi satisfacere. maxime si secuta ē
copula. in quo tamē casu ecclesia iudicaret ibi ma
trimoniū & cogeret illum cui obedire tener. Si uir
non prouidet uxori & familie in necessariis non
superfluis. Si nimis exasperauit uerbis uel factis. si
zelotipus & ex hoc nimis suspiciosus fuit cōtra eā
uel nimis remissus in curam eius. si uxor ino
bediens uel contentiosa & sui sensus ad uirum fuit
si nimis inculta & negligens circa gubernationem
domus fuit. si irreuerens & discola ad soceros &
cognatos: si dedit de rebus uiri parētibus suis uel
pauperibus plusq̄ debuit: si dedit licenciā uiro eūdi
ad alias cum peregrinare quod mortale est: si nō
uult sequi uirū trāsferentem domiciliū ad quod te
net nisi uellet eā tradere ad peccatū aut dubitaret
de morte sua. aut esset uagabundus. si uterq; filios
educauit in timore dei & obediētia mādato &.

DE PRINCIPIBVS. ET RECTORIBVS,
CAPITVLVM. SECVNDVM.

Circa principes & rectores seculares sic pos
sunt formari interrogationes put uidebit
expedire secūdū conditionē persone. Pri
mo si per usurpationē & non iusto titulo obtinuit
dignitatem regimē uel dñū ciuitatis uel castri
quia mortaliter peccauit & semper in ipso manet
dū tenet huiōi usurpationē. nisi postmodū titulū

iustificasset, nec ibi ante iustum titulum potest
exercere iudicium sine peccato mortali. si ambici-
osus fuit ad dignitates & regimen nimis aspirans :
& si intendit negligere iusticiam ad querendum amicos
ut sic permaneat in domino peccauit mortaliter. Si
prelatis ecclesiasticis uel maioribus suis obediens
non fuit, & ad monitiones & correctiones ab eis fa-
ctas non sustinuit patienter & contempsit peccauit
mortaliter. Si sententias excoicationis uel interdicti
non curauit, aut sit ligatus diuinis se ingessit mor-
taliter peccauit. Item si propter crimen eius ciuitas
est interdicta: quod est sibi maximum iudicium. Item
si prohibuit subditis suis ne uenderent clericis nec
eis conquererentur ex eo quod non habet ab eis quod uult
si propter excoicationem in se latam iudices uel
actores aut ministros grauauit, quia ultra mortale
est excoicatus. Item si de factis ecclesiasticarum perso-
narum ad eum non pertinentibus se intromisit, ut trahendo
ad suum iudicium & huiusmodi mortaliter peccauit. Et si
cepit uel capere fecit uel percutere uel incarceratione
clericos uel religiosos etiam delinquentes excoicatus est
Si non habuit prius licentiam a prelato. Item si electi-
onem alicuius maliciose impediuit uel per uolentiam
aliquem intrusit uel si grauauit aliquod monasterium
uel collegium eo quod nolebat eligere illum pro quo
rogabatur, quia ultra mortale est excoicatus. Item si
patronatus ecclesiarum de nouo sibi usurpauit uel
bona uacantium ecclesiarum uel monasteriorum, quia
ultra mortale excoicatus. Item si fecit statuta uel
leges contra libertatem ecclesiasticam uel iudicauit

secundum illa uel dedit cōsiliū ad hoc uel non
remouit si potuit excoīcatus ē ultra mortale. Itē
si noua pedagia instituit non habens auctoritatē
a p̄cipe sup hoc uel atiq̄ pedagia seu theolonea
augmētauit excoīcatus est. Sed & si hoc cū licēcia
fecit principis & cā rōnabili & tenuit stratā publi-
cā securā ut debuit peccat mortalit̄ & tenet ad r̄sti-
tutōem. Itē si a clericis uel a r̄ligiosis theoloneū pe-
dagiū seu gabellā accepit p̄ his q̄ deferunt nō cā
negociatiois peccat grauiter & excoīcatus ē quāuis
aliqui p̄ lo. cal. hanc nō admittant q̄a nō ē recepta
papa scit & tollerat immo & ipse facit ī terris suis
Item si publicos usurarios alienigenas & non ide
oriūdos ad exercendū fenus in ciuitatibus suis ad-
mittit uel admissos usq; ad certū tp̄s nō expellit
est excoīcatus. hoc uerum est si talis est persona
ecclesiastica habens. s. dñiūm tēporale. nā domus
temporalis nō est excōmunicatus sed excoīcandus
extra de usura li. vi. non tamen episcopi ut supra
incurrunt. & idem si ciuis existens dedit ad hoc cō-
siliū uel fauorē. Item si nauigantes in distincte
depredatus est uel depredari fecit. uel hoc factum
noīe suo gratum & ratū habuit quia ut pirata ex-
cōmunicatione papali est excoīcatus. Itē si naufra-
gātes expoliāuit uel r̄s eorū ad portus terrarū suarū
a mari delatas sibi appropriauit: q̄ ē rapina & secūdū
aliquos sunt excoīcati. Item si incendia fecit uel
fieri fecit uel diruit uel fregit ecclesias uel loca
religiosa. q̄a excoīcatus ē & si esset denūtiatus. Itē

si imunitatem ecclesiæ uiolauit puta faciendo ca-
pere hoīes ppter debita uel maleficia in ecclesia
uel loca priuilegiata. sacrilegiū commisit quod
mortale est & potest excoīcari. Itē si spoliauit eccle-
sias uel personas ecclesiasticas quod multū faciūt
tyranni. aut priuilegia eorū uiolauit mortalit̄ pec-
cavit. Item si fecit represalias uel pmissit fieri aut
ab antiquo consuetas extendi fecit contra psonas
ecclesiasticas est excoīcatus nisi reuocauerit infra
mensem. extra de iuris & damno dato li. vi. & si
pignus. utrū autē liceat facere represalias contra
laycos uide ī iii. pte ti. ii. c. Item si ad ecclesias in
qbus patronus fuit ydoneos non presentauit sed
ineptos ut ydeotas & cōcubinaros & alios malos
presentauit. uel subditos suos ecclesiæ patronos
tales eligere aut presentare suauit mortaliter pec-
cavit. Item si recepit pecuniā ut presētaret aliquē
cū esset patronus uel ut supplicaret pape uel epis-
copo p beneficio alicui conferendo symoniā com-
misit uel absq; pecunia si porrexit preces p idigno
mortaliter peccauit & est symoniā. Itē si fuit fautor
& defensor hereticorū aut etiā scismaticorum quia
mortaliter peccauit & est excoīcatus. Itē si īpediuit
uolentes recurrere ad forū ecclesiasticū super causis
que ad talem forū pertinent ne. s. corā ecclesiastico
iudice huiōi cause agitent̄ uel ad hos dans cōsiliū
auxilium & fauorem excoīcatus est de imuni. eccl.
quoniā. li. vi. Item si bellum assumpsit iniustū uel
adiutor fuit iniuste bellantis. quia omnia mala que

secunt ei imputant ad culpam & ad restitutionē
tenetur oīm damnorū inde sequentiū & hoc nisi ad
adiuuādum & seruiendum tenetur puta quia est
miles aut uasallus eius talis enim adiuuans cum ē
dubium si bellum est iustū excusat xxiii. q. i. quod
culpatur. non autem si sciret iniustū. Itē si cōsulit
existens in officio cōmunitatis q̄ assumat iniustum
bellum ad oīa mala & damna tenet nisi forte ppo
neret materia in consilio modo falso tanquā esset
iustum tunc enim ignorātes uidentur excusari. De
materia belli & quomō dicatur iustum uel iniustū
uide in summa pte iii. ti. ii. Item si indiscretos ty
rannos officiales fecit seu preposuit terris suis q̄
tenetur de damnis & malis eorum si sciebat tales
esse. secus si ignorabat. nisi cū audisset non remo
uit. Si iniustas exactiōēs seu collectas fecit q̄ rapi
nā fecit. Et q̄ dicatur iniusta taxa & collecta & quō
debeat facere uide in tertia pte ti. ii. c. i. Si posuit
iudeos in officiis publicis q̄ prohibet xvii. q. iiii. si
ea que sunt cōitatis appropriauit sibi ut siluas cāpos
& huiōi quia mortale est & tenet restituere. Si li
beros hoīes in seruos subiecit. Christiani enī non
possunt licite emi. sed bene īsi deles redigunt in
seruitutem & emi possunt & uendi capti in bello
iusto. qui si postea efficiantur christiani non tamē
liberantur ex hoc a seruitute quāuis sit piū facere.
Si a decentibus sine filiis accepit bona ipsorū nō
pmittens de eis testari & legare ad beneplacitū nisi
talis patria haberet talem subiectionem a tempor

cuius memoria nō est in contrariū. Si nimis uindi-
catius fuit. si homicidia. si mutilationes & huiōi
seua sine iusticia uel cū iusticia sed ex odio uel uin-
dicta fecit uel pcurauit seu pmissit. quia in huiōi
grauia mortalia sunt. Si torneamēta aut belia fieri
fecit uel pmissit uel ludos aut spectacula piculosa
aīe uel corpori. ut picere lapides ad inuicem uel
representationes turpidinū fieri fecit aut pmissit &
non phibuit si sine graui scandalo potuit remoueri
quia mortaliter peccauit di. lxxxii. error. Si leges
statuit quas non potuit uel debuit quia iniquas qā
mortale est. Si nimis dūrus fuit ad dispensandum
uel pcedū in qbus potuit. uel ecōuerso nīs facilis
ad pcedū delinquentibus in preiudicium iusticie
& coīs utilitatis. Item si feuda uasallis suis absque
iusticia denegauit. uel seruitū indebitū abexegit
aut fidē non seruauit. Item si ipse existens uasallus
alterius nō fuit fidelis domio ut debuit secundum
q iuramēto fideliter exprimitur uel obsequium
debitum nō prestitit aliquā iuriā fecit domino. s.
alienādo feudū uel diminuēdo uel aliquid huiōi .
quia ī huiōi mortale ē tenerē de damnis. Si tutelas
alicuius hōi cōmissas non fideliter exegit sed bona
illius cōsumpsit & dissipauit qā mortale & tenerē
de damnis. Si in terra sue iurisdictionis sustinuit
iniustas mensuras aut iniusta pondera aut iniusta
precia rex uenaliū scienter qā mortale & teneri
uideat si cōmode potest obuiare. Similiter peccat
si inducit uel sustinet malas consuetudines aut

corruptelas. Si tolleravit aut sustinuit publicos
usurarios inde ppter hoc recipiens certam quotā
uel summā ānuatī quia mortale est & tenet illud
acceptum restituere nō usurario sed creditoribus
eius a quibus usure sunt extorte secundū tho. Si
pignus aliquod hūit cuius fructus nō cōputavit ī
sortem quia usura est. & de aliis speciebus usure si
in aliquo offendit uel fuit princeps de qbus supra
pte. c. de usura. Si penas uel emendas ī pecuniam
propter cupiditatem uel odiū & non ppter corre/
ctionem delinquētium accepit uel ultra debitum
extorsit uel penas corporales aut mortis ī pecuniā
propter auariciam contra iusticiā cōmutauit quia
mortale est. Si permisit ī terris suis latrones īuale/
cere uel maliciose eis fauens. uel ex auaricia nolēs
expendere ad cōtutandū patriam quia mortale ē
& tenet de dānis factis si comode poterat obuiare
Si iusticiā uendidit uel munera inique accepit. s.
pro administratiōe iusticie. uel alias īiusticias fecit
in iudicando uel fieri fecit mortale est. & de huiōi
uide ī c. sequenti. Si fidem pmissam uiolauit etiā
in initio nisi prius ipse uiolasset mortale est. si
treugas non seruauit. si obsides suos non liberauit
mortale est. si pupillas & uiduas oppressas non de/
fedit. Si nīs curiosus fuit & sūptuosus ī uestitu ap/
paratu ciborū equorū & familie cū caibus & aubus
edificiis & cōuiuuiis. nā ut possit facerē huiōi pōpas
emūgunt populos usq; ad sanguinē faciētes multa
ī iusta. Si fecit edificare domos suas uel laborare ī

agris suis & uineis & ligna asportari & non soluit
eis plene de labore suo nisi ad hoc ex debito tene
rent. uel si i diebus festiuis facit p se laborare q
mortale est sicut primo casu. quod tamē multi fa
ciunt nec subditi in hoc debent obedire. Si nimis
se occupauit i uenatioibus & aucupis uel q peius
est subditos in hiis grauauit ad huiōi inducēs & q
pessimū in diebus festiuis & non auditis diuinis
ut missa ppter quod omnes peccant mortaliter &
ipse reus ē omniū. Si ppter discursus & huiōi de
struxit segetes alioꝝ. quia tenet de damno uel si p
misit accipi de blado uel feno alioꝝ a suis propter
equos suos quia tenet de damno idē de fructibus.
Si ystrionibus superflue dedit uel nūmos turpiā
representantes in curia nutriuit. uel cōcubinas uel
ludentes ad aleas & huiōi quia oīa sunt dānabilia
Si de castitate familie non curauit se inhoneste se
habentes cum masculis & feminis retinuit nec cor
rexit cū posset q peccat mortaliter. si ē cōiugatus
īterroga que habent in c. precedēti put uidebitur
expedire.

C.III. De iudicibus.

c Irca iudices seu quēcūq; habēte auctoritatē
ordinariam uel delegatam. Primo inquēdo
si iurisdictionem aut potestatem acce
pit symoniacē. uidelicet iudex ecclesiasticus. aut
usurpatiuē quia usurpata potestas non dat auctori
tatē. unde iudicando peccaret mortaliter. si excessit
fines mandati sue potestatis mortale est si scienter
uel ignorātia crassa. Si timore cupiditate odio uel

uel amore uel alia causa iniqua unquam tulit sententiam
aduerterter mortale est. & tenetur ad omne iterum
propter lese. si ille pro quo sententiam dedit non potest
uel non uult satisfacere quia principaliter ipse te-
net Ray. Si per ignorantiam crassam tulit iniquam
sententiam in iudicio anime tenet & peccat ut prius
Ray. debuit enim scire se insufficiens & non iudicare
Si per negligentiam quia sufficiens erat & si labora-
set ad inquirendum & legendum inuenisset ueritatem
sed neglexit hoc agere tenet ut prius mitius tamen
agit cum eo qui ex ignorantia quam cum eo qui ex malicia
& hoc habet locum in iudice ordinario non in delegato
Si delegatus iudex iudicauit bona fide & consilio pro-
pterea tulit iniquam sententiam. non uidetur peccare nec
teneri ad restitutionem lese. tum quia ex necessitate
obedientie iudicauit. tum quia sepe ex certa scientia
iudicantis sumit qui est ignarus iuris ut bonus uir
quod est uerum inquirendo consilium fuisset negligens aut
culpabilis. tunc enim peccat & tenet ad restitutionem
Si assessor induxit iudicem ad ferendum iniquam senten-
tiam. excusat quidem iudex. si simplex est & habet
bonam conscientiam. scilicet credens sententiam iustam. & si non
fuit in culpa eligendo assessorem qui & bonus &
sufficiens credebatur assessor mortaliter peccat & te-
netur ad satisfactionem lese siue ignoranter siue
maliciose inducat iudicem ad iudicandum iusticie Ray.
Si iudex ignarus iuris secum ducit assessorem qui
contra non putatur sufficiens aut iniquus. si de con-
silio eius fert iniquam sententiam licet credat iustam

uterq; peccat mortaliter & tenentur ad restitutionem
insolidum. Si accepit pecuniam in iudicio quod potest
esse quicquid modis. & uidetur semper mortale. Primo
si male accepit ut male iudicaret & contra iusticiam
& tunc illam pecuniam debet dare ei in cuius iniuriam
data est i. q. i. iubemus. Si accepit ut bene iudicaret
cum non deberet iudicare uel ut non male iudicaret. in
hiis quatuor casibus debet restitui ei qui dedit. ii. q.
i. non licet hic. Ray. Sed secundum Guil. in foro pe
nitentie potest pauperibus erogari sicut & alia
turpia lucra & de consilio. Si iudex nullo modo uoluit
ferre sententiam cum deberet & propter hoc aliis com
mittit ius suum mortale est & tenetur illi restituere
litis extimationem xxiii. q. v. administratores. Si
iudex accepit aliquid a partibus. Nota quod ordinarius
non potest aliquid accipere etiam expensas nisi
moderata essentia sponte oblata ut esculentum &
poculum di. xviii. de eulogiis. Delegatus uero potest
accipere expensas moderatas quando scilicet est pauper uel
oportet eum exire uel equitare pro exactione cause
uel pro assessore secundum glo. Si autem papa alicui
causam delegauit non uidetur quod aliquid possit petere
nec etiam expensas si sue expense sufficiunt nisi
oporteret eum exire & plusquam domi expendere Ray
Guil. Si iudex ecclesiasticus ordinarius uel delegatus
contra conscientiam & contra iusticiam in grauamen
partis alterius in iudicio quicquid fecit per gratiam uel pro
sortes incurrit suspensionem ab executione officii per
annum condemnatus ad extimationem litis de qua

uide in summa in pte iiii. ti. e. Si iudex ecclesiasti-
cus sentēcias excoīcatis suspensiois uel īterdicti
nimis de facili fulminauit aut sine monitione pre-
missa uel sine scriptis uel alias contra ordinē uiris
grauiter peccauit de his ī iiii. pte. Si iudex qūq;
dilationes aliquas contra ius fecit. si ordinem iudi-
ciariū non seruauit. si ptem alteram cōtra iusticiā
grauauit. Si reo fecit questionēs siue īquisitiones
ad quas respondere non tenebat. si appellationes
legittimas non admisit. si dolose locum appelladi
dedit. si post appellationem legittimā nihilomīus
in causam pcessit. si in dubiis magis peritos non
cōsultuit. si allegationes friuolas admisit. si paupe-
ribus uiduis orphanis nō subuenit & i aduocatiōe
non puidit. in quolibet horū uidetur mortale cum
sciēter delīqd. Nota q̄ qui fingit fraudulēt aliqūē
casum per quē iudex aliquis uadat uel mittat ad
aliquam mulierē p testimonio est excoīcatus extra
de iudi. mulieres li. vi. Si iudex illicite relaxauit
penam debitā reo quod fit tripliciter. Vno mō qā
nō erat supremus iudex. i. princeps nec ei publica
potestas est plenarie commissā. sed ut iudicet secū-
dum leges & statuta ciuitatis. Secundo mō si hēt
plenam potestatem. ille tamē qui passus est īuriā
non assentit remitti sed uult puniri. Tertio modo
quando & si habet potestatem iudex plenariam &
lesus uult remittere tamen non subest causa nulla
rei publice sed nociua. s. pāiēs īcentiuū delīquēdi
tho. in quolibet peccat mortaliter. Si penā debitā

auxit uel minuit cū nō posset uel deberet. & quā
do possit uel non. uide in tertia pte ti. c. si etiā mu
tare possit ibi uide. si nō iudicauit secūdū allegata
& p̄bata cōdemnans quem nouit īnocentem qui
tamen ut̄ peccet uel non & quomō uide in iii. p.
c. Si minister iudicis existens executus est īiustam
sn̄iam. nam si p̄ certo scit īnocentem nō excusat̄
a peccato Ray. secus si dubitat tūc excusat̄ p̄pter
obedientiā ī iii. p. ti iii. p. totū. Circa aduocatos
& p̄curatores & notarios primo. Si posuit se ad ad
uocādum cum ī iure phibeat̄ scienter hoc faciēs
uideat̄ peccare phibetur aut̄ infidelis & excoīcatus
maiori & religiosos nisi p̄ monasterio & de man
dato sui prelati. Sed & clerici in sacris uel etiam ī
mīoribus. sed beneficiati prohibentur aduocare in
iudicio seculari nisi in cā p̄pria uel p̄ ecclesia sua
uel p̄ cōiunctis uel pro miserabilibus p̄sonis. Sunt
& alie persone phibite de q̄bus habet̄ ī q. i. c. tria
ubi īter alios q̄bus phibetur ē sodomita precipue
notarius de iure & de facto. Iudex uel assessor etiā
nō potest esse aduocatus in causa in qua est iudex
nec clericus p̄ extraneis contra ecclesiā suam Ray.
Si aduocatus uel p̄curator scienter defendit causā
īiustam peccat mortaliter. & tenetur alteri parti de
damno omni inde habito tho. nisi satisfaciāt clien
tibus qui p̄cipaliter tenet̄ si scit īiusticiā quādo
obtinet uictoriā cause. si ignoranter īiustā cām
defendit. i. putans iustam excusatur secūdū modū
quo ignorantia excusare pōt tho. unde si ignorātia

erassa peccat mortaliter. Si in principio credebatur
iustam sed in processu causae uidetur iniustam debet desin-
tere & ulterius non persequi alias peccaret. & si obti-
neret uictoriae causae tenetur ad satisfactionem lesam non
tamen debet causam perdere aduersario uel secreta sue causae
ei reuelare. sed inducere clientulum suum ad cedendum
uel ad componendum cum aduersario sine aduersarii
damno tamen. Dum autem est ei dubia usque ad finem
licet persequi sine peccato quilibet. Si aduocatio usus
est debito modo uidelicet secundum Ray. Si produxit
falsos testes uel produci fecit uel corruptos si indu-
cat falsas leges. si alias falsas producciones uel pro-
bationes iuris uel facti sed mentitus est uel mentiri
docet clientulum suum in iudicio. si dilationes non
necessarias querat in grauiam partium. si appellat
sciēter contra iustam sententiam & in quolibet horum uidetur esse
mortale Item si non fideliter causam foueat quantum
iusticie suadet omittendo de contingentiis ex ne-
gligētia uel notabili ignorantia. in quolibet posset
esse mortale. Item si peccatiter quasi dicendo conuicia
uel uociferando si prodit aduersario secreta sua &
si per predictos modos uicit iniustam causam tenetur
lesum de omni damno. Sed amittit iustam per suam
infidelitatem negligentiam & ignorantiam tenetur
clientulo suo de omni damno Ray. & hosti. Item si
aduocatus non prestauit patrocinium in causa iusta pau-
perum & miserabilium personarum. nam si nouit talem
causam & scit illum nec per se posse iuari quia non
habet ad solueudum nec alium uidetur uelle iuare

propter quod amittit causam tenet^r gratis iuuare
si potest uel uidet^r mortale Ray. tho. Si imodera-
tum salariū accepit de sua aduocatione. nā mode-
ratum petere potest & aduocatus & iuriscōsultus
& dicit aug. xiiii q. vi. Nota sane quod moderamē-
sumit ex quatuor. s. quātitate cāe labore ad aduo-
candū ex sciēcia & faciūdia aduocati & cōsuetudīe
regiois. & secundū hoc magis uel mīus accipi pōt
secundum Ray. uel ab iicio cum facit pactum uel
ex post facto cōpleto. sed ex quo cā ē incepta nullū
debet facere pactū cum litigatore. quem accepit ī
propriā fidem: sed posset esse occasio magis piculi
iii. q. iiii. c. ppterca. Item nō licet pacisci de quota
cum aduocato puta decima uel centesima uel de
quātalibet moderata tamen secundū iura de hac
tamē plene habes in iii. pte. Si iuris peritus existēs
in causa quā nouit iūstam consuluit quomodo
obteneret mortale est. Et si uicit ex consilio tenet^r
de omni dāno. si ex ignorātia crassa male cōsuluit
Si non consuluit paupibus non habentibus ad sol-
uendū uel si nimis peciit. Idem dicendum uidetur
sicut aduocato si pcurator existēs defendit sciēter
iūstam causam. Si nō fideliter sollicite iustā fouit
si paupibus non prestauit patrociniū. si nimis de
salario peciit. Idē dicendū uidet^r sicut de aduocato
Si notarius existens aduertēter falsauit iūstrumēta
peccauit mortaliter & tenetur de omni dāno inde
secuto. Si maliciose occultauit iura aliorū seu instru-
menta & nō assignauit aut destruxit uel aliis dedit

tenetur ultra peccatū de omni damno. Si ex igno-
rantia notabili uel negligentia male dictauit instru-
menta uel testamenta cū defectibus unde oriuntur
litigia uel pdunt bona alioꝝ peccauit mortaliter
& tenetur de omni damno leſis inde ſecuto, ſi fuit
rogatus in teſtamentis eoꝝ qui non erant ſui ſeſus
ſciēter tāq̃ uſum rationis habentiū q̃a mortale eſt
& tenetur de omni damno leſis. ſi in instrumentis
ſuis nō ē uſus ſolēnitatibus legalibus ūde ualidāt
contractus q̃a mortale eſt & tenet de dānis ex īde
ſecutis. ſi fecit instrumenta in fraudem uſurarum
ſcienter quia mortale eſt & piurus. Si notarius in
officio ſalariatus ſufficienter a coitate, accepit etiā
ab hiis p qbus ſcripſit litteras gratias & huiōi &
ſi non ſalariatus a coitate accepit de conſuetudine
pro ſuo labore ultra debitū & equitatē. quia pecca-
uit mortaliter & tenet ad reſtitutionem. ſi diebus
feſtiuis abſq̃ neceſſitate uel cupiditate fecit instru-
menta uel copiauit & extēdit ſcripturas cū poſſet
differre. quia mortale uidet. Si fuit rogatus uel di-
ctauit uel redegit in ſcriptis ſtatuta cōtra libertatē
eccleſiaſtica mortaliter peccauit & eſt excoīcatus. ſi
notarius exiſtens epīſcopis pro ſcribendis noībus
ordinādoꝝ uel litteris ordiatiois accepit pecūiam
q̃a ſi ſalariatus ſatis accepit ut de lucro p̄cipet
ordinatoris ſymonia eſt do quo plenius ī ſecunda
pte ti. c. i. DE. DOCTORIBUS. Circa doctores &
ſcolares, primo īquirendū eſt. Si docens publice in
lege uel phīſica admiſit ſcienter, ī lectionem ſuam

religiosos uel sacerdotes seculares uel alios clericos
non sacerdotes sed i dignitate constitutos quia ex
coicatus est quencūq; predictorū amittat scienter
cū illis & habet extra ne clerici uel monachi. sup
specula: Item si docens in quacūq; facultate etiam
theologica admittit ad lectiones suas religiosū exe
untem de monasterio cū habitu ad audiendū sine
licencia prelati sui scienter est excoicatus cum eo
quia picipat in crimie cum eo. Idem si cū licēcia
prelati sui sed sine habitu recepit ad lectionē secū
dum lapum. Itē si magister uel scholaris existens
bononie. tractat cū aliquo ciue bononi. de cōducti
one hospitii irrequisitis uel iquilinis. nisi tempus
cōductionis fuerit elapsū. ē excoicatus extra de
cōduc. loca. ex rescripto. & hoc nō habet locū nisi
in bonoia. Item si quis eo pacto receptus est in ca
nonicum ut scholas teneat symoniacum est. unde &
mortale si uacante prebenda potest ei annexi hoc
onus docendi hosti. ber. Item si aliquid exigat pro
licencia docendi quauis secundū hosti. non sit sy
monia tamen contra iura. unde & mortale quod
pater ex pena ppter hoc imposita. quia exactum
restituitur. & debent exactores officiis & beneficiis
spoliari extra e. ti. ci. Ray. Item si magister festum
colendum de iure uel de cōsuetudine nō uult con
cedere colendum nisi p pecunia. uel econuerso nō
colendum cōcedit colendum p pecunia. symoniā
committit precipue a clericis & paupibus exigēdo
quia uēdit doctrinā & tenet ad restitutionē hosti.

& Ray. Si autem non sufficit salariū. potest exige
re oblata gratis sp potest recipe. & multo mgis si
nullum habet salarium potest exigere collecta pro
labor. Si magisteriū qrit & recepit iēptus & ualde
ignorās uidetur esse mortale ppter piculum quod
sequit. quia rōne magisterii datur fides in qbus re
quirit unde nocumentū pximorū sequit ex malo
consilio: & hoc precipue ī theologia facultate ad
mittens tales scienter ad magisteriū. Videtur etiā
mortale si querit gradus uel magisteriū nō ad uti
litatē animarū & dei honorē sed sui ostentacionē &
honorem ptinet ad ambitionem. & ideo uide de
ambitione quādo est mortale uel ueniale. Si inde
querit exemptionē uel diuitias totū est dānabile
precipue religiosi. Si docuit publice in theologia
existēs ī mortali notorio peccat mortaliter. si sciās
prohibitas legit uel dicit ut nigromātiā artem
notoriā & huiōi mortale est. & si notabiliter igno
rans posuit se ad docendum & errores notabiles
docet mortale est. Si non adhibuit diligentiam ad
profectū scholarium ī scia & moribus facies nimis
uacationes uel non utilia uelc utiosa docens uel de
moribus eorum nō curans nec conpescens in quo
potuit ī huiōi notabilis negligentia uidet mortale.
Si iuramenta uniuersitatis non ipleuit mortale
est. Si se iactauit de doctrina uel aliis detraxit se
preferendo uel eis iuidit uel sectas nutriuit inter
scholares. aut scholares alterius doctoris ad se traxit ī
iuste uel pompose idutas est. de quibus uide. s. de

huiusmodi grauitate. si scolares non fuerint obediētes
doctoribus in quibus tenent. si fecerunt inter se rixas.
si minus aptum elegerunt ad legendum ex causa iniusta
si dimiserunt ieiunia ecclesie cum possent uel misse
auditione in festis uel sacramenta. si contendunt in
disputatione contra ueritatem ne uideant succumbere
si superbiunt ex scientia si aliquem malum finem inten
dunt ex sua scientia ut lucra iniusta curiositates &
ambitiones & huiusmodi si sunt negligentes studendo:
si prodigi in expendendo & de aliis iniquo per ut ui
det dictum supra in prima & secunda parte. Si nimis
ardenter studuit in libris gentiliū propter ornatum
minus uacans studio utiliori uel necessario ut sacre
scripture precipue quo ad religiosos uel in poetis
propter materiam turpem quia illud mortale est ideo
prohibet xxxvii. di. DE. Medicis. Circa medicos &
aromatarios. A medico quere si posuit se ad practi
candum in medicina sine sufficienti peritia: quia si parum
uel nihil studuit quod uidetur mortale. quia exponit se
periculo occidendi homines. Si peritus & sufficiens exi
stens obmisit aliquid de contingētibus circa infirmos
quos habet in cura ex negligentia quia ex negligentia
notabili unde secutum est magnū nocumentum infirmo
uel sequi potuit. male potest excusari a mortali si
uero propter negligentiam ueniale: & si non uisitat infirmos
sollicite & huiusmodi ubi tamen non est periculum. si de
dit consilium uel medicinam pro salute corporis
uergentia in periculum anime. id contra precepta puta
ut fornicetur quis. ut euitet certas infirmitates uel

medicinam dat pregnantī ad occidendū puerper-
rū p conseruatione matris uel potum iebriatē
& huiōi mortalit̄ peccauit & phibet hoc extra de
pe. & re. cum ifirmitas. Si seruauit preceptū factū
medicis. s. q̄ inducant infirmos quando primo uo-
cant ad eos ad faciendū cōfessionē: q̄a omittēdo
hoc secundū doctores est mortale de pe. & re. cū
ifirmitas. si paupes infirmos quos nouit non ua-
lentes soluere non uisitauit gratis: q̄a ad hoc tenet
& etiā soluer p eis medecias si pōt alias mortale ē.
di. lxxxiii. in principio. si nimis largus fuit ad idu-
cendū debiles ad frangendū ieiunia ecclesie absq̄
rōnabili causa. quod frequenter faciunt nō est sine
peccato: si autem sanis etiam dissuadet ieiunia ec-
cle. ie dicentis nociua esse. & sic iducūt ad frāgēdū
sine causa mortale est. de pe. di. i. noli. Si dedit me-
dicinā dubiam mortificationis uel sanationis quia
mortale uidetur. ut dicit decre. de pe. & re. cum in-
firmitas: potius dimitti debet in manibus dei quā
exponi in piculo medicine. De emulatione & detra-
ctione q̄ faciunt adiucem medici interroga put. s.
DE. Aromatariis. De aromatariis si i cōponendis
medicinis non ponūt que ordinat medicus cū non
habet uel non ita bona sicut est necesse. in quo of-
fendunt medici non facientes ante se cōponi. nā si
ex hoc sequitur piculum graue infirmo uel non
operatur sanitatē quod fecisset si bene fecisset illa
est mortale & etiam medico si hoc dissimulat. si
docent ea uel uendunt ea que pcurant abortum

faciendum uel uendunt uenena hiis quos credunt
ab usuros mortale est Si sophisticant aromata q̄
frequenter faciunt. ponentes in eis unum p̄ alio
ut in electuariis sirupis speciebus. in cereis facien-
tes malas mixturas & uendentes p̄ puris: q̄ ultra
peccatum tenent ad satisfactionem leſis seu erro-
gationem cum incerti sunt: de nimis precijs uel
periurijs & mendacijs & dīnutis ponderibus que
faciunt interroga. prout habes. s. in. pag. de frau-
dulencia & alijs uitijs prima parti. i. **DE MER-**
CATORIBVS. Circa mercatores & campſores
& p̄ſenetas Amercatore querēdū si miſit nō ſolū
arma & lignamīa ſed etiam quecūq; mercimonia
in alexandria uel p̄tes egipti uel terras ſaracinorū
ſoldano ſubiectas: q̄a excoīcatus eſt excoīcatione
papali ſi non hūit licentiā apapa: & ueneti gener-
aliter habent talē licentiā. Si negotiatus nō propter
aliquem finem honeſtū puta ſuſtentionē familie
ſue ex lucro moderato ex inde. uel ſubuentionem
pauperū uel prouiſionē eorū pro ciuitate & huiōi
ſed negotiatur propter auaritiā & theſaurifādū
quod peccatum eſt mortale ſi non lucro cōſtituit
finem. uel ſi intendit lucrum per fas & nephas ſi
pōt. Si cōpoſuit ſe cū alijs mercatoribus quod nō
uendat de aliqua re minori pretio quam conuēto
inter eos quod eſt exceſſiuum: & ſic cogant p̄ſone
emere caro pretio. peccatum eſt ſecundum hoſti.
& prohibitiū legibus. Si uendant merces p̄ maiori
pretio quam ualeant. ex eo ſolum facit terminum

sed etiam mutuatur sibi pecuniam. usufructu committit
Si uendendo mercantias suas puta lana uel panno
& recipiendo pro precio alia mercimonia. puta se-
ricum uel aromata uel aliud quod uulgariter dicitur
baratto: multo maiori pretio uendit sua quam si
reciperet pecunia: quia peccatum est iniustitie & mor-
tale: nisi ille cui uendit etiam longo maiori pretio
tradit merces suas: tunc potest unus excessus compensari
alio si sunt quasi equales tamen uendendo ad ter-
minum plus iusto pretio uendit ratione dilatio-
nis tamen. Et de diuersis speciebus cambiorum & uariis
modis usurarum in fraudulentis inquantitate & qualitate
& substantia rerum interroga. & dic. put. habes. s. in
prima p. c. con. de usurpatione rei aliene. Si
frudauit uel fradari fecit uel alius pro eo iusta
pedagia seu gabellas mortale est. & tenetur ad resti-
tutionem: secus de iniusto. uel cum non tenentur illa
loca tutta a latronibus ubi soluuntur propter defectum
dominorum. Si dedit falsas monetas uel diminutas
scienter pro bonis. uel eas diminuit. peccatum est &
tenetur: secus si accipit monetas ualentes in loco pro
eo quod ualent ibi. & mittentes ad alium locum ubi plus
ualent plus petit. Si faciens societatem cum aliquo
non fideliter sed habuit aliqua lucra occulta sibi soli
retinens. tenetur ad restitutionem: nisi certus esset
quod socii tandem occulte subtraherent. Si fecit pro
aliquo securitatem tamen fraudibus. nam sine fraude
affecurare merces per mare uel terram & inde querere
emolumentum plus uel minus secundum quantitate

periculi. non uidet' illicitū. cum subſtet periculo
magno. Affecuratio uero pecunie per modū ſatis,
factionis que uulgariter dicit' ſcripta ubi nullū
eſt peccatum & dāpnū non eſt tutū quantum ad
conſcientiā. ſecus ſi ibi eſt periculum. Si accepit
aliq' pecuniā ſub noīe depoliti reſpondēs ad rōnē
ſex uel octo pcentenario & cum illis pecuniis lu-
crat ipſe mutuando uel aliis illicitis contractibus
ad rōnem decem pro centenario & huiōi: cōmiſit
duo mortalia. unū in accipiendo. aliud ī mutuādo
& tenet de uſura. Si intromiſit in baratoli & ſtrā,
gelis accuſſinis que uocabula non declaro ad bre-
uitatem: ſed de hiis habes in ſūma. li. ii. ti. i. c. qd
malitie ſit in eis. Achaſinum dicit' cum quis gerit
negotia ſtipēdianox. Itē ſiqs dominoꝝ laborans
pro eis. & mutuatur eis pecunias cū expedit reciprēs
inde certum ſalarium. & q̄tū meret' labor p iuſtis
cauſis: unde non pro bellantibus ī iuſte pōt accipe-
ratione mutui nihil plus alias uſura eſt. Si eſt uſus
mendacis & periuriis in emendenoo uel uendēdo
que ſolent eis eſſe cibus & potus. & de hiis dic ut
habes ſupra in prima pte ī locis ſuis: & tamē ſtat
in tali propoſito utendi mendaciis piurus & dolis
quando occurreret ſemp eſt mortale: unde non ab-
ſoluendus niſi diſponat abſtinere ab illis ubi eſt
mortale. Item ſi emit res raptas uel furatas p mare
uel terrā. de dic ut. s. ī prima pte. c. con. perag. de
rapina. Si emit uel uendidit diebus feſtiuis abſq;
neceſſitate ex cupiditate. uel fecit rōcinia librorū

uel hoc fieri fecit discipulis suis de quo ut. s. i. pri/
ma pte. c. cō. Si p̄senata fuit uel mediator q̄ dicit̄
sensale contractuū fraudulentor̄ scienter mortale
est & tenet̄ ad satisfaciendū lesi. Si mediator fuit
contractus usurarii intendens utilitatem usurarii
& suā magis quam accipientis sub usura mortale
uidet̄ & si ipse induceret ad mutuandū ad usurā
q̄ alias nō recogitabat uidet̄ teneri ad restitutionē
Si mediator extat in aliis contractibus puta uen/
dēdi domos aliquas & alia aīmalia: & male cōsult
emptori in dāpnū eius ad utilitatē sui & uendi/
tor peccat mortaliter & tenet̄ ad satisfactionē. Si
in mercimoniis utit̄ mendaciis: & huiōi ī notabile
dāpnū contrahentiū peccat mortaliter. DE
ARTIFICIBVS. Circa artifices & mechanicos.
Primo si fecit artem cuius opus est cum peccato
uel ad peccatum mortale est ut plurimū ut facere
taxillos. seruire usurariis in illa arte militi in bello
iniusto. in nauigio pirrator̄ lenocinio. in tenendo
barratariā & huiōi. oportet q̄ dimittat ex toto artē
alias non est absoluendus. Si artem fecit cuius ar/
tīfitium potest esse ad malū usū ut facere gladios
balistas & lanceas uenena & huiōi. Nam si ueri/
similiter potest extimari q̄ uelit ad malum usum
non potest facere uel uendere facta ut predicta in
bello maīfeste iniusto deseruiant. secus si dubitat.
Si qua etiam facit que sunt ad malū nō pōt facere
uel uendere ut fucos & huiōi & debet dimittere.
Si mendaciis utitur periuriis dolis malis mensuris

uel ponderibus. Si diebus festiuis laborat. Si non
ieiunant cum possent moderando laborē de qbus
dic ut. s. i. prima pte. c. ii. & .iii. i. q. A lanifice si
uendit pannū lane minus preciose p pāno lane
magis preciose & sub illo precio uel unius ricture
p alia uel cum aliquem defectum habētē ac si nō
haberet nihil minuēs de precio uel si i festis facit
lanam tendere sine necessitate. uel cum nō plene
solut laborantibus & huiōi qa i huius peccat plus
uel minus secundum materiā. A sataiolo si tex,
toribus serici precium sui laboris dat non i pecuīa
sed in rebus diuersis puta panno serico tritico &
huiōi & cum ille non indigeat illis oportet eū uen
dere & minori precio quam ipse recepit peccat &
tenetur ad satisfactionē de dāpno nisi a principio
sic cum eo conuenerit q daret de huiōi precio tali
tunc enim nō uidetur deceptio. A tabernario &
hospite. Si uendit unam spetiem uini pro alia uel
limphatum p puro uel ad clarificandū fecit aut
immisit aliqua nociua corporibus uel nō dedit ple
nas mēsuras uel i taberna tenet meretrices & ribal
dos & lufiores ad taxillos uel aduertenter dedit huius
quos uidet inebriari peccauit i qbusdā mortaliter
in aliis uenialiter & tenet de dāpnis. A maccelario
si uendit carnes corruptas pro sanis quod ē mor
tale & unam speciē pro alia & capram pro castrato
& huiōi an diminutū pondus ut xi. ūcias p libra
peccauit & tenet de dāpnis. A pistore si fecit panē
nimis ponderosum. Ita q ementes sint decepti uel

minoris ponderis quam debent uel farinam bonā
alterius accepit cui fecit panem & ponit minus
bonā uel cum animo furfurē peccauit & tenetur.
A sutore pānorū si restat sibi de pāno uel serico da
to p uestitu fiendo retinet sibi furatū illud si sit
quid notabile nisi ille diminute dedisset ei merce/
dem laboris & illud esset supplemētū tantum uel
nisi esset in pactū. Itē si noctibus uel diebus solēp
nibus absq; magna necessitate laborat uel facit
nouas inuentiones uanitatum. Ab aurifice si utit
uel uendit aurum alchimicū pro uero uel aurum
mīus purū p magis puro peccat & tenet de dāpno
Si emit calices sacros uel conflatos pro se quod p
hibet. A cerdone Si uendit spēm unius corii
p alia minus bona ī sotularibus. A fabro si ferrū
pro calibe uel malum ferrum. A locatore equorū
Si sciēter equū locauit defectuosum uel piculosū
& huiōi quibus tenet de dāpnis ultra peccatū Et
sic discurre p alias artes. Ab ystrione & musico
Si ystrio fecit representationes aut iocos in uerbis
uel factis turpia continentes uel in ecclesiis uel in
diuinis officiis uel temporibus indebitis peccatū
est plus & minus secundū quantitatem. Si citariza
uit ad congregationes indebitas uel illicitas uel in
ecclesia in organis pulsauit balatas puto mortale
in pulsante & procurante. hoc est quando fit mala
intentione ad alliciendum audientes ad malū alias
est ueniale. A seruiētibz in artibus & laboreris
Si infideliter operati sunt .i. non bono modo ex

iniuria & negligētia uel non tantum q̄tū cōmode
potuerūt peccatum est. Circa rusticos & agricolas
querendum si credit explicete misteria que cōiter
sollēpnizat ecclesia ut incarnationis passionis &
resurrectionis & huiōi Si scit orationē dominicam.
De obseruatione festoꝝ & ieiunioꝝ si tamē possūt
De auditione misse in festis. De cōfessione & cōiō
ne semel in āno fienda. De sacramēto cōfirmatiois
si recepit uel non q̄a tenet cum potest. Si tenuit
proprius filios quod ē phibitum. De mendaciis &
piuris blasphemis & ebritatibus. Si ad meretrices
accessit quod aliqui non credunt esse mortale nec
tamen excusat eos ignorātia. Si decimas nō soluit
saltem secundum consuetudinē illius loci quia
peccauit & tenet satisfacere de peccato. Si sacer
dos non sibi remittit. Si oblationes secūdū cōsue
tudinē bonam loci non dedit. Si excoicationem
non curauit sed ingessit se diuinis uel contempsit
euitare excoīcatos q̄a mortale est. Si nocuit per se
p̄ximo suo uel familiā uel animalia sua puta di
scurrendo p̄ lata alioꝝ uel remittēdo uel p̄mittēdo
animalia intrare ad pascendum uel si mutauit ter
minos possessionis uel si arando addidit terram
uicini sui in agro suo in hiis peccat secūdū q̄titatē
dāpnī quod intendit facere & tenet satisfacere. Si
dolum cōmisit in agricultura uel notabilē negli
gentiam in dāpnū patroni ut non scindendo terrā
uel culturādo uel seminādo uel recolligēdo fructus
tempore debito p̄pter quod deperierunt uel boues

nimis fatigauit unde destruit & precipue ad lu-
crum suū habendum peccat & tenet de dāpno. Si
tenens possessionē ad afflictum male tractauit uel
si p̄ciarius non respondit dominis de q̄titate tota
debita figēs se minus recolligisse. Si aī mala tenēs
ad locidem nō respondet & integre dando de lana
caleo fetibus & huiōi in hiis peccatū est mortale
uel ueīale secundū quantitātē dāpni & tenetur
satisfacere. Si diebus festiuis laborauit precipue
tempe messiū & uindemiaꝝ absq; magna necessi-
tate uel detulit ligna uel uictualia dn̄s suis quod
mortale uidet. Si uacauit coreis & uanitatibus De
gubernaciōe familie secūdū precepta dei & ecclesie
De superstitionibus & falsis op̄ionibus que solēt
habundare ī hiis De uotis īpletis uel nō. & de aliis
generalibus put uidet expedire. **DE PVERIS
ET PVELLIS.** Circa pueros & puellas īgrēdū
de mendaciis p̄iuris de uotis non impletis q̄ tamē
non obligant si irrantur a parentibus ante annos
pubertatis de missa non audita in festis. De cōfes-
sione & coīone semel fienda ī anno de irreuerentia
ad parentes de rixis & si uerberauit clericū q̄a si est
doli capax est excoīcatus de furtis factis de rebus
pentū uel magistrorū suorū de detractionibus uel
turpibus uerbis libenter auditis uel dictis de cōtu-
melis ad iūicem de inuidia & aliis put uidet plus
& minus secundum etatem & sensum precipue de
uiciis carnalibus cum masculis & femīs uel per se
ip̄os commissis que hodie habundant in ip̄is

propter malas societates & occultat interrogati sed
cum maxima cautela & a longe ut non adiscant quod
ignorant & multo magis hoc seruandum erga pu-
ellas de omnibus predictis si credunt tunc habuisse
usum rationis iudicandum est de ueniali aut mor-
tali secundum regulas datas in prima & secunda parte
de illis. **DE PERSONIS ECCLESIASTICIS
IN COMMUNI.** Circa clericos in communi in quolibet
clerico interrogari potest cum uidetur expedire ut
cum persona est ignota si accedit aliquem ordinem
per symoniam & per hoc peccauit mortaliter & est
suspensus secundum iura antiqua nec potest exequi
susceptum uel promoueri ulterius nisi prius per papam
dispensetur quod uerum est si ipse fuit conscius symo-
nie quia si ignorante eo potest per alium dispensari
alias semper peccaret mortaliter exequendo nec ex-
cusatur ignorantia iuris hoc Ray. Item si accepit aliquem
ordinem licet non per symoniam tamen a symoniacum
in ordine uel dignitate siue occulto siue manifesto
est suspensus & indiget dispensatione pape sed dum
ignorat factum illud esse symoniacum excusatur a
peccato exequendo officia sua sed cum fuerit cer-
tificatus non potest exequi absque dispensatione.
Item si suscepit ordinem a symoniacum in ordine confer-
endo uel in beneficio notorio similiter est suspensus
secus si symonia non est dum autem ipse nescit
excusatur modo predicto sed non postea quando certi-
ficatus est sed indiget dispensatione pape alias non
potest exequi Ray. si recepit ordinem excoicatus

suspenſus uel interdictus peccauit mortaliter nec
habet executionem. Item ſi exequit officiū alicui
us ordinis puta cantando epistolam euangelium ut
dyaconus in aliqua ſnia predicta irretitus q̃a pec
cauit mortaliter niſi ignorantia facta excuſet qui
eſt etiā irregularis Ray. ſi recepit aliquem ordinem
habēs aliquam irregularitatē puta homicidii mu
tilatiōis illegittimatiōis & huiōi q̃a ſine diſpenſatiōe
peccat mortaliter non poteſt exequi abſq̃ diſpen
ſatione uel peccaret mortaliter. Si recepit aliq̃
ordinem in peccato mortali ſcienter q̃a peccauit
mortaliter. Idem quocienſcunq̃ exequit officiū
alicuius ordinis in mortali ut acolitarū ſubdyaco
natū miſtrando ſacramenta ſolempniter aliud ut
baptizando coīcando uel audiendo cōfeſſiones &
huiōi tho. Si exiſtit publicus cōcubīarius uel alias
notorius fornicator q̃a eſt ſuſpenſus ab executione
officiorū ſuorum precipue a celebratione miſſe &
ſi exequit ſic ſuſpenſus efficitur irregularis idig
ens diſpenſatione pape alias non pōt. hoſti. Item
ſi non portauit tonſuram ex leuitate & laſciua
uidet mortale. Itē ſi exercuit ſe ī negociis ſeculari
bus negociando uel ſi tenuit tabernā ibi miniſtrās
uel ſi luſit ad aleas uel taxillos uel ſe immiſcuit
enormitatibus ut trepudiis cum ſcīs. Item ſi uſus
eſt officiis ordinū ſine debitis ornamētis & ſubdy
aconatum faciēdo ſine manipulo dyaconatū ſine
ſtola celebrando miſſam cū defectu alicuius ſacre
ueſtis ordinate. ſ. caſula amictu alba & huiōi uel

etiam non in lapide sacro an sine luce aut sine adiutorio uel sine missali & huiusmodi quia in quolibet horum est mortale si scienter dimittat nec excusat ignorantia iuris. Si existens in sacris. id est subdiacono, tu & supra dimisit horas canonicas quia in qualibet die qua obmisit horam aliquam & beate uirginis ex negligentia cum posset dicere peccauit mortaliter secus si ex obliuione tunc tenet dicere quando recordatur aut ex in potentia infirmitatis & huiusmodi. Si dicendo horas aliis exercitiis se occupauit manualibus ut faciendo coquinam & huiusmodi quia non satisfacit precepto ecclesie Idem si mente & alias uoluntarie euagatur non curans & sic per totum quasi uidetur mortale secus si intendit proponere sed distrahitur & cum aduertit displicet ei petrus. Si recepit ordinem sacrum ante etatem legitimam. id est subdiaconatum ante xviii dyaconatum ante xx. sacerdotium ante xxv. & sufficit annus inchoatus quia mortaliter peccauit nec debet exequi ante etatem legitimam si tamen facit non efficitur irregularis secundum communem opinionem sed peccat. Si in consecratione uel collatione sacramentorum obmisit debitam materiam uel formam uel ritum quia in quolibet horum mortale est siue ex certa scientia faciat siue ex ignorantia crassa uel notabili negligentia, nam inde sequitur magnum periculum & irreuerentia & in terro, gandum est de formis si sciunt precipue baptismi & eucharistie que sunt maiori pondere de quibus & aliis formis habes. id est ultimo capitulo. Si sacerdos existens commisit aliquam symoniam puta audiendo

confessiones p pecunia habēda alias nō audirurus
baptizando coīcando in uniendo uendēdo sepul
turā & huiōi mortale ē . Si notoris peccatoribus
dedit eukaristia uel alia sacramenta nō pē tētibus
Si occultis peccatoribus quos ipē nouit denegauit
publice eukaristiam uel alia sacramenta quia in
utroq; peccat mortaliter. Si celebrauit cū mortali
peccato non confesso licet contritus qā mortaliter
peccauit nisi aliqua necessitate instante & sacerdo
tis copiam non habente tunc sufficit cōtricio sed
sine hac mortaliter peccat tho. Si celebrat nondū
dictis matutinis qā mortaliter peccauit. Si dicēdo
missam non consecrauit putās ex hoc euadere pec
catum qā mortale grauissimū est. Si celebrauit ad
faciendum beneficia seu meleficia. Si non dixit ex
integro sed dimisit notabiles partes de missa ex
ignorancia uel festinācia precīpue canonis. Si dicēs
uerba non intendit consecrare. Si non sūp sit sacra
mentum. Si non ieiunus accepit. Si plures missas
in die dixit in casu non concessio. Si non in azimo
sed in fermētato. Si cum hostia quasi corrupta uel
uino acetoso uel putrido. Si semper i missa occu
patus in uanis cogitationibus uoluntarie nil curās
de attencione. Si non posuit aquam cum uino in
calice ex ignorancia uel certa scientia in quolibet
predictoy est mortale. Si non diligenter seruauit
eukaristiam sub sera ppter quod aliquid perditur
uel amuribus deuorat. Si non renouauit ut debuit
ppter quod efficit marcida uel uermes generant

Si non defert infirmis apte & cum Iuſe mō debito
Si euomit ſacramentū ex uoracitate & ebrietate.
Si dedit infirmo picienti uomitū ſcienter. Si ſilla
ſanguinis cadit in terram in hiis frequenter ē mor
tale licet nō ſēp. Si nimis raro celebrauit precipue
in magnis ſolēpnitatibus uidet mortale ſecundū
tho. Si pmiſit alicui miſſas dicere recipiēs elemo
ſinas & nil intendit facere mortale uidet. Si habēs
pollucionem nocturnam die precedenti īmediate
ex cā ubi fuit mortale uel dubitat fuiſſe mortale
celebrauit etiam conſeſſus uidet mortale ſecundū
tho. uel ſecundum. pe. de palu. quādo ſic cōtritū
celebrat. ueīale autem ſi ex cā ubi fuit ueīale niſi
ſubſit aliq̄ neceſſitas. Si audiuit cōfeſſionē alicui
us non habens auctoritatē ab aliquo. Si abſoluit
a caſibus quibus non potuit ut reſeruatīs ſiue ex
certa ſcīa ſiue ex ignorantia craſſa. Si intromiſit
ſe de diſpenſacione uotoꝝ uel abſolutiōe ab excoī
cacione maiori ab ſq̄ ſpeciali cōmiſſione. ſi poſuit
ſe ad audiendū cōfeſſiones oīo ignorans & neſciēs
diſcernere inter ueniale & mortale & coīa mortalia
Si abſoluit eum qui nō uult a peccatis mortalibus
diſcedere uel ſatiſſacere quibus debet. Si reuelat
peccatum auditum non in cōfeſſione cognoscēti
illū ſine lñia illius in quolibet horū uidet eē mor
tale nec excuſat ignorantia. ſi nimis feſtinauit in
audiēdo non ſufficienter intertogādo. ſi ī pplexis
caſibus p̄tiores nō conſuluit. ſi incautus ī iūgēdis
penitenciis uel q̄a nimis graues uel q̄a nimis leues

Si interrogauit de his de quibus non debuit ue
nomē cum qua peccauit sine causa necessaria uel
incaute de turpibus. Si predicauit ī peccato existēs
mortaliter peccauit tociens quociens sic predicat
tho. Si predicauit aduertenter mendacia mortale
tho. Idem uidet si scandalose unde cōcitāt sedi-
ones ī populo. Si predicauit idulgēcias idiscreras
Si predicauit ppter pecuniā sibi pmissā uel dādā
symonia est unde & mortale. Si predicauit propter
inanem gloriam ibi constituens finem mortale est
Si predicauit sine licentia si dixit nimis curiosa
allegando poetas & philosophos frequenter. Si fa-
bulosa & prouocancia ad risum. Si a predicatione
se subtraxit cum posset & iungeret peccauit. Si
nimis familiaris est in conuersando cū mulieribus
uel uisitando eas extra necessitatem propter quod
multi scandalizantur & ipse nouit posset hoc esse
mortale. Si uisitat monasteria & q̄ cā. Si cognouit
carnaliter illā q̄ audiuit in cōfessione uel suscepit
ad baptismū uel cōfirmacionem uel cōmatrem q̄
grauissimum scelus est cōter reseruatū episcopis
& de aliis inhonestatibus interroga put uidetur ex-
pedire. Si uestes & calices exteriora & alia ptinēcia
ad cultum diuinū non tenuit munda & decenter
aptata. Item si benedictionem mense & graciārū
actiones nō dixit q̄ dicere debet. xlii. di. nō licet
Si nō fuit bene modestus ī aspectu respiciēdo hīc
inde mulieres uel uana quia multum scandalizat
personas similiter in cessu auditu & huiōi. Si non

obediuit mandatis iustis suorū & superiorū & sententiis
& si cōtēpisset mortale esset de aliis peccatis de
quibus hēs supra in secunda parte interrogādum
est prout uidet̃ expediēs. **DE BENEFICIATIS**
Circa beneficiatos & canonicos de omībus predictis
ī capitulo precedenti hui possūt interrogari p̃ ut
credi potest ipsos ī illis īuolutos & etiā denotatis
in hoc capitulo & primo. Si beneficium simplex
obtinuit per symoniam cuius ipse fuit concius nō
pōt nisi per papam dispensari q̃ retineat si autē
ignorante eo posset etiā per alium dispēdari nō
tamen p̃ eum cum quo cōmissa est siue autē sciēte
eo siue non symoniam oportet talem renūciare illi
beneficio si non dispensẽ alias furtiue tenet unde
continue stat in mortali postq̃ hoc sciuit quousq̃
renūciat nec facit fructus suos sed tenet restituere
deductis expensis factis in utilitatem beneficiarū
& hoc maxime de symonia per munus a manu. Si
symonia esset notoria etiā suspensus quo ad exe-
cutionem ordinū sed dispensari potest p̃ episcopū
si cum ipso non est cōmissa symonia non autē si
est occulta est suspensus quo ad ordines. sed dum
tale beneficium tenet est suspensus quo ad se q̃a
sine mortali non exequit̃. Si recepit beneficium
simplex uel curatum per preces carnales & pro in-
digno porrectas cum esset male uite & huiōi uel p̃
obsequium temporale factū episcopo uel alias cō-
ferenti peccauit mortaliter. Si beneficiū curatū
preces suas & si alias dignus sit quia tales preces

extimant pro indigno tanq̃ ambicioso & presū-
tuoso cōmisit symoniam unde & mortale ē tho.
forte tamen non tenet renūciare p beneficio autē
simplici licet porrigere preces pro se si alias ē dignus
uel etiam pro beneficio in generali itendens ad sui
sustentacionem non ad curam nec magis curauit
petere unum q̃ aliud. Si querit uel habet beneficiū
non intendens tandē clericari sed uxorari & iterim
gaudere fructibus beneficii uidetur usurpacio rex
ecclesiasticarū & contra intencionem dotancium
ecclesias & ideo graue peccatū. Si non fuit electus
a patronis uel collegio & confirmatus p̃ superiorē
ad quem spectat siue per episcopum institutus sed
de manu dñi temporalis uel per potenciā accepit
& dicit intrusus qa fur est & latro nō potest aliqd
disponere de temporalibus uel spiritualibus unde
nec absolue nec sacramenta dare pōt parochiaīs
illius ecclesie sed in quolibet actu huiōi peccat
mortaliter. Si renūciauit alicui beneficio q̃ habet
eo pacto ut det consanguineo uel propter pecuniā
sibi ppter hoc datam qa symonia est & mortale ī
utroq; nec pōt ille retinere tale beneficium sic sibi
collatum. Si fecit permutaciones sui beneficii uel
ecclesie cum beneficio alterius uel etiam cōueiēdo
inter se absq; iudicio superiorū ad quos spectat col-
lacio beneficiorū qa symonia reputat de hoc tamē
& aliis symoniis uide plenius in sūma pte secūda
ti. i. c. Si recepit beneficiū existēs illegittimus absq;
q; dispensacione qa contra iura nō tenere nō pōt

tamen cum hoc dispensare de simplici beneficio
episcopus de curato uel dignitate solus papa. Si
fuit electus per symoniam q̄a non ualet uel si ipse
elegit per symoniam aliquē uel ad episcopatum ut
canoici uel ad aliā ecclesiā ut clerici collegiatarū
ecclesiāx uel si aliter indignum ut ignorantem &
publice malum elegit ut prelaturam ex amicia &
huiōi q̄a mortale grauissimum est & oīa mala que
sequūt ei imputantur. Si male tractauit beneficiū
seu ecclesiā p̄mittendo seu edificia tuere uel pos-
sessiones icultuari & alias res deperire q̄a morta-
liter peccat & tenet ad satisfaciendum si cōmittit
notabilem negligenciā & notabile sit dāpnū. Si
fructus beneficii non bene expendit uidelicet ultra
subuencionem suam & subueniendo pauperibus
sed dilapidauit in conuiuia & turpia uel etiā dedit
consanguineis non indigentibus q̄a mortale est
secus si consanguinei indigent qua tunc pōt dare
Si plura beneficia habencia curā tenet absq; dispē-
satione fur & latro nam habens beneficium cum
cura si recepit secundū beneficiū cū cura ipso iure
uacat primū extra de preben. de multa & hoc post
quā habuit pacificā possessionē secūdi uel habere
potuit & fructus eius pcepit alias nō uacat primū
Si fructus secūdi beneficii concederent per papā
p̄ illo tempore non uacat primum extra de prebē.
si tibi li. vi. Si habens prebendā habentē dignitatē
& si non curam aīax si recepit secūdam similiter
uacat prima extra de preben. de multa & in isto &

priori tenent ad restitutionem si receperunt. Si habens beneficium unū uolenter occupat secundū uel scienter se intrudit similiter perdit primum & si quoduis habebat in secūdo pdit etiam & uacat illud secundū de preben. li. vi. Item non potest quis dignitatem habere cū prebenda absq; licētia pape Item quicūq; recipit dignitatem uel personatum uel officium uel beneficium cui cura animarū sit ānexa si ante obtineat simile cū sit priuatus primo ut dictum est si nō dimittat primū absq; mora in manus ordinariū in cuius aptum est ipso iure priuatus est & secundo & est inabilis ad sacros & ad quodcūq; aliud beneficium per extrauagantem. Io. xxii. Item absq; dispensacione nō pōt aliq; tenere plures ecclesias uel prebēdas que tamē nō habent curam aīarū nisi in quinq; casibus primo q̄do sunt ita tenues q̄ neuter sufficeret ad sustentacionem Secūdo si una dependet ab altera. Tercio propter raritatē clericorū. q̄rto si ē ecclesia ānexa prebēde uel dignitati. Quinto si unam habet intitulatam aliam cōmendatam. sed tales cōmēde de p̄ochiali ecclesia fieri non possunt nisi ei qui attingit. xxv. ānum & sit sacerdos & tali nō potest cōmitti nisi una ex euidētī necessitate uel utilitate & nō durat nisi per sex menses extra de elec. nemo li. vi. Si habet plures ecclesias uel prebendas habentes curā aīarū absq; dispēsacione pape fur ē & latro & cōtinue ī mortali nec episcopus pōt dispensare ī huiōi Si etiā habet p̄ dispensacionē pape sed subrepticie

q̄a petendo unum tacuit de alio quod habebat uel
q̄a dixit se habere etatem legitimā cū nō haberet
& huiōi. Idem iudicium est si per dispensacionem
episcopi habet plura scilicet simplicia sed supflui
tatem uel etiam per dispensacionem pape simplicia
uel curata cū unum ei sufficeret secūdum statutū
suum non uidet̄ tutum in conscia q̄a disp̄saciōe
Si recepit ecclesiam parochiale aquocūq; cū non
attigisset ānū absq; disp̄sacione pape circa etatē
nulla est cōcessio & nullum ubi ius habet extra de
elec. licet. canon. li. vi. Item infra ānum cōputādū
a die assignati sibi regim̄is ecclesie non facit se ad
sacerdocium pmouere ē ipso iure eo priuatus e. c.
Item tenet̄ personaliter residere in residencia tamē
ex causa rationabili pōt episcopus dispensare ad
tempus sed tamen de pmocione. infra ānum non
extendit̄ ad ecclesias collegiatas habētes curā nec
ad assūptos ad earū regimen de elec. statutum. li. vi.
possunt enim episcopi dispensare cum hiis qui
habent uel qui habebunt ecclesias parochiales ut
usq; ad septēniū litterarū studio insistentēs pmo
ueri non teneant̄ nisi ad ordinem subdiaconatus
quem nisi infra ānum suscipiant sunt ipso facto
priuati tali beneficio & medio tempore p uicarios
illis ecclesiis pvideat̄ ut extra de elec. cū ex eo. li. vi
Si habēs quodcūq; beneficium simplex etiā q̄tum
cūq; puū nō dixit horas oī die peccat mortaliter
obmittendo ex negligencia etiā si non sit in sacris
constitutus. Item si canonicus uel clericus recipit

quotidianas distributiones que dāt īterferētibus
horis cū non interfuerit furtum cōmittit & tenet
ad restitutionem. Si cum non posset per se curam
exercere ecclesie non posuit ibi loco sui ydoneum
qui bene officiares sed malum uel ignorantem qui
exēplo scandalizat ut notorius fornicator & lusor
& huiōi uel qui nescit mīstrare debite sacramēta &
confessiones audire peccat mortaliter quādo ymo
oīa mala que secūtur imputant q̄ si nō pōt iueire
ydoneum per se exerceat uel si non potest aliter
providere renunciēt. Item nō licet prelatīs sub pre
cio uel ānuo censu concedere uices suas seu iuris
dictionem quia spirituale est extra. e. c. i. & ii. &
iii. puta si diceret cōcedo q̄ exerceas uices meas uel
talem iurisdictionem uel totum lucrum sit tuum
& tu dabis mihi tantū illic tū est sed cōmittendo
uices suas pure licet constituere ei salariū. xii. q. ii.
caritatem puta dicendo dabo tibi tātum p̄ salario
& totum lucrum erit meū innoxius est. Itē si alie
nauit res ecclesiasticas mobilia & res sacras uel im
mobilia ut possessiones sine necessitate uel maiori
utilitate uel non seruata forma iuris & huiōi quia
grauiter peccauit. Item de exercicio cure animarū
quomodo se habuit in audiendo confessiones in
collatione aliorū sacramentorū in uisitatione infir
morū precipue ne deficiāt eis sacramēta cū expedit
in admonitione subditoꝝ in correctione uiciorum
precipue quo ad notorios peccatores ut cōcubina
rios habentes inimicitias usurarios & huiōi. Si

alienos parochianos adiuit non habēs auctoritatē
spūalem ipse uel ipsi non potest ipsos absoluere
si non confitentes & coīcantes ānuatī admouit q̄
tum potuit significando episcopo cū non potuit
& huiōi nam oues ex negligēcia p̄dite ab eo requi
rentur de quibus. s. dictis & aliis huiōi habes satis
in tertia pte. su. ti. c. Itē si emit aliquas res ecclesie
immobiles de fructibus ecclesie quia tales debent
remanere ecclesie unde si emit nō ē alterius ut sic
posset dare uel legare cui uellet fraus est & furtū
& ad restitutionem tenet. Itē si īdulgēcias per se
dedit cum non possit uel plures dixit habere etiā
quam habeat ob questum mortale est. Si reliquias
nouas exhibuit populo uenerandas non ap̄pbatas
ab ecclesia. Si nimis facilis ad dispensandū ī ieu
niis ecclesie. Item si elemosinas extorsit a subditis
ad quas non tenebant. Item si questores mēdacia
p̄misit dicere in ecclesia sua & quod peius ē si pac
tum fecit cum eis ad questum. Si secūdas nupcias
benedixit. Si permisit xpīanas nutrices in domo
iudeoꝝ si sustinuit sortilegas diuinas in parochia
Si permisit ludos uel malas consuetudines non
obuiando quātum potuit. Item clerici q̄ maīfestis
usurariis alienigenis aut aliis nō oriundis de terris
ipsoꝝ ad senus exercendum domos locāt uel alio
titulo concedunt ipso facto sunt excoīcati nisi sit
episcopi ut. s. de usuris usurarioꝝ. l. vi. Item clerici
archidiaconi dyaconi plebani prepositi cātores &
alii clerici personatum habentes & etiā sacerdotes

qui audiunt in scolis leges uel phisicam post duos
menses si nō dimittūt huiōi lectiones sūt excoīcati
extra. ne. cle. uel mo. super specula uide plene in
quarta pte. ti. i. c. Item clerici qui inducunt aliquē
ad uouēdum uel iurandum uel fide iterposita seu
alias pmittendū ut sepulturam apud eos eligant
uel iam electam non imutent sunt excoīcati nec
possunt absolui circa sedem apostolicam nisi ī arti
culo mortis extra de peni. cupientes in cle. Idem
in religiosis ut infra. Itē clerici qui sciēter & spōte
participant cum excoīcatis a papa & ipōs ī officiis
reciperunt sūt excoīcati & absolutio reseruāt pape
& extra de sen. signitis inde in quarto. p. Itē fal
sariis bullas pape uel falsis sciēter utētes uel remo
uentes etiam litteram unam de bullis pape sunt
excoīcati & absolutio pape reseruāt. Item clerici
sepeliētes ī ecclesiis uel cimiteriis excoīcatos a iure
uel usurarios manifestos uel nōiatim interdictos
tempore inrerdicti in casibus non concessis sūt ex
coīcati extra. de sepul. in cle. sepelientes uide in
quarta. p. sū. ti. i. c. occidentes autem se uel itor
neamentis moriētes & huiōi peccat mortaliter sed
non sunt excoīcati. **DERELIGIOSIS ET
CLAVSTRALIBVS.** Circa religiosos & religiosas
si sunt clerici uel ordinati iterrogari possūt de hīs
de quibus. s. dictum est in. c. de clericis in cōi prout
uidet expedire. Si sūt beneficiati in ecclesiis cura
tis de hīs etiam q̄ habes in c. precedenti sed ultra
predicta q̄ de infra scriptis que sunt pape eorū &

primo. Si fuit receptus ad monasteriū p symoniā
quia mortale: sed si fuit symonia mentalis tātum
penitencia abolet. Si autē p actionalis qā. s. mona
sterium exigit tantū aliter nolebant recipere & in
grediens uel propinqui eius tantum dederunt uel
minus p ipso ingressu nisi forte cum monasteriū
est ita tenue q non sufficit illi puidere nam tunc
oblatus spūalibus gratis ingressu licet petere & pa
cisti de temporalibus quibus debeat uiuere uel
dicere illi porta tecum si uis uiuere secundū hosti.
& secundum aliquos illos secus & tunc ultra pec
catum & recipiens & receptus uel recepta deberet
expelli de illo monasterio extra de symo. quoniam
potest tamen episcopus in huiōi dispensare. s. ut
expellantur de monasterio. Ray. & precipue talis
symonia reperitur in monialibus ubiq; terrarum
non sic in uiris religiosis. Si ingressus est religionē
non pura intencione. s. seruiēdi deo sed alia causa.
s. non laborandi uel si est monialis qā nō poterat
nubere & qā parentes posuerunt ipsa inuita licet
male fecerit tamē potest & debet mutare itēcione
ut. s. ibi uelit manere ad seruiendū deo & erit in bo
no statu alias ī mortali. Sed si se rexit ī manasterio
dissoluto non uiuente regulariter querat si potest
mutare locum & potest cū dispēsacione si indiget
cum moniali erit difficile quod si non potest non
sequat turbam aliter in malum sed seruet ipā uel
ipse ordinem suū si alias reducere non potest. Si
ingrediens monasterium retinuit impedimēta que

habebat ad illud puta erat seruus habebat occultā
infirmi- tatem alterius professionis p̄fessus coniu-
gatus debitor in multis & huiōi peccauit mortali-
ter precipue si sciuit talem non posse recipi uel
interrogatus de hiis mendacium dixit & potest &
debet de monasterio expelli de aliis p̄uideri non
pōt. Si habebat uotum religiois artioris q̄a prius
debet querere dispensationem si laxiorem ultra
intrare etiam bonā & multo fortius post p̄fessionē
in una religione non potest ad aliam transire eqlē
uel laxiorem sine dispensatione pape & de medicāte
ordine ad alium mendicantē uel de medicantibus
ad monachalem trāsire nō potest sine dispēsatiōe
pape nisi ad cartusiensem. Si induxit aliquem ad
religionem per symoniam uel p̄ fraudes puta asser-
endo ibi seruare regulam quod non fit uel dicendo
se ad nihil obligari & retinendo austeritates religi-
onis quas ille tamen intendit seruare quia peccat
mortaliter de illis etiam qui uolentes ingredi ad
locum religiosorū bene uiuentium auertunt ut tra-
hant aquam ad suū molendinum infamātes illos
& crimina imponētes suas autem usq; ad tertium
celum extollentes non euadūt dāpnationē eternā
& certum est q̄a contra caritatem contra iusticiam
contra sacra scripturā agunt. Si i religione existens
seruauit uotū paupertatis nil p̄priū retinēs nec deli-
berans retinere q̄a mortale ē habere p̄priū & toties
quōties istud p̄ponis dicitur autē p̄priū q̄ celatur
sup̄iori suo ut si habeat & teneat pecuniā uel uestē

nesciente prelato suo uel si sciat tamē cōtra uolū/
tatem eius & absq; licentia uel si de licentia eius &
uoluntate tamen non paratus sibi tradere ad pe/
ritionem eius uel recusare posset de facto & multo
peius si non solum mobilia sed etiā immobilia ut
reditus & possessiones retinet ut p̄priadās & uēdēs
donans dissipans uel dispendens ut prelatus: nec
prelatus pōt dare licentiā sic retinendi nec papa
pōt ī p̄prio dispensare de sta. mo. cū ad monaste/
riū. Si reperiens se in loco ubi non uiuit in cōmū
propter quod oportet sibi prouidere de necessariis
habet aliqua uestimenta pecuniam & huiōi cum
bona licētia & beneplacito prelati aduertat diligēt
Primo quidem ut p̄ eum non stet quādo oīa uelit
ponere in cōi si alii uellēt & ad hoc operet quātū
pōt Secundo in hoc nō pōt semper sic paratus oīa
simpliciter ponere & dimittere in manibus prelati
Tertio de huiōi concessis nil det sine licentia sup/
ioris generali uel spūali etiā in elemosinas nisi in
extrema necessitate. Quarto ut nō thesaurizet nec
supflua teneat nec delitiosa querat nec multum ī
quirendo sollicitet nec habeat inordinatū affectū
& huiōi & sic poterit transire si in aliis bene se ha
beat secus si sic agendo laycaliter uiuit sed cum
predictis si posset locum inuēire ubi ī cōi uiuitur
melius sibi esset. Si seruauit uotū castitatis non
solū ab oī carnali opere & contractu uenereo absti
nendo sed etiā ab oī locutione turpi & amatoria &
ab oī cogitatione imūda deliberata & delectatiōe

morosa qain quolibet horum mortale ut dictum est
circa sextum preceptum & esset sacrilegium quod
gravius est & qia ad ista pueitur per conversationem
& familiaritatem non inquirendum si habet dome-
sticitatem cum aliqua si monialis est uel cum aliquo
si religiosus & si reperit hoc esse extra casum necessi-
tatis prohibendus alias non est absoluendus qia quasi
impossibile est tales non incidere in ruinam. di. xxxii.
hospiciosum ii. di. si per totum scandala etiam multa &
oblocutiones secuntur in populis & ideo omnino
prohibendus consanguineorum etiam ratus accessus
Si fecit contra uotum obedientie qia semper est mortale
Sed nota quod non semper quando agit aliquid contra
regulam suam seu transgreditur regulam uel questionem
facit contra obedientiam sed quando facit contra pre-
cepta contenta in regula & constitutionibus suis
superiorum uel quando aliquid transgreditur ex contemptu
quatumcumque minimum. Cuius ergo prelati uel prelate
inigiunt aliquid si precipiendo sub tali modo loquendi
precipio uel mando in uirtute spiritus sancti & obedi-
entie ut facias hoc uel sub pena excommunicationis &
huiusmodi istud dicitur preceptum cuius transgressio est
mortale. Idem est quando prelati aliquid mandant
subdito quocumque loqueretur declarans sibi quod intendit
illum obligare sub peccato mortali ad faciendum illud
& si mandat quod non sit illicitum & tale quod in quo
non teneatur obedire ei similiter quando in regula
uel constitutionibus aliud preceptum mandatum
uel sub pena excommunicationis uel sub pena carceris uel

sub pena grauioris culpe uel similem locutionem
coitet ceter obligare ad mortale alias autē faciēdo
contra ceremonialia & frangendo silentium tarde
ueniendo ad chor & huiōi est ueiale nisi qs facer
ret ex contemptu qa tūc mortale cōsuetudo autē
quis non sit ipse contēptus est cum inductiā con
temptus & ideo caue ne assue scas alicui trāsgres
sioni . Si dixit horas canoicas & officiū defūctor
quando dici potest uel debet nam religiosus etiā
si non habeat ordinē sacrum tenet ad preceptū ex
offitio precipue si ē p fessus unde obmittēdo aliq
horā peccat mortaliter & oī die q obmittit ex ne
gligentia non autem tenet ex precepto dicto istud
uel illud quāuis nec debeat etiā ad beneplacitum
suū mutare officiū sed dicere secundum ordinem
interrogandus etiam bonis. Si tardauit ad dicēdū
si non cum aliis in ecclesia fuit si sōpnolentus uel
ibi dormitauit q tū ad illā prem uel aliqd loco eius
dicat sed si p maiori pte totū iteret. Si ibi icōposi
tus fuit in oculis uagis si risit uel ridere fecit uel
aliquam leuitatē uel locutionē non necessariā. Si
mente distractus qdo etiā aduertit. Si male legit
uel cantauit uel inclinauit ex negligētia i quolibet
hor ē peccatū & si ueiale coiter. Si elegit prelatū
p symoniam uel etiam non symonaice tamē sciēt
indignum si non illū quem iudicauit meliorem i
officiū illud sed aliū rōne amicitie uel alia i tentiōe
mūdana mortale ē. Si accusauit calūpniose prelatū
uel consotium de aliquo criminali uel testificatus

ē uel destitit ab occasiōe iuste uel alias infamauit
prelatum uel subditū dicēdo crimīalia de eis etiā
si esset uera itētiōe infamandi esset mortale. Idē
etiā si secreta sui ordinis reuelauit sine cā iusta
& rōnabili & quō q̄s teneat ad restitutionē fame
habes. s. i prima pte. Item si uisitatione prelatorū
non reuelauit dicenda que. s. contra honestatem
religionis ut de prelatīs & de cōsociis & precipue
quando sic cōiter seruat fit preceptū a uisitatore
ut dicant que indigent correctione tunc enim ob/
mittere aduertenter que dicenda sunt est mortale
debet tamen intelligi preceptum seruato ordine
fraterne caritatis unde oīo occulta de quibus pōt
presūmi emendatio dici nō debent ubi autē nō sp̄
at emēdatio sed precipue recidiuatio uel aliquod
magnum scādalum dici debet non tamen accusando
si pbari sufficienter non pōt q̄a grauer tūc pec/
caret sed simpliciter denuntiando ut p̄i si sp̄at
quādo idē p̄uidebit. Item si fecit uel cooperatus
est ad aliq̄ cōspirationē uel contra prelatos uel in
uenit aut sectatus est p̄cialitates i monasterio uel
in cōuentu sectas uel diuisiones q̄a mortale & cri/
mina mūdanoꝝ peruersoꝝ ymo dominoꝝ potius
quā religiosoꝝ. Item secūdu Ray. interrogādi sunt
de .xii. abusionibus claustrī que secūdu hug. sūt
iste. Prelatus negligens. discipulus inobediēs. iuue/
nis occiosus. senex obstinatus. monachus curialis.
uel causidicus. hītus preciosus. cibus exquisitus.
rumor in claustro. lis i capitulo. dissolutio i choro

Irreuerentia circa altare. In hiis q̄doq; est mortale
quandoq; ueiale secundū q̄litate facti & intenti
one: magna etiā abusio est religiosorū iurare i coi
fremōe etiā si dicat ueritatē & etiā maledicere uel
blasphemare & si ex leuitate. Interrogandū ē preci
pue de cerimonis p̄cipalibus ut de esu carniū
extra infirmitatē de lineis non utendū ad carnē de
lectis nō pluuis de ieiuniis regule & cōstitutionis
de obseruatione silentii in certis locis & horis ad q̄
oīa obligat omēs monachi & monache benedictini
extra de sta. mo. cum ad monasteriū & etiā plures
religiosi aliorū ordinum ex cōstitutionibus suis &
licet in his prelati possent dispensare non tamē
pōt dissipare quod est secundū. ber. q̄do sit absq;
cā rōnabili & urgente alias peccatū est dissipati &
dispensato plus & minus secundū transgressionem
Si iobediendo male se hūit uidelicet q̄a obediuit
in malo puta in dicendo mēdaciū uel ex negligē
tia dimisit cōmādatū uel tardus fuit ad obediē
dum uel nō affectuose sed querulose uel dissolute
non cū maturitate. Si irreuerens erga maiores egre
sustinens reprehensiones & cum idignatiōe coiter
ueniale est. De exercitio. Si uacauit ocio quod est
sūma omniū uicioꝝ & quantum. Si iutiliter tēp̄s
expendit in faciendo ea que sunt nullius utilitatis
Si fecit exercitia mundanorū ut faciendo bursas
uel uestes ope polimito secularium. i. rechamaras
uel lineas reticulatas & huiōi uel cōfectiōes precio
sas multū uel alia gulosa q̄a magnū peccatum ē &

abusio & occasio multorum malorum & ideo prohibendum
in monialibus modernis. De conuersando cum aliis
si fuit nimis leuis uel inducens alios ad leuitatem &
risum uerbis uel gestibus solacis que licet aliquando
sine peccato fieri possint ad recreationem uel sub
leuandum se uel alium ab accidia raro tamen decet
huiusmodi religiosos. Si irrisit uel gestuauit quod con-
gruit simus uel ystrionibus non religiosis. Si mur-
murauit circa uictum & uestitum. Si impatienter tulit
mores graues aliorum si se grauem aliis reddidit. Si
singularitates quesuit in cibo non uestitu dormitoe
& alias unde frequenter oritur in ipsa supbia & in
aliis murmuratio & indignatio. Si fratrem deliquen-
tem non fraterne admouit uel defectus illorum prelato
non significauit ad remediandum seruato tamen ordine
fraterne caritatis uel correctionis in quolibet horum
est peccatum coeter ueniale. De executione officii
sibi commissi si murmurauit contra committentem tamquam
indiscretum. Si impatienter se habuit dure respondendo
cum quibus se habuit intrromittere. Si non diligenter
tractauit res monasterii. Si nimis tenax fuit in da-
do uel si nimis prodigus uel acceptor personarum sine causa
rationabili dans magis uni quam alteri de coibus si dedit
quibus non potuit quia non habebat licentiam. Si
promisit res propter negligentiam uel nimis sollicitus
fuit propter hoc perire uacando sibi propter multiplici-
tatem temporalium quod uitium hodie multum regnat
De studio lectionis. Si fuit negligens ad studendum
ea ad que tenetur secundum regulam & constitutiones quae

peccat ex ignorantia transgredietis nec excusabitur a
peccato. Si est sacerdos debet querere scire quod pertinet
ad debite celebrandum & ministrandum. Si confessor qui
pertinet ad illud officium & sic de aliis si in hiis est
negligens precipue cum potest grauius peccat. Si debet
etiam frequenter legere scripturam uel doc. exponentes
uel alios libros deuotos & utiles unde & instruat
& confortet ad bonum. Si legit curiosa & inutilia propter
que trahitur a magis necessariis ut doctrinas
gentilium uel fictiones poetarum & huiusmodi quia peccatum
est curiositas: que uocantur ad dirigendum moniales
in electionibus nisi abstineant ab hiis que posset
oriri discordia inter eas sunt excoicati. De pertinenti-
bus ad religiosos habes diffuse in tercia parte
summe t. per totum. De oratione. Si non curauit
ultra officium diuinum priuatim orare pro se & pro aliis
consanguineis & benefactoribus precipue recomen-
datis uiuis & defunctis sollicite ut debuit. Si non
frequentauit confessionem & coionem secundum
morem & regulam suam & de monachis nigris
preceptum est quod hoc faciant semel in mense in cle. ne.
in agro. de sta. mo. in cle. Si non uacauit meditati-
oni que maxime deuotioni inducit. Si fuit tepidus
in dilectione dei & proximi non ardet affectus honorem
dei & salutem animarum ut decet. Si ingratus ad recogita-
ndum & recognoscendum sua beneficia & recompensandum
indeuote ei seruiendo. Si non preparauit se ad diuina
ut debuit hec sunt peccata in quibus quotidie offendit
& unde impeditur perfectus. Si non dilexit consanguineos

carnaliter nimis affectans eorum prosperitatem uel gaudens de ea: aut contristatus de aduersitate. Si nimis eos uisitans uel querit & gaudet uisitari ab eis. Si de secularibus cum eis loquitur que non expediunt uel etiam cum aliis de genere & huiusmodi frequenter interrogat & audit uel si pro eis procurat beneficia ecclesiastica uel temporalia non aptis beneficiis in quibus posset esse mortale. De aliis uiciis coibus cum ira inuidia superbia & huiusmodi uideatur. Si secunda parte uel prima de hiis que pertinent ad regulam suam ipse sibi uideatur. Si penas seu penitentias taxatas uel iniunctas a regula constitutis uel prelati si non fecit quia peccauit si ex negligentia. Si autem nullo modo esset paratus facere etiam prelati precipiente esset mortale si non intendit perficere in uita sed quod seruat inuitus facit & male contentus est esse in religione ypocrita est & in statu damnationis. **tho. de excoicatis religi.** Religiosi qui inducunt aliquem ad uouendum uel iurandum uel fide interposita seu alias promittendum ut sepulturas apud ecclesias suas eligant uel electam non mutant sunt excoicati excoicatione papali. Religiosi qui clericis uel laicis sacramentum eucharistie uel unctionis extreme ministrare aut matrimonium solemnizare absque licentia sacerdotis pochialis spirituali uel aliquem excoicatum a canone preterquam in casibus a iure expressis uel priuilegiis concessis a sententiis per statuta synodalia uel prouincialia prouulgatis uel absolueret quemcumque a culpa & pena presumpserint sunt excoicati excoicatione papali &

absolui nō possunt circa sedē apostolicam .in cle.
religiosi: religiosi qui uadunt ad audiendū i sco
lis leges uel phisicam post duos menses si non di
mittunt sunt excoicati & dicunt apostatari q̄do
dimissa religione & hitu intendunt non reuerti.
Item religiosi qui temere hitum sue religiois di
mittunt quamuis non sint a postate ex hoc sunt
excoicati in predicto capitulo ut periculosa. li. vi.
Religiosi qui predicant aliqua ut audiētes ad deci
maz ecclesiis debitaꝝ solēpne retrahant i sermoibꝝ
bus suis uel alibi pferre presūmunt sūt excoicati
de penis capien. in cle. Religiosi cuiuscūq; ordinis
cum uiderint & sciuerint cathedralē uel matricē
loci ecclesiā seruare i terdictum quodeūq; positū
auctoritatē sedis appostolice uel ordinatioꝝ debēt
& ipsi seruare non obstantibus quibuscūq; appel
lationibus antea etiam ad eandem sedē uel alias
Inter nec . & alias obiectionibus aliq̄do nō reseruātes
sunt excoicati de sen. extra ex frequentibus in cle.
Religiosi qui scienter pposuerūt cōfiteantibus sibi
conscientiā non facere de soluendis decimis sunt
suspensi ab officio predicationis tam diu donec
cōfessis eisdē si cōmode potuerunt faciāt cōsciam
q̄ si in dicta suspensione non purgata negligentia
predicent sūt excoicati de penis capientes in cle.
monachi & canonici regulares non habentes aliq̄
administrationem si conferūt se ad curias p̄cipū
absq; licentia suorū prelatoꝝ ut inferant dāpnū
prelatis suis uel monasterio sunt excōmunicati in

de. ne in agro de sta. mo. Religiosi mendicantes
qui acquirunt noua loca ad habitadū uel atiq̃ eorū
loca alienāt. uel pmutāt absq̃ licentia pape sūt
excoīcati de excels. prela. c. i. li. vi. Qui ingrediūt
monasteria monialium ordinis predicatorum siue
fratres ipsi siue alii q̃cūq̃ mares nisi in casibus cō
cessis in constitutionibus eorū sunt excoīcati nec
possunt absolui nisi a papa uel magistro ordīs uel
ab aliquo q̃ super hoc habeat in huiōi auctoritatē
specialem p̃ extrauagātem & qui admittunt uidēt
etiā excoīcati q̃a p̃cipant in crimine. Qui īgredi
unt monasteria monialū ordinis minorū in casu
non concesso sūt excoīcati p̃ extrauagātem audiui
q̃ possunt absolui ab ep̃iscopis. Qui ingrediuntur
alia monasteria monialium de iure cōi nō sūt ex
coīcati sed in multis locis p̃ cōstitutiōes synodales
& hoc quere de his excoīcatis habes plene in .iiii.
pte. sū. ti. i. c. DE PRELATIS IN COMMUNI
Circa prelatos in cōi inquirendū si legitime asse
cutus est dignitatē seu prelationē an uidelicet aliq̃
irregularitate uel sententia fuit irretitus cum fuit
assūptus ad prelaturam in q̃ nō fuerit dispēsatus
uel absolutus ut si fuit bigamus si coõparus est in
cā sanguinis si illegittimus si excoīcatus uel suspē
sus ut notorius concubiniarius quilibet horum hoc
sciens prelationem tenet furtiue unde in continuo
mortali. Nota q̃ illegittimus ad dignitatē uel bene
ficiū curatū uel prioratum in religione que creat
p̃ electionem sine dispēsatione pape p̃moueri nō

pōt ex priuilegio tunc magister ordinis hoc pōt
dispensare ad prelaturas in ordine predicatorum
hoc habes in iii. parte sū. ti. c. Si rite & absq; uitio
symonie fuit electus confirmatus & ordinatus si
interpoluit preces p se uel pcurauit uel alius p eo
porrigeret symonia ē & si fuit ibi symonia pactio
nalis indiget dispensatione pape anteq; dispēset
furtiue tenet dignitatē de hoc habes ī pte sū. ti. i.
c. i. peragra. & de oībus illis q̄ habes. s. in c. de bene
ficiatis & in c. de cle. in cōi potes īterrogare p̄ut
uidet̄ expedire & si est prelatus religiosorū īterro
gandus de hiis que sūt in c. precedentī & de hiis
que sequūt̄. Si aliquod manifestum peccatum in
subditis dissimulauit & non correxit aut si non
manifesta que tamē ad eius notitiam aliquāliter
peruenerūt ulterius nō īq̄siuit si mere ex negligē
tia dimitteret puto mortale quo ad criminalia si
ex aliqua rōne ut ad magis scandalum uitandum
secus si in capitulo equus iudex non fuit. Si in
rebus monasterii dilapidator fuit. Si superioribus
suis & ipse obediuit. Si cās sibi a superioribus cō
missas non secūdū cōsiliū peritorū terminauit sed
secūdū acceptionem persone: in omnibus hiis ē
peccatum mortale uel ueniale secūdū quātitatē
excessus & malitiā & negligentia. Si indignos &
non ydoneos in officiis posuit maxime ad curam
anīarū male uidet̄ talis posse excusari a mortali: qui
eos quos scit malos & etiam ī mortali perseuerare
ponit ad curā anīarū cū pōt repellere. nec credo q̄

excuset paucitas q̄a alii nō iueniūt & etiā si aliē
ille multū sit idustrius & bene officietur ecclesiā
ī exterioribus. Idē cū sustinet tales si iuridice pōt
eos remouere. Si posuit ad audientiā confessionē
notabiliter ignorātes & ineptos uel criminosos
mortaliter peccat per illam regulā qui occasionem
dāpni dat dāpnū dedisse uidet. Idem si tales tol-
lerat cū possit remouere nisi forte a superiore sit
ad hoc positi sed quam curā de ipsis habebūt cum
ad sui dāpnationē exerceāt tales officia audiēdi
quō autē dicat īeptus uel notabiliter ignorās hēs
in sūma i. iii. pte ii. Si fuit curiosus uel pōposus
in edificiis ecclesie uel monasterii & ornamentis &
huiōi quod est contra sniam Ieronimi & ambrosii
xii. q. ii. au. & .c. gloria episcopi & ber. & tamen a
modernis fiunt quotidie multe superfluitates &
curiositates & palatia cōtra exempla oīū s̄ctoꝝ
& in his amittit multū de tēpore & deuotione ita
q̄ cōpletis edificiis exhaustus uideat omnis spūs
& paupes interea moriunt fame quos de supfluis
eoꝝ tenet sustētare. xii. q. i. Si minus fuit sollicitus
circa temporalia ex hoc nimis uacans debito spū-
alibus & in se & in subditis & lectioni & orationi
ad monitioni utiq̄ peccatū plus & minus secūdū
quātitatē excessus p̄cipaliter enī eius cura debet
esse de spūalibus. Si per curias nimis discurnit in
littigādo cum scādalo hominū cū posset per alium
modū magis pacificū sua repetere & si non tātum
Si iura & priuilegia sua ecclesie non seruauit &

defendit ut debuit. Si in dispensando indiscrete
se habuit uel q̄a nimis de facili & sine cā rōnabili
dispensauit in ieiuniis in esu carnū ī retinendis
rebus ad utum in pñis taxatis secundum regulā
uel constitutiones & huiōi q̄a peccauit iducendo
relaxationem uigorē religionis eneruando ūde be-
atus benedictus ī regula dicit q̄ de oī dispēsatiōe
habet reddere rōnem uel si fuit nimis durus ī di-
spensando cū debuit precipue cum debilibus & in-
firmis & huiōi nō puidens eis. Si exēplaris fuit
in incessu moderato in habito nō precioso in mo-
destia gestus in locutione rara graui & fructuosa
cauens discordiā pacem nutriendi omnes patienter
audiens & tollerans singularitates uitās cōmunia
sequens cū potest nemini blandus cūctis affabilis
susurrations detractiōes irrisiōes cōfabulatiōes
maledictiones cōtemptus ī se & in suis eliminans
circūspectus in oībus delectatus de presidētia sed
timens de negligentia cum de singulis habeat red-
dere rōnē sibi cōmissis ita aliorū habens curam q̄
sui non obliuiscat ut docet gregorius in pastoralī
Si in corrigendo fuit nīs rigidus q̄a utrūq̄ cauedū
ē ut docet gregorius in moralibus ut habet. di. i.
disciplina nam & facilitas uenie in cētiūū prebet
delinquēdi ambro. xxiii. q. iiii. ē in iusta & aspitās
nimie īcrepatois nec correctionem recipit nec sa-
lutē Leo. di. iiii. v. cū breuis precipue circa seniores
pebet prelati in corrigendo humanius se habere
ut dicit in illo capitulo nisi essent hituati ī malo

ga tūc durius secundū gregorium.ii.q.iii. seniore
Si indiscret e fecit precepta a qbus multum debet
cauere nisi esset res ardua & si cogeret ad precep-
tū uel sententiā ad aliquid dicendū uel faciendū
in quo nō esset ei subditus uel non deberet ei obe-
dire ut in reuelando peccatum occultū oīo esset
mortale ei. In inquisitione etiā criminū receptiōe
accusationis uel denuntiationis uel in prolatione
snie excoicationis & huiōi non sit preceptum ne pce-
dat p suspitiōes sed p pbationes & mōs iuridicos
alias incurrat graue peccatū & aliqdo sētēcias de
hoc habes ī suma. Si recepit prelatu in ordiemē-
dicantiū aliqē ad p fessionē āte ānum cōpletum
pbationis seu nouiciatus est suspēsus a receptiōe
alioꝝ ad p fessionē & debitor pene grauioris culpe
unde & mortaliter peccat extra de regula nō solū
li. vi. Si non induxit q̄tū potuit uerbo & exemplo
ad seruandū oīa ceremonialia sui ordinis si malas
consuetudines seu corruptelas si contra regulā &
decentiā religionis etiā quas inuenit iam inductas
non abstulit quātum potuit ut uitiū proprietatis
discursū fratrum ad placitum familiaritatem cū
mulieribus & uiris. Si est monacha collationē rerū
amicis & consāguineis sine licentia & cā rōnabili
esu carnū ubi cōmode non debent quod ē uniuersa-
le oī monacho de con. di. ii. monacho & similia
precipue que sunt contra essentialia nota religioīs
nullomodo debet permittere nec etiā receptionem
symoniacam moīalis sicut hodie fit ubiq; q si non

pōt. talia remouere nec ē spes ī futuꝝ dimittat cu
rā exēplo benedicti talis vii. q. i. ne q̄ete suā amittat
& tandem cū eis dāpnatione incurrat quicūq; sit
ille abbas uel abbatissa prior uel priorissa uel alias
quocūq; noīe censeat nec sufficit q̄ prelati cor
rigat uitia que contigerūt ipsum nolcere sed debet
diligēter agnoscere multū peccatis sui cōsiderādo
uias eius cauere autē ne crimina sibi delata ī foro
conscientie uel in secreto iudicet de illis in foro
contentioso seu in capi. ibi enim tātum manifesta
sunt puniēda nec fori miscendi sunt si habetur
sub cura monasteria monialium inquirēdum est
ut infra .c. sequenti de huiōi materia. **DE EPI
SCOPIS ET SVPERIORIBVS PRELATIS.**
Circa episcopos & alios supiores sic possūt forma
ri interrogatiōes si nō sit talis litterature & cōscie
q̄ p se sciat explicare que debet: cum tamē ad hoc
tenet & habeat alios sup hīs iformare & dirigere
nā si bonus cōiter ab omnibus reputat & sufficiens
nō esset necessariū nisi eum audire & si de aliquo
negocio tamē eū nō intelligit cōfessor uel dubitat
de illo loqui potest p sui serenitate & si tale qd ē
in quo uariantur opinionēs uel nō pōt dari certa
snia reliquēdus sue cōscie. Idē dicendū circa alios
clericos religiosos prelatos & laycos peritos & ti
meratos qui sciunt scienter dicere facta sua. Si nō
est talis sed iudicet adiutorio interrogantis inq̄tū
clericus est inquiri pōt put expedire uidet de hīs
que habes. s. in .c. circa clericos in coi ut de officio

diuino celebratione admīstratione sacramentorū
& modo & huiōi. Si assumptus est de religione de
hiis q̄ hēs etiā in.c. circa religiosos quo ad multa
nā adhuc tenet seruare ordinē suū nisi i hiis q̄
q̄ nō conpatiunt officium postorale ut silentium
solicitude uigilie & huiōi: inquantū beneficiatus
seu curatus & prelatus de hiis que habes i.c. circa
beneficiatos & si recepit dignitatē seu episcopatū
habens aliquā irregularitatem uel sniā uel cum
symonia uel p intrusionē dic ut in.c. precedēt in
principio exinde de his que secunt q̄ sunt speci
alia officio pastoralī . Si contulit ordines sacros
indebite quod est unū in quo maxime offendunt
Si contulit p symoniā sed occultam mortalit̄ pec
cauit non tamen ipse suspensus est ex hoc quo ad
alios si notoria suspensus etiā quo ad alios sed in
utroq; cau ordinatus ab eo est suspensus & idiget
dispensatione . Si cōtulit scienter non habentibus
etatē legitimā mortale est nec in etate ipse potest
dispensare . Si contulit p saltū ordines scient̄ uel
p duos sacros simel uel quatuor miores semel cū
subdyaconatu mortale est . Si contulit ordines sa
cros extra tempora ordinationū mortale ē nisi ex
dispensatione pape & ordinatus est suspensus mi
nores autē diebus festiuis conferre pōt. Si i ordina
tione obmisit aliqd fiendū & si obmisisset aliqd
de substātialibus in qbus i primit̄ caracter oportet
totū iterare in alia ordinatione. iiii. temporum si
quod nō ē substātiale sed de precipua solēpnitate

non debet iterari sed suppleri tātum obmissum in
ordinatione alia nec plus quā supplet ille debet
exercere officiū peccat autē epūs in huiusmodi si
ex certa scientia uel crassa ignorātia. Idem uidet si
ex notabili negligentia. Si ordinauit aliquem sine
licentia sui superioris scienter q̄a mortale est & est
suspensus per añū a collatione ordinū. Si nō fecit
examinationem fieri de ordinādis de etate sciētia
& moribus secūdū iura peccauit mortaliter. Idem
si fecit fieri examinationē p̄ iēptos ad huiōi. Idē
si per tales quos existimauit p̄ malā eorū cōsciētiā
admittere indignos si ad eum spectat prouidere
de talibus & remediare. Idem si scienter admittit
indignū quē iuste repellere pōt ut concubinariū
illicitum & huiōi. Si non contulit sacramentum
confirmationis quādo debuit solum enī episcopi
possūt conferre & oī āno semel debēt cōferre extra
illud tempus solitum omni tempore anni & hora
mortis pōt concedere ne sine hoc decedant quīs
sine hoc saluēt cōmittēdo ergo magnā negligētiā
ut per multos ānos credo esse mortale si nō dedit
secūdū debitā formā materiā & locū q̄a mortale
esset q̄ autem sit ieiunus non est necessariū & si
decēs & de iure. Si bis alicui dedit sciēter peccauit
mortaliter unde in hoc debet esse cautus ne iteret
& etiā aduertere q̄ aliquis crismatus teneat crismā
dū non consanguineus sed alius. Si ī cena dñi nō
consecrauit eum potuit crisma & oleū sanctū ut
debuit q̄a innouanda sunt talia & si non seruauit

materiā & formā & ritum ecclesie uel si aliquid
horū fecit p̄ symoniā mortale est. Idē de benedicti-
onibus abbatū & abbatissarū. Idē de reconciliatiōe
ecclesie uiolate monialē autem q̄ nouit corruptā
non de facili debet consecrare ī uirginē nec tamen
manifestare crimē si occultū est sed mutare nomē
uirginis in castā si non p̄pendat. Si contulit bene-
ficia p̄ symoniā ē mortale & si notoria ē suspēsus
quo etiā ad alia secus si occulta q̄ nō ē suspēsus
si contulit scienter īdignis siue si p̄licia siue curata
mortale est. Idē si acceptauit a patris presentatū
ineptum. Idem si confirmauit indignū. Si cōtulit
plura beneficia ī casu non concessio uni uel plura
beneficia ut prebendas aut dignitates uel si cōsag-
uineis minus aptis cōtulit rōne consanguinitatis
postponendo aptiores mortale est. Si admisit ad
beneficia habentia curā aīaz seu ipsa contulit nō
habētibus xxiii. ānos mortale est. Si ecclesiis iure
uacantibus non p̄uidit de rectore sicut uacāt cu-
rata data absq̄ dispēsatiōe pape hīs q̄ nō attigūt
xxi. annum uel si infra annum non faciunt se ad
sacerdotiū p̄mouere nisi cā studiū sit obmissū de
quo habes. s. in. c. de beneficiatis. Si enim īfra sex
menses post hoc non p̄uidit non potest postea se
intromittere alias usurparet quod non pōt unde
& mortale esset & non tenet talis collatio & tunc
tenet errorem suū manifestare. Item q̄do recepto
secundo beneficio uacauit primū uel secūda prebē-
benda uacauit prima de quo habes. s. sed plene in

ſūma in pte iiii. ti. e. Si ordinauit aliquem clericū
ad ordinem ſacrum ſine tytulo. i. ſine beneficio uel
ſaltem ſine patrimonio ſufficienti q̄a ultra pecca-
tū tenet ei expenſas facere quouſq; de beneficio
ſit ei puiſum niſi aliquis epiſcopus hoc ei cōmi-
ſiſſet determinādo pſonas q̄a tunc ille cōmittens
tenet ad huiōi de quibus uide in ſūma in. iiii. pte
ti. e. Si non uifiſitauit epiſcopatum ſuum ut debuit
Si in uifiſitatiōe ſua nimis ſūptuoſus fuit cū nimia
familia uēit & equitaturus nimis ultra preſcriptū
numerū uel ſi ipſe aut famuli eius munera acce-
pit ſupeſt ſpūalis pena de quibus plene in iiii. pte
ſū. ti. e. Si in uifiſitatione non diligēter queſiuit de
quibus debuit maxime de uita & honeſtate ſacer-
dotū officiantū & quō ſe habent ī admīſtratiōe
ſacramentorū & de formis eorū ſi bene pronūciāt
precipue baptiſmi qui eſt magis neceſſarius de au-
dientia confeſſionum quō ſe habent quō populū
admonent & ī rebus eccleſie precipue altare q̄ mū-
da teneāt. Si autē īuenit in hiis notabilit̄ exceder̄
& piculoſe ſi nō punit & puidet q̄ ille ſe emēdet
uel de alio ſi illi ē īcorrigibilis & ideo ieptus gra-
uit̄ peccat & oīa mala & dāpna aīarū q̄ īde ſequūt̄
ei īputāt. Si ſuſtinet ī officiis notorios cōcubinari-
os quos debet poſt admoitiōnē ſi nō dimittant &
beneficiis priuare grauit̄ peccāt. Si ī aliis malis &
ſceleribus maīfeſtos nō punit ut uſuris uacantes
ludis tabernis aliis negociis ſecularibus uenaētiōi-
bus p̄ditiōibus & huiōi ī hiis enim non puniēdo

uident male posse excusari a mortali nisi ex huius
punitiōibus sequeretur scisma uel magnū scandalū
inde cōstitueretur. Si laycos sibi subditos notorios
peccatores quos per se nouit uel sibi p parochia-
nos eorū denuntiātos ut adulteros usurarios inimi-
citas exercentes manifestas nō corrigit p censuras
& alios modos peccat grauit nisi obmittat qā non
spat emēdatio sed deterioratio eius sed hoc tamē
non uidetur excusare sufficienter sed hoc aliud si
timeretur graue scandalum & alia. di. xxxiiii com-
mestationes. Si malas consuetudines quas reperit
in sua diocesi non nititur auferre quātum potest ut
uēdere & laborare diebus festiuis nō coīcare semel
in āno & cōfiteri & huius repudiare in ecclesiis p-
mittere uiolare ecclesiasticā libertatē ut q clerici
cōueniant p debitis uel delictis: i iudicio seculari
uel ecclesiasticā imūitatē ut q extrahāt debitores
uel malefactores per uiolentiam de locis sacris &
huius i casibus non concessis debet enim phibere
& si post admoitionē nolūt desistere excomūciare
& p cōmissis punire alias peccat grauit obmit-
tendo ex timore uel negligētia di. xliii. sit rector Si
fructus seu redditus episcopatus sui male expēdit
donādo consāguineis uel aliis nō idigētibus peccat
grauit & si distincta sunt ea que deputantur ad
mensam eius ab aliis. Si de aliis que erogare debet
clericis uel p reparatione ecclesie uel pauperibus
det consāguineis uel aliis amicis sine rationabili in-
digētia tenetur restituere illa qā rapinam facit &

similiter recipientes ab eo si nō sūt disticta huiū
bona cum itelligatur oīa cōmitti fidei sue ea que
supfluūt ad usum suū & familie sibi conueniētes
debet pauperibus erogare alias dando paupibus
subtrahit. xii. q. ii. au. Si grauauit subditos suos
in debitis collectis. Si fecit clericos suos soluere ta/
lias ipositas ad mō temporali uel gabellas ad istā/
tā eius. Si ipse sponte dedit sine licentia romani
pontificis quod phibet. Si delicta clericorum uel
laycorū uel blasphemantium deum & sanctos suffo/
cantium puulos ex inaduertētia & huiū puniuit
pena pecuniaria ex auaritia & non magis ad re fre/
nandum. Si uisitauit dyocesim uel uisitari fecit
magis ppter lucrum quam propter salutem ouīū
Si alienauit bona episcopatus sine licentia pape
uel in casu indebito in quolibet horū est mortale.
Si iura aliarū ecclesiarū non seruauit. Si bona uacā/
tia ecclesiarū sibi usurpauit cum debeant successori
seruari. Si iusta debita a predecessoribus contracta
rōne ecclesie non soluit. Si fructus alicuius benefi/
cii ad tēpus sibi accepit uel p tē ab eo cui cōcedit
ultra habere in quolibet est rapina si non formā
iuris seruat erga manifestos usurarios sed de certa
q̄titate contentus non facta debita restitutiōe sibi
remittit & ad sepulturā & ad sacramenta admittit
Si incerta paupibus dispensanda in usū suū con/
uertit sine necessitate. Si sentētiās excoīcatis de
facili ppter lucrū pfert uel absolutionē quodlibet
mortale & graue. Si permisit questuarios uel alios

pnuntiare indiscretas indulgentias & falsas .Si
exēptos ut predicatorēs & minores heremitas s̄cti
agustini carmelitas stitercientes seruatas & alii ha-
bentes priuilegium exemptionis in iusse molestat
non seruando priuilegia eorū uel p̄ audientia con-
fessionū non admittendo sibi presētatos ydoneos
secundum. cle. dudum de sepul. uel. sibi retinēdo
nimios casus & in consuetos ut quottidie habeant
ire ad ipsum uel ad quartā cogendo quantum ad
illud in quo sunt priuilegiati uel eos ad iudicium
trahendo cum nullo modo possit conuenire nisi
pro heresi grauer peccat. Si monasteria monach-
orū uel monacharū nō diligēter & honeste uisitauit
& eos uel alias ad seruādū regulā iduxit deponēdo
abbatas & abbatissas pro relaxatione cum expedit
habendo curam de honestate earū & q̄ non habeāt
familiaritatem cum clericis & religiosis uel laycis
p̄uidendo de diligenti clausura & de confessorē se-
curo & cōscientiato p̄hibendo ingressū symoīacū
& conuiuia feminarū que ibi fiunt & festa uana
consecratiois earū in iudicando in foro contencioso
si non tenuit uicarium p̄itum & bonum precipue
quando ex se non habuit debitā suffitiētiam iuris
Si non seruauit ordinem iudicarium debito mō
Si fuit acceptor p̄sonarū .Si dedit iiquas sentētias
de quo dicit. s. in. c. circa iudices. Si non seruauit
debitam formā iuris iſferendo sn̄as excoīcationū
suspensiois iſterdicti quia i currit ultra peccatum
certā penā de quo uide. i. sū. iiii. pte. ti. e. precipue

i casibus matrimonialibus oportet esse cautissimū
& pōderosū circa diuortia. Si dedit licētiam iudici
seu domino tēporali uerberādi uel pondi ad pati-
bulū uel i carcerādi uel alias puniēdi clericos suos
nisi i casu i quo ēet i corrigibiles p eū efficitur cū
predictis excoīcatis extra de sen. ex. ut fame nemi-
nem tamen debet uerberare maibus suis nec tamē
cum expedit p laycum sed p clericū debet clericū
facere uerberari sed iura a causis autem sanguinis
debet abstinere opere consilio & mandato. Si te-
stamenta & ultimas uoluntates non fecit implere
precipue in legatis ad pascās. Si dispensauit in
uotis uel iuramentis in quibus non potuit uel si
potuit indiscrere & sine cā rōnabili quia peccatū
grave est. Si hereticos non diligenter per quisiuit
in dyocesi sua & puniuit secundū iura. Si absoluit
a sententiis a quibus non potuit de persona sua si
extraeris fuit i habitu non precioso suplectilibus
nō argenteis & curiosus & appatu domus & orna-
tu non seculari etiam uictu sobrio non conuiuali
nisi paupibus in uisitando ecclesiam inter effendo
diuinis officiis & precipue diebus festiuis hoc de-
bet facere secundū iura i solēpnitatibus precipuis
cantando missam. In dicendo officium deuote nō
cursim in ecclesia sua debite i frequētando orōnes
priuatas in uacando lectioibus ut di. xxxvi. p totū
In predicādo si scit se nescit puidendo gregi suo
de predicatoribus utilibus nō curiosis & cōfessioi-
bus i tenendo honestam & deuotam familiā suā

sollicitus de salute eius. Inuitando cōuersionem
cum mulieribus ut pestem ī exitu de domo raro
nisi ad ecclesiā. Sepe cōferendo & querēdo cōsilia
a seruis dei quō posset melius pūderi gregi suo.
Adulatores ut uenenum ex horreat pater paupū
uiduag & orphanorū oppressorū existat & causas eorū
sine expensis expedire faciat iniuriis p̄priis nō sit
uīdicatiuus sed patientissimus ī uerbo & gestu nō
subitus & iracundus nemini multum familiaris
nisi seruis dei superioribus obediēs equalibus nō
iudens non gaudens de dignitate & honore sed
lucens p̄ exteriori occupatione & plebis offēsiōe
& si in his omnibus diligenter se habuit nil deo
acceptabilius. Si autem perfūctorie & male nil mi
serabilius & dāpnabilius episcopi dignitate ut di
cit agu. di. xl ante oīa de prelatiis multa habes ī. iiii
pte. sū. c. uel p̄ totū episcopi ut supra cōcedētes
aliquā domum usurariis alienigeis ad senus exer
cendū sunt ipso iure suspēsi extra de usuris q̄quā
li. vi. Similiter si p̄mittunt q̄ huiorū usurarii alie
nigene exerceant senus interris eorū iurisdicōi
bus subiectis non infra tres menses expulerit sūt
suspensi ut in dicto. c. q̄quam de usuris. Qui se
gerit p̄ papa electus a minori pte quā aduabus pti
bus cardinalium ē ipso facto excoīcatus & similiter
cardinales q̄ presūpserint talem nominare papam
& similiter omēs alii qui talem reciperent p̄ papa
extra de elec. li. vi. Omnes clerici religiosi & layci
siue familiares curie siue alii qui aliquod pactum

fecerint uel aliquod magnum uel paruum pmiserit
uel pmissionem receperint uel ex pacto uel pro-
missione occulta uel manifesta dederit uel recepit
paruum quid uel magnum pro aliqua iustitia uel
gratia pro se uel pro alio i causis iudicis uel literis
apostolicis & quibuscumque modis ab apostolica sede
ob inendis sunt ipso facto excoicati in extrauagante
bonafaii viii. & absolutio pape reseruat hec habet
locum i curia romana Io. adree & antho. de butrio ea
allegant. **DE ABSOLVTIONE ET PENITEN-**
TIE IN IVNCTIONE. De absolutione & pnie
iunctione postquam penitens dixit ex se uel ex
interrogatione confessoris interrogantis peccata
sua ut debuit tandem concludit in istis peccaui &
in multis aliis cogitatione locutione ope & obmis-
sione uel aliquod huius & de omnibus dico meam
culpam. Confessor non interroget nisi sit talis de
quo in hoc non dubitet quia tunc superfluum & risibile
esset si dolet de omnibus preteritis & proponit in
futurum abstinere ab omnibus. scilicet mortalibus. Item
si habet aliqua restituere uel famam uel rem p in-
iuria satisfacere quam citius potest absque dilatione
satisfaciat quam restitutio quomodo sit fienda & quo
ordine quo ad certa uide in summa in secunda pte
ti. penul. per totum materia ibi est longa. Quid si
dicat nolle ista facere seu non posse cum tamen possit
non est absoluendus tho. xxii. q. iii. tunc uere potest
tamen sibi dici misereatur tui & cetera. Sed nullo
modo absoluo te: potest etiam ei iungi aliquod bonum

fiendum non tamen in penitentiam declarando
sibi hoc quod infructuosa sit & sine remissione pec-
catorum sed ad mollificandum cor eius. de pe. di.
v. falsas. Si autem paratus est ad omnia facienda
tunc si esset in aliqua sententia excoicationis ligatus si
non potest absolueri ab illa remittas eum ad episcopum
uel ad alium qui habeat super hoc potestatem uel
tu uadas ad procurandum pro eo absolutionem &
absolutum ab excoicatione postea eum absoluas a
peccatis & non prius tho. si autem potes absolvere
habendo in hoc specialem auctoritatem si non
absoluisti a principio quod decentius fuit nec tam est
est multa uis si fiat in fine confessionis dum modo
ante absolutionem de peccatis absolue eum per istum
modum. Primo exigendum est ab eo sacramentum
& patet stare mandatis ecclesie que. scilicet. si et per illa
causa quo iuramento prestito iniungat ei hoc ut
si incidit faciendo contra aliquem canonem proponat
non amplius facere si pro offensa facta in alium uel
dampno permittat satisfacere quantum poterit & hoc
facto denudatis humeris eius confessor cum uirga
uel disciplina percussat eum dicendo psalmum miserere
mei deus uel alium psalmum penitentialē dando
ad quemlibet uersum unum ictum post gloria patri
subiungat Kiriēl. xpēl. kiriēl. p. r. n. o. & ne nos & cet.
uer. psal. & cetera. Esto ei domine turris fortitudinis
nihil perficiat & cet. domine exaudi & cetera. domi-
nus uobiscum. oremus deus cui proprium est misereri
semper & perere suscipe dampnationem nostram & que

sententia excoꝛcationis ligat miseratio tue pietatis
absoluat pꝛpꝛiū dominū nostrū deīde auctori-
tate oīpotentis dei & beatorū petri & pauli & dñi
episcopi si ipē sibi cōmisit mihi cōcessa ego absol-
uo te a vinculo excoꝛcationis q̄ incurristi pꝛpꝛ talem
causā puta pꝛpꝛ iꝛꝛecutionē manuū uiolētā i clericū
uel religiosū uel pꝛpꝛ ingressū i monasterium in
casu non concessio & si pluribus est sn̄is ligatus
dicendū. Item absoluo te ab excoꝛcatione quam in-
curreisti pꝛpꝛ talem causā & si pluries pꝛpꝛ eandē
causā dicendū totiens quotiens incurristi & restituo
te sn̄a sacꝛamentis ecclesie & cōiōni & unitati
fidelīū in noīe patris & cet. uerberando eum usqꝫ
ad amen. Nota tamen q̄ ista forma quāuis debeat
seruari ut extra de sen. ex. nup nō tamen ita est ne-
cessaria quando etiā simplici uerbo fieri possit se-
cū dū pe. de. palu. lo. de. lig. se & excoꝛcatus potest
inferri simplici uerbo q̄uis fieri nō debeat greg. &
absolutio extra de reg. iuris oīs sed quando fieret
huiōi absolutio in publico ut erga mulieres forte
tunc obmittenda uerberatio ne denudet peccatū.
Itē si q̄s pꝛpꝛ rem ablatā alteri fuisset excoꝛcatus
q̄uis restituerit non est tamen absolutus si iudex q̄-
tulit sententiā absoluerit & hoc psonis declarādū
est post absolutionē ad huiōi uel si non est aliqua
sn̄a ligatus. Si habet aliquos casus peccatorū de-
reseruatū episcopis de q̄bus nō potes absoluas ni-
hilominus eum a q̄bus potes sub hac forma. Si
teneris aliquo uinculo excoꝛcationis minoris ego
absoluo & restituo te sacꝛis sacꝛamētis ecclesie. In

noīe patris & cet. misereat' tui & cet. filius dei p
suā misericordiā te absoluat & ego auctoritate ei
us q̄ fūgor absoluo te ab oībus peccatis tuis aq̄bus
posſū te absoluerē In noīe patris et cet. & peccata
a q̄bus nō pōt absoluerē exprimat peitēti ut habe
at recuſū ad episcopū uel eius uicariū pro huius
absolutiōē & dicat ea sibi ī cōfessiōe uel si eēt sim
plex & nesciret ita bene exprimeī factū suū scribat
cōfessor ī cedula illud uel illa si sūt plura ut portet
penitēs cā episcopo uel uicario sub hac forma uel
simili: latore presentiū uel latricē p hōicidīo uel ī
cestu in tali gradu et huiōi cōmissis absoluendum.
uēire paternitati trāsmitto ut absolutus benefi
tiū īpendēdo et ei pniā salutarē iūgendo ipsum
sācte ecclesie recōciliē quod si ipse episcopus re
mittat ad cōfessorē ipsū auctoritate illius iterū ab
soluat ab oībus et īponat pniā p illo p quo nōdū
imposuerat & sibi dicat ne illā cedulā alteri legēdā
tradat uel etiā ipse cōfessor si pōt uadat p eo ad
episcopū p auctoritate si uelit dare. si uere ille nō
habet casū de reseruatis uel si habet confessor pōt
absoluerē de oībus premissa absolutiōe ab excoīca
tiōe minori & alias ut. s. s. misereat' & cet. filius &
cet. Ego auct. q̄ fūgor absoluo te ab oībus peccatis
tuis in noīe p̄is. & faciat tūc signū crucis cū addit
in noīe p̄is. sup illū nec ē necessaria manus impo
sitiō sup absolutū ymo nec decens scundū tho.
precipue super mulierem magis decet cōsignatio
crucis & postea addat passio domini nostri Ihesu
xp̄i & merita beate marie & omnium sanctorū &

factarū dei & quicquid boni feceris & propter nos facere &
mala que sustines & in futurū sustinebis sint tibi in
remissione peccatorū tuorū que uerba nō sūt omit-
tenda quia sunt magne utilitatis. ut scilicet omnia huius
postea habeāt uidelicet satisfactionis ex uirtute
clauis & sic magis ualeat thesaurus. In pñia iniungēda hoc
maxime attendas secundū oēs ut tales des quod credas
omnino quod eā faciat quātūcūque sit magnus peccator
& secundū Crisostomum melius in huius reddere rōnem de
nimia misericordia quā de nimia iusticia. xxvi. q. vii.
allegāt dādo etiā sibi libertatē quod cū aliquādo omit-
teret orōnem iniunctā uel ieiuniū possit in alia die
remittere. Itē cū dubitat de aliquo utrum faciat quod
si non faciat illud puta ieiuniū faciat aliud ut ele-
mosinā. de orationibus si sit psona que de facili
solet recidiuare in criminalibus per paucos dies &
per plures pōt dare ieiunia & elemosinā quia huius
etiā si fiant in mortali non sunt iterāde quia ualent
quātū ad effectū quē relinquūt post expletionem
factā in satisfatiōe cum quis reuertit ad grām thesauri.
Quere etiā ab eo si potest illā facere quia si dubitat
tūc non est iniungenda. declarandū etiā est peccato-
ribus magnis secundū hostiā. quod secundum regulas
ecclesie taxatas. xxii. q. i. predicandū pro quolibet
mortali esset septennis pñia iniungenda & ideo nō
credat peccata sua leuia quia pua datur penitētia quia
hoc fit ne eam dimittat quod esset sibi mortale &
oportet confessionē iterare si oblitus esset unde &
etiā pōt ad moneri quod faciat aliquod mēoriale

de pnia sibi iniuncta ut melius recorder & si obli
uiscetur q̄ reuertatur ad te uel si nō bene facere eā
posset cōmutabis. Itē si postea icordat de aliquo
criminali quod tūc fuit oblitus si potest tui copiā
habere ad te reuertatur quis non sit necessariū uel
uadet ad alium nec tenetur nisi illud tantū dicere
deuotis si habet q̄ tamen non potest implere uel
dubitat si hēs ad hoc spālē auctoritatē dispēsa uel
pocius in aliud pēitēti cōmuta. Si non habes po
testatē remitte ad episcopū uel uicariū suum. Itē
caueas ne iniungas pñiam p̄ quā fiat preiudicium
iuris alieni aut per quam det̄ alicui occasio ruine
specialis aut per quā peccatū occultum possit aliis
manifestari p̄ maxime infra confessionē ante & in
fine uerbis quibus potēs iducas ad contritiōē ne
dicat sicut fabulā peccata sua sed cū detestatione
ut dicit aug. caute & astute aliquādo interrogādo
q̄ credit ille ex uetecūdia uelle celare. Circa turpia
tamē non descendendū est nimis ad p̄ticulares cir
cumstātiās postq̄ habet̄ sufficienter spēs peccati
& huiōi a remotis īterrogando ne doceāt homīes
malicia quas nesciūt tho. Admoneāt super oīa ut
uitet malas societates uel frequentet confessionē
ut audiat sepe uerbū dei ut querat orōnes & parti
cipationes bonorū que fiūt ī religioibz & īdūgen
tias De infirmis. Circa īfirmos sic agendū aut
enī talis est in piculo mortis aut nō & dico piculū
mortis non solū q̄ est in extremis constitutus sed
cōtingit frequenter hoīes mori ex illa īfirmitate &

medici dubitat in tali casu potest quilibet absolui a
quolibet sacerdote de quolibet peccato & quali-
bet sententia absque alia licencia cum periculum est in mora
talis ergo infirmus aut iam amisit loquelam uel usum
rationis puta quia freneticus aut non & in primo casu si
bene uiuebat ut bonus fidelis & frequenter con-
fessionem & communionem & huiusmodi sacramenta non
petierit quia ex insperato talia accederunt uel etiam si
malus & obstinatus diu perseueras in peccatis & adeo
non confessus si petit sacerdotem per confessionem & ostendit
se uelle facere omnia que daret & interim factus
est mutus uel freneticus & periculum est in mora daret
presupponi contritus & faciente aliquo confessionem
generalem per eo sicut fit in populo sacerdos faciat ei
absolutionem ab omni sententia & peccato & iniungere potest
circumstantibus aliquid per eo sciendum uel heredibus aut
consanguineis per anima eius si uolunt acceptare de
inde dari daret eucharistia a proprio sacerdote quibus non
sit confessus quia non potuit uel alio sacerdote secu-
lari non autem religioso si non habet licentiam a proprio
sacerdote uel episcopo alias incideret in excommunicationem
papalem etiam in isto casu & hoc uerum nisi
timeret de expunctione eius uel uomitu quia tunc non
debet dari sed extrema unctio omnino etiam si non
potuit communicare quia si propter frenesim non per-
mitteret se ungi potest ligari & sibi uiolenter dari
stantibus aut infirmo daret credi si testimonium per-
hibent quod ostenderit signa contritionis & petierit
confessionem. Si autem adeo non confessus uel notorius

peccator incurrit subito amētiā uel muticitatē nec
prius nec postea ostendit signa cōtritionis nil ei
debet dari nec sacramenta nec ecclesiastica sepultu
ra. Si autē nec loquelā amisit nec amentia incurrit
debet ab eo exigī pura confessio peccatorū plus &
minus secundū q̄ patit̄ tempus si in extremis est
de principalioribus it̄rogādum est p̄ maxime ad
ducendū ad cōtritionem cum spe uenie. Si non est
ita in extremis & uult facere confessionē generalē
de tota uita sua sicut multi sancti fecerūt q̄uis nō
sit necessariū de hiis q̄ rite confessus est iterare cō
fessionē admittēda est & tandē absolutio ip̄dēda
ab omni sn̄ia excommunicationis & omni peccato
modo supra dicto in c. precedenti ita tamen q̄ si
ligatus erat debet ei iungi q̄ si euadat infirm̄ itatē
q̄ cicius cōmode pōt p̄fētet se ei ad quē ordianis
expectabat absolutio illius excoīcatis alias si nō
faceret reincideret in eādē sn̄iam extra de sen.
exco. eos q̄ li. vi. Sed si erat detentus aliquo pecca
to de casibus reseruat̄is episcopo non oportet q̄ in
iūgat q̄ post sanitatem uadat ad episcopum p̄ ab
solutio ne q̄ ad illud non tenet sed sufficit sibi illa
absolutio. nota tamen q̄ si aliquis talis ēet usura
rius publicus non pōt talis admitti ad confessionē
& alia sacramenta nisi facta prius cautione de resti
tutione usurarū uel ab heredibus de huiusmodi in
casu quo amisisset ipse loquelā uel usum rationis
post signa contritiōis secundū formā iuris que hēt
de usu. q̄q̄ li. vi. his p̄ actis īfirmo non ē iūgenda

pn̄ia cū non possit facere sed īnotescenda ut dicit̄
xxvi. q. vii. q. infirmis declarādo sic talē tibi darem
pn̄iam si esses sanus q̄uis debeas facere multo ma
iorem secundū regulas ecclesie sed q̄a non potes
mō cū eris sanus facies hoc uel illud uel ueniēs ad
me & tūc dabo tibi istud tamē nō uidetur securū
q̄a raro reuertūt̄ p̄ pn̄ia. Si aut̄ aliter deus dispo
net de te dimittas p̄ aīa tua tantū p̄ penitētia pōt
etiā intūgi amicis & cōsanguineis aliquid in pn̄ia
si uterq̄ acceptat & si credit̄ p̄ eo satisfaciens esse
in statu gr̄atie. Sup̄ oīa aut̄ bene auisādū ut si dēt
aliquid alicui uel rōne maleficii uel contractus uel
depositi uel aliter declaret bene & nō decedat cum
alieno ne īeternū dānetur & de restitutioe & lega
tis ad pias cās p̄ aīa sua. Ita disponat q̄ cogantur
cito executores expedire & nō plōgare sicut cotti
die faciūt q̄ si non uellet sufficienter disponere de
restitutione non est absoluendus exortandū est ad
contritiōē & ad cōfessionē simul ad confidētiā
diuine misericordie exēplo latronis ex merito passi
onis christi. Si non posset copia haberi sacerdotis
q̄uis bonū sit in huiōi piculis in mari in bello uel
infirmirate uel morte uiolenta layco confiteri
animo tamen est necesseriū quod si fiat & q̄s eua
dat tenet talis itē de illis oībus cōfiteri quia non
habebat ille clāues ecclesie. Si uero infirmus non
est in piculo si habet casum excoīcationis uel pec
cati reseruatū episcopo debet confessor ire uel
mittere ad episcopū si pōt p̄ auctoritate ira tamē

q̄ nō p̄dat peccatōrē nisi prius ille dederit sibi licē
ciam nōiandi p̄lonā. Si aut̄ ifirmus h̄ēt idulgētiā
in articulo mortis a papa app̄iquate morte sic pōt
fieri absolutio post supradictā p̄ predictā idulgen
tia. Misereat tui & cetera. De absolutōne plenaria
deinde auctoritate dñi nostri ihesu christi & appo
stolor̄ eius petri & pauli & dñi nostri pape. n. i hac
pte tibi sp̄aliter cōcessa concedo & do tibi plenariā
remissionē oīum peccator̄ tuor̄ de q̄bus ore con
fessus & corde cōtritus que non cōmisisti sub pre
textu istius indulgentie inquātū clauēs ecclesie se
extendūt & beneplacitū est in oculis diuine maie
statis in nomine patris & filii & spiritus sancti amē
Eadem auctoritate concedo & do tibi plenariam
remissionem omnium penarū de quibus propter
peccata tua es obnoxius & ligatus quantum clauēs
ecclesie se extendunt que quidem plenaria idulgen
tia sit tibi in augmentum uirtutis & gratie & acq
sitionē uite eterne in nomine patris & filii & spūs
sancti Amen.

Explicit confessionale quod cōposuit Reuerendus
pater frater Anthoninus de Florentia ordinis pre
dicatorum & cetera. & eiusdem ciuitatis archiepī
scopus.

M.CCCC.LXXII.

